

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, ДЕЦЕМБАР 1998. ГОДИНЕ
ГОДИНА IX, БРОЈ 599, ЦЕНА 3 ДИНАРА

ЗЕМУНСКЕ НОВИНЕ

ЗЕМУН, ДЕЦЕМБАР 1998. ГОДИНЕ

ГОДИНА X • БРОЈ 235 • НОВА СЕРИЈА БРОЈ 66
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПАРЛАМЕНТАРЦИ У РУСИЈИ

**Са Патријархом московским и
целе Русије, Алексејем II**

**Генерал Ивашов, др Шешелъ
и маршал Јазов**

**Са градоначелником Москве,
Јуријем Лужковым**

**Потпредседник Владе Србије,
др Војислав Шешелъ и потпредседник
Државне думе Русије,
др Сергеј Николајевич Бабурин**

Оснивач и издавач:
 др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
 Синиша Аксентијевић

**Заменик главног
 и одговорног уредника:**
 Душан Весић

**Помоћник главног
 и одговорног уредника:**
 Јасна Олуић

Редакција:

Момир Марковић, Мирослав Васиљевић,
 Наташа Јовановић, Јадранка Шешел,
 Јана Живаљевић, Огњен Михајловић,
 Рајко Ђурђевић, Весна Арсић,
 Наташа Андоновић,
 Коста Димитријевић, Ивана Ђурић,
 Драгољуб Стаменковић, Вељко Дукић,
 Дмитриј Јанковић, Александар Вучић

Секретар редакције:
 Љиљана Михајловић

**Технички уредник
 и компјутерски прелом:**
 Северин Поповић

Дизајн колора:
 Борис Ступар

Лектор:
 Зорица Илић

Карикатуре:
 Синиша Аксентијевић

Председник Издавачког савета:
 др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
 Петар Димовић

Издавачки савет:

Томислав Николић, Маја Гојковић,
 Драган Тодоровић, Ратко Гонди,
 др Никола Поплашен,
 Стево Драгишић, Зоран Красић,
 Милован Радовановић,
 Јоргованка Табаковић,
 Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Шеф дистрибуције:
 Зоран Дражиловић

Штампа:
 НИПТ "АБЦ-ГРАФИКА" д. д.
 Влајковићева 8, 11000 Београд

Редакција прима пошту на адресу:
 "Велика Србија", Трг победе 3,
 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеје 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

**Савезна скупштина
 усвојила предлог
 Српске радикалне странке**

Оба Већа Савезне скупштине, на седници одржаној 3. децембра 1998. године, усвојила су Предлог одлуке о прихватању иницијативе Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије о додели Савезној скупштини статуса сталног посматрача у том Савезу.

Сматрамо да су ове тешке историјске околности прилика да се братски односи и пријатељство даље учврсте и желимо њихову институционализацију.

Ако Савезна Република Југославија уђе у савез са Русијом и Белорусијом, очекујемо да од тога имамо војне, политичке, економске и културне користи. Наше привреде су изузетно комплементарне. Ми можемо имати конкретнију сарадњу са Русијом и Белорусијом него са Западом који све разара у економској сфери других земаља. Запад не жели сарадњу, него потпуну експлоатацију и израбљивање.

Др Војислав Шешел

Оснивач и издавач
 Скупштина општине Земун

За издавача:
 Стево Драгишић

Главни и одговорни уредник:
 Огњен Михајловић

**Заменик главног
 и одговорног уредника:**
 Маринко Марић

**Помоћник главног
 и одговорног уредника:**
 Ивана Борац

Редакција:

Дејан Анђус, Весна Арсић,
 Драгана Глушац, Ивана Ђурић,
 Јана Живаљевић, Наташа Жикић,
 Дејан Лукић, Јасна Олуић,
 Весна Марић, Северин Поповић,
 Стана Станојевић, Емил Бели,
 Драган Перић, Зорица Стојановић

Лектор:

Загорка Јоксимовић

Фоторепортер:

Крсто Голубовић

**Техничко уређење
 и компјутерски прелом:**
 Северин Поповић

Дизајн колора:
 Борис Ступар

Сарадници редакције:
 Љубица Давидовић, Коста Димитријевић,
 Радомир Ђурђевић, Бранко Надовеца

Председник Издавачког савета:
 Владимир Смиљанић

Издавачки савет:

Владимир Башкот, Тодор Бошковић,
 Стево Драгишић, Миодраг Матић,
 Ратко Павловић, Милан Срдић,
 Саша Цупин, др Војислав Шешел

Шеф дистрибуције:
 Зоран Мијоковић

Шеф маркетинга:
 Славица Дух

Илустрације и карикатуре:
 Синиша Аксентијевић

Штампа:
 НИПТ "АБЦ ГРАФИКА" Д.Д.
 11000 Београд,
 Влајковићева 8, тел. 3240-551

Редакција прима пошту на адресу:
 СО Земун-Земунске новине
 Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Земунске новине су уписане у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање под бројем 891. од 20. марта 1989. године.

Министарство за информисање Републике Србије 12. марта 1991. године дало је мишљење број 413-01-335/91-01 да се Земунске новине сматрају производом из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1 алинеја 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ИНИЦИЈАТИВА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНKE ДА СР ЈУГОСЛАВИЈА ПОСТАНЕ ПУНОПРАВНИ ЧЛАН САВЕЗА РУСИЈЕ И БЕЛОРУСИЈЕ

Иницијатива је је упућена: Слободану Милошевићу, председнику СРЈ, Момиру Булатовићу, председнику Владе СРЈ, Миломиру Минићу, председнику Већа грађана у Скупштини СРЈ, Срђи Божовићу, председнику Већа република у Скупштини СРЈ, Милутину Стојковићу, шефу посланичке групе СПС у Скупштини СРЈ, Новици Станићу (СНС), Живку Шокловачком, шефу посланичке групе ЈУЛ у Скупштини СРЈ, Желудрагу Никчевићу (СНС), и Драгици Пешићу (СПП).

Савезна скупштина
Савезне Републике Југославије

Посланичка група
Српске радикалне странке

Посланичка група Српске радикалне странке у Већу грађана Савезне скупштине Савезне Републике Југославије, подноси предлог да се на седници Савезне скупштине, по хитном поступку, усвоји Одлука о захтеву за пријем Савезне Републике Југославије у Савез Русије и Белорусије.

Савезна Република Југославија пребродила је једну од тешких криза, можда и најтежу, у својој историји. Били смо принуђени да се, у складу са Уставом и спроведеним референдумом грађана, не дозвољавајући страни мешање, супротставимо терористичком дивљању и обезбедимо безбедност свих грађана на Косову и Метохији. Уместо да нам у борби против тероризма помогну, западне силе, Америка пре свих, запретиле су Савезној Републици Југославији војним нападом снага НАТО, правдајући се да желе да помогну да се криза на Косову и Метохији реши мирно, демократским путем.

У веома дугим и тешким преговорима, председнику Савезне Републике Југославије, као нашем водећем преговарачу, непрекидно су, претањама, постављани услови чије би испуњавање значило губитак Косова и Метохије, уз реалну могућност да то буде само почетак распарчавања наше земље, коме не би било краја. Када нам је било најтеже, зато што нисмо смели да попустимо и зато што је председник Савезне Републике Југославије доследно заступао интересе државе исказане кроз одлуке Народне скупштине Републике Србије и Савезне скупштине Савезне Републике Југославије, показало се јасно на кога Савезна Република Југославија овог часа може да рачуна као на искреног и оданог пријатеља, а због кога мора да буде спремна да и оружјем брани свој територијални интегритет и суверенитет.

Савезна Република Југославија тешко може сама да се одупре онима који су српском народу у Републици Српској Крајини и Републици Српској већ нанели довољно зла, бомбардујући радиоактивним пројектиlima села и градове, школе и болнице. Ради одбране свог територијалног интегритета и суверенитета, Савезна Република Југославија мора да прошири и продуби своје везе са државама и савезима држава који су јој овог часа помогли. Целокупној југословенској и светској јавности је јасно да су нам у невољи, која нас је задесила зато што смо територијално и војно мањи и слабији од НАТО, помогли Белорусија и Русија. Манифестујући своје пријатељство са Савезном Републиком Југославијом, оданост принципа на којима се заснивају међународни савези, Уједињене нације пре свега, показали су спремност да, чак и пружањем војне помоћи, спрече бомбардовање Савезне Републике Југославије.

Очигледно је да нас западне силе и НАТО неће оставити на миру, мада смо испунили све тачке из споразума који је после преговора склопљен између председника Савезне Републике Југославије, господина Слободана Милошевића и америчког амбасадора Ричарда Холбрука, који је заступао НАТО. Иако су захтеви које смо испунили погоршали безбедност на Косову и Метохији, иако терористи даље дивљају и убијају невинне грађане широм Косова и Метохије, претња оружаној акцијом није укинута већ је њено извршење само одложено, а о укидању санкција, којима западне силе дав Савезну Републику Југославију већ седам година, нема ни говора. Очигледна је жеља НАТО-а да део својих трупа стационира на територији СРЈ и да нашу државу стави под протекторат те војне организације.

Ми то не смемо дозволити ни по коју цену. Ако смо нејаки да се сами одупремо претећој опасности, принуђени смо, а то нам неће ни бити тешко зато што је у нашем интересу, да позитивно одговоримо на позив Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије, да postanемо равноправни члан у том савезу. У најновијим разговорима које су парламентарне делегације Државне думе Русије и парламента Белорусије водиле са свим релевантним политичким факторима у нашој земљи, таква жеља је поновљена и указано нам је на могућност да већ на најновијој сесiji заједничког Парламента Белорусије и Русије, која ће се одржати 2. и 3. новембра у Јарослављу, званично истакнемо захтев за чланством у тој организацији.

Појединачно, наше везе са овим двома државама су изванредне зато што оне сарадњу са нама не заснивају на уценама. Уз Републику Кину, тренутно су нам једини излази у свет.

С поштовањем,

У Београду,
19. октобра 1998. године

Председник посланичке групе
Српске радикалне странке
др Војислав Шешељ

ТЕМЕЉИ НОВОГ САВЕЗА

Вишестранацка делегација Савезне скупштине, коју је предводио др Војислав Шешел, шеф Посланичке групе Српске радикалне странке и члан Одбора већа грађана за спољнополитичке односе, учествовала је, од 1-3. новембра, на IX заседању Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије (ПС СБР) у Јарослављу и учинила званичну посету Државној думи Руске Федерације од 4-6. новембра 1998. године у Москви

Делегација Савезне скупштине:

1. Др Војислав Шешел, шеф Посланичке групе Српске радикалне странке у Већу грађана Савезне скупштине, шеф делегације, члан Комисије Савезне скупштине за уставна питања, члан Одбора Већа грађана за спољнополитичке односе, посланик Српске радикалне странке у Већу грађана Савезне скупштине, потпредседник Владе Републике Србије.

2. Јела Веселић, члан Одбора Већа република за савезни буџет, члан Одбора Већа република за кредитно-монетарни систем, посланик Народне скупштине Републике Србије у Већу република, Социјалистичка партија Србије.

3. Слађана Стаменковић, члан Одбора Већа грађана за јавно обавештавање, посланик Југословенске левнице у Већу грађана Савезне скупштине.

4. Милош Бојовић, посланик Скупштине Републике Црне Горе у Већу република Савезне скупштине, Социјалистичка народна партија Црне Горе.

5. Желидраг Никчевић, члан Одбора Већа грађана за јавно обавештавање, члан Одбора Већа грађана за правосуђе и савезну управу, Српска народна странка Црне Горе.

6. Др Станислав Стојановић, директор Дирекције за Русију и ЗНД у Савезном министарству за иностране послове.

7. Зорица Десанчић, секретар Одбора Већа република за спољнополитичке и економске односе с иностранством, секретар делегације.

Историјска мисија: делегација Савезне скупштине пред полазак у Јарослављ, на IX заседање Скупштине Савеза Русије и Белорусије

Напомена:

1. Амбасадор Савезне Републике Југославије у Руској Федерацији, Борислав Милошевић, или представници амбасаде, учествовали су у свим разговорима које је делегација имала у Москви.

2. Делегацију је пратила новинарска екипа РТС-а.

I. УЧЕШЋЕ ДЕЛЕГАЦИЈЕ САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ НА IX ЗАСЕДАЊУ ПАРЛАМЕНТАРНЕ СКУПШТИНЕ САВЕЗА БЕЛОРУСИЈЕ И РУСИЈЕ

Председник Парламентарне скупштине, Г. Н. Селезњов, упутио је (19. октобра о.г.) позив председницима већа Савезне скупштине, Миломиру Минићу и мр Срђи Божовићу, да делегација Савезне скупштине узме учешће у раду IX заседања Скупштине, које је одржано у Јарослављу, од 1-3. новембра о.г. Истовремено, председник Парламентарне скупштине је и званично упутио иницијативу (која је неформално покренута у мају на заседању Парламентарне скупштине у Белорусији) да се Савезној скупштини додели статус сталног посматрача у ПССБР, као израз жеље за развијањем још тешње међусобне парламентарне сарадње. Идеја и иницијатива су, истовремено, у овом тренутку инспирисане и потребом да се нагласи одлучна, принципијелна и консеквентна подршка коју парламенти Русије и Белорусије и заједничка Парламентарна скупштина пружају Југославији у њеном супротстављању агресивним спољним притисцима, односно одбрани суверенитета и територијалног интегритета Србије и СРЈ. То је неспорно потврђено током целог заседања Парламентарне скупштине, у говорима председника Парламентарне скупштине Г. Н. Селезњова (председник Државне думе Федералне скупштине Руске Федерације), А. А. Малофеева, првог заменика председника Парламентарне скупштине (председник Предствничког дома Националне скупштине Белорусије) и свих учесника у расправи, као и у сусретима са учесницима заседања из Русије и Белорусије, гостима парламентарцима из Украјине и Јерменије. Сви су изразили своју жељу и уверење да ће већ на следећем заседању руско-белоруске скупштине југословенска парламентарна делегација добити статус сталног посматрача.

Према Статуу Савеза Белорусије и Русије, који је саставни део Споразума Белорусије и Русије, који су потписали председници А. Лукашенко и Б. Јељцин (2. априла 1997. године), парламентарна скупштина представља један од три органа међудржавног Савеза Белорусије и Русије, састављена на паритетној основи (по 36 посланика из сваког националног парламента). Улога Парламентарне скупштине је консултативног карактера у односу на националне парламенте држава чланица, а претпоставља и успостављање контаката и развијање непосредне сарадње са парламентима других држава, међународним парламентарним организацијама, паралелно са међународном сарадњом коју остварују парламенти Русије и Белорусије. Такође, Статутом су дефинисани и задаци Парламентарне скупштине у политичкој, економској, социјалној, правној сфери, као и сфери гарантовања безбедности.

Поздравни говор шефа југословенске делегације, др Војислава Шешелја на пленарном заседању, наишао је на неподељену подршку ставовима Србије и Савезне Републике Југославије у одбрани суверенитета и интегритета земље, одбијању агресије НАТО пакта и свих насртаја на нашу земљу да се Косово и Метохија одвоје од правног система Србије. Иницијатива председника Парламентарне скупштине да се Савезној скупштини додели статус сталног посматрача у Парламентарној скупштини, као и иницијатива коју је недавно покренула Српска радикална странка о приступању Савезне Републике Југославије Савезу Белорусије и Русије (државни савез) и упутила је политичким партијама ради заузимања ставова, наишле су на изузетан публицитет и неподељену подршку.

Наша делегација, руководство Парламентарне скупштине и њен председник су се сложили да је иницијатива о додели статуса посматрача Савезној скупштини у Парламентарној скупштини пред реализацијом, и може се очекивати да се у Савезној скупштини већ на наредном заседању обави процедура и донесе одлука о подношењу званичног захтева да Савезна скупштина приступи ПССБР у својству посматрача. Поред тога, на овом заседању Парламентарне скупштине поднете су допуне Статута Савеза које ће бити усвојене на наредном заседању, а њима се дефинишу и прецизирају форме представљања и уласка других парламената у Парламентарну скупштину (статус сталног посматрача, придруженог члана, статус специјалног госта), па се може очекивати и следећа фаза међупарламентарне сарадње, у виду статуса Савезне скупштине као придруженог члана.

Међутим, када је реч о другом виду повезивања који се тиче присаједињења Југославије Савезу Белорусије и Русије, шеф и чланови делегације су нагласили, а слаже се и руководство Парламентарне скупштине да се ради о дугорочном, стратешком процесу о коме треба да разговарају шефови држава и извршни органи наших земаља.

Посебно интересовање за покренуте иницијативе показано је у свим интервјуима које је шеф делегације дао на захтев разних ТВ и радио станица из Русије и Белорусије и на конференцији за штампу, коју је одржала југословенска парламентарна делегација на крају IX заседања. Присутно је било око 30-ак новинара из разних редакција. Шеф и чланови парламентарне делегације детаљно су дали одговоре на сва питања новинара која су се односила на приступање Савезу Белорусије и Русије, карактеру тог Савеза (политички или економски, федерација или конфедерација); на какав пријем је наишла иницијатива у Европи; како на иницијативу гледају друге политичке странке у Србији и Југославији; питање војне сарадње са Русијом и Белорусијом; однос Хашког трибунала и ситуације у Србији, односно на Косову и Метохији.

Иначе, на дневном реду IX заседања Парламентарне скупштине било је разматрано више организационих и одређених статусних питања, као и већи број докумената која су се односила на: начин разраде, доношења и ступања на снагу Савеза БР; план мера Парламентарне скупштине за формирање правног система Савеза за 1998-2000. године; формирање Међународног правног комитета са функцијама овлашћеног органа Савеза, који координира рад на развоју правног система Савеза; нацрт закона о држављанству Савеза; концепција Суда Савеза БР; трансформисање Парламентарне скупштине у представнички и законодавни орган Савеза; начин разраде, разматрања, доношења и остваривања буџета Савеза; нормативно-правни акт о имовини Савеза; о хидрометеоролошкој делатности; измене Правилника Парламентарне скупштине; наредном заседању Парламентарне скупштине.

Шеф делегације, господин Шешел, имао је радни доручак са председником Парламентарне скупштине, Селезњовом, на коме су разменили мишљење о најактуелнијој унутрашњој и спољној политици и међународним односима, као и о питањима рада Парламентарне скупштине и иницијативи о додели Савезној скупштини статуса сталног посматрача.

Председник Г. Н. Селезњов је за чланове југословенске парламентарне делегације приредио вечеру, на којој је било присутно највише руководство Парламентарне скупштине СБР, губернатор Јарославске области и већи број депутата Скупштине, као и гости из Украјине и Јерменије.

Такође, губернатор Јарославске области и градоначелник Јарославља приредили су пријем, на коме је наша делегација имала низ сусрета са учесницима и гостима IX заседања.

ПОЗДРАВНИ ГОВОР ШЕФА ДЕЛЕГАЦИЈЕ САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

Поштоване даме и господа, драга браћо и сестре,
У име делегације Савезне скупштине Савезне Републике Југославије изражавам велику радост што нам се указала прилика да учествујемо у раду Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије. Данашњем заседању присуствујемо у својству посматрача, а искрено желимо да на следеће дођемо као равноправни чланови савеза три братска народа, Руса, Белоруса и Срба.

Савезна Република Југославија је конституисана 1992. године вољом народа Србије и Црне Горе, након што су западне силе, играјући на карту сепаратистичке тенденција и директно се мешајући у унутрашње односе, разбиле претходну Југославију. На силу је трећина српског народа остала ван граница матице. Србима је наметнут крвави грађански рат у коме су победили, али вољом западних моћника победа им је отета.

Отели су нам Републику Српску Крајину и трећину Републике Српске. Миллионске колоне српских избеглица ишле су у сужену Србију и Црну Гору или се распршиле широм света. Хиљаде српских цивила, жена и деце побијено је на зверски начин. Злочини над Србима праћени су до сада невиденом медијском сатанизацијом српског народа.

Тоталитаризам новог светског поретка искусили смо на својој кожи. Притисци, уцене, санкције, медијске манипулације, лажи, клевете – право су лице америчке демократије. Ми, Срби, страдамо јер смо традиционални руски савезници на Балкану. Због тога Запад интензивно помаже све српске непријатеље.

И на савезном нивоу патриотске странке интензивно сарађују. Народ је једнодушан у одлучности да се брани све што је наше, што су нам делови у аманет оставили.

Американци и Немци су организовали, обучили и опремили бројне банде албанских терориста. Дали су им у задатак да убијају српске цивиле и освајају територију. Циљ је био општи устанак албанског становништва, пат позиција и формирање зона раздвајања које би запосле трупе НАТО пакта.

Преварили су се западњаци. Поразили смо терористе, уништили све њихове значајније банде, повратили територије и контролу над комуникацијама.

Изненађен и разочаран, НАТО пакт прети бомбардовањем. Починје са психолошким медијским припремама и доноси формалну одлуку о агресији на нашу земљу. Државама чланицама најмоћнијег војног политичког савеза ништа не смета што за интервенцију нема никаквог правног основа. Спремни су за отворену агресију.

Ми, Срби, одолевамо. Највећу подршку нам пружају Русија и Белорусија. И многе друге државе јавно протестују, посебно Кина, Индија, Бразил итд. Они који се сад супротстављају насртајима на нашу земљу искрени су нам пријатељи. Никада им нећемо заборавити да су нам у великој невољи прискочили у помоћ.

Наше одлучно одбијање да прихватимо НАТО трупе на нашој територији и одбацивање захтева да се

Косово и Метохија одвоје од правног система Србије, уз искрену и братску подршку руске и белоруске владе и народа, односи превагу. Али, искушена ће сигурно још потрајати.

Ми, Срби, одолевамо. Највећу подршку нам пружају Русија и Белорусија. Али, главни циљ нисмо ми Срби, главни циљ је Русија. На нама само тренирају, оштре зубе. Русију желе до краја да униште, да више никада не постане светска сила. Вребају Сибир. Продубљују економску кризу и изазивају финансијске поремећаје. Трагају за петом колоном и настоје да искористе све сепаратистичке и локалистичке тенденције.

Кост у грлу им је и Белорусија. Председник Лукашенко је непоколебљив. Запад прибегава кампањи клеветања и уцене, али Белоруси се не дају сломити.

Сви католички Словени, осим Словака, већ одавно су поклекли. Њиховим умовима и душама управља Ватикан. Усмеравају их против Русије. НАТО пакт се шири. И неке православне словенске земље му се дољивају, улагују. Циљ Американца је да се Русија опколи са свих страна војним базама. Спремају се Американци и на Кину, али илу редом.

Смета им државна заједница Србије и Црне Горе. Желе да је што пре поцепају и у ту сврху врбују неке домаће политичаре, све који се дају врбовати. Хтели би да нама Србима отму Косово и Метохију, Рашку област и Војводину, да нас одвоје од Јадранског мора и сабију на што мању територију. Одолевамо како знамо и умемо.

У Србији је створен коалициони савез свих патриотских странака левице и деснице. Формирали смо Владу народног јединства с примарним задатком да се издржи, да одолимо западњачкој најезди и сачувамо сваки део Србије.

Очекујемо да трагична српска судбина пробуди све Словене и све правдољубиве народе света. Слободу можемо сачувати само ако је удруженим снагама бранимо. Превасходно се православни словенски народи морају ујединити. Ми смо спремни на савез са Русијом и Белорусијом у што чвршћој форми. Ми, парламентарци, треба на томе непрекидно да радимо и утичемо на извршне органе власти у нашим земљама да њихови представници што пре потпишу потребне међународне уговоре.

Наши народи су се већ у својим срцима ујединили. Треба да том јединству само одредимо правну и политичку форму. Уверен сам да би нам се ускоро прикључила и Украјина. Наше јединство би снажно подстакло патриотске снаге Словачке и Бугарске, а Румунија и Молдавија су нам, такође, блиске по традицији, историји и народним осећањима.

Не дозволимо да нас даље тлаче и газе креатори новог светског поретка и идеолози суровог мондијализма. Не дајмо да окују нашу широку словенску душу, да униште наше традиције и угасе нам слободу!

Нека живи братски Савез Србије, Русије и Белорусије!

II. ПОСЕТА ДРЖАВНОЈ ДУМИ ФЕДЕРАЛНЕ СКУПШТИНЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ

У другом делу свог боравка у Русији, парламентарна делегација је учинила званичну посету Државној думи. Делегација је том приликом имала бројне сусрете са високим представницима руске владе и лидерима политичких фракција и група у Думи. Делегацију је примио и патријарх московски и целе Русије, Алексеј II, и градоначелник Москве.

Делегација је заједно са замеником председника Државне думе, С. Бабурином, на крају посете одржала конференцију за штампу, којој је присуствовало око 50 новинара.

Амбасадор Савезне Републике Југославије у Русији, господин Борислав Милошевић, приредио је у част југословенске парламентарне делегације пријем у амбасади на коме је било присутно око 300 званица из државног, политичког, економског, научног, верског, јавног и културног живота Русије. И овај пријем чланови делегације су искористили за бројне билатералне сусрете.

Делегација је у Москви имала 15 званичних сусрета и разговора:

Патријарх московски и целе Русије, Алексеј II

Патријарх Алексеј II, поздрављајући делегацију, са задовољством је подсетио на гостопримство српског народа приликом његове посете Југославији и скандирања "Русија, Русија", у свим местима кроз које је пролазио. Срби су један од најближих словенских народа руском, и православна црква је увек саосећала са српским народом и преживљавала тешкоће кроз које је пролазио последњих година, чак и онда

Опасна стратегија новог светског поретка: патријарх Алексеј II упозорио је на деловање верских секти

када руско руководство није разумело трагедију српског народа, оптужбе и пропаганду Запада и западних медија. На срећу, данас је то измењено и Влада и државно руководство осећају сву тежину проблема.

Патријарх је упозорио на опасност стратегије новог светског поретка, и у оквиру тога на деловање разних секти и мисионара који долазе у Русију са основним циљем да на верској основи разједине народ и тако га максимално ослабе. То раде веома перфидно тако што постављају као проблем нарушавање верских права у Русији и захтевају да се не забрањује рад разних секти и мисионара. Међутим, православна црква је схватила проблем и одлучно брани права својих православних верника, којима је управо вера помогла да кроз историју преброде све нападе и тешкоће, па и геноцид вере који је у Русији трајао 70 година. Патријарх је нагласио да кршење верских права у Русији управо чине ти нови мисионари, који користе тренутне тешкоће руског народа и купују му душу (то показује деловање бројних секти последњих година, које никада нису постојале на тлу Русије, као например, Мормони, Јеховини сведоци, и др.).

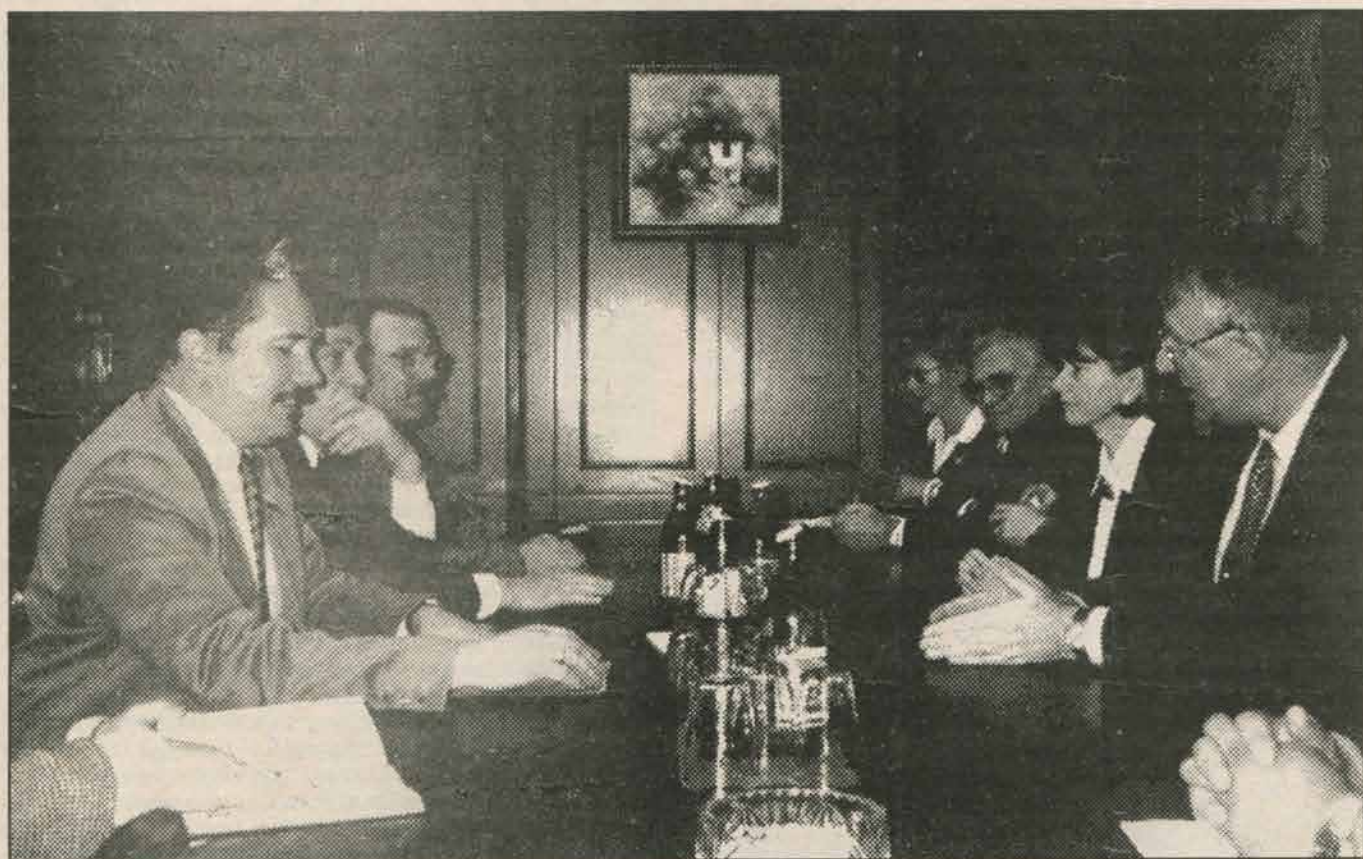
Говорећи о Косову и Метохији, патријарх је искључиво свако војно мешање и упоредио значај Косова за српски народ са Куликовим пољем за Русе, и истакао да се на оба места брани опстанак народа и православља. Затим, патријарх је указао на значај интеграционих процеса који су започели у свету и не могу се више зауставити. У светлу тих процеса види и процес уједињења православних народа и одупирање експанзији са Запада.

Православна црква је у интензивној обнови црквеног живота и повратка људи храму, нагласио је патријарх (данас се служба обавља само у московској епископији у 33 храма, некада је било 66 епархија, данас је 126; број епископа је порастао са 72-74 на 148, данас има 486 калуђера, а било их је само 18, итд.). Православна црква је интензивно кренула у реконструкцију старих храмова, али и градњу нових, обнови и развоју црквене службе (недељне школе, социјалне службе у школама, болницама, затворима). На крају, патријарх је нагласио да долази 2.000 година од рођења Христа и мора се помоћи народу да се врати хришћанству.

Шеф делегације је, у име парламентарца, изразио поштовање патријарху као великом пријатељу српског народа. Рекао је да су чланови делегације припадници различитих партија, али их уједињују патриотизам и жеља да се сачува јединство земље и љубав према Русији и руском народу, са којим нас везује историја, језик, култура. Оценио је да је српски народ стао на пут амбицијама и намерама новог светског поретка да покори словенске народе, уништи словенске земље и православну веру. Изразио је захвалност Русији и њеном народу за помоћ у критичним данима, а посебно Руској православној цркви и њеном поглавару. На крају је указао на изреку у српском народу "Да је изнад Русије само Бог и да српском народу могу помоћи само Бог и Русија".

Др Сергеј Бабурин, заменик председника Државне думе и потпредседник Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русује

Господин Бабурин је, поздрављајући делегацију у Думи, изразио своје велико задовољство доласком југословенске парламентарне делегације у Русију, њеним учешћем у раду Парламентарне скупштине СБР у Јарослављу и поздравно почетак официјелне процедуре за доделу Савезној скупштини статуса посматрача у Парламентарној скупштини. Као председник Парламентарне скупштине, оценио је веома успешним протекло заседање у Јарослављу и заложио се за убрзано јачање и проширење Савеза, у правцу одупирања агресивном наступу Запада. Бабурин сматра да Савез представља, пре свега, уједињење пријатеља, а не никакав блок, то је на стојање да се појачају политичке, економске и друге везе између наших земаља и решавају сва друга отворена питања. Зато би билатералну сарадњу тре-

Др Сергеј Бабурин се заложио за убрзано јачање и проширење Савеза у правцу одуширања агресивним наступима Запада

бало одмах проширити како на Парламентарну скупштину СБР, тако и на сарадњу са Парламентарном скупштином Заједнице независних држава. Предложио је да делегација југословенског парламента учествује у раду предстојећег заседања Скупштине ЗНД, у својству посматрача. Свој предлог пренеће председнику Парламентарне скупштине ЗНД Стројеву (председник Савета федерације Федералне скупштине Руске Федерације), и очекује да ће председник већ идуће недеље упутити и званичан позив за учешће на овом заседању званичне делегације Савезне скупштине.

Бабурин је потврдио велики одјек иницијативе за сарадњу Парламентарне скупштине и Савеза Белорусије и Русије са Савезном скупштином и Савезном Републиком Југославијом у руској и белоруској јавности, и истакао да се ради о одјеку без преседана у политичком животу Русије последњих година. Велики одјек ове иницијативе су имале и у Украјини и види то као подстрек другим републикама бившег Совјетског Савеза (сада самосталним државама) за брже уједињење са Русијом и другим земљама. Навео је пример Украјине, која је оснивач ЗНД, међутим, у раду парламентарних структура ове организације учествује још увек као посматрач, што је парадоксално.

На крају, Бабурин је изнео оцену већине учесник заседања Парламентарне скупштине у Јарослављу, да је долазак југословенске парламентарне делегације правовремен и политички веома значајан. Она је потврдила снагу и одлучност да се одупремо заједничком непријатељу.

Господин Војислав Шешел, шеф делегације, захвалио је Бабурину на пријему у име целе делегације и изнео да је делегација имала успешну посету Руској Федерацији, велики број сусрета и састанака са свим представницима фракција и група у Думи, руској влади, Министарству народне одбране, Министарству иностраних послова, патријархом, градоначелником Москве и низ сусрета са политичким личностима у Јарослављу. Захвалио се на могућностима које су делегацији пружене за све те сусрете.

Господин Шешел је, затим, нагласио да је процес уједињења кренуо, прихваћен је у народу и потребно је реализовати фазу по фазу. Први корак је доношење одлуке о

додели Савезној скупштини статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини, а у перспективи и пуноправно чланство Савезне Републике Југославије у Савезу Белорусије и Русије, нагласио је шеф делегације.

Владимир Лукин, председник Комитета за међународне односе Државне думе

Председник Лукин је на почетку казао да српски народ и Савезна Република Југославија у Државној думи уживају општу, готово апсолутну подршку ("осим неких егзотичних изузетака").

Фракција "Јаблоко", за коју се понекад недобронамерно каже да води прозападну политику, такође је веома пријатељски и савезнички расположена према нама и заинтересована је да сви проблеми буду решени на добробит српског народа. Сматра да руска политика не сме бити ни "проамеричка", ни "прозападна", него "проруска" и "проруска". Затим је рекао да је, управо из редова те фракције, потекла прва и најозбиљнија резолуција Државне думе о Савезној Републици Југославији, коју су сачинили он и његови сарадници.

Господин Лукин сматра да у подршци Савезној Републици Југославији не треба бити бучан, него паметан. Мишљења је да је боље доносити мање резолуције, које ће бити ефективне, него сваки дан доносити резолуције "са много ускличника", од којих нема користи.

Господин Лукин сматра да је први циљ остварен – нема бомбардовања, док други циљ – заштита нашег државног суверенитета и интегритета – није у потпуности остварен и на томе предстоји озбиљан рад. Интересовао се има ли Југославија стратешку линију – како избећи "ударца пеницом" (бомбардовање) и истовремено сачувати своју територију. Питао је зашто Савезна Република Југославија, без обзира што није члан, не би ратификовала Конвенцију Савета Европе о људским правима, посебно Конвенцију о националним мањинама, у којој је предвиђена само културна аутономија, а нигде се не спомиње територијална аутономија. То би послужило као аргумент да Савезна

Република Југославија примењује све европске стандарде у погледу људских права и олакшало да се промени садашњи негативни имиџ.

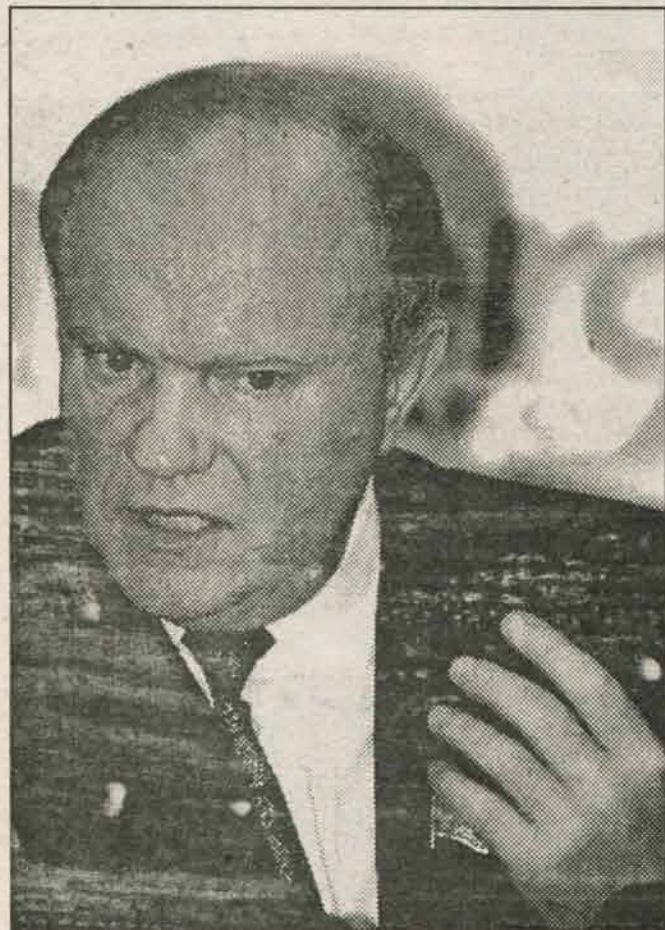
Чланови наше делегације саопштили су господину Лукину ставове који су изнети и другим саговорницима у Државној думи о актуелној ситуацији у Србији и Југославији.

Политичке фракције и групе у Државној думи

Делегација Савезне скупштине је, у Државној думи, поред разговора са замеником председника Думе и председником Комитета за међународне односе, разговарала и са лидерима и представницима осам фракција и група.

Фракција Комунистичке партије Руске Федерације

Лидер Фракције КПРФ, Г. Зјуганов са сарадницима, у разговорима са нашом парламентарном делегацијом, упознао је да је његова фракција у Државној думи најјача по броју депутата (180, а са савезницима прелази преко 200). Фракција окупља патриотске снаге, које теже суверенитету и интегритету земље, а у спољној политици, пре свега, сарадњи са суседним земљама. Подржавају садашњу Владу за коју сматрају да има нови курс. Зјуганов сматра да се у свету ствара један нови поредак у коме Америка жели да доминира и зато се плаши сваког могућег савеза Русије и Европе, што би представљало највећу силу XX века. Зато су и разбили Југославију, како би конфронтирали Русију и Европу. Зато је неопходно ширење и јачање савезне државе и њено уједињење са Украјином, Југославијом, Казахстаном. Подржао је Југославију и оштро упозоравао да ће крај Савезне Републике Југославије бити и крај Русије, јер су

Генадиј Зјуганов је оштро упозорио да ће крај СР Југославије бити и крај Русије

сва догађања организована из једног центра и стратегија је много шира. У свету је на делу нов начин рата и растурања држава, путем економске кризе. И сам је проучавао ту појву и увидео да су финансијска средства из око 100 земаља у свету извучена по истом систему. У борби против тога, пут је удруживање и заједничка борба. Подржао је у потпуности Савез Савезне Републике Југославије, Белорусије и Русије. Лично ће се заложити за јачање позиције Југославије у Парламентарној скупштини Савета Европе, где је формирана удружена левица која успешно ради.

Према његовом мишљењу, а и већине европских земаља, свет је усмерен на међупланетски рат, уместо да се капитал улаже у економски развој на земљи. Битно је да Европа схвати да је увлаче у тежак рат. Излаз види у сарадњи са земљама изван тих циљева и они, за сада, имају веома добре односе са Индијом, Кином, Вијетнамом.

Наша делегација је детаљно упознала лидера комуниста са социјалним и економским тешкоћама у земљи, са настојањима западних сила да разбију Југославију и Србију и успоставе квислиншку власт. Те циљеве покушавају да остваре преко инструментализована мањих партија и неких медија, који се финансирају са Запада. На другој страни, у Републици Српској постоји делимична окупација, Американци додатно тумаче Дејтонски споразум на штету Срба, велики је број избеглица (1 милион, од чега је око 700.000 у Србији, а остало у свету). Уз све то, на Космету делује отворени сепаратизам у циљу отцепљења Косова и Метохије од Србије и Југославије. У таквим околностима тежина и одлучност речи руског руководства, народа, Владе, армије, посебно КП била је изузетно значајна.

И поред невиђених притисака и претњи на нашу земљу, председник Милошевић, у преговорима са Холбруком, није одступио од основних принципа (прихватио је 2.000 цивилних верификатора ОЕБС-а, авионе без оружја, смањење војске и полиције што сада није ни тако битно, с обзиром да су разбијене терористичке банде). Југославија је свесна да ће посматрачи ОЕБС-а бити људи са специјалним задатком за субверзивну делатност, шпијуни, обавештајци, а из Русије ће доћи око 500 верификатора као противтежа. Такође, рачунамо и на Белорусију, Украјину, Јерменију, а размишља се и о томе да Југославија самоиницијативно позове кинеске посматраче. Свесни смо да ће притисци западних сила трајати дуго, али морамо издржати, јер немамо другу отаџбину. Зато са Русијом морамо удружити снаге, јер су нам народи, историја, култура и језик веома слични, рекли су парламентарци.

Делегација је упознала Зјуганова и са иницијативом о додели Савезној скупштини статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије, а када се створе статутарне могућности постаће и придружени члан, са саветодавним правом гласа (као што је имала некада у СЕВ-у). Такође, Југославија жели и приступање државном Савезу Белорусије и Русије, међутим то зависи од председника три државе, а првенствено од руског председника.

Чланови делегације су посебно указали на неопходност да Југославија врати и обнови своје чланство у свим светским економским и финансијским организацијама. Југославија је спремна и жели сарадњу са свим земљама. И поред санкција, Југославија је успела да сачува фабрике и кадрове, али резерве су исцрпљене, земља мора да збрине велики број избеглица и ако се настави "спољни зид санкција", штете за југословенску привреду ће бити веће од бомбардовања. У овом тренутку нама је потребна, пре свега, дипломатска и политичка помоћ и економска сарадња, како би се одупрли агресiji и решавали косметску кризу политичким преговорима.

Фракција Либерално-демократске партије (ЛДПР)

Лидер Фракције, Владимир Жириновски, упознао је делегацију са активностима његове партије и њега лично у циљу помоћи српском народу и Југославији (обраћања Влади, Парламенту, одлазак у више западних земаља, распра-

ве у међународним организацијама – пре свега у Парламентарној скупштини Савета Европе). Понудио је отворено сваку врсту помоћи, без условљавања и наметања својих ставова. Спремни су да одговоре у сваком тренутку на наш апел за помоћ сваке врсте. Сматра да НАТО има нереалан циљ да потчини Југославију, као што је то већ учинио са Румунијом и Бугарском, које су сада, нажалост, у тој организацији активније од самих чланица. Међутим, Југославија је постојбина словенске културе и језика и тамо има шта да се брани и чува. Нагласио је јединство свих фракција у односу на кризу у Југославији (осим можда "Јаблочка"). Жириновски сматра да је актуелна општа борба Запада, против православља и Словена, који су камен спотицања на путу ка светској доминацији. Међутим, у том рату Запад нема духовну базу, користи агресију и не може победити, као што то ни до сада није било. Америка је изгубила све ратове и њу очекује врло брзо криза. Наши народи, на прагу XXI века, морају заузети прави корак и исправити грешке из прошлости да се уједињују само у опасности. Они морају бити стално и чврсто повезани.

ЛДПР има јасну стратегију, изнео је њен лидер: желе демократију и имају чврсту стратегију у односу на Запад. Са Америком, која постоји само 200 година, нема никаквог договора. Сматра да морамо помагати једни другима и на грешкама XX века научити да их не правимо у XXI веку.

Шеф делегације Савезне скупштине поздравио је Жириновског и рекао да је у нашој игампи највећи публицист доживело његово иступање у Савету Европе и снажна одбрана ставова Савезне Републике Југославије. Упознао га је о учешћу делегације на заседању Парламентарне скупштине СБР у Јарослављу и о поступку за доделу Савезној скупштини статуса сталног посматрача, као и иницијативи за пуноправно чланство Савезне Републике Југославије у Савезу Белорусије и Русије. Затим је указао на актуелну ситуацију на Космету и настојање Америке да додатно тумачи постигнути споразум између председника Милошевића и Холбрука. Зато је Југославији драгоцена помоћ пријатеља и развој укупних односа и сарадња између наших земаља. Србија и Југославија морају издржати. Влада народног јединства, која је пролетос изабрана, има главни задатак да одбрани Косово и Метохију, али поред тога пола-

ко уређује и друге области живота, пре свега привреду и медије. Патриотске снаге у Србији су показале да могу, у одсудним тренуцима, да превазиђу идеолошке разлике и све снаге усмере на одбрану отаџбине. Изнео је да пет политичких партија (СПС, Српска радикална странка, ЈУЛ, СНП Црне Горе и СНС Црне Горе) имају 2/3 већину у Већу грађана, а апсолутну у Већу република Савезне скупштине, што обезбеђује спровођење дугорочне унутрашње и спољне политике.

Господин Шешел се на крају захвалио на подршци и помоћи српском народу. Указао је да је нашим народима сада најпотребнија политичка помоћ и успешна економска сарадња. Наше привреде су комплементарне, пољопривредни производи бољи од оних са Запада, а могућности за сарадњу неограничене, истакао је шеф делегације.

Група "Руски региони"

А. Морозов, лидер Групе, упознао је делегацију да партија "Руски региони" представља у Думи око 33% области Русије и да јој је основни задатак одбрана интереса региона Русије. Сматра да развијени региони значе и развијену Русију. У погледу става према кризи на Косову и Метохији, његова партија је у потпуности на ставовима Владе, а такође је и самостално предузимала одређене активности у време претњи НАТО-а. Лично је упутно писмо свим амбасадорима земаља НАТО-а у Русији у знак протеста због претњи бомбардовањем једне суверене земље. Одговори су били уздржани с обавештењем да је писмо прослеђено владама тих земаља. Чланови ове партије, којих је у Думи 40, били су јединствени у подршци политици Југославије и Србије на Косову и Метохији, били су у саставу делегације Думе која је посетила Косово и Метохију у време претњи бомбардовањем и учествовали су, заједно са замеником председника Думе, С. Бабурином, у припреми свих мера које се односе на активност парламента у погледу решавања косметске кризе.

Такође, депутати групе су учествовали у раду управо завршеног заседања Парламентарне скупштине СБР у Јаро-

Удруживање и заједничка борба: у свету је на делу нов начин рата и растурања држава путем економских криза

слављу и у потпуности подржавају говор шефа југословенске парламентарне делегације и иницијативе за приступање Савезне скупштине Парламентарној скупштини, а СРЈ Савезу Белорусије и Русије. Депутат Рајков, који је недавно посетио Југославију и Косово и Метохију у саставу делегације Думе, уручио је стенограм разговора који је имао на радио станици која покрива целу Русију. Питања нису увек била пријатна, али се трудио да ниједно не остане без одговора, рекао је Рајков.

Наша делегација се захвалила на подршци и заступању интереса српског народа. Јасно је да патриотска партија која воли Русију, воли и Србију. Делегација је упознала представнике групе са структуром посланика у републичком и савезном парламенту и формирањем Владе националног јединства у Србији, која је успела у овим критичним данима да сачува политичку стабилност. Такође, указали су на циљеве Запада да Косово и Метохију отцепе од правног система Србије и Југославије у посебну федералну јединицу, чиме се стичу елементи државности, што је само први корак на путу отцепљења. Међутим, наш народ на то неће никада пристати. Зар није довољно што је на Косову и Метохији већ учињен геноцид над српским народом, који је протеран из колевке српства, запитали су посланици. Нема сумње да су права Албанаца већа од оних које имају у Албанији, да боље живе, да уживају сва грађанска права у Србији и Југославији и посебну државну бригу, јер им се пружа већа економска помоћ, од њиховог учешћа у укушном броју становништва. Међутим, аргументи за Запад нису битни.

Посланици су се, затим, упознали са током и резултатима преговора председника Милошевића и специјалног америчког изасланика Холбрука и минимумом уступака на које је наш председник пристао. Делегација је изнела очекивање да ће се наши пријатељи борити за истину као и до сада, јер се води невиђени медијски рат против српског народа. Такође, уверени смо да ће утицај ићи према Влади и Думи, амбасадору Русије у УН, како би истина избила у свет. Југославије је свесна да је за сада опасност само одложена, јер је циљ Америке да економски уништи Југославију и постави марионетску власт, која ће беспоговорно слушати инструкције. Косово и Метохије је национално питање и зато су се све патриотске снаге ујединиле на њему. Разлике се појављују само код неких независних медија и преко њих се врши главни притисак на руководство и парламент. Истовремено, тај исти свет не дозвољава ни представницима Међународног црвеног крста да посете новинаре Танјуга, који су отети на радном задатку. Политика двојних стандарда је присутна на сваком кораку, Срби су стално "лоши момци", а Албанци – "жртве".

Многи новинари из Русије и Белорусије су постављали питања делегацији, шта Србија и Југославија очекују од Русије. Одговор посланика на то питање је био да је дошло време да се мора схватити да је Југославија последњи коридор на путу за Русију и зато српски народ од Русије очекује политичку подршку и бољу економску сарадњу на равноправним основама, нагласили су посланици.

Група "Аграрна партија"

Лидер "Аграрне партије", Н. Харитонов са представницима партије, упознао је делегацију да партија делује у целој Русији, од Владивостока до крајњег запада, да представља регионе и окупља чланове из свих структура друштва, имају депутате у свим телима Думе, а он је и члан делегације парламента у Парламентарној скупштини Савета Европе. Потпуно имају јасан став да се све снаге морају ујединити и одупрети Америци на њеном путу да постане светски жангар и тако уђе у XXI век. Сматра да управо јачање Савеза Белорусије и Русије и прикључење других држава том Савезу може да заустави ту "аждају". И зато, без обзира на све економске тешкоће мора се на томе радити, а историја наших народа даје наду да у будућност треба гледати са оптимизмом. Интересовали су се за основне про-

Владимир Жириновски : понудио је помоћ без условљавања и намегања својих ставова

блеме у земљи, има ли напретка у преговорима са Албанцима, какви су утисци са управо завршеног заседања Парламентарне скупштине СБР у Ярослављу.

Делегација је изнела да Аграрна партија има велики углед у Југославији, јер је, пре свега, патриотска партија. Изнели су да је делегација вишестраначка, леве и десне оријентације, међутим уједињује их патриотизам, као и њихове партије и настојање да се одупру агесији и сачувају земљу. Исто тако, све краси љубав према Русији, са којом нас веже слична судбина, од Наполеона, Кримског рата, I и II светског рата, па све до данас. Желимо сарадњу са свим структурама државне власти и политике, економску, војну, културну сарадњу. То ће ојачати и објединити словенске народе, у борби за свој опстанак. Наша земља жели зближавање и пуну економску сарадњу, а не милостињу, нагласили су посланици.

Такође, делегација је истакла да Југославија цени улогу премијера Примакова као осведоченог српског пријатеља и очекује да Русија истраје у напорима да у Савету безбедности УН не подржи ниједну резолуцију на штету Срба. Потребна нам је помоћ у свим међународним организацијама, Савету Европе, ОЕБС-у, и утицај на суседне земље да се не такмиче у трци за улазак у западни савез, а онда буду искоришћене за напад на Југославију. Изражена је жеља да сусрети парламентарца буду што чешћи, како би се и непосредно разменили ставови и мишљења.

Делегација је позитивно оценила своје учешће у раду саме Парламентарне скупштине СБР у Ярослављу и изразила наду да ће Савезна скупштина до децембра донети одлуку о захтеву за добијање статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини СБР. Посланици су изразили задовољство што се ради на проширењу Савеза у коме виде перспективу наших земаља и у будућности улазак Украјине, Јерменије, Југославије и још неких земаља.

У одговору на питање које се односило на преговоре са Албанцима, посланици су изразили наду да ће Албанци

коначно схватити потребу дијалога. Наша страна очекује да преговори отпочну сваког дана, међутим, албанска страна има проблема у својим редовима, подложна је америчком и немачком утицају. Албанци сада нису више једногласни, не могу саставити делегацију, немају своје јасне ставове, итд. Такозвана ОВК је потпуно разбијена, мада има још мањих напада и атентата, међутим, нису више способни да владају територијом. Делегација је, такође, указала на већа права Албанаца и бољи живот на Косову и Метохији, него што имају у Албанији.

Фракција "Наш дом Русија"

У име фракције "Наш дом Русија", са делегацијом је разговарао заменик лидера НДР Кузњелов са групом депутата у Парламенту. Они су упознали да је ова фракција друга по величини – има 66 депутата (41 је изабран на непосредним изборима, а 25 по већинском принципу). Основана је априла 1985. године, и од њеног оснивања председник је доскорашњи премијер Русије Черномирдин. Имају широку мрежу у Федерацији (од 89 субјеката учествују у 43 скупштине). На предстојећем конгресу (одржава се 16. новембра о.г.) биће разматрана стратегија партије на председничким и парламентарним изборима. Сматрају да је покрет јак и очекују да ће на парламентарним изборима прећи цензус од 5% и не очекују мањи број депутата у федералном парламенту, него што их сада имају.

У вези са политиком према Србији и Југославији, рекли су да нема разлика између фракција у подршци Србији и мирном решењу кризе на Косову и Метохији. Истакли су да је Југославија пријатељска и братска земља, да је увек била узор Русији како се и у социјализму може лепо живети и да ће у пуној мери дати подршку њеним ставовима, као и до сада. Фракција такође подржава Савез Белорусије и Русије и оријентацију да се он шири, а њихови представни-

ци су учествовали на заседању у Јарослављу. Заступају став да ће јача Русија значити и јачу Србију и Југославију, успех реформи у Русији значиће боље и за Југославију. Залажу се за јачање сарадње двеју земаља, наступаће против санкција Југославији, залагаће се за њен повратак у међународне организације и ОЕБС, подржаће Југославију и српски народ и у Русији и у свету. Покушај НАТО да бомбардује Југославију виде као потез – данас Балкан, сутра Кавказ. Интересовали су се да ли сусрет делегације са фракцијама у Државној думи могу схватити као подршку Савезу Белорусије и Русије, и изнели да ће о резултатима разговора са делегацијом обавестити своју фракцију, како би донели додатне мере и одлуке за даље активности.

Делегација је изразила задовољство сусретом и информисала о деловању политичких партија из чијих редова су чланови делегације. Упознали су их са саставом у Савезној скупштини, резултатима Владе народног јединства у Србији, предстојећој реконструкцији Савезне владе. Нагласили су да су партије којима припадају различите идеолошке оријентације, али им је заједничко патриотизам, демократија и жеља да се сачува државни суверенитет и интегритет земље, пред насртајима НАТО-пакта. Иако земља има економске тешкоће и социјалне проблеме, спремна је да се брани и одупре настојањима да се СРЈ разбије (прво Косово и Метохија, па Црна Гора, Војводина, Рашка), истакли су посланици. Југославија је одлучна да не попусти у принципијелним питањима и неће дозволити отцепљење Космета.

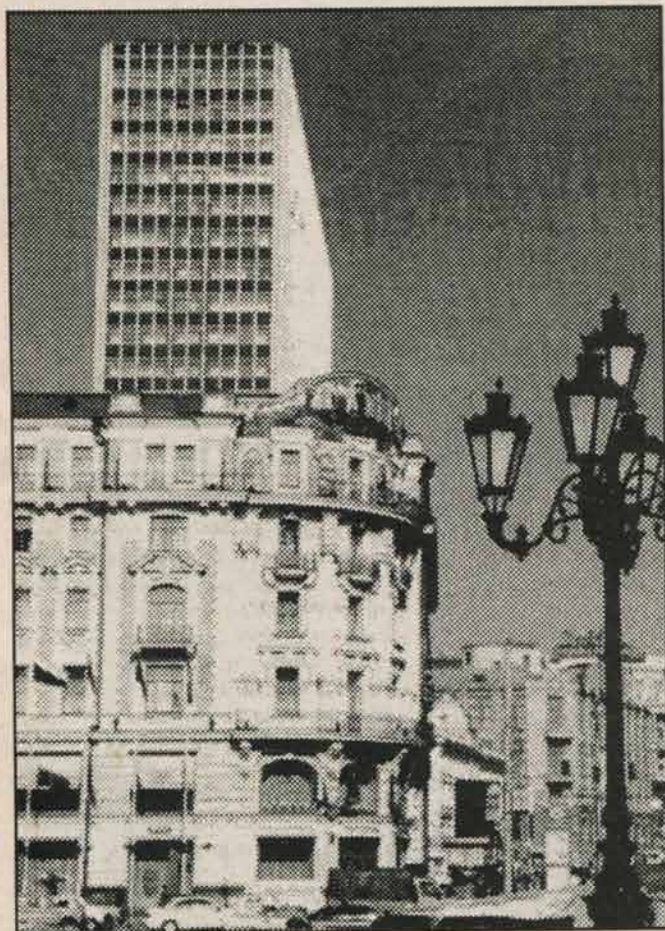
Делегација је захвалила руководству Русије и Државној думи на принципијелном и одлучном ставу, који је допринео ублажавању става Запада у односу на претње. У преговорима, председник Милошевић је дао минималне уступке, међутим, западне силе сада покушавају да додатним тумачењима споразума Милошевић-Холбрук измене споразум и реализују своје циљеве да по сваку цену доведу на Косово и Метохију трупе НАТО-а (траже наоружане теохранитеље за посматраче ОЕБС-а). Делегација је, такође, указала и на недоследност западних сила у вези са Дејтонским споразумом, скидањем спољњег зида санкција и покушаја да утицајем на неке мање партије промене ситуацију у своју корист.

У вези са Косовом и Метохијом, делегација је упознала да Устав Србије, као грађански, гарантује једнака права свим грађанима, за разлику од Устава бивших република СФРЈ, који су чисто национални. Посланици су указали на чињенице да Албанци и те како користе права која желе (примају пензије, користе социјалну и здравствену заштиту), али не желе да примене јединствени школски програм, да иду у војску, да чествују у изборима, а тиме и у парламентарном животу, и др. То се сигурно не толерише ни у једној земљи. Југославији је потребна помоћ у борби за истину и очување њеног суверенитета и територијалне целovitости.

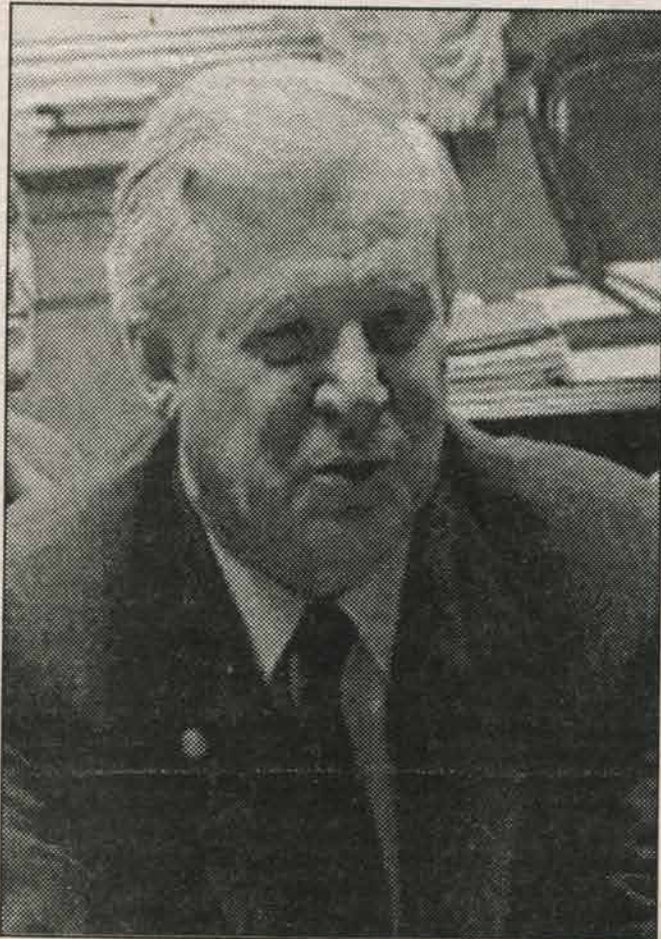
Посланици су такође упознали и са настојањима да се кроз СБ и Резолуцију 1203, која је требало само да потврди споразум Милошевић-Холбрук, изврши допуна Споразума, па је у њој наведено питање медија у Србији и сарадња са Хашким трибуналом, што уопште није био предмет преговора. Једноставно, Југославији се не дозвољава да се окрегне раду и економском развоју, чиме би се побољшао и живот на Космету. Једина жеља српског народа је да се врати раду и да се одложи оружје.

У вези са Савезом Белорусије и Русије, делегација је обавестила о позитивном ставу Југославије у односу на приступицање СРЈ Савезу и додели Савезној скупштини статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини СБР. Прва одлука зависи од председника држава и влада, пре свега руске, а за другу одлуку је надлежна Савезна скупштина и делегација је изразила наду да ће Савезна скупштина до следећег заседања Парламентарне скупштине СБР донети позитивну одлуку.

Југославија је отворена и жели сарадњу са Русијом, пре свега у политичкој, економској, културној области, на рав-

Старо и ново у Москви: фракција "Наш дом Русија" заступа став да ће јача Русија значити јачу Србију и Југославију

Николај Ришков: "Народовластије" подржава иницијативу СР Југославије за приступање Савезу Русије и Белорусије

ноправној основи. Сарадња је потребна, јер су нам привредне комплементарне, али и неопходна на прагу XXI века који носи веће изазове и тражи снагу да се одупремо новом светском поретку, истакла је делегација.

Фракција "Народовластије"

Лидер фракције, Н. Ришков, обавестио је да његова партија има 47 депутата у Парламенту, да гаји пријатељска осећања према Југославији и братском народу исте вере, са којим руски народ никада није ратовао и да са пажњом прате збивања у Југославији и Србији. Сматра да је Влада Русије, 1992. године, издала Југославију када је одлучила да прихвати санкције. Међутим, већина народа то није подржала и не би желео да је сада на месту Козирјева (бившег министра иностраних послова Русије), који је у овом мандату депутат у Думи. Данас су у Влади људи са више националних осећања и то се види по одлукама које доносе и ставовима премијера Примакова и министра иностраних послова Иванова.

Ришков је затим рекао да је његова партија била спремна да, у случају бомбардовања Југославије, са НАТО-ом прекине сваки однос и била је припремљена сва потребна документација за тај случај. На срећу, Државна дума, Влада и све политичке фракције су заузеле јединствен став и биле на истој позицији у супротстављању намерама НАТО-а. Наша даља заједничка перспектива треба да буде уједињење народа и држава, јачање и проширење Савеза Белорусије и Русије. Наше државе су растурене, везе покидане и оне се морају сада повезивати новим односима и сарадњом. Сигурно је, да је остао СССР, да никоме на памет не би пало бомбардовање. Мали је број оних који се данас супротстављају уједињењу и зближавању словенских народа, али су, нажалост, бучни и имају на распола-

гању медије. Међутим, народ се не може лагати и преварити, сматра Ришков.

Ришков је нагласио да позитивно гледа на наше иницијативе у погледу приступања Савезу Белорусије и Русије. Воде се преговори са Украјином и Јерменијом. Међутим, оне за сада нису спремне за улазак у Савез, али ради се на томе да буду посматрачи. Верује да ће их време натерати на интеграцију, јер је процес већ отпочео.

Парламентарна делегација Савезне скупштине је упознала Ришкова са ставом делегације и међупартијској сарадњи на републичком и савезном нивоу, као и формирању и активности Владе националног јединства у Србији, која је у овим кризним временима успела да сачува политичку стабилност.

Делегација је изразила захвалност руском народу на искреној подршци која је битно утицала на одлуку Запада да тренутно одустане од бомбардовања. Свакако, имали су у виду и нашу одлучност да ћемо се бранити свим средствима. Упознали су са током и резултатима преговора председника Милошевића и специјалног изасланика Америке Холбрука, деловању медија и забрани емитовања страних емисија које су деловале пропагандно у Србији, реаговању Запада на забрану емитовања и примену Закона о информисању, и др.

На крају, делегација је изнела своје позитивне утиске са заседања у Јарослављу и потврдила жељу да Савезна скупштина што пре добије статус сталног посматрача у Парламентарној скупштини СБР, а Југославија уђе у састав Савеза Белорусије и Русије (Овој иницијативи Српске радикалне странке није се супротставила ниједна озбиљна политичка странка).

Такође, делегација је изразила спремност за сарадњу са свим парламентарним странкама, без обзира на идеологију. Живимо у време борбе за опстанак наших народа и зато идеолошке расправе треба оставити за мирнија времена.

Фракција "Јаблоко"

У разговору делегације са замеником шефа фракције "Јаблоко", С. Ивањенком, потврђени су ставови подршке Југославији да се криза на Косову и Метохији реши мирним путем и преговорима.

Делегација је упознала са ставовима руководства Југославије и Србије о најакутнијем жаришту у земљи, Косову и Метохији и медијском и економском рату, који се води против наше земље. Указала је на неопходност повратка Југославије у међународне организације и институције. Посланици су нагласили да је прихватање доласка посматрача ОЕБС-а на Косово и Метохију гест добре воље председника Милошевића и поред тога што Југославија још није враћена у ту организацију. Осудили су последњу Резолуцију Савета безбедности УН 1203, у којој је тражено и постигнуто да се у преамбули помену медији и сарадња Србије са Хашким трибуналом, иако та питања ни на који начин нису била предмет преговора председника Милошевића и Холбрука.

На крају разговора, делегација је изразила жељу да у саставу посматрачке мисије ОЕБС-а на Космету буде око 500 руских верификатора, како би се добило на објективности.

Антинато група

Шеф Групе, С. Глотов, информисао је делегацију да Антинато група није фракција, да окупља депутате из свих партија (осим "Јаблока"), да у Федералној скупштини има 312 депутата, који веома активно раде. Основни задатак је припрема предлога и мера против ставова НАТО-а, ублажавању последица његовог деловања, супротстављање одлукама НАТО-а које угрожавају државе и народе. Група је веома активна у Парламенту. Такође, Грпа се залаже за јачање Савеза Белорусије и Русије, уједињење словенских народа и одлучно се супротстављала током протеклих година свим

одлукама Владе, које су биле антисрпске и антијугословенске. Указали су на значај обнављања регионалне сарадње наших земаља као допуну државној сардњи. Депутат из Краснодарског краја предложио је да се обнови сарадња са Војводином, и замолио делегацију да то пренесе.

Нагласили су потребу што скоријег уласка Југославије у Савез Белорусије и Русије, јер ће то бити снажан аргумент против НАТО-а, јер је јасно да Запад неће оставити Србију на миру. Предложили су стварање покрета у оквиру Групе који би у јавности објашњавао потребу уједињења наших народа и јачање и проширење Савеза Белорусије и Русије.

Делегација Савезне скупштине је детаљно упознала руководство Антинато групе о политичком деловању партија из којих су чланови делегације, на републичком и савезном нивоу, раду Владе народног јединства, предстојећој реконструкцији Савезне владе. Затим је шеф делегације указао на чињеницу да је Југославија једина европска земља која не жели да уђе у НАТО нити у ЕУ и жели да своју будућност веже за Русију и руски народ (томе се противе само неке мање странке, окренуте према Западу). Историјски посматрано, у последњих 200 година наше земље су биле у тесном савезу, осим у времену Тита, који је био Хрват и служио Америци (у његово време 50.000 најбољих комуниста, оданих Русији и руском народу, завршило је у логорима само зато што су је искрено волели; разделио је српски народ и вештачки признао три нације – Црногорце, муслимане и Македонце). Данас је ситуација другачија и наш народ више не пристаје на политику силе и диктата, на трупе НАТО-а, на отцепљење Космета из правног статуса Србије. Неки уступци су учињени, али не на штету принципа. Југославија је пристала на посматраче ОЕБС-а, без обзира што није враћена у ту организацију, као и неоружане авионе за надлетање Косова и Метохије. Ми смо то успели захваљујући одлучном ставу Русије и отвореном иступању премијера Примакова, маршала Сергејева, генерала Ивашева и подршци Думе. Српски народ је видео да није сам и то је улило додатну снагу и морал да истраје у својој борби. Свесни смо да Америка неће одустати да поставља нове захтеве и на свој начин тумачи споразум

Милошевић-Холбрук, као што то већ чини и тражи наоружане телохранитеље за посматраче ОЕБС-а, како би НАТО војници дошли на Косово и Метохије. Међутим, мисија ОЕБС-а се може потпуно ослонити на заштиту регуларне полиције и војске, и зато се неће допустити улазак наоружаних људи на територију Југославије. Делегација је пренела жељу да у саставу посматрача ОЕБС-а буде око 500 руских верификатора и што више белоруских, украјинских, словачких и других представника из нама пријатељских земаља, којима можемо веровати.

Говорећи о иницијативама за доделу Савезној скупштини статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини СБР и приступању СРЈ Савезу Белорусије и Русије, делегација је потврдила ставове о потреби ширења и јачања Савеза и изразила жељу да у будућности Савезу приступе Украјина, Јерменија, Бугарска, Румунија, Казахстан, Словачка, Грчка, Кипар. Иако то нису све православне земље, морамо се уједињавати јер је будућност неизвесна. Притисак Америке на поједине земље, у покушају да влада светом, неће престати и томе се морамо супротставити. Југославија се увек солидарисала са свим народима који страдају (Кореја, Вијетнам, Ирак, Куба, Либија, итд.). Нови светски поредак се по својој агресивности може поредити са политиком Хитлера и фашистичке Немачке, изнео је шеф делегације.

На крају разговора, шеф делегације је позвао руководство Антинато групе да, као гост Српске радикалне странке, посети Југославију и Србију, што је са задовољством прихваћено.

Руска влада

А. Авдејев, први заменик министра иностраних послова.

Парламентарна делегација је захвалила на подршци и одлучности Русије и њеног руководства и народа у тешком тренутку за српски народ. Жеља нам је да пребродимо кризу и будемо што чвршћи, а у томе видимо помоћ од правих личности у Русији, као што је премијер Примаков и госпо-

Председник Јељцин и премијер Примаков:
Русија је била узданица Србије и Југославије у свим историјским тренуцима

дин Авдејев, рекли су посланици. Русија је била увек узданица Југославије, у свим историјским тренуцима. Посланици су информисали заменика министра о садашњој ситуацији на Косову и Метохији и изложили ставове Југославије у решавању проблема. Нагласили су да је Југославија извршила све што је било у њеној моћи, испунила захтеве међународне заједнице и дала одређене уступке у мери у којој је то било допустиво са становишта очувања интереса земље. Заменик министра је, такође, информисан о формирању Владе националног јединства у Србији (пролећа о.г.), око које су се окупили представници свих патриотских снага земље. То јединство је управо показано у пуној мери приликом недавних претњи НАТО-а и постизању консензуса и одлучности да се брани суверенитет и интегритет земље. Међутим, јасно је да претње НАТО-а нису отклоњене, али Југославија ће истрајати у настојањима да се криза на Космету реши мирним путем и политичким дијалогом. Потези југословенског и српског руководства су створили политичке услове за стабилизацију ситуације на Космету, сада све зависи од албанске мањине, на којој је одлука да прихвати преговоре, одрекне се тероризма и схвати да је дијалог једини пут за решавање проблема.

Југославија је у тешком стању, посебно српски народ. Западне силе су разбиле СФРЈ, у Републици Српској се врши тиха окупација, а Карлос Вестендорп супротно постигнутом споразуму и овлашћењима, самостално доноси битне одлуке, спречава се полагање заклетве изабраном председнику у Републици Српској, Николи Поплашену, јер није по вољи Запада, итд. Следећи циљ Америке је разбијање Савезне Републике Југославије (Космет, Војводина, Рашка). Међутим, садашње руководство неће то дозволити, као ни отоцељење Косова и Метохије од Србије и долазак војних група на Космет, по цену бомбардовања, нагласио је шеф делегације. Наша земља је свесна да ће западне силе и Американци кроз посматраче послати своје провокаторе, војне обавештајце и шпијуне са посебним задацима. За нас је сада највећа обавеза да спречимо те обавештајне силе да организују нове "Маркале" или "партизанско гробље", као у Сарајеву, како би западне земље вршиле додатни притисак на нашу земљу. Зато желимо да што већи број руских посматрача дође у саставу верификатора ОЕБС-а, затим из земаља којима можемо веровати – Украјине, Јерменије, Словачке, како би се успоставила равнотежа.

Делегација је, затим, информисала заменика о учешћу на IX заседању Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије, у Јарослављу, и поменути иницијативама за доделу Савезној скупштини статуса сталног посматрача, а у даљој фази приступање Савезне Републике Југославије државном Савезу Белорусије и Русије, што зависи од шефова држава.

Заменик Авдејев је у разговору исказао чврсту решеност Русије да помогне Југославији у овом сложенем тренутку и рекао да познаје Југославију, јер је више пута боравио у њој, а такође и дух наших народа, који је најјачи када нам је најгоре. Заједно ћемо бранити наше интересе, истакао је заменик, јер овде није реч само о заштити Југославије, већ о томе да Русија и Југославија узајамном сарадњом одреде свој положај у будућем међународном поретку и утичу на то какав ће бити XXI век. Никако се не сме дозволити НАТО-у да се меша у унутрашње ствари суверених држава и на свој начин решава сукобе у свету.

Авдејев је изразио уверење да је парламентарна делегација током боравка у Руској Федерацији могла осетити консензус који постоји о томе да се мора очувати суверенитет и територијални интегритет земље. Зато је сада најважније да дипломатија учини напоре да се успостави дијалог о Космету. Он је, такође, потврдио став да учешће Русије у мисији ОЕБС-у на Космету не сме бити симболично, и покриће за оно што режира НАТО. Русија је спремна да пружи сваку помоћ и да пуни допринос за очување интегритета и територијалне целовитости Југославије.

Тиха окупација Републике Српске: супротно Дејтонском споразуму, Карлос Вестендорп самостално доноси своје одлуке

Тakoђе, Авдејев је истакао одлучност Русије да помогне Југославији да се врати у међународне организације и институције, а први корак и кључни на том путу је обнављање чланства у ОЕБС-у.

Заменик Авдејев се заложио за чврсте билатералне односе Југославије и Русије, који сада имају законску основу, као ни са једном другом земљом. Робна размена на нивоу од 1 милд долара је недовољна, с обзиром на могућности две земље.

Генерал пуковник Л. Ивашов, начелник Главне управе за спољне везе у Министарству одбране.

У Министарству народне одбране, делегацију је примио генерал-пуковник Ивашов, са којим је делегација водила разговор иза затворених врата, који је трајао око 1 сат и 30 минута.

В. П. Грашко, први заменик у Министарству унутрашњих послова.

Делегација је детаљно упознала саговорника са мерама које владе Србије и Југославије предузимају на нормализацији стања на Косову и Метохији и обезбеђењу политичке стабилизације Србије, у условима када су западне силе растуриле СФРЈ, окупирале Републику Српску Крајину, врше тиху окупацију Републике Српске и измену Дејтонског споразума. Следећа фаза је питање заједничке државе, статуса Црне Горе, Војводине, Рашке области. На делу су субверзоване делатности и поткупљивање медија. У таквим условима Влада народног јединства у Србији (формирана 24. априла о.г.) настоји да очува мир и одбрани суверенитет и интегритет земље. Захвални смо руској влади, руководству и народу на подршци, резолутном ставу премијера Примакова, генерала Сергејева и других званичника и Парламента, који су својим одлучним ставовима и иступањима смањили тензију око Косова и Метохије. Преговори председника Милошевића и америчког изасланика Холбрука били су изузетно тешки и дуги, али је председник ипак прихватио само мини-

малне уступке (долазак 2.000 пивилних верификатора на Косово и Метохију упркос томе што нисмо враћени у ОЕБС, надгледање територије Косова и Метохије од стране ненаоружаних авиона). Потпуно је јасан циљ НАТО-а да дође на Косово и Метохију и отцепи га. Наишли су на нашу одлучност у одбрани своје територије и суверенитета, а сада иду даље и додатно тумаче споразум председника Милошевића и Холбрука и траже заштиту посматрача ОЕБС-а тако што ће доћи војници НАТО снага, јер то нису успели у фази преговора. Међутим, ми то нећемо дозволити и понуђена је заштита верификаторима од стране наше полиције.

Што се тиче става у погледу броја руских посматрача на Косову и Метохији, наша земља рачуна на око 500 руских верификатора, нагласила је делегација. Сматрамо да би њихово присуство било изузетно значајно за објективно схватање ситуације на Косову и Метохији.

Такође, делегација је упознала господина Прашкова о резултатима и резултатима доношења Закона о информисању у Србији, забрани емитовања више страних програма који су пропагандно деловали преко одређених радио и ТВ станица (нпр. Глас Америке, ВВС, Дојче Веле, итд.). Емитовање ћемо дозволити у нашој земљи само по принципу реципроцитета, нагласила је делегација.

Господин Прашков је изнео да са великом пажњом прати збивања у Југославији и да разуме нашу позицију. Боравио је у Југославији 1970. и 1971. године, и осетио искрено пријатељство наших народа. У потпуности разуме опасност пропаганде путем медија, јер је и сам био у ситуацији да то осети током једногодишњег боравка у Чеченији. Лако је али и најстрашније нарушити мир, јер га је онда тешко поново успоставити. Међутим, ако крену необјективне информације, као што је то био случај у Чеченији, које су у функцији разбуктавања међунационалних односа, онда је то најплодније тло за сукобе. Русија је данас веома забринута због фундаментализма који је у експанзији не само у Чеченији, већ се шири и на Тацикистан и настоји да продре и даље. Пратимо ситуацију и настојимо да разрадимо план, како се не би поновила Чеченија. Пратимо,

такође, одакле стиже финансијска подршка, оружје, дрога, истакао је Прашков.

Затим је информисао делегацију о статусу МУП-а у Русији и рекао да ово министарство има своје јасно одређено место у Уставу и Закону, не води политику, јер му је основни задатак заштита правног поретка и стабилност земље. Министарство има интензивну међународну сарадњу, до сада је склопило уговоре о билатералној сарадњи са 42 земље. Заменик је изнео да користи ову посету да уручи Нацрт споразума о сарадњи између МУП-а Руске Федерације и МУП-а СРЈ, са молбом да га делегација уручи савезном министру за унутрашње послове СРЈ, како би отпочели разговори о сарадњи, што је делегација са задовољством прихватила и учиниће то одмах по повратку у земљу.

Јуриј М. Лужков, градоначелник Москве.

У сусрету са парламентарном делегацијом, градоначелник Лужков је изразио снажну подршку ставовима СР Југославије и истакао да су за Русију данас односи са Југославијом важнији него односи са многим другим земљама. Оценио је да су Косово и Метохија постали полигон за опробавање снага у притисцима Запада на Руску Федерацију и словенске земље. Зато је подржао идеју приступања СР Југославије Савезу Белорусије и Русије и оценио да би то појачало економску сарадњу и све друге видове сарадње, а Југославија би добила много јачу заштиту и знатно успешније се могла супротставити војним претњама НАТО-а. Градоначелник је констатовао да ће бити противљења идеји о присаједињењу и да ће почети "прави тајфун противљења", али је чврсто уверен да се ради о правилном усмерењу које се мора активно развијати.

Лужков сматра да је косметски проблем унутрашње питање Југославије, а да такви и слични проблеми постоје и у многим другим земљама. (Курди у Турској, Грузија – Абхазија; Азербејџан–Јерменија око Нагорно Карабаха; Северна Ирска). Међутим, НАТО и не помишља да се меша у послове тих земаља и не прети бомбардовањем. Ако почнемо такве проблеме да решавамо бомбардовањем, онда то може довести до III светског рата. Такође, упознао је да деловање НАТО-а представља легализацију безаконја и изразио уверење да ће Русија и даље улагати снажне дипло-

Остварен је циљ пута у Јарославље и Москву: Желидраг Никчевић, Јела Веселић, Слађана Стаменковић и Милош Бојовић у амбасди СР Југославије

матске напоре да сукоб на Косову и Метохији не прерасте у војни. Сматра да Југославија мора бити опрезна и мора да избегне да ОЕБС представља тројанског коња за НАТО. Зато се залажио за даље јачање свих видова сарадње двеју земаља, посебно економских. Нагласио је да Москва намерава да ту сарадњу појача куповином робе, првенствено прехранбених производа, као и још већим ангажовањем југословенских грађевинара, који су већ присутни у Москви и Русији.

На крају разговора, још једном је подвукао значај интеграција и стварања савеза. Изнео је да ће, као један од иницијатора стварања Савеза Белорусије и Русије и сада члан три комитета Савеза, о томе разговарати и са председником А. Лукашенком, приликом предстојеће посете Белорусији. Подвукао је да ће лично радити у правцу заштите суверенитета Југославије.

Делегација Савезне скупштине је поздравила градоначелника Москве, великог пријатеља српског народа, човека чији се став цени и за кога кажу да је чудотворац, који је за неколико година препородио Москву.

Шеф делегације је информисао градоначелника о стратегији западних сила, које су разбиле СФРЈ, окупирале Републику Српску Крајину, у Републици Српској спроводе тиху окупацију, сада је на делу Косово и Метохије, су-тра Црна Гора, Војводина, Рашка област и на крају формирање квислиншке власти. Тренутно је најактуелније Косово и Метохија, где су западне силе организовале велики број терориста из реда националне мањине. Делегација је, затим, упознала да Албанци на Космету живе много боље него у Албанији, да нико не доводи у питање њихова грађанска права, већ их они сами не користе (примера ради, да су изашли на изборе имали би у републичкој скупштини око 30 посланика, од укупно 250, а у Савезној скупштини 10-15 посланика у Већа грађана, што је значајна снага у сваком парламенту). Међутим, њихов циљ је отцепљење од Србије и Југославије и и не дамо територију. У објашњењу овог става, шеф делегације, господин Шешел,

објаснио је да Америка данас практично реализује политику коју је Тито успоставио, тиме што је створио и признао вештачке нације (Црногорце, муслимане, Македонце) да би Срба било што мање. Тито је створио сложен систем који се у пракси није могао одржати после његове смрти, јер су дубоки историјски разлози кризе у односима нација, нарочито у Босни. После Титове смрти, агонија је трајала седам година и почело је буђење потиснуте националне свести српског народа. Крајем осамдесетих година, створени су услови да се на демократски начин реше национални спорови, међутим, умешао се Запад, наоружао Хрвате и почео је рат, који се ланчано ширио из Хрватске у Босну.

Када је Косово и Метохија у питању, западне силе су желеле да остваре на терену пат позицију, како би се створили услови да НАТО снаге дођу. Међутим, осујећени су тиме што су терористи поражени. Преговори председника Милошевића и Холбрука су били веома тешки и резултирали су минималним уступцима са наше стране, са становишта опасности која је претила (пристали смо на две хиљаде цивилних посматрача ОЕБС, одустали од постављања услова за повратак у ОЕБС и пристали на ненаоружане авионе за посматрање територије Космета). Сада је притисак да посматрачи доведу наоружане телохранитеље. Свесни смо да ће претње још дуго трајати, али одлучни смо да издржимо, нагласио је шеф делегације.

Делегација је, такође, детаљно информисала градоначелника о поступку око иницијативе председника Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије да се Савезној скупштини додели статус сталног посматрача и изразила наду да ће неопходна процедура у нашим парламентима бити окончана до наредног заседања Парламентарне скупштине. Што се тиче ступања Савезне Републике Југославије у Савез Белорусије и Русије, та форма уједињења у овом тренутку зависи од председника Русије и руске владе. Такође, делегација је нагласила жељу да се јача, пре свега, економска сарадња између наших земаља. Наша земља не тражи помоћ и новац, већ обострано корисну сарадњу засновану на заједничком интересу. Привреде Русије и Југославије су комплементарне и то треба искористити и поред чињенице да су поједине друштвене фирме окренуте према Западу (због провизије и корупције), али државна политика је оријентисана према Русији и Кини.

* * *

Делегација је, заједно са замеником председника Државне думе, на крају своје посете Руској Федерацији одржала веома посећену конференцију за штампу.

III. ДЕЛЕГАЦИЈА ПРЕДЛАЖЕ:

– да Одбор Већа грађана за спољнополитичке односе и Одбор Већа република за спољнополитичке и економске односе с иностранством, размотре и усвоје Извештај делегације;

– да одбори за спољну политику Већа грађана и Већа република одмах размотре иницијативу председника Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије о додели Савезној скупштини статуса сталног посматрача и предложе већима доношење одговарајућег акта;

– да се препоручи Савезној влади да у вођењу спољне политике узме у обзир дате предлоге о приступању СР Југославије Савезу Белорусије и Русије;

– да се прихвати званични позив Парламентарне скупштине Заједнице Независних Држава за учешће делегације Савезне скупштине на предстојећем заседању;

– да се извештај, ради информисања, достави посланицима Већа грађана и Већа република, и

– да се извештај достави Савезној влади и Савезном министарству за иностране послове ради коришћења у оквирима њихових уставних надлежности.

Градоначелник Москве, Јуриј Лужков: за Русију су данас односи са СР Југославијом у првом плану

СА ДЕЛЕГАЦИЈОМ САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ У ЈАРОСЛАВЉУ И МОСКВИ

РУСИЈА ИЗБЛИЗА

Новинар РТС, Бранка Чулић, пратила је делегацију Савезне скупштине у историјској мисији – учешћу на IX Парламентарној скупштини Савеза Русије и Белорусије, од 1-3. новембра у Јарослављу, и приликом посете Државној думи Руске Федерације, од 4-6. новембра 1998. године, у Москви. Објављујемо њене утиске о том путу "писане без претензија да обухвате све виђено и доживљено, јер је то немогуће"

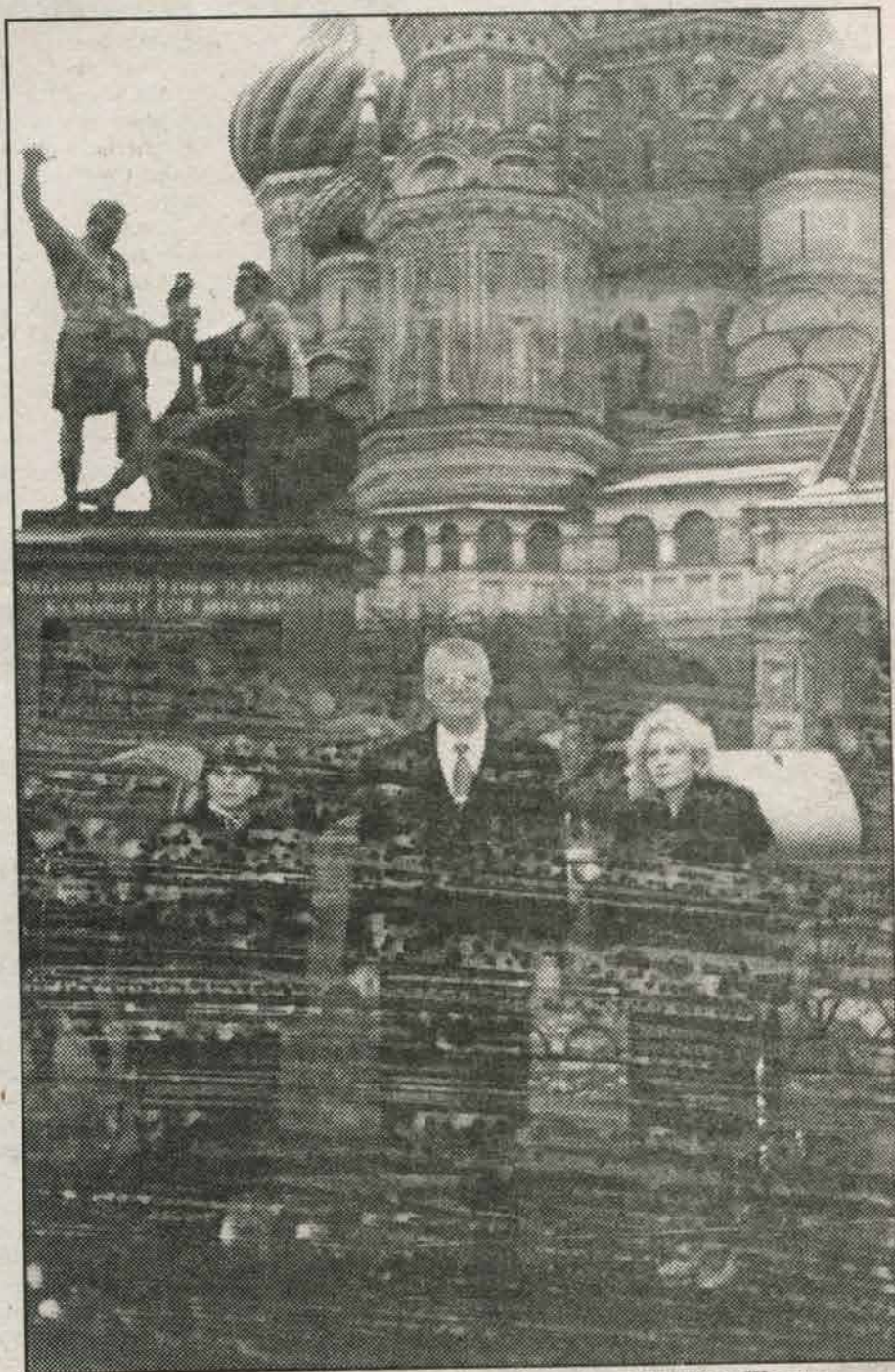
Почетком новембра вишестраначка делегација Савезне скупштине боравила је у Русији. Прво на заседању Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије, а потом у Москви. У руској престоници наши парламентарци, на челу са др Војиславом Шешељем, потпредседником Владе Србије и савезним послаником, били су примљени на разговоре са представницима државних органа власти (МИД, Министарство одбране и унутрашњих послова), преко партијских вођа, до патријарха московског и целе Русије, господина Алексеја II, што је посебна част и задовољство.

Наши парламентарци боравили су у Јарослављу као гости, но, постоје иницијативе за ближе повезивање наше земље са овим Савезом. О томе шта тај Савез у ствари значи, о току читаве посете, бар у кратким цртама, о само неким личностима које смо на овом путу имали част да сретнемо и утисцима које остављају, о атмосфери на путу и неизбежним медијима као пратиоцима наших судбина, и још којечему – читајте у овој репортажи. Писана је по сећању и без претензија да обухвати све виђено и доживљено, јер је то и немогуће.

Личности, утисци, атмосфера...

На ово далеко и дугачко путовање др Војислав Шешељ је кренуо на дан своје славе (31. октобар – свети Лука) и у мало необичном "паковању". Најчешће у центру између две левичарке (Јела Веселић из СПС и Слађана Стаменковић из ЈУЛ-а), и са два ђетића са бокова, која су га, треба то рећи, потпуно подржавала. Чак и онда када су две даме са левеце покушавале да га искушавају својим у нијансама другачијим ставовима, Милош Бојовић (Социјалистичка народна партија Црне Горе) и Желидраг Никчевић (Српска народна странка Црне Горе), у свему су увек били сагласни са ставовима које је заступао шеф наше парламентарне делегације.

Осим две левичарке у делегацији, мада не формално, биле су још три даме

У центру између две левичарке: Јела Веселић, др Војислав Шешељ и Слађана Стаменковић испред цркве Св. Василија Блаженог

(секретар Одбора за спољну политику Скупштине СРЈ Зорица Десанчић, преводилац Јелена Павловић и новинар РТС, потписник овог репортерског записа), што је ову делегацију са пет жена чинило необичном. Др Шешелју су посланици руског и белоруског парламента помало и завидели на, мора се признати, елегантном и атрактивном окружењу, но српски поглед на тај "пакет аранжман" са пет жена помало је другачији. Било је и оних који су, мало у шали, а више у збиљи, говорили да му је боље било да је из Београда понео цак бува него што је повео пет жена. Но, мудро комбинујући принцип духовног и, мање-више, духовитог анимирања "женске момчади", у неформалним ситуацијама, и тренирања строгоће у радном делу посете, др Шешел је лако изашао на крај са овом петорком (највише дијалога имао је са преводиоцем, Русињом Јеленом, којој је често "помагао" у преводу).

Кад смо већ код његовог знања руског језика, мора се признати да је за свој говор, одржан на руском, у Парламентарној Скупштини у Јарослављу, добио буран аплауз и доста комплимената. Ипак, много је вичнији преводу и разумевању руског него његовом изговору: зловници би рекли да му фали мекоћа. Изговора наравно.

Иначе, на овом путу лидер радикала, али у државној улози, имао је и других искушења. Већ на путу за Јарослав, а ишло се у конвоју аутобуса у којима су били руски и белоруски парламентарци, на улазу у Јарославску област, приређен је свечани и весео дочек. Девојке обучене у традиционалне фолклорне руске ношње играле су и певале својим надалеко познатим умилним вокалима и покушале да укључе и др Шешелја у своју игру. Није се дао, али се зато Милош Бојовић показао као вешт и окретан играч. Човек просто није могао да одоли руском зову, јер њих и Руса и даље је двеста милиона.

Сличне музичко-сценске изазове др Шешел је имао и у Москви. Реч је о балетској представи "Пепелуга", француском балету у Большом театру, где, истина, од њега нису тражили да игра, али му се овај спектакл свидео. Како је финансијски извођач дотичне културне операције са француским балетом у центру, господин Драган Карић, након представе приредио вечеру у ексклузивном ресторану "Војвода", др Шешел је остатак вечери непрестано препричавао Пепелугу. Његова фасцинираност балетом може се протумачити и на основу обећања које је дао господину Карићу, а које гласи: Никада ти ово нећу забравити.

Иначе, у настојањима да се нађу својима из отаџбине, парламентарцима у Москви, Карићи су били домаћински гостољубиви. Ипак, нису успели да испуне једну малу жељу високог госта, а то је бурек са браветином за ручак с ногу, у једној од тесних пауза у току мно-

гобројних сусрета. Стигао је наручени бурек, али са сиром и јабукама, што по Шешелјевој дефиницији и рецепту бурека никако не може бити исто.

Ако већ новинарски непристојно одајемо мале тајне са ове руске турнеје, нека буде забележено да је др Шешел, познати антиалкохоличар, сачувао у тајности свој рецепт излажења на крај са традиционалним руским наздрављањем. Наиме, руски је обичај да се на пријемима и вечерама непрестано држе поздравни говори, који се уредно заливају вотком и другим пламтећим текућинама. Таквих наздрављајућих прилика било је у Јарослављу много: почев од ручка у прелепој шумској вили на путу ка овом граду, преко пријема који је при-

редио губернатор Јарославске области, пријема који је у част наше делегације приредио председник заједничке Скупштине Савеза Белорусије и Русије, господин Геналиј Селезњов (др Шешел је имао и радни доручак с њим), до пријема приређеног на крају заседања... Специјално је увек наздрављано нашој делегацији, односно др Шешелју, који није имао проблема са отпоздравним беседама, али шта је радио са вотком и другим текућинама – то само он зна.

И кад смо већ код пријема, ни југословенска страна у томе није заостала. Наиме, наш амбасадор у Москви, господин Борислав Милошевић, приредио је у част наше делегације велики пријем. Окупило се те вечери око триста угле-

Мушки део делегације: др Војислав Шешел, Милош Бојовић и Желудраг Нисчевић у Јарослављу

Сваки четврти Белорус погинуо је у Другом светском рату: Белорусија је данас на удару западне стратегије ширења НАТО пакта на исток

дних Руса из света политике, дипломатије, војске, културе, новинарства... Били су ту и угледни Југословени који живе и раде у Русији. Невероватну кондицију, енергију и ентузијазам показао је, и том приликом, др Шешељ. Не само да је са већином тог света вербално општио, него им је запамтио имена, отечество, фамилију и функцију. Наздравље.

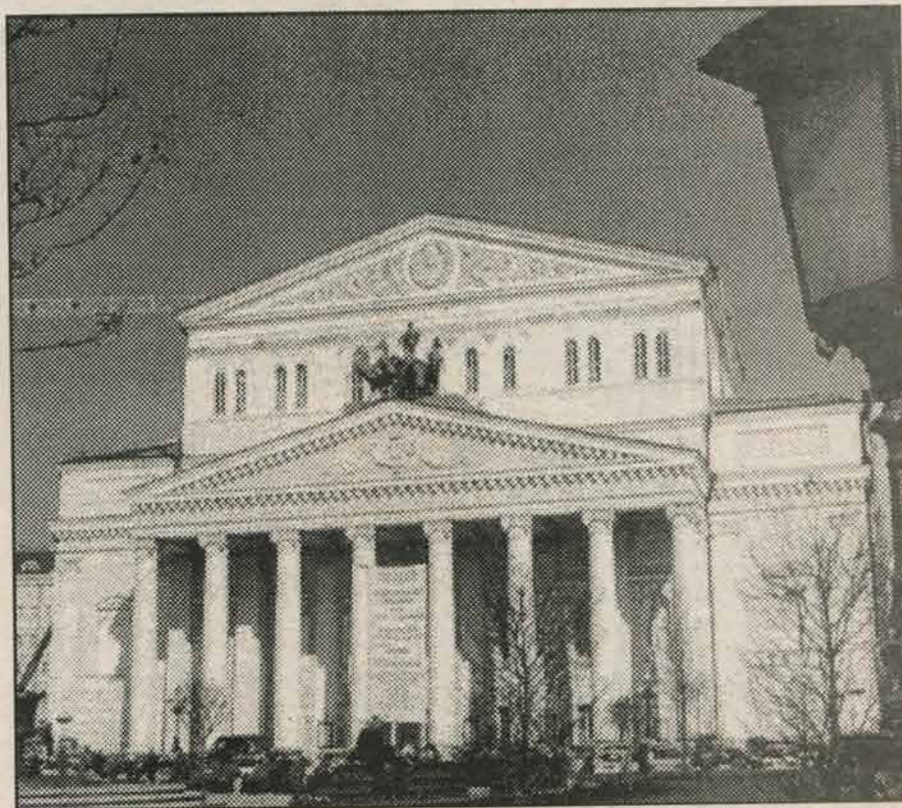
Колико је програм сусрета наше делегације био пребукиран и напоран, говори и податак да се неколико пута десило дуплирање термина за сусрете. Како по законима физике нисмо сви могли бити истовремено на два места, делегација се делила. Тако се десило да због пренапреганог радног програма, који је трајао до касно увече, отпадне и планирана вечера коју је понудио нашим парламентарцима Владимир Жириновски, лидер ЛДПР, једне од најбројнијих партија по броју посланика у Думи. Термин те вечере је с наше стране мењан, да би на крају био отказан. Господин Жириновски није пропустио да нам, свима посебно, не покаже још неки знак пријатељства и блискости. Даривао нам је, наиме, типично руске сувенире, уз књиге и касете које смо претходно од њега добили.

Ако је већ реч о овом контроверзном политичару, или га бар бије такав глас, он данас овде утисак утемељеног политичара, другачијег од оног Жириновског којег смо имали прилике да пратимо на турнеји од Суботице, преко Београда до Бијељине и Вуковара. Његова способност "паљена маса" тада је била

доминирајући утисак, при чему је у томе било и неког естрадног, шоуменског завођења публике.

Данас Владимир Жириновски оставља утисак политичара исте одлучности, али рационалнијег и конструктивнијег прилаза проблемима. Његова

уверавана др Шешеља и других чланова наше делегације да ће ЛДПР учинити све у смислу безрезервне подршке Југославији, поновљена више пута у току разговора, деловала су уверљиво и разложно. Као и паралела НАТО окупације и Хитлерових хорди – суштина

Бољшој театар: сарадња на највишем нивоу и у области културе

је иста – да се потчини Русија. На путу до тог завршног удара испречила им се наша земља.

Тако долазимо до констатације која је заправо рефрен, јер су је изговарали готово сви руски званичници у сусрету са нашим парламентарцима. Та набујала свест да је крајњи циљ свих НАТО експеримената на просторима бивше и садашње Југославије, у ствари Русија, општа је формулација напакон схваћене опасности која им прети са Запада. Рекло би се да код њих више нема илузија о намерама Запада, што није чудно. Овом новинару била је несхватљива, приликом ранијих одласака у Русију (са духовно блиским организацијама), њихова некритичка засењеност продорима либерализма и назови демократије са тих страна. Како је могуће да много раније нису схватили о чему се ради? То је већ тешко питање, али није наше

та, у чијем центру су наша и његова земља, апсолутно је тачна и до краја аргументована. Наравно, Зјуганов је од свих политичара са којима су вођени разговори, био најкритичнији према руској актуелној власти.

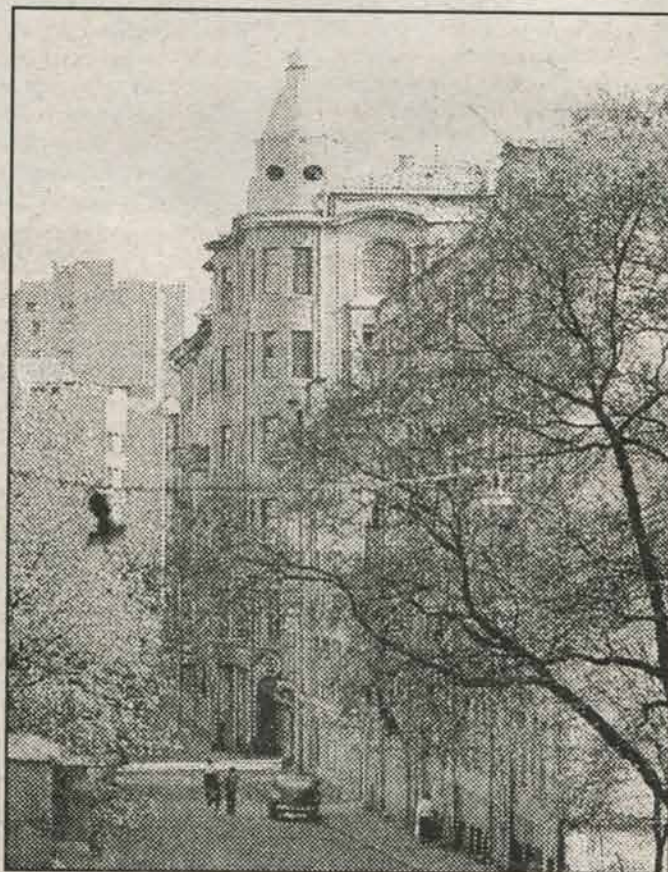
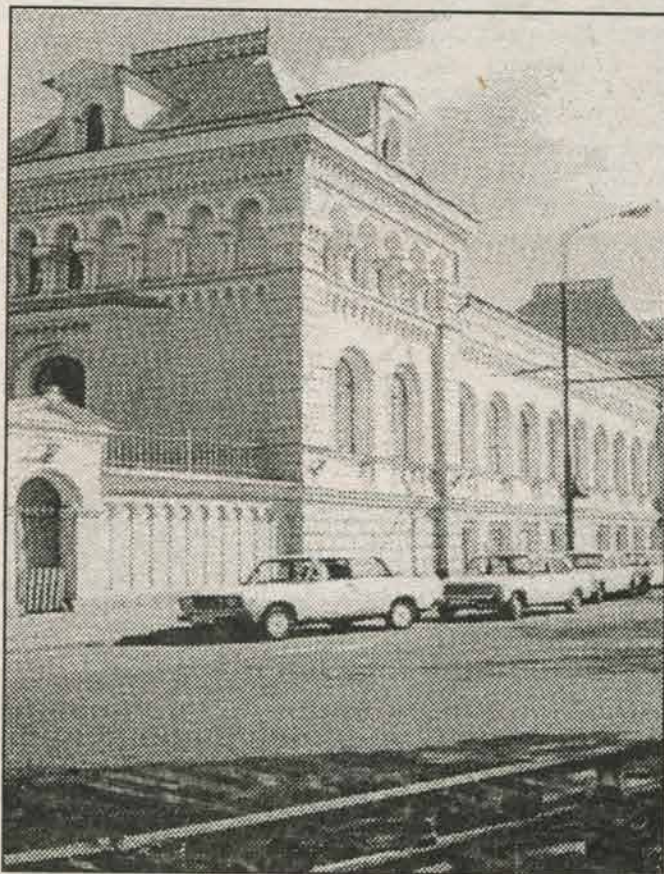
Формулације тих критика не преносимо на овом месту из разумљивих разлога. Али, зато ваља цитирати и имати на уму његова упозорења о томе како је тренутно на планети успостављена врло опасна ситуација, у којој САД хоће да покоре све који им дођу у сферу утицаја. Проблем је изгледа у томе што је та сфера несagleдива, нема јој граница.

Као узданицу могућег и другачијег одвијања односа у свету, Зјуганов, као и већина комуниста, види Кину, о којој је задивљено говорио. Спомињао је Индију, али је за супротстављање погубним тенденцијама у свету, истакао неоп-

нијалнији изум 20. века. Генијалност је, наравно, условна.

Занимљив је био његов дијалог са др Шешељем о радикалима, с тим што је лидер комуниста имао у виду руске либералне радикале, док му је вођа српских радикала објаснио да су они русофилска партија, која је пре сто година створана по узору на руске народњаке.

Господин Зјуганов нам је поклонил своју нову књигу, која је насловљена са "Географија победе", са надсловом "Основи будуће руске гео политике". Из веома занимљиве књиге, која још чека свог преводиоца на српски, издвајамо његово уверење да је Русија још сачувала реалне могућности да достојанствено учествује у стварању новог светског поретка. "Од белих смо узели", пише Зјуганов, "патриотизам, а од црвених – социјалну правду. Наша политика", наставља, "захтева велики простор

Московске разгледнице: Ентузијазам и способност градоначелника Лужкова вратили су престоници некадашњи сјај

да на њега дајемо одговор.

Сабирајући утиске које, без посебног реда, излажемо читаоцима, а које су у бројним сусретима оставили поједини политичари, не можемо да не поменемо лидера највеће партије по броју посланика у Думи, господина Генедија Зјуганова. Вођа руских комуниста одаје утисак одмереног и аналитичног политичара, патриоте пре свега, а онда смо из његовог излагања схватили да се ради о изузетно озбиљном аналитичару политичких и социјалних збивања у сложенем савременом свету. Његова теза да је тренутно на делу трећа подела све-

ходност усправљања Русије. Претпоставку таквом усправљању Зјуганов види у доласку на власт слободне, националне и реално мислеће гарнитуре у Кремљу. Истовремено је, по њему, нужно обнављање јаког савеза истородних држава и народа, јер нико од њих појединачно не може да изађе на крај са кризом која је захватила њихове земље. И са претензијама према њима светског жандарма и новог светског поретка.

Зјуганов је о новом начину вођења рата економским средствима и такозваним људским правима, рекао да је најте-

и самодовољност". Под великим простором он подразумева духовно блиске народе и истиче да је професор са Харварда, Самуел Хантингтон, у праву када каже да ће 21. век бити обележен сукобом цивилизација. Под руском самодовољношћу Зјуганов подразумева комплементарност приврела Русије и њој духовно блиских држава. За руску геополитику каже још да је успостављена за време Даниловског, када је имала исте циљеве: величину и самодовољност.

Шта рећи на крају ове репортаже, која сигурно није потпуна слика свих оних

JAROSLAVLJ

Јарослав је град на Волги, удаљен од Москве 280 км ка северу и центар је Јарославске области. По предању, основао га је Јарослав Мудри 1024. године. У летописима се први пут помиње 1071. године. Од 1218. године био је престоница Јарославске кнежевине све до 1238. године, када су га Татари разорили. У састав Московске велике кнежевине улази 1463. године.

Јарослав је у својој историји био и привремена престоница руске државе (1612), било је то у време пољско-шведског напада на Русију.

Од 16. века јача његов трговачки значај: кроз њега води сувоземни пут из Москве за Архангелск. Остало је записано да је 1750. године у Јарославуљу основано прво професионално позориште Русије.

Крајем 19. века ово је већ индустријски град: у њему тада ради 47 фабрика и мањих радионица, а живи око 70.000 становника. Јарослављ је један од значајнијих центара руске уметности, познат је и по Толском манастиру светог преображења, подигнутом 1216-1218. године.

згуснутих дешавања у току једнонедељне посете Русији? Ово је само покушај да се забележе неки утисци, нешто атмосфере, да се пренесу неки од акцената у разговорима који су се, иначе, понављали и вртели око истог. А то је укратко: Русија и југословенска криза и могућност чвршћег повезивања наших земаља. Из свега реченог схватили смо да је најбољи могући одговор Југославије на све агресивне планове међународне заједнице зближавање са Савезом Русије и Белорусије. Обећања да ће се први пут после 1990. године у приоритетима руске спољне политике наћи и Балкан, личе на дуго најављивани преокрет у деловању ове некад супер силе. Дај Боже.

Није новинарски упутно бавити се предвиђањима о судбини идеја попут ове о чвршћим словенским везама. Из много разлога, од којих је један познавање сопствене природе и менталитета. Уместо тога, цитираћемо "Историју Србије" Симе Милутиновића Сарајлије, који на једном месту описује ноћну опсаду турских положаја крај Саве. Чини то на начин који би могао да се разуме као трајни образац очекиване помоћи од велике Матере.

"Ноћ је", пише Сарајлија, "устанници су малобројни, исход борбе неизвестан. Устаник Јаков Попов Јакшић соколи другове певајући руску песму "Ој, Марушка, мила друшка, голубушка"... он тако пева", пише Сарајлија, "да га чују Турци па да помисле како имаде и Руса међу Србима, а ко ли га познаје од Србаља, да се радује и себе да кријеји".

Руске су песме, лирске и срчане, и иначе окрепљујуће, а нарочито су такве у овој помрчини, на издисају столећа, када сви певају исти каубојски рефрен, заливајући га кока колом.

Медији

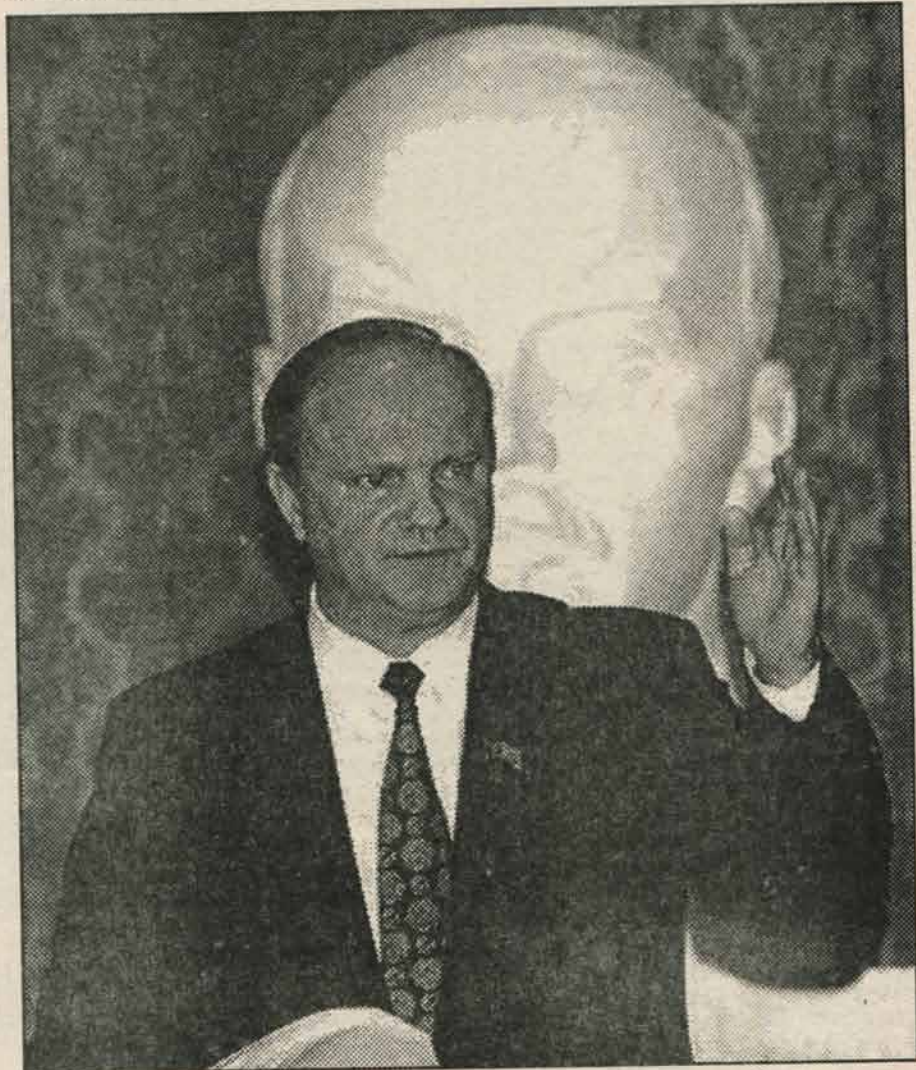
Нема сумње да је присуство наше делегације на Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије посебно одјекнуло. Како у Јарослављу, тако и у Москви, свуда је присуство Југосло-

вена праћено с великим интересовањем. Наравно, др Војислав Шешељ, као шеф делегације, а усудила бих се рећи и као политичар са изразитим националним и славјанофилским обележјем, био је стална мета новинара. Давао је интервјуе у свим могућим приликама, почев од оласка са београдског аеродрома (БК телевизија), па одмах по пристизању на Ше-

реметјево II (неколико руских телевизијских екипа су га сачекале), док је током заседања тих интервјуа било безброј. У сваком случају, дао је више од двадесетак телевизијских интервјуа, о радију и штампани да не говоримо. Исто се поновило по повратку у Москву, где су нас у Руској Думи на сваком кораку пресретали посленици седме силе.

Најчешће питање које је постављано у тим интервјуима односило се на могућност нових словенских интеграција и чвршће повезивање наше земље са Савезом Белорусије и Русије. Та питања су интонирани двојако: са позитивним и, додуше ређе, негативним конотацијама. Но, очигледно је да и сама могућност збијања редова словенских народа и перспективе тих савеза изазива велику пажњу.

Др Војислав Шешељ је у свим тим разговорима истицао да снаге треба обједињавати, јер нам је иста не само историјска судбина, исти корен, него и садашњост. И надаље је до танчина објашњавао две постојеће иницијативе у том смеру. Једну која се односи на добијање статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије, и другу, иницијативу Српске

Упозорење Генедија Зјуганова: за супротстављање погубним тенденцијама у свету, неопходно је усправљање Русије

Drang nach Osten: Тито је био претеча ширења НАТО пакта на исток

радикалне странке о значајном приступу државном Савезу. Истичао је да су обе иницијативе, од којих је прва већ у процедури, лепо примљене у нашој јавности.

Било је занимљиво и питање чији је смисао отприлике следећи: зашто се Југославија, када јој је потребан мир, увек окреће ка Русији, а када су јој потребни кредити Западу? Схвативши на шта се циља, др Шешел је објашњавао да је једино време дисконтинуитета у нашим односима са Русијом само Брозово време, које је, нажалост, потрајало. Објашњавао је и суштину тог режима и указивао на то да је после 1948. године Броз водио антируску политику. О томе, уосталом, сведоче и штампане успомене амбасадора најмилијег сина наших народа у Москви ових оних година, из којих се може закључити да је Тито, у ствари, био претеча ширења НАТО-а на Исток. Амбасадор, наиме, прилично директно сведочи о томе колико је мисао о словенској узајамности, дакле идеја панславизма, била мрска не само Брозу, него и његовим посланима. Од словенских традиционалних веза зазирао је исто онолико, а можда и више, колико и

рационални Запад, односно његови ментори са тих страна.

Тако се у многобројним дисконтинуитетима српском народу десио половином овог века и прекид са говорљивим уздасима у стилу јунака Милоша Црњанског: Ех, Русија, Русија... Тај руски зов био је, једноставно, годинама тежак преступ. Ипак, можда је нашим људима у подсвести било довољно и то што Русије негде има. Како другачије објаснити да се обичан свет кад год загусти непрестано преиспитује: шта је са Русијом, је ли гдегод у животу?

Новинари су интелигентан свет, ваљда су схватили смисао појашњавања која, додуше, нису била овако поетска, у стилу Црњанског, јер је др Шешел ипак само политичар, не и поета.

Ипак, мора се признати: та идеја није омиљена ни у неким нашим медијима, па зашто не признати да је и у Русији слично. Наш амбасадор у Москви, Борислав Милошевић, господин са стилем и шармом, и што је још важније – са савршеним познавањем неколико светских језика, преводио нам је неке текстове којима је пропраћено заседање у Јарославу. Као да их је писала Мадлен Олбрајт лично. А, у ствари, пише их

господин Сорош својим доларима, што му дође исто. Листови у којима се могу прочитати тако интонирани текстови су "Комесанг дејли", "Известија", "Нова Известија"...

На теми медија и њихове улоге у српској, али и руској националној и државној стварности, задржао се и сам патријарх московски и целе Русије, господин Алексеј II. Читав његов говор, као и његова личност, зраче миром и достојанством, али одишу и државничком мудрошћу. Његова анализа наше и руске ситуације веома је прецизна и одаје знаца и забринутог човека, свесног опасности које вребају читаво православље.

Објашњавајући нам деловање појединих руских медија, патријарх је нагласио да су они финансирани из иностранства, од стране католичког Запада и нафтних картела. Истим патронима је приписао и манипулације и дезинформације о ратним дешавањима у Хрватској и Босни, када су за сва зла овог света били оптужени управо Срби. При овој констатацији, патријарх Алексеј II није аболтирао ни сопствену дипломатију и власт, које нису схватиле да се ради о борби против словена и православља.

У наставку његове приче о медијима често се, каже, питао зашто у свету медији тако негативно пишу о Русији. Одговор је добио од многих страних саговорника: ми само, рекли су му, цитирамо ваше домаће изворе. Русију у свету, вајкао се даље патријарх, представљају као криминалу земљу, а зар има више убиства овде него у Америци? О начину третирања цркве у медијима, патријарх је говорио са незадовољством, с обзиром да се о хуманим и позитивним процесима у њој никада не пише. Навео је пример увођења милосрдних сестара у рад градских болница, које су, као и код нас, у тешком стању, о чему никада ни реч није написана. Колико је још увек присутан елементарни осећај патриотизма код наших медијских посленика, запитао се господин Алексеј II.

Друга пошаст, која је заједничка обема земљама, Русији и Југославији, је агресивност секти које би да премреже и поделе по вери православну Русију. Користећи руске тешкоће у овој деценији, мисионари са Запада купују душе наших људи, а свако супротстављање томе алармирају као кршење верских слобода. Патријарх московски је испричао како му је лично Медлин Олбрајт рекла да они инквистирају на слободи делатности секти у Русији! Колика је, иначе, та слобода, говори, по нама, фрапантан податак у овом до јуче бастиону православља има више припадника јапанске секте по злу чувене (тровање у токијском метроу) Аум шинриџо, него у самом Јапану.

Сва та офанзива на православље дешава се у време припрема за прославу 2000. годишњице од Христовог рођења и прославе 1000. годишњице покрштења Русије.

Шеф наше делегације, др Војислав Шешељ, којег је, узгред речено, овај потписник једини пут видео благословено утишаног до скрушености (а зна га скоро две деценије), говорио је о страдању кроз које је прошла наша црква од 1941. године до последњих ратова на тлу бивше СФРЈ, када су муслимани и Хрвати порушили и оскрнавили велики број цркава и манастира.

Московски чудотворац

Одувек ми је било дискутабилно када репортер-новинар себи дозволи да покаже симпатије и бар на трен напусти хладно посматрачку дистанцу, данас, када су од новинарства остале само навичке страсти, ја ћу, али без страсти, признати да је најаутентичнији утисак, изузметом ли патријарха московског и целе Русије, господина Алексеја II, на мене оставио градоначелник Москве, господин Јуриј Лужков.

По лику је неупадљив, онизак човек, хитрих и одлучних покрета, јасног и прецизног језика, живих, стрељајућих очију и неке укушне одлучности као печата личности која зна шта хоће и која саговорнику улива поверење. Југословенску делегацију Лужков је примио у сјајно уређеној градској кући, но, атрактивност амбијента засенио је сам градоначелник оног тренутка када је кренуо с поздравним словом лишеним сваке испразне куртоазije.

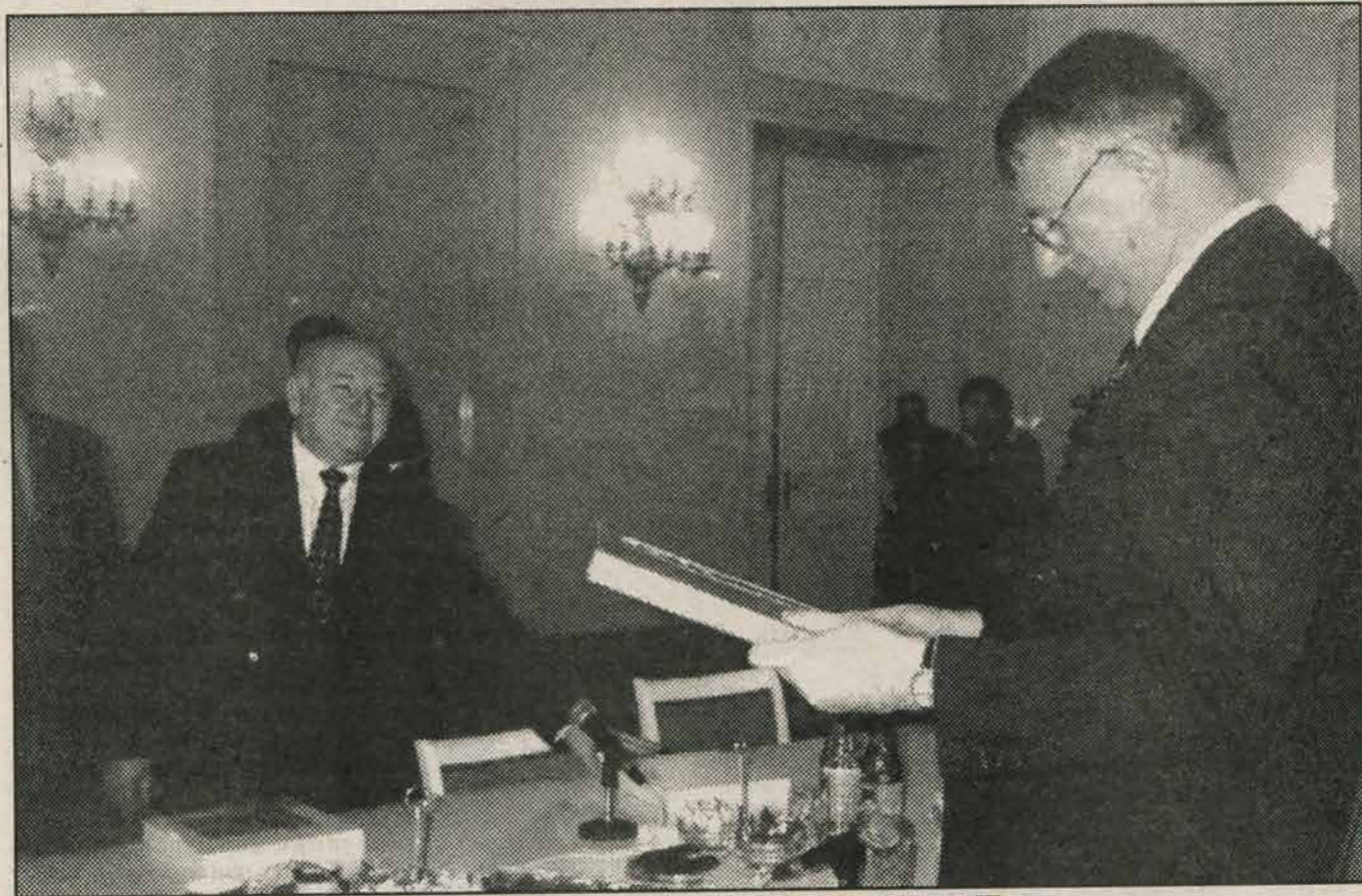
После сат и по разговора, душло дужег трајања од предвиђеног протоколом, господин градоначелник се памти као сасвим посебна персона. Добра психолошка припрема за такав пријем и усвајање његове личности је претходно разгледање Москве, додуше само из аутобуса (др Шешељев убитачни темпо нам није дозвољавао ни тренутак опуштања и личне ангажованости по сопственом избору). Но, преображај овог града у светску лепотицу видљив је без обзира на врсту перцепције. Москва је данас један од најлепших и најуређенијих градова света. Све напросто блиста, чак и у сивилу и упркос суморности новембарских климатских прилика. Пре само три године овај град је имао нама тако добро познат изглед запуштености, небриге, прљавштине, сиромаштва... А онда се Москви десио Лужков, коме се враћамо са задовољством.

Иако више практичар, а мање политичар, по сопственом исказу градоначелник је, говорећи о нашој ситуацији, направио излет дугачак век и четврт у прошлост, цитирајући речи папе Климента, а поводом победе Бугара и протеривања Турака с њихове земље, чему је помогла и Русија. Поменути папа је тада, парафразирао га је Лужков, рекао да су хришћани дужни да се радују ослобађању хришћанске земље од непријатеља, али нешто му није дало да се радује. Та победа се, наиме, папи Клименту учинила као већа опасност, него могући пораз од нехриста. Било би боље да се де-

сило обрнуто – резоновало је папа, а градоначелник је то цитирао као невероватан пример колико је један хришћанин мрзео православље. Следи поента: "Не искључујем могућност да се данас у вашем случају ради о деловању истих фактора", обратио се господин Лужков др Војиславу Шешељу.

Овом парадигматичном причом из прошлости, наш домаћин, речено језиком спортиста, већ на стару убира поен. Склона сам, наиме, мада не безусловно, људима који познају историју и имају могућност извлачења и препознавања историјских законитости и аналогичности. Бар исто толико им верујем колико не верујем онима који презиру историју, пропагирајући искључиво поглед унапред, у светлију будућност, која нас онда тресе у лице на најмрачнији могући начин.

Да је градоначелник дубоко у праву, уверила сам се, нека ми буде опрштена ова вербална екскурзија, читајући недавно италијанског нихилисту Гвидо Черонетија, који у својој књизи афористичких размисљања, на необично отворен начин, поверава читаоцима страх од православља. Књига је објављена пре пада Берлинског зида, и у њој Черонети дословце пише: "Наш главни непријатељ није Совјетска, већ дисидентска Русија, хришћанска Русија, духовна Русија наш је смртни непријатељ. Са Совјетском Русијом некакав је споразум још и могућ, са духовном вечитом Русијом сукоб је несагледив..."

Дијалог људи који се разумеју: Јуриј Лужков и др Војислав Шешељ
словесно као националисти који слично тумаче глобалне процесе

Москви се десио Лужков: градоначелник је реанимирао стару лепотицу

Господин Лужков својим изјавама и делањима, својом, решимо, бригом о руском Севастопољу и порицању права Украјини на ту кримску варош, својом помоћи руској флоти на Криму, од које као да је моћна држава дигла руке, својим позивима да се заштити руски живаљ у балтичким републикама и томе слично – ужива у иностранству репутацију руског националисте. Дакле, оног и онаквог представника Русије, каквих се ни хилиста Черонети прибојава и ужасава. И не само Черонети: Запад, односно САД, тај активни спољни фактор у досадашњим изборима у Русији, господин Лужкова не би радо виделе на челу Русије. То се у западним медијима уопште не скрива. Напротив.

А код куће, у самој Русији? Тамо наш домаћин Лужков ужива углед чудотворца који је преобразио Москву и углед патриоте. И што је најважније – борца против "бандитске приватизације" и заговорника преиспитивања резултата распродаје националних добара. То, наравно, ужасава и дубоко узнемирује оне који су за багателу распродали друштвену имовину, сировинске и енергентске ресурсе. Руска нова класа данас је најбогатија на свету, процењује се да је око три хиљаде милијарди долара кроз њихове руке изнето из земље на Запад. Колика је тек армија социјално угрожене у земљи – то је друго питање, но, извесно је да је њеном слуху пријемчив

тон веће социјалне правде који заговара господин градоначелник. Стога је потпуно природан назив широке коалиције политичких снага које се окупљају око Лужкова – Отаџбина. Њено недавно формално декларисање тумачи се као намера популарног градоначелника Москве да се упусти у политичку борбу за Парламент 1999. године, и председничке изборе Русије 2000. године.

Ни др Војислав Шешел није остао дужан у обраћању господину Лужкову, за историјски искорак, додуше у нешто ближу прошлост, у време титоизма. Дакле, у време брозовске производње нових нација на рачун сакаћења српског етничког корпуса. Он је елаборирао компликован правни систем који је Брозова оставштина, и који је могао да функционише само док је он био жив. Изнео је и генезу распада претходне Југославије, односно како су САД материјализовале оно што је Броз за живота припремио, као и генезу данашње кризе на Космету.

Читав ток разговора са московским градоначелником показао је да је пореди дијалог људи који се врло добро разумеју, не само зато што слове обојица као националисти, већ стога што слично тумаче светске глобалне процесе.

Говорећи о Балкану, односно косметској ситуацији, господин Лужков је упозорио на могућност да се мисија ЕОБС-а на Косову и Метохији искористи као

тројански коњ НАТО пакта, с обзиром на њихове далекосежне интересе и стратешке замисли. Показао је и врсно познавање земаља у којима постоје сличне међуетничке напетости (Шпанија, Ирска, Корзика, Турска...), а у којима демократе са Запада не претендују да уређују њихове односе.

Зашто је баш Југославија одабрана као пробни балон за експерименте ове врсте – питао се градоначелник Москве. Ово питање се постављало у готово свим разговорима и домаћини нису чекали на одговоре наших парламентарара. Сами су на њих одговарали разумевајући да се ради о много већим улозима у игри коју једина преостала супер сила игра на Балкану, користећи наравно тренутне слабости Русије.

Да ли ће од ових прецизних сазнања о чему се заправо ради, бити неке конкретне користи (ружна, но практична реч), нама неопходне – тешко је рећи. Но, то и није наш посао. Сам градоначелник Лужков је обећао да ће се лично залагати за много бољу економску сарадњу наших, иначе комплементарних привреда. Биће, наравно, потребно и много више нашег ангажовања на том плану: Није баш природно да у Москви, већ на блици поглед, има знатно више робе из неких бивших југословенских република (Словенија, Хрватска), него из Југославије.

Бранка Чуљић

ПРОЦЕС ИНТЕГРАЦИЈЕ СЛОВЕНСКИХ НАРОДА

Изјава др Војислава Шешеља на аеродрому "Београд"

Делегација Савезне скупштине, у којој су представници највећих парламентарних политичких партија, путује на заседање Скупштине Савеза Русије и Белорусије. После тог заседања имамо у плану читав низ сусрета са најистакнутијим руским политичарима. Мислим да ће ово бити још један допринос продубљивању пријатељске сарадње наших народа, а од Русије смо ми, Срби, увек пуно очекивали. Овога пута, мислим да очекујемо највише. Надам се да нас Русија неће изневерити.

Новинар: Хоће ли бити говора о уједињењу о коме сте говорили?

Др Шешељ: Иницијатива је покренута, наравно, о томе још треба да се разговара, а кад буде зрело за потписивање споразума, извршни органи савезне власти треба да потпишу тај споразум, савезни председник, премијер или министар иностраних послова, али мислим да је та идеја са одушевљењем прихваћена и у нашој земљи, и у Русији и у Белорусији.

Очекујем да ћемо даље унапредити пријатељство између руског, белоруског и српског народа, а убеђен сам да ћемо стрпљиво створити услове за скоро прикључење Савезне Републике Југославије Савезу Русије и Белорусије.

Кула светиља православних Словена: руска престоница Москва

ДЕЛЕГАЦИЈА САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ У МОСКВИ

НОВЕ ПРЕТЊЕ ЗАПАДА

Последњег дана октобра, у 22 часа по локалном времену, више-страначка делегација Савезне скупштине СР Југославије, коју је предводио др Војислав Шешељ, допутовала је у Москву. Поред угледних представника руских државних одргона и опозиционих партија, делегацију је дочекала и већа група новинара. У холу пристанишне зграде московског аеродрома, Шереметјево II, импровизирана је конференција за новинаре

Државни интерес изнад партијског: делегацију Савезне скупштине чинили су припадници идеолошки различитих странака

Новинар: Да ли су престали притисци западних сила на Србију, и какав ће бити развој ситуације у вези са дијалогом о Косову?

Др Шешељ: Сада Запад упућује нове претње и те претње ће бити комбиноване са њиховим својеволјним тумачењем појединих чланова споразума. Тада ће на ступити исцрпљујући разговори, Американци ће тврдити да је у споразуму било и онога чега нема, а сада, када је по вучена наша војска и полиција на ниво из марта месеца, ОЕБС тражи да њихови посматрачи имају телохранитеља, два телохранитеља на сваког посматрача; то је 4.000 нових људи, али ми нећемо прихватити наоружане групе. Ако им требају телохранитељи, ми ћемо толико наших полицајаца дати да их чувају.

Иначе, од 2. до 4. новембра би требало нешто да се постигне у вези са поче-

тком дијалога. Делегација Владе Србије је спремна да крене на разговоре, а Американци имају великих проблема са албанском страном. Иако су их све инструментализовали не могу никако да им установе заједнички језик. Ми очекујемо да ће притисци дуго трајати, да ће се претње циклично понављати, али постоје два принципа од којих нећемо одустати ни по цену бомбардовања.

Ми не прихватамо трупе НАТО-а, не прихватамо да се Косово издваја из правног поретка Србије, ни по цену бомбардовања то не прихватамо. Ту смо потпуно сагласни. Е сад, свака тачка евентуалног споразума може да доведе до проблема, али мислим да опасност за нашу земљу представља и стационарање трупа за брзу интервенцију у Македонији.

Американци убрзано спремају уједињене јединице Румуније, Бугарске,

Турске, Македоније, Грчке и Албаније, и ако дође до напада на нашу земљу, Американци желе да неко други за њих гине, а не њихови војници.

Бабури: Американци воле да ратују за своје интересе, али помоћу туђих живота. Албанци су птица поносна – док је не гурнеш ногом, неће да полети.

Новинар: Шта очекујете од овог путовања у Русију?

Др Шешељ: Очекујем много политичких сусрета са најзначајнијим личностима данашње Русије, очекујем да ћемо даље унапредити пријатељство између руског, белоруског и српског народа, а убеђен сам да ћемо стрпљиво створити услове за скоро прикључење Савезне Републике Југославије Савезу Русије и Белорусије.

Новинар: Која врста савеза би то била?

Др Шешељ: Савез који ће обухватити све аспекте, дакле: политичке, војне, економске, културне и све остале. Ми немамо данас много пријатеља у свету, али Русија нам је увек била пријатељ и Русија се и овог пута показала као пријатељ, Белорусија такође. Ми сматрамо да су ове тешке историјске околности прилика да се братски односи и пријатељство даље учврсте и желимо њихову институционализацију.

Наравно, то је сада и посао извршне власти у свим нашим земљама, међународних споразума, али убеђен сам да као парламентарци, изражавамо вољу и жељу нашег народа да односи буду што чвршћи.

Новинар: Не прибојавате ли се да ће савез у који ће ступити Југославија и Савез Русије и Белорусије допринети разлазу између Србије и Црне Горе?

Др Шешељ: Не. У Србији и у Црној Гори живи један народ – српски народ. Сви су Срби велики русофили, а Срби из Црне Горе су увек били највећи русофили и у нашој земљи је ова иницијатива наишла на одушевљен пријем код грађана. Највеће одушевљење управо је било у Црној Гори.

У нашој делегацији су и представници две велике политичке партије из Црне Горе: Социјалистичке народне партије и Српске народне странке Црне Горе, тако да чвршће везе са Русијом и Белорусијом могу позитивно деловати у нашој земљи на односе Србије и Црне Горе, а откада трају притисци на нашу земљу, од 1990. године, показало се да ниједна политичка снага, на коју су рачунали Американци, Немци и други западњаци, није имала озбиљних политичких шанси. Убеђен сам да ће и они који сада служе западним интересима, они који заступају западне интересе у нашој земљи, ускоро претрпети тежак пораз и напустити политичку сцену.

С друге стране, мислим да је Русија одавно свесна да судбина која је намење-

на данас Србији и Црној Гори, односно Савезној Републици Југославији, чека и њу у најскорије време уколико се не одупре, уколико не заштити своје интересе и спречи све запаљачке покушаје да растуре руску државу. Ко је данас у Европи кост у грлу Американцима? Русија, Белорусија и Југославија. Све остале су на неки начин подјармили, све остале државе као да се утркују да уђу у НАТО, да служе као топовско месо америчким плановима.

Новинар: Господине Шешел, одговорите ми на питање, која су ваша пуномоћја да водите преговоре?

Др Шешел: Не, ја нисам дошао да преговарам, ја сам дошао на Скупштину Савеза Русије и Белорусије, као шеф делегације Савезне скупштине Савезне Републике Југославије. По нашем Уставу, а мислим и по Уставу Русије и Белорусије, овакве преговоре воде органи извршне власти.

Ми желимо само да својим присуством и својим јавним наступима убрзамо тај процес – да што више значајних личности и институција анимирамо и тако олакшамо посао највишим носиоцима извршне власти.

СУСРЕТ СА ПРЕДСТАВНИЦИМА
РУСКИХ И БЕЛОРУСКИХ МЕДИЈА

ЈЕДАН СМО НАРОД

У паузи заседања Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије др Шешел је разговарао са новинарима

Новинар: Данас сте присуствовали Заједничкој скупштини Савеза Русије и Белорусије. Шта очекујете од ове посете?

Др Шешел: Ми не желимо да останемо у статусу гостију, желимо у најскорије време да будемо пуноправни чланови Савеза Русије и Белорусије. Опште политичко расположење у нашој земљи је тако. Наша делегација је веома репрезентативна. У нашој делегацији налазе се представници највећих политичких партија. Наших 5 политичких партија имају више од двотрећинске већине у доњем дому парламента и више од апсолутне већине у горњем дому парламента. Нашој скупштини је стигла иницијатива да се укључимо као стални посматрачи у рад заједничке Скупштине Савеза Русије и Белорусије и та иницијатива је одобрена у Савезном министарству иностраних послова 20. октобра. Прослеђена је Савезној скупштини, а данашње статутарне промене нама олакшавају тај посао. Постоји 7 категорија придруженог члана заједничке Скупштине, док извршне власти наше три земље не усагласе све око директног и потпуног прикључивања Савезу. Ми сада представљамо Савезни парламент, а ствар је наших председника и наших

Преговоре те врсте, у име Савезне Републике Југославије, могу водити савезни председник, савезни премијер и министар иностраних послова. Иначе, ми смо добили званичну понуду да Савезна Република Југославија буде стални посматрач Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије, а 20. октобра Министарство иностраних послова Савезне Републике Југославије доставило нам је позитивно мишљење о тој понуди. То позитивно мишљење Савезног министарства иностраних послова изложићемо на следећем заседању Савезне скупштине и ми то сматрамо само првим кораком.

Новинар: Чији је предлог био да се дође на заседање Парламентарне скупштине?

Др Шешел: Ово није први пут да делегација Савезне Републике Југославије учествује у раду Заједничког парламента Савеза Русије и Белорусије. И на прошлом заседању је била наша делегација и ми редовно добијамо позиве, одазивамо се на те позиве, а полако сазревају услови да наша веза буде чвршћа и институционализована.

влада да усагласе и директно приступање Савезне Републике Југославије као члана у Савез. Ниједан наш озбиљни политичар се томе не супротставља.

Новинар: Какве су перспективе за вашу земљу ако бисте постали члан, а какве за Русију?

Др Шешел: Југославија мора да чува излаз и на Јадранско и на Средоземно море. Ми и Русима чувамо тај излаз, али питање је колико ћемо још издржати пошто су притисци западних сила огромни. Ми ћемо се борити до последњег даха, али Русија, напokon, мора да чува своје море. Друго, ми смо народи истог порекла, исте културе и веома, веома сличног језика. Ми немамо куд да уперимо свој поглед осим према Русији.

Затим, ми имамо и огроман економски интерес, ми нећемо да западне силе отму и униште наше фабрике и зато ми желимо и политичку, и економску, и културну интеграцију.

Новинар: (Руска телевизија): Каква је циљ вашег доласка? Какве резултате очекујете?

Др Шешел: Делегација Савезне скупштине Савезне Републике Југославије је, пре свега, дошла да бисмо присуствовали заседању заједничке Скупштине Савеза Русије и Белорусије, а после

тога очекујемо сусрете на највишем политичком нивоу са најистакнутијим личностима руске политике данас. Ми желимо што ближе и што чвршће односе са Русијом. Ми желимо савез са Русијом и Белорусијом. За нашу земљу је то питање опстанка, а за Русију је то такође веома важно питање. Ми Русији чувамо излаз на Јадранско и Средоземно море.

Новинар: (Руска телевизија): Шта конкретно очекујете од сарадње са Русијом?

Др Шешел: Ми желимо да се наша држава потпуно укључи у Савез Русије и Белорусије. Опште политичко расположење у нашој земљи је такво. До сада је постојала само иницијатива да будемо стални посматрачи, та иницијатива је прихваћена у Савезном министарству иностраних послова Југославије и 20. октобра је прослеђена Савезној скупштини, а наравно, ми знамо да укључење у Савез у својству пуноправног члана подразумева да три председника потпишу одговарајући споразум.

Новинар: (Руска телевизија): Да ли је могуће по вашем мишљењу, да се формира савез попут Европске заједнице?

Др Шешел: Мислим да је могућ савез, али само савез словенских православних народа, значи, поред Русије, Белорусије и Југославије – Украјина, Бугарска и можда Словачка као католичка држава, али тек треба да видимо како ће се нова словачка влада поставити према овим питањима. Нажалост, Пољском, Чешком, Словенијом и Хрватском управља Ватикан. Те четири државе су увек западни инструмент антируске или антируске политике.

Новинар: (Руска телевизија): И последње питање: шта ће добити народи наших земаља од таквог споразума?

Др Шешел: Ми смо пореклом један народ. Наши језици су веома слични, ми имамо исту културу, исту традицију, исту историјску судбину. Србија је увек била јака и моћна када је Русија била јака и моћна. Увек када је Русија била слаба, Србија је била у најтежој ситуацији, под окупацијом. Кад је Русија била у монголском ропству, Србија је била у турском ропству. Када је Наполеон кренуо на Русију, Турци су угушили Први српски устанак. Када је избио Кримски рат, западне силе су притисле Србију. У Првом и Другом светском рату ми смо били савезници. Никада, кроз историју српски војник није кренуо на Русију.

Руска телевизија – II програм: Колика је сада спремност парламента Србије да уђе у Савез и колико брзо ће парламент донети такву одлуку?

Др Шешел: Прво, реч је о парламенту Савезне Републике Југославије. Ја сам потпредседник Владе Србије, али код нас је вођење иностраних послова везано за надлежност савезне државе и овде сам као шеф парла-

ментарне делегације савезне државе. Степен репрезентативности наше делегације вам најбоље сведочи колики је политички интерес у нашој земљи за што чвршћом сарадњом са Русијом и приступање Савезу Русије и Белорусије.

Руска телевизија – II програм: Како се може променити војна ситуација на Балкану после уласка ваше земље у Савез и није ли ово покушај да руски кишобран сачува Србију од евентуалног бомбардовања?

Др Шешел: Наша земља одолева страшним притисцима НАТО-а. НАТО покушава да уништи Србију и Савезну Републику Југославију. Одмах се намеће питање: зашто НАТО подржава Словенију, Хрватску, муслимане, Македонце, Албанце? Зато што смо ми Срби традиционални руски савезници, а наш улазак у савез са Русијом и Белорусијом, убеђен сам, отклонио би директну претњу бомбардовањем. После енергичног реаговања руске владе, пре неколико дана, НАТО је посебно смањило притисак.

Али, ми нисмо мотивисани само тренутном ситуацијом, нама је савез са Русијом стратешко опредељење. Уосталом, тако је било и пре 100 и пре 200 година, постојао је само један изузетак у време титоистичко-комунистичког режима. Тито је радио за западне силе, а све проруске политичаре је хапсио и одводио у логор. Тито није био Србин, то је важно, он је био Хрват.

Руска телевизија – II програм: Да ли би овај савез играо улогу војно политичког одговора на продор НАТО-а на исток?

Др Шешел: Све зависи од Русије. Ми смо спремни на војни, политички економски, културни савез. Ми ту имамо великог интереса.

Белоруска телевизија: Да ли је истина да се Југославија спрема да изађе из групе Европа плус и да уђе у групу Евроазија?

Др Шешел: Југославија никад није била у Европи плус. Југославија је једина балканска држава која није потписала споразум Партнерство за мир са НАТО-ом. Ми нећемо у Европску унију, ни да нас пушком терају, а сви око нас се отивају да уђу у њен састав. Ми нећемо да нашу економију униште, као што су урадили у Пољској, у Мађарској, у Бугарској. Ми хоћемо најчвршћу сарадњу са себи најсроднијим народима – Русима и Белорусима.

Руска телевизија – II програм: Данас сте изјавили да постоји могућност да на следећем заседању Југославија присуствује као равноправни члан Савеза. Шта ви очекујете од таквог партнерства?

Др Шешел: Прво, ми очекујемо да се састану председници наших држава, јер само они могу потписати споразум. До тада нама остаје ова парламентарна сарадња. Убеђен сам да ћемо ми већ од следећег заседања ојачати свој званични статус, а ако Савезна Република Ју-

гославија уђе у савез са Русијом и Белорусијом очекујемо да од тога имамо војне, политичке, економске и културне користи.

Наше привреде су изузетно комплементарне. Ми можемо имати конкретнију сарадњу са Русијом и Белорусијом него са Западом који све разара у економској сфери других земаља. Запад не жели сарадњу, него потпуну експлоатацију и изабљивање.

Руска телевизија – II програм: Да ли је по вашем мишљењу, могуће проширење Савеза и да ли овај Савез може да постане алтернатива Европској унији?

Др Шешел: Ја мислим да је и Русија одавно схватила да јој Запад не жели добро. Запад жели да уништи Русију, да јој отме Сибир, да јој отпепи поједине аутономне републике, аутономне области, да је са свих страна окружи војним базама и непријатељским државама. Ја сам убеђен да ће Русија у најскорије време почети да окупа око себе све земље које су спремне да се супротставе и зато се не сме остати само на савезу Русије, Белорусије и Југославије, треба да оставити отворена врата Украјини, Јерменији, Грузији, Румунији Бугарској, Словачкој – свим оним земљама које не желе да служе Западу и НАТО-у против Русије.

Руска телевизија – II програм: И последње питање: да ли подржавате мишљење председника Белорусије господина Лукашенка?

Др Шешел: Ја веома ценим и поштујем белоруског председника Лукашенка. Морам да вам кажем да ми је господин Лукашенко и лични узор, јер он је човек који се до краја бори за свој народ и као такав заиста је и симбол и узданица свих словенских слободарских народа.

Белоруски радио: Рекли сте да је Тито био Хрват, и више од тога, он је био

католик, а ми смо православци. Да ли мислите да је на Балкану почео верски рат?

Др Шешел: Да, и то се најбоље види на примеру Босне и Херцеговине. У Босни и Херцеговини живе само Срби и никада нико други није живео. Там се водио рат између Срба православца, Срба муслимана и Срба католика. Уосталом, то је једном и међународни посредник Столтенберг јавно изнео и због тога је одмах повучен – смењен. Ко су муслимани у Босни? То су потомци српских квислинга из времена турске окупације. Тамо има и католика чији су преци били православни, а у време Марије Терезије прелазили на католичанство, кад је Босна још била под Турском окупацијом. Погледајте где живе католици у Босни, видећете да је то једна линија која иде долином Неретве долином Босне, кроз средину Босне.

Белоруски радио: Поседујем информацију да је Милошевић прихватио све услове Американаца и да се врше њихове припреме за реализацију. Тужни смо јер изгледа да су они постигли моралну победу и да је Косово на неки начин изгубљено.

Др Шешел: Ја не верујем да је Милошевић прихватио трупе НАТО-а и не верујем да је Милошевић прихватио да се Косово извуче из правног система Србије – то је нешто чега се ми чврсто држимо. Неке мале уступке смо пружили, то је да дођу посматрачи ОЕБС-а, да неборбени авиони надлежу територију. Мислим да су то били минимални уступци са аспекта опасности која је претила. Морате признати да смо ми једина држава у Европи која оволико одолева, али Русија и Белорусија морају пожурити, док нас потпуно не униште. Ми вам чувамо излаз на топла мора.

Минимални уступци са аспекта опасности која је претила: посматрачи ОЕБС-а

Белоруски радио: Код нас у Белорусији се каже да ако ви претрпите пораз следећа ће бити Белорусија.

Др Шешељ: Да, и Белорусија је већ изложена великим притисцима, али ја сам уверен да ће Белорусија све издржати.

НТВ: Питање је врло једноставно. Колико времена има Југославија да ступи у овај савез, колико још може да издржи?

Др Шешељ: Југославија ће издржати до последњег даха. Ви врло добро знате колика је сила против нас, али ми не желимо да се наша садашња тешка ситуација протумачи као основни мотив за ступање у савез са Русијом и Белорусијом. То је наша стратешка оријентација без обзира на садашње прилике. Треба ло би да знате да је Југославија једина држава југоисточне Европе која није хтела да уђе у Партнерство за мир са НАТО-ом и ми смо једина држава из те области

љан број гласова да се ратификује сваки међународни уговор. По нашем Уставу, за потписивање међународних уговора овлашћени су савезни председник, савезни премијер и савезни министар иностраних послова. Пошто је ово веома важно међународно питање, овде би био надлежан савезни председник.

НТВ: Савез се неће формирати сутра, то је будућност, којим бисте председником ви били задовољни?

Др Шешељ: Ја нисам дошао да се мешам у унутрашње односе у Русији. Свака власт у Русији желим да буде по вољи руског народа, а као представници патриотских политичких партија из Савезне Републике Југославије, ми желимо добре односе са свим руским патриотским политичким партијама. Ја се наддам да никада Русија неће дозволити да јој неко споља намеће председника, као што то ни наша држава никоме не дозвољава.

љалу руских војника и официра. Једно је идеологија, а друго је историја.

Новости: Да ли је ваш став усаглашен са председником Југославије?

Др Шешељ: Све политичке партије које су данас овде присутне прихватају у основи ову идеју. Говор који сам данас поднео усаглашен је са руководством странака чији су представници са ње, а то су представници Социјалистичке партије Србије чији је председник Слободан Милошевић, Југословенске левице чији је председник Мира Марковић, Социјалистичке народне партије Црне Горе, чији је председник Момир Булатовић, и присутан је председник Српске народне странке Црне Горе, господин Желидраг Никчевић, а ја сам председник Српске радикалне странке.

Губернска вест: Зашто сте заинтересовани за савез Белорусије и Русије и како видите перспективе Савеза?

Др Шешељ: Претпостављам да ви зна-

Парламентарна скупштина у Јарослављу: Савез са Русијом и Белорусијом је стратешка оријентација СР Југославије, без обзира на садашње прилике

која није поднела захтев за учлањење у Европску унију.

НТВ: Колико је реално да ви уђете у овај савез?

Др Шешељ: То све зависи од Русије и Белорусије. Ми смо спремни али требало би да се састану три председника и евентуално да потпишу споразум. Опште политичко расположење у нашој земљи је такво. Ви сте то могли да видите и на основу репрезентативности наше делегације. Наших пет партија имају више од две трећине у доњем дому Савезне скупштине, а у горњем дому имамо више од апсолутне већине, а то је дово-

Новости: Како гледате на то да је на отварању заједничке Скупштине Савеза Русије и Белорусије интонирана химна Совјетског Савеза?

Др Шешељ: Свака химна која изражава патриотска осећања грађана је народна и добродошла химна. А колико ја знам, Совјетски Савез је прву химну добио у време Другог светског рата. То је време када се Совјетски Савез за цели свет борио против фашизма и без обзира на идеолошку оријентацију, ми те руске и совјетске жртве нећемо моћи заборавити. Само у борбама за ослобођење Београда погинуло је више од хи-

те да Савезна Република Југославија никад није хтела да се укључи у НАТО, ни директно ни кроз Партнерство за мир. Наша земља никада није хтела да се укључи у Европску унију; друго, наша земља не дозвољава диктат НАТО-а, треће, ми смо веома сродни са Русима и Белорусима и зато ми имамо интерес да развијамо све облике сарадње и војни, и политички и економски савез.

Надамо се да ћемо сарадњом на свим овим пољима учврстити наше заједништво, а самим тим ће и Савез добити на снази.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ У ЈАРОСЛАВЉУ

АЛТЕРНАТИВА НАТО ПАКТУ

Свету је потребна нова равнотежа снага. Неподношљива је монополска позиција, само једне силе – Сједињених Америчких Држава, због чега, тренутно, највише страда СР Југославија, Сједињене Америчке Државе пласирају и идеју о новом светском поретку, који се заснива на сили, лажи, клеветима и конкретним злочинима

Др Шешел: Дobar дан. Чини нам велико задовољство што сте се као представници седме силе окупили у овом броју на конференцији за штампу делегације Савезне Републике Југославије. Ондах по формирању Савеза Русије и Белорусије, вест о томе је у нашој земљи веома лепо примљена. Ово није први пут да наша парламентарна делегација учествује на заседању заједничке Скупштине Савеза, а у међувремену је дошло до иницијативе да се Савезна Република Југославија укључи у Савез у својству сталног посматрача. Иницијатива са потписом господина Селезњова је прослеђена нашем Министарству иностраних послова и 20. октобра Министарство иностраних послова Савезне Републике Југославије дало је позитивно мишљење и препоручило Савезној скупштини да се иницијатива прихвати.

Ми очекујемо да ће се она наћи на дневном реду првог следећег заседања Савезне скупштине. У међувремену, у нашој земљи је објављена иницијатива да се Савезна Република Југославија прикључи Савезу као пуноправни члан. Многи значајни политички фактори стоје иза те иницијативе и ми очекујемо да ће она бити предмет разговора на највишем нивоу органа извршне власти наше три државе.

У име делегације Савезне Републике Југославије одајем признање и захвалност заједничкој парламентарној Скупштини Савеза Русије и Белорусије на изванредном братском пријатељском пријему. Ова три дана у Русији ми се заиста осећамо као у својој отаџбини. Изволите, ако имате неко питање.

Новинар: Какав је став југословенске јавности и нашег савезног парламента о евентуалном ступању у Савез Белорусије и Русије?

Др Шешел: У делегацији су представници свих странака које су на изванредан начин наклонене тој иницијативи. Иницијатива је покренута недељу дана пре заседања заједничке Скупштине Савеза и до сада је о њој јавност обавештена и разматрана је у консултативним контактима наших политичких партија.

Иницијатива је лепо примљена у целокупној српској и југословенској јавности. Наравно, ми смо свесни да то није могуће за кратко време реализовати, ту се морају ангажовати органи извршне власти, председник СРЈ, Савезна влада, Савезно министарство иностраних послова.

Улога нашег парламента је у другој фази изражена. По Уставу, савезни парламент ратификује, не склапа, него ратификује међународни уговор.

Новинар: Колико далеко сте спремни да идете када је у питању савез, хоћете ли остати у статусу посматрача?

Др Шешел: Не, ја сам говорио о статусу пуноправног члана, а ми желимо да се Савез даље шири. Ми сматрамо да постоји шанса да му се прикључе Украјина, Јерменија, у нешто даљејој перспективи Румунија, Бугарска, Словачка.

Лично сматрам да је то процес који се не може зауставити и да је неопходно да се у Европи ствара алтернатива и НАТО-у и Европској унији, мислим да је целом свету потребна нова равнотежа снага. Оно што је сада неподношљиво целом свету, а због чега тренутно највише страда Савезна Република Југославија, то је монополска позиција само једне силе – Сједињених Америчких Држава и њихове стране пласирана идеја о новом светском поретку који се заснива на сили, лажи, клеветима и конкретним злочинима.

Новинар: Да ли планирате да искористите Русију за решавање својих проблема у одбрани против НАТО-а?

Др Шешел: Ми ћемо своје политичке проблеме сами решити. Могу рећи да Србија никада није била стабилнија него што је протеклих месеци. У Србији постоји Влада народног јединства која добро функционише и која ужива подршку 192 народних посланика од укупно 250 јна републичком нивоу, а на савезном нивоу наших пет политичких странака – Социјалистичка партија Србије коју представља госпођа Јела Веселић, Југословенска левица коју представља Слађана Стаменковић, Социјалистичка народна партија Црне Горе коју пред-

ставља господин Милош Бојовић и Српска народна странка коју представља господин Желидраг Никчевић, наравно, и Српска радикална странка коју ја представљам, наших пет партија има двотрећинску већину посланика у доњем дому парламента. Од укупно 138 посланика, наших је 95. У горњем дому наших пет партија има апсолутну већину. И тога можете извести закључак да је, када је реч о функционисању државних институција, наша политичка ситуација стабилна.

Ми имамо, наравно, економске и социјалне проблеме, али код нас ти проблеми нису већи него у другим земљама источне Европе. Оно што је код нас нестабилно, то је међународни положај.

Од 1990. године наша земља је под же стокиком притиском западних сила. Западне силе су изнудиле распад претходне Југославије, а сад су притисци концентрисани на Савезну Републику Југославију, односно на Србију и Црну Гору. У тренуцима најтежих притисака и претњи бомбардовањем ми смо имали драгоцелну подршку Русије и Белорусије, али ми знамо да је притисак на нашу земљу само претходница онога што прети Русији и Белорусији.

Наша чврста сарадња са Русијом и Белорусијом може, наравно, да учврсти и међународноправни и политички положај Савезне Републике Југославије. О политичком смо већ говорили. Чврста институционализована сарадња словенских православних источноевропских народа води стабилизацији читавог региона.

Нама је веома важна и економска компонента, наше привреде су комплементарне и сматрамо да капацитети сарадње нису ни у десетом делу искористени.

Новинар: Код нас се каже: када је Југославији неопходан мир, она се обраћа Русији, а када јој треба новац, окреће се Западу.

Др Шешел: То једноставно није тачно. У последњих двеста година Србија је, као и у претходној Југославији, била највернији савезник Русије, наравно, и друга српска држава – Црна Гора. Кад кажем Србија, мислим на све српске земље. Постоји само један период лоших међудржавних односа, а то је период Титове диктатуре.

Тито није био Србин, био је Хрват, и жестоко је прогонио све Србе који су јавно изражавали своју приврженост Русији. Око 50.000 Срба, и то најизразитијих комуниста из оног времена, Тито је затворио у логор и тако је сузбијао јавно испољавање наше проруске оријентације. Тито је служио Америкашима и због тога је од њих добијао велику бесповратну помоћ. Тито је највише зла учинио Србима, измислио је три нове вештачке нације, пола српских земаља оставио ван састава Србије као федералне јединице. Тито је уништио величким делом многе тековине ослободилачких ратова српског народа, у прошлом и с по-

ГОВОР ДР ШЕШЕЉА НА ПРИЈЕМУ У ЈАРОСЛАВЉУ

Др Шешељ: Драга браћо и сестре, Поздрављам вас у име делегације Савезне скупштине Савезне Републике Југославије, која је дошла у Јарославље да учествује на заседању заједничког парламента Русије и Белорусије, а надам се да ће у најскорије време наша земља бити и пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије. Убеђен сам да то није само будућност Савезне Републике Југославије, него и Украјине и свих других словенских православних земаља, будућност наше браће Јермена и свих других народа који покушавају свим силама да сачувају своју слободу и независност, који не прихватају диктат новог светског поретка.

Савезна скупштина Савезне Републике Југославије је пре извесног времена добила иницијативу да наша земља постане стални посматрач на заседањима Савеза Русије и Белорусије. Савезно министа-

рство иностраних послова дало је 20. октобра ове године позитивно мишљење и препоруку Савезној скупштини и на следећој седници очекујемо да ће Савезна скупштина изгласати одлуку.

Морам да вам кажем да сам убеђен да, онако како ја разумем руски језик, белоруски или украјински, да и ви, наша браћа, разумете српски, па је преводилац ту више форме ради него што је заиста неопходан. Ми Срби смо увек били окренути лицем ка Русији. Према Русији су увек све наше жеље и стремљења били усмерени, према великој, огромној и моћној Русији. Српски народ каже: само је Бог већи од Русије и само Бог и Русија могу данас да помогну српском народу. Надам се да ћемо успети у нашој борби и да ћемо живети у јединственом савезу свих словенских и православних народа. Живели!

четка овог века. И на крају, ми не тражимо никакве паре, ми не тражимо паре ни од Запада ни од Русије, ми желимо само што озбиљнију економску сарадњу, економску сарадњу која ће се заснивати на обостраним интересима.

Новинар, Радио "Мајак": Ми заједно са Белорусијом говоримо о стварању федерације као коначном циљу. Шта ви планирате?

Др Шешељ: Ја не могу ништа да прејудуцирам. Иницијатива Српске радикалне странке у нашој земљи, на основу које се обављају међународне консултације, ослања се на садашњи Статут Савеза Русије и Белорусије, дакле, на постојећу правну регулативу. Ако се у перспективи оствари и наше укључење, онда предстоји да заједно разматрамо шта ћемо чинити даље. Предлажем да сада чујемо и мишљење осталих чланова наше делегације.

Јела Веселић: Поштоване даме и господо, и Социјалистичка партија Србије је бву иницијативу прихватила као један од видова блиске међународне парламентарне сарадње и традиционалног пријатељства наших народа.

Позив парламента Русије и Белорусије нашој делегацији да присуствује овом заседању Социјалистичка партија Србије је схватила и као пуну подршку ових парламената у борби за независност и суверенитет Србије и Југославије.

Слађана Стаменковић: Члан сам парламентарне делегације Савезне Републике Југославије, иначе сам савезни посланик Југословенске левице. Припадам Југословенској левици која се у свом програму и својим деловањем залаже за јачање интегративних процеса, како у региону Балкана, тако и у Европи, али на бази равноправних односа.

Што се тиче иницијативе да наша земља има статус посматрача у Савезу Белорусије и Русије и њеном пуноправном чланству, на путу смо да остваримо овај први вид сарадње и то ће бити званично оног тренутка када Савезна скупштина донесе одлуку о томе. Други вид сарадње — статус пуноправног чланства — за сада је заиста на нивоу иницијативе. Ту иницијативу је покренула Српска радикална странка, чији је председник доктор Војислав Шешељ. Ми смо озбиљни парламентарци и знамо да од покретања иницијативе до њеног спровођења, у том или неком другом облику постоји низ послова државних и неких других органа, тако да је сада тешко говорити за које време и у ком облику може да се оствари оваква иницијатива. У међувремену нема разлога да не јачамо овај вид парламентарне сарадње.

Милош Бојовић: Ми желимо да остваримо савез који ће одговарати не само Савезној Републици Југославији, него и Белорусији и Русији. Такође је наша жеља да се повежемо и са осталим словенским народима који живе у нашем

окриљу. Ми имамо политичке проблеме, посебно на међународном плану, као што вам је познато, и тим проблемима треба да се супротставимо заједнички.

Помоћ Русије и Белорусије у протеклом периоду била је значајна, посебно када су НАТО снаге хтеле да бомбардују Савезну Републику Југославију, што је спречено и ми смо на томе захвални. Блиски народи, као што смо ми овде, на овим просторима, треба више да се друже, комуницирају и економски сарађују.

Желидраг Никчевић: Рећи ћу врло кратко, дакле, Српска народна странка, чији сам ја председник, у потпуности подржава иницијативу Српске радикалне странке, и ово о чему је господин Војислав Шешељ говорио став је и Српске народне странке.

Др Шешељ: Јасно сам вам разложио докле је стигла која иницијатива. Прва иницијатива је пред коначном реализацијом — иницијатива за стицање својства сталног посматрача, с позитивним мишљењем Савезног министарства иностраних послова, и нема више шта да је заустави. А друга иницијатива — иницијатива за пуноправно чланство, то је иницијатива Српске радикалне странке која је изазвала велику пажњу, интерес великих патриотских политичких партија, још увек је на нивоу међународних консултација, јер се ниједан официјелни орган није изјаснио.

Нас петоро представљамо различите политичке партије, различите идеологије, и десне и леве. Да имамо једну идеологију, били бисмо у једној партији. Оно што нам је заједничко, то је патриотизам и жеља да нашу земљу извучемо из економске кризе и да спасемо њен државни суверенитет и територијални интегритет, а оно што је свим Србима увек било својствено стављамо у први ред: ми Срби смо традиционално русофилски народ и ми се с посебном љубављу, посебним осећањима увек обраћамо Русији и у том погледу нема идеолошких разлика. Само безначајне политичке странке у нашој земљи које инструментализују и финансирају странке силе, противе се блиској сарадњи са Русијом. Оне су за канитулацију пред Америком, а њихови лидери се надају да би у том случају постали амерички оккупациони гувернери.

Ми смо терористичке банде на Косову и Метохији разбили. Спорадично има још неких остатака који су у стању да врше атентате, убиства из заседе и тако даље, али ми са тим излазимо на крај, а Хашки трибунал је једна антисрпска институција.

Ми можемо признати надлежност неког међународног трибунала тек онда када Американци буду одговарали за атомске бомбе бачене на Хирошиму и Нагасаки, када Американци буду одговарали за злочине у Кореји, Вијетнаму, Лаосу, Камбоџи, Панами, Сомалији и многим другим државама.

ДЕЛЕГАЦИЈА САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ
КОД ВЛАДИМИРА ЖИРИНОВСКОГ

ВЛАДИМИР ЖИРИНОВСКИ: ПОСЛАЋЕМО ДОБРОВОЉЦЕ

Што се чешће будемо виђали, утолико ћемо брже решавати проблеме. Ми желимо да вам помогнемо. Ако треба послаћемо добровољце а и све остало

Прва посета наше вишестраначке делегације на челу са др Војиславом Шешељем била је посета Владимиру Жириновском, председнику ЛДПР.

Др Шешељ: Дозволите ми да вам представим чланове наше делегације: господин Милош Бојовић из Социјалистичке народне партије, Јела Веселић из Социјалистичке партије Србије, Слађана Стаменковић – Југословенска левица, господин Желидраг Никчевић – Српска народна странка, амбасадор Стојановић, а ја сам представник Српске радикалне странке.

Жириновски: Ових тешких месеци стално смо пратили развој ситуације, и чинили смо све што од нас зависи. У Државној думи смо поставили питања о подршци Југославији и осудили претње бомбардовањем. Обраћали смо се влади, председнику, амбасадама, организовали смо митинге испред амбасада различитих земаља, посебно Америке. Лично сам ишао код амбасадора Немачке, Италије, Француске, Белгије, и све што смо могли са тих позиција, радили смо. Понудили смо да делегација, група добровољаца, отпутује из Москве у Југославију. Предлагали смо да, ако затреба, пошаљемо један авион са групом наших депутата, који би се бранили са нашом браћом. Тешко можемо рећи шта бисмо још могли да урадимо. Замолио бих вас, ако мислите да морамо још нешто да урадимо, морате нас обавестити и ми ћемо то подржати у било ком тренутку. То је наш став, нема никакве конјунктуре. Започели смо са активностима против Бугарске, Чешке, Мађарске, Румуније, односно оних који су хтели да на располагање ставе своје аеродроме у акцији против Југославије. Тако смо деловали и против НАТО-а и против оних који су били спремни да им помажу. Све што можемо – радимо, и наставићемо да радимо.

Др Шешељ: У нашој српској јавности највећи ентусиаз је оставио ваш наступ у Савету Европе и то је имало добар публицитет у нашој земљи. Наша делегација је учествовала на заједничкој Скупштини Савеза Русије и Белорусије, у току је поступање добијања статуса ста-

лног посматрача, а у нашој земљи је покренута иницијатива за пуноправно чланство, о којој ће се, надамо се, пре зговарати. Ја сам са вама разговарао о доласку велике групе руских депутата који су се понудили да, уколико дође до бомбардовања, деле судбину са српским народом. На срећу, до бомбардовања није дошло, ми смо за неко време одговорили ту опасност, а да нисмо давали неке ненадокнадиве уступке.

Уступци са наше стране су били долазак посматрача ОЕБС-а и ненаоружаних Косово и Метохију. То је за нас поношљиво, али је проблем у томе што Американци непрекидно измишљају нове захтеве и додатно тумаче постигнуте споразуме, тако да и даље очекујемо велике притиске, а и помоћ свих наших пријатеља која нам је драгоцена.

Ово је вишестраначка парламентарна делегација у којој су представници свих великих странака у савезном парламенту. Дошли смо у Русију да разго-

варамо са свим руским патриотима, да учврстимо односе на наших пријатељских земаља и да разговарамо о даљим перспективама развоја наших односа.

Жириновски: Што се чешће будемо виђали, утолико ћемо брже решавати проблеме. Ми желимо да вам помогнемо. Ако треба, послаћемо добровољце, а и све остало. Ви боље од нас познајете ситуацију, реците нам. Звао сам господина Шешеља телефоном и рекао: реците нам, и ми ћемо урадити све што треба.

Наравно, одговара нам јака и независна Југославија, без страних трупа. Противимо се безобразним захтевима Запада. Доста су они већ постигли у Бугарској, Румунији и другој земаљама.

Др Шешељ: Пошто смо дугогодишњи пријатељи и пошто наше партије успешно сарађују на политичком плану, предлажем да чујемо представнике других политичких партија које су у нашој делегацији, ако желе нешто да кажу или да питају.

Милош Бојовић: У Русији су нас лепо дочекали, зато се захваљујем. Посебно ми је драго што имате такав став према нашој земљи, што имате такву сарадњу, коју треба наглашавати. Словенске земље пролазе кроз тешку кризу и из тих разлога треба да се повежемо и учврстимо и да разоримо оне који желе да вас расте против нас. Ја вас лично поздрављам, са жељом да нашу сарадњу још више ојачамо.

Др Шешељ: Ми на томе инсистирамо, да би се заједничким снагама лакше одбранили од истог нападача. Што се тиче Русије, ми смо већ имали велику помоћ и подршку Русије и то је био важан фактор одвраћања НАТО-а од агресије и бомбардовања. Све ово што је сада задесило нас, чека и Русију у скорој време, ако се агресору не стане на пут.

Проверени пријатељ Жириновски, у иницијативу Либерално-демократске партије Русије, Дума је осудила претњу бомбардовања Србије

ПОСЕТА ПАРТИЈИ РУСКИ РЕГИОНИ

ГЕНЕРАЛНА ПРОБА

Оно што Западне силе данас раде СР Југославији, планирају касније да ураде и Русији

Морозов: Добар дан, ми се познајемо. **Др Шешељ:** Драго нам је што смо данас гости ваше посланичке партије у Државној думи Русије. Захвални смо посебно што знамо да депутати ваше партије патриотски заступају ставове српског народа у Државној думи. Знамо да је ваша посланичка фракција патриотска, да волите Русију, а ми полазимо од тога да онај ко воли Русију, сигурно воли и Србију. Наша парламентарна делегација је вишестраначка, њу чине пет патриотских партија у Савезној Републици Југославији, са нама је и шеф управе за Русију и ЗНД министарства иностраних послова Југославије, Станислав Стојановић. Нашег домаћина из амбасале познајете. Ја сам шеф парламентарне делегације Савезне скупштине која је код вас у посети, иначе сам шеф Посланичког клуба Српске радикалне странке у Савезној скупштини. Српска радикална странка је од 24. марта ове године постала владајућа партија у Србији. Наиме, тада је формирана Влада Народнoг јединства од три полити-

чке партије – Социјалистичке партије Србије, Југословенске левнице, и странке умерене деснице – Српска радикална странка. Формирањем ове коалиционе владе створена је Влада чији је главни задатак очување Косова и Метохије. Другим речима, свој опстанак Влада народног јединства условљава стабилношћу и одбраном Косова и Метохије. Без обзира на све притиске западних сила који се врше на Владу Републике Србије, ми остајемо јединствени и политички стабилни.

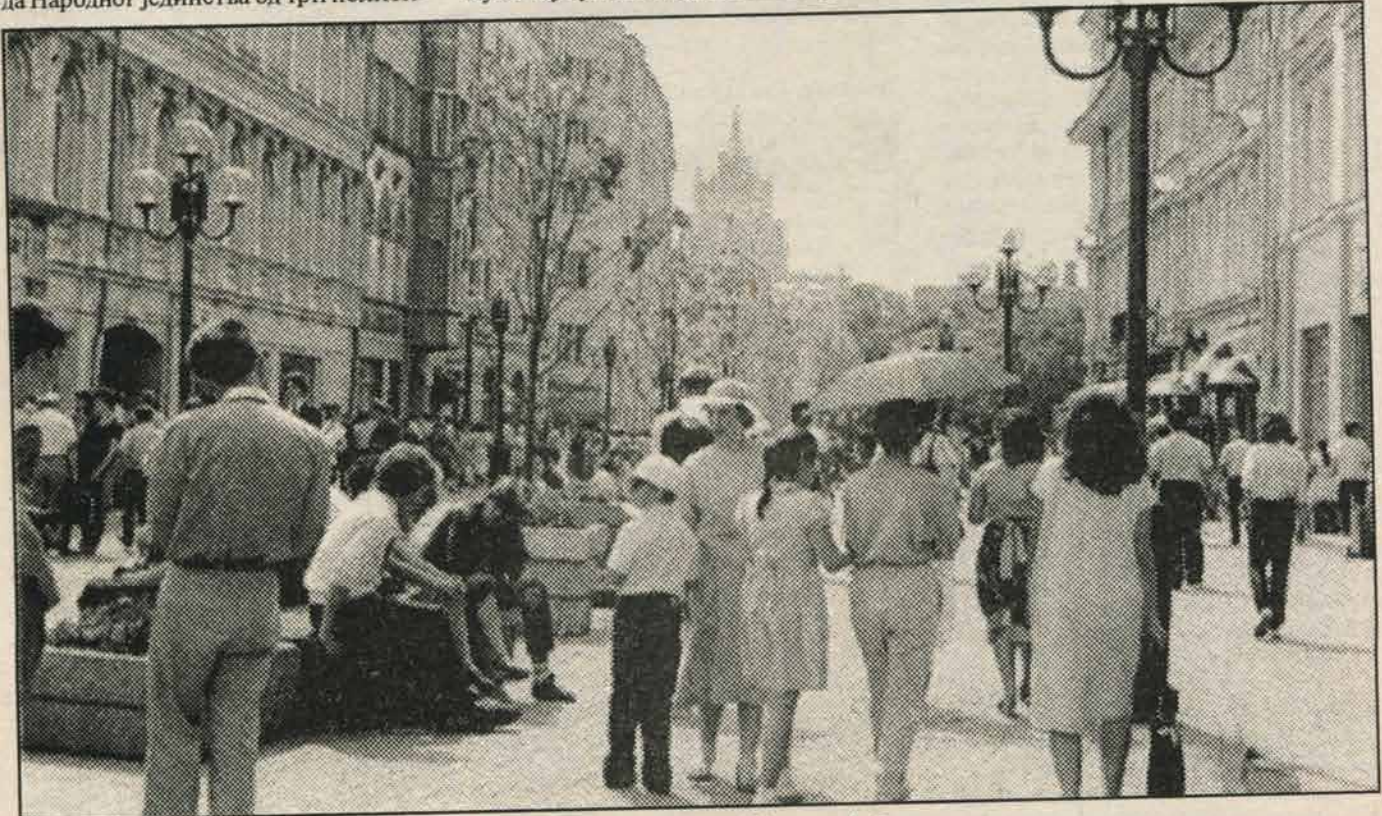
Присуствовали смо заседању Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије у Јарослављу, а ова три дана проводимо у Москви, где имамо заказане политичке сусрете с највишим политичким личностима, шефовима парламентарних фракција, неким министрима, градоначелником Москве и његовом светомшћу патријархом Алексејем II.

Морозов: Био сам учесник свих делегација које су посећивале Савезну Републику Југославију. У извештају који

сам поднео по повратку из ваше земље, објаснио сам какво је реално стање на Косову и Метохији. Нажалост, у нашим медијима то није приказано како треба. Наша група је углавном дала позитивно мишљење о извештају. Сви наши чланови, њих 46, сложили су се да морамо подржати Југославију и да јој што више помогнемо. Радили смо заједно са Сергејем Бабурином на побољшању ситуације. У извештају смо навели провокације од стране Сједињених Америчких Држава. Пратили смо ваш говор на пленарном заседању и уверио сам се да господин Шешељ доста добро говори руски.

Посебно нам је драго да не постоји ниједна партија у вашем парламенту која не подржава уједињење против западних сила. Свесни смо да оно што западне силе данас раде Југославији, планирају касније да ураде и Русији. Ово је генерална проба. Када је НАТО фиксирао датум могућег бомбардовања Србије, у име моје партије послао сам амбасадорима земаља НАТО-а, који су у Москви, дописе са предлогом да још једном размотре, јер се проблем Косова и Метохије не може решити језиком оружја.

Јела Веселић: Дозволите да се као члан ове делегације представим. Представник сам Социјалистичке партије Србије која је од 1990. године владајућа партија. Оно што ми очекујемо од вас, а што сте и до сада радили, јесте да само кажете праву истину о збивањима у Србији, јер се у последње време води негативан медијски рат против Србије и српског народа. Мислим да се то у Србији чини путем страних медија који су смеш-

Центар Москве: нови сјај улице Арбат

тени у нашој земљи. Јутрос смо имали прилику да се упознамо и са неким вашим листовима који су врло необјективно писали о нашем боравку на заједничком заседању парламента Русије и Белорусије.

Такође, очекујемо да преко Думе утичете на владу и министарство иностраних послова, посебно на амбасадоре у Уједињеним нацијама, да се бори за истину о Србији, као што је то чинио последњих неколико пута, када су доношене резолуције на штету Србије и српског народа. Тренутно смо избегли опасност од бомбардовања, али та опасност још увек није отклоњена. Оно што посебно погађа српски народ и Србију јесу дугогодишње економске санкције, које су исцрпиле нашу привреду. Мислим да Запад, а посебно Америка, жели преко економских санкција да уништи нашу привреду, изазове социјалне немире и поставе марионетску владу која ће радити онако како они буду тражили.

Ваша помоћ нам је неопходна да би се Југославија што пре вратила у међународне институције у којима је била. Косово и Метохија је била и остала колевка српског народа. То није питање ниједне странке, то је национално питање и зато је постигнуто пуно политичко јединство свих парламентарних странака, пуно јединство грађана Србије са Владом Републике Србије и са председником Милошевићем. Зато нико нема право да другачије поступа.

Слађана Стаменковић: У име руководства Југословенске левице којој припадам и која учествује у раду Савезне скупштине, желим да истакнем да је у Југославији постигнуто апсолутно јединство Скупштине Србије и Југославије, али и свих релевантних политичких чинилаца око решавања питања Косова и Метохије. Ту нема разлика и неразумевања. Има их код оних који желе да их пронађу, пре свега мислим на такозване независне медије. Такозвани независни медији, по признању међународних фактора, служе како би се управо преко њих вршио притисак на руководство и парламент Савезне Републике Југославије и Србије. Истовремено, ти исти међународни фактори нису у стању да обезбеде чак ни међународном Црвеном крсту да обиђе отете новинаре државне агенције Танјуг које такозвана ослободилачка војска, или ти терористи, већ дуже од месец дана држе у затвору. Шиптарски терористи су их kidнаповали на радном задатку.

Ових дана читамо како им се суди у тој ослободилачкој војсци Косова и да су добили пресуду од 60 дана затвора због лажног представљања. То је само један пример двоструких стандарда који се примењују у Југославији. У тим стандардима за Србе је увек резервисано место као за лоше момке, и Албанце као недужне жртве.

Детаљ из Москве, вишемиллионског главног града Руске Федерације

Југословенска левица залаже се за грађанску државу, у којој ће сви грађани имати иста права, па нам због тога још теже падају ови двоструки стандарди. На крају, желим да одговорим на једно од питања које ових дана новинари у Москви и Јарослављу постављају шефу наше делегације. Оно најчешће гласи: "Шта ви очекујете од Русије и зашто се стално јављате за помоћ Русији када имате проблеме у земљи?" Мислим да је време да Русија схвати да је Савезна Република Југославија само последњи коридор, последњи зид и да је следећа на реду Русија. На Савезној Републици Југославији се, заправо, испробава спремност Русије да брани себе. Од Русије очекујемо политичку подршку и бољу економску сарадњу. Сарадњу на равноправним односима, јер спољни зид економских санкција има управо за циљ економско слабљење Савезне Републике Југославије, које треба да доведе до социјалних немира, у том случају, бомбе које су биле упућене на око три милиона војно способног становништва неће бити потребне.

Милан Бојовић: Наша партија је најјача партија у парламенту Црне Горе,

али ми смо опозициона партија. Као таква, заједно са представницима политичких партија које су данас овде у Савезном парламенту, доминирамо, чинимо власт. Дошли смо код вас да разменимо мишљења, да се упознамо са проблемима, како код нас тако и код вас, како бисмо у наредном периоду што боље и јаче радили на решавању заједничких питања. Наши проблеми су слични и треба да их решавамо што квалитетније. Путеви сарадње треба да се појачају на свим пољима о којима су моје колеге говорили. Морамо да нађемо заједничку нит како бисмо унапредили наше везе. Желим да вас, испред партије из које долазим, срдачно поздравим и захвалим за ваше квалитетно држање у Руској думи. Ми то очекујемо од руског народа који има сличну историјску традицију и јаке везе.

Посебно смо ми, Црногорци, везани са братским руским народом, и зато у својим наступима често говорим: "Нас и Руса триста милиона". Нећемо дозволити да нас сви они који нас мрзе због наше неслоге пораде. Поздрављам вас и очекујем унапређење наше сарадње.

СУСПРЕТ СА ЛИДЕРОМ
АГРАРНЕ ПАРТИЈЕ – Н. ХАРИТОНОВОМ

ПАТРИОТСКА ПАРТИЈА

Желимо сарадњу у свим структурама државне власти и политике: економску, војну, културну. Таква сарадња ће ојачати словенске народе, објединити их у борби за опстанак

Харитонов: Поштовани гости, драго нам је што се срећемо данас са вашом делегацијом.

Др Шешељ: Добар дан. Поштовани господине Харитонов, поздрављам вас у име наше вишенартијске делегације и представљам вам чланове наше делегације: госпођа Јела Веселић из Социјалистичке партије Србије, госпођа Слађана Стаменковић из Југословенске левице, господин Милош Бојовић из Социјалистичке народне партије Црне Горе и господин Желидраг Никчевић из Српске народне странке Црне Горе. Ја представљам Српску радикалну странку.

У Србији смо 24. марта формирали Владу народног јединства у коју су ушле Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица и Српска радикална странка. Наше странке уједињује патриотизам и жеља да сачувамо независност своје државе, њен државни суверенитет и територијални интегритет. Од када смо формирали Владу народног јединства, у Србији смо постигли највиши степен политичке стабилности од 1990. године.

Ми веома ценимо улогу премијера Примакова као великог српског пријатеља и надамо се да ће Русија истрајати у напорима да се у Савету безбедности Уједињених нација не подржи ниједна резолуција на штету Срба.

Неке земље сада као да се такмиче у трци за улазак у западни савез, а онда буду искоришћене за напад на Југославију.

Веома смо задовољни нашим радом у Јарослављу, где смо били на заседању Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије.

Надамо се да ће Савезна скупштина у децембру донети одлуку о добијању статуса сталног посматрача у Парламентарној скупштини Савеза Белорусије и Русије. Надамо се, такође, да ће се у блиској будућности Савезу придружити Украјина, Јерменија и друге земље.

Харитонов: Наша партија делује у целој Русији, од Владивостока до крајњег запада. Ми окуњамо чланове из

свих структура друштва, имамо депутате у свим телима Думе. Ја сам члан делегације Парламента у Парламентарној скупштини Савета Европе.

Наш став је апсолутно јасан – морамо да ујединимо све снаге и да се одупремо Америци на њеном путу да постане светски жандар.

Ми подржавамо Савез Русије и Белорусије, желимо његово јачање и надамо се да ће се њему прикључити и друге државе. Само тако можемо да зауставимо "аждају" и тако морамо да уђемо у XXI век.

Без обзира на све економске тешкоће и у вашој и у нашој земљи, морамо да радимо на јачању нашег Савеза, морамо с оптимизмом да гледамо у будућност.

Др Шешељ: Ваша партија има велики углед у Југославији, јер је, пре свега, патриотска партија. Нас повезује слична судбина, од Наполеона, Кримског рата, I и II светског рата, па све до данас.

Желимо сарадњу у свим структурама државне власти и политике: економску, војну, културну. Таква сарадња ће ојачати словенске народе и објединити их у борби за опстанак. Ми не тражимо никакву посебну помоћ од Русије, ми само желимо да ви, Руси, сами себи помогнете.

Харитонов: Стално пратимо стање у вашој земљи. Ситуација на Косову је веома напетa, али ми се надамо да ће Албанци коначно схватити да је дијалог неминован.

Др Шешељ: Надамо се да ће преговори отпочети сваког дана. Албанска страна има проблема у својим редовима, подложна је америчком и немачком утицају. Албанци сада више нису једногласни, не могу саставити делегацију, немају своје јасне ставове. Такозвана ослободилачка војска Косова је потпуно разбијена, мада има остатака терористичких банди који и даље нападају српски живаљ, али имамо и Албанце који су лојални власти у Србији.

Наравно, остаци терористичких банди нису више способни да владају територијом.

Харитонов: Хвала вама, господине Шешељ. Ми се надамо да ће наша сарадња јачати и да ћемо заједничким снагама победити заједничког непријатеља.

Др Шешељ: Хвала и вама. До виђења.
Харитонов: До виђења.

Споменик Кутузову: славни војсковођа је почетком XIX века спасао Русију од Наполеоновог новог светског поретка

ДИЈАЛОГ СА БОРИСОМ ЈУРЈЕВИЧЕМ КУЗЊЕЦОВОМ
— "НАШ ДОМ РУСИЈА"

НЕЋЕМО НАТО У СРБИЈИ

СР Југославија неће ни по коју цену прихватити трупе НАТО пакта на својој територији. СР Југославије је против сваког тоталитаризма, а тоталитаризам који Американци сада намећу кроз пројекат новог светског поретка, најстрашнији је од свих досадашњих, јер користи високу технологију и светски монопол

Наша делегација је разговарала и са Борисом Кузњецовим, замеником Виктора Черномирдина, вође партије "Наш дом Русија".

Кузњецов: Поштована господо, ја вас поздрављам у име партије "Наш дом Русија". Ја сам заменик председника ове партије Кузњецов Борис Јурјевич. Наш сусрет се одржава на дан пленарног заседања и наши посланици налазе се у сали где раде, али ускоро ће нам се придружити још двојица. Када се они прикључе нама то ће ојачати нашу страну. Мислим да сам компетентан и да могу олговарати на сва ваша питања.

Желео бих да кажем пар речи о нашој партији и њеној улози у Државној думи. Ми смо друга партија по величини, имамо 66 посланика, од којих је 41 изабрано према партијској листи, а 25 према мандатима који су добили у окружјама. "Наш дом Русија" припала партији центра, оформљена је у марту-априлу 1995. године. Председник је од почетка па све до сада Черномирдин Виктор Степанович. Имамо проширену мрежу по регионима Руске Федерације. Од укупно 89 субјеката федерације у 43 имамо наше структуре. "Наш дом Русија" има политсавет. Његово наредно заседање одржаће се 14. новембра, када ћемо размотрити питања везана за стратегију нашег политичког покрета у наредним изборима за Думу 1999. године и за место председника 2000. године. Черномирдин је изјавио да ће се кандидовати за председника Руске Федерације. После разрешења Черномирдина са дужности председника Владе, стање у нашем покрету нешто се искомпликовало.

Не могу да кажем да је толико лоше, као што приказују наши непријатељи и понекад медији. Никакав распад покрета и никакав одлазак наших људи из њега не постоји. Неки губернатори — Ајацков, Титов, Лисицин — изашли су, а неки нису већ оштро критикују Черномирдина. Мој закључак је да покрет постоји, да је јак и да смо спремни да изађемо на изборе. Прећи ћемо преко 5% и постављамо себи задатак да наша партија убу-

дуће има у Думи број посланика не мањи него данас. Ово је била информација о нашој партији и о нашем покрету, а сада бих желео да кажем неколико речи о међународним односима.

Наша партија није разматрала питање Србије и Косова као посебно, али после нашег сусрета ми ћемо на заседању ово питање размотрити донећемо неопходне одлуке. Желим да кажем да међу члановима партије постоји велико интересовање за овај проблем. Изражавам подршку Србији и очигледно су се сви чланови партије заложили за мирно решавање косовског проблема. Сада сам спреман да вас саслушам.

Др Шешељ: Уважени господине Кузњецов, у име парламентарне делегације Савезне Републике Југославије изражавам задовољство због нашег сусрета и разговора, желим прво да вам представим чланове наше вишестраначке делегације.

Наших 5 партија представљају дво-трећинску већину у доњем дому парламента и апсолутну већину у горњем дому парламента. У Србији је 24. марта формирана Влада народног јединства, у коју су ушле две левичарске партије и једна партија умерене деснице.

Кузњецов: Молим за паузу, стигли су наши посланици, господин Тјагунов и господин Зорин. Изволите, седите. Већ смо почели са радом, изнео сам податке о нашој партији, о нашем покрету и господин Шешељ нас је упознао са члановима делегације. Нама су се придружили Владимир Јурјевич Зорин, председник одбора за националну политику.

Он је добро упознат са проблемом, био је члан парламентарне делегације на Косову, господин Тјагунов је заменик председника за економска питања, али се бави и међународним питањима. Стиже још један посланик — Парадис Александар Лазаревич, члан међународног одбора.

Др Шешељ: Влада народног јединства у коју су ушле две левичарске партије и једна партија умерене деснице је формирана 24. марта. То су Социјалисти-

чка партија Србије, Југословенска левица и Српска радикална странка. Наших пет странака сарађује на савезном нивоу, представљамо парламентарну већину, а у предстојећој реконструкцији владе, свих пет странака ће бити у власти. Та је реконструкција требало да буде урађена још прошлог лета, али догађаји око Косова мало су успорили тај наш посао. Наше странке су различите идеолошке оријентације, али оно што нам је заједничко, то је патриотизам, демократско опредељење и жеља да наша држава остане независна.

Наше партије воде доследну борбу за очување државног суверенитета и интегритета Југославије пред насртајима НАТО-а. Формирањем Владе народног јединства у Србији добили смо стабилно политички прилика. Имамо елементе економске кризе, много социјалних проблема, али народ је одлучан да се држава брани свим средствима. Западне силе су разбиле претходну Југославију, окупирале Републику Српску Крајину, једну трећину Републике Српске, а над остатком Републике Српске проводе тиху окупацију, а сада покушавају од Србије да отцепе Косово и Метохију. На реду је Црна Гора, Рашка област или Санџак и Војводина. Наравно, њихова је жеља да у тој осакаћеној Србији успоставе квислиншку власт. Ми ћемо издржати и нећемо попустити по принципијелном питању. Албанска национална машина код нас је инструментализована од стране Американца у свом већем делу. Албанци у Србији живе много боље него у Албанији. Ми свим националним мањинама гарантујемо грађанска права и равноправност, али не дамо да нам цепају државу, не дозвољавамо да се отцепе од Србије. Србија мора остати читава.

Пре неколико дана смо били изложени најжешћим притисцима и претњама бомбардовањем. Ми смо веома захвални руској влади и народу на подршки у критичним тренуцима. Одајемо захвалност и Државној думи Русије, која се од почетка принципијелно поставила према овој нашој кризи. Став Русије знатно је ублажио притисак западних сила и ми нисмо морали да дамо превелике уступке.

Прихватили смо минимум уступака са аспекта опасности која нам је претила. Прихватили смо посматраче ОЕБС-а иако смо то у почетку условљавали нашим повратком у ОЕБС. И прихватили смо надлетање страних авиона без оружја изнад Косова и Метохије у циљу снимања стана. Даље да идемо нисмо смели, али западне силе сваки дан нешто измишљају и покушавају додатним тумачењем да промене смисао споразума. Сада траже телохранитеље за те посматраче. Ми можемо да им дамо своје телохранитеље, јер нећемо страну војску. Ми ни по коју цену нећемо прихватити трупе НАТО-а на нашој територији, ми нећемо ни да се учлањујемо у НАТО. Ми не трпимо никакав тотали-

таризам. А тоталитаризам који Американци сад намећу кроз пројекат новог светског поретка вероватно је најстрашнији од свих досадашњих, јер користи високу технологију и светски монопол.

Санкције и блокада наше земље се настављају. Ми смо потписали Дејтонски споразум, одлучан је био став, бар тако је изгледало у јавности, западних сила да се по потписивању тог споразума укину санкције, међутим Американци су онда измислили спољни зид санкција и западне силе интензивно трагају за квислиншким елементима у нашој земљи у појединим малим партијама и појединим медијима.

Плаћају их великим количинама новца, али такве наш народ једноставно не прихвата. Ми желимо што боље, што веће и што јаче међународне везе са Русијом, ми желимо Савез са Русијом, сарадњу на свим пољима и желимо сарадњу са свим политичким партијама које делују у Русији, које су својим избором у парламент доказале да уживају подршку народа.

Кузњев: Хвала за информацију. Можда моје колеге желе нешто да кажу. Изволите, господин Тјагунов Александар Александрович.

Тјагунов: Желим да кажем, драги пријатељи, да смо много разговарали у Јарослављу и мислим да није потребно још једном да вас подсетим да у историји наших односа постоје само позитивне емоције, током целе историје. Кад се

десило ово што се десило у Југославији, и ови последњи догађаји, природно је да су у срцима руског народа изазване емоције као и у срцима југословенског народа. Југославија је раније живела боље, а ми смо у то време, кад је постојао Совјетски Савез, живели иза гвоздених врата, за руски народ Југославија је била пример како може лепо да се живи у социјалистичкој земљи.

Сви смо осећали бол када се за нас блиска и пријатељска држава распала. И када је изгледало да се на територији Југославије створило неколико држава, да су се сви смирили, последњи догађаји су показали да то још није окончано. Постало је јасно: да ако желимо да спасимо наше словенско јединство и да не дозволимо рушење земље дивног народа, ми морамо да будемо одлучни. Морамо да схватимо да ако то желимо, морамо да будемо снажни и јаки.

Нажалост, ово што се дешава у Југославији и ово што се дешава код нас, не даје нам могућност за такву одлучност, али наша одлука да подржимо Југославију постоји. Она је превладала све негативне моменте и наше активности показују да је наша одлучност надвладала и више од наших очекивања.

Изјавили смо да су Југославија и Русија две братске земље. Ако још додамо Белорусију, јасно је да је подршка Југославији наш заједнички задатак. Мислим да мој долазак у Јарославље, где су највиши руководиоци руске државе,

како извршне тако и законодавне власти, то потврдио као и моје речи. Нешто слично већ је рекао господин Селезнов. Али није све код нас тако лепо, и вероватно сте о том већ читали. У Русији постоје људи и снаге којима се није допао наш јарославски самит. И ми морамо да то прихватимо. Али могу да вас уверим, ја сам из Твери, то је руска територија, није далеко од Москве, да је љубав руског народа према Југославији велика и да је неопходно да будемо заједно. Наше порекло је заједничко и у тим нашим настојањима не може нико да нас омета. Наше симпатије су обостране, али морате да знате ако смо ми јаки и вама ће бити лакше и да је наша снага такође и ваша снага. Напред.

Др Шенељ: Ми смо увек страдали кад је Русија била у тешкој ситуацији. Сада ће вам се обратити госпођа Јела Веселић, савезни посланик Социјалистичке партије Србије.

Јела Веселић: Уважени господине Кузњев, драге колеге депутати, чини ми посебно задовољство и захвална сам што сте одвојили своје време да нас примите. Шеф моје делегације вас је упознао са нашим проблемима на Косову и Метохији. Међународна заједница је осудила тероризам на Косову и Метохији у благој форми, али се зато у преамбули резолуције бавила Законом о информисању и тражила учешће Ханског трибунала на Косову и Метохији, што не смемо да допустимо, јер је на Косову и Метохији класични тероризам и у борби против тог тероризма користе се сва дозвољена средства, као што то користе и државе које су гласале за резолуцију.

После потписивања споразума између председника Слободана Милошевића и Холбрука, иако је у правом смислу сломио албански тероризам, ми смо имали неколико убистава и војника и Албанаца, отмице шивила, пре свега новинара. Мислим да су те акције, које су настављене, заслужиле да се осуде и да се запрети санкцијама Албанцима и употребом силе у сузбијању тероризма, а не новом претњом Београду.

Ми Косово морамо да бранимо свим средствима и бранићемо га. Ми смо, у овим тешким временима, сачували наше фабрике, спољни зид санкција нас спречава да се вратимо на онај ниво производње који је Србија имала пре распада Југославије. А ми желимо само то. Поправљањем стандарда народа Југославије стање на Косову ће одмах да буде боље. Народ треба да се врати раду, а да остави оружје. То је наша жеља. Хвала.

Представник Стране "Наш дом": Желим да кажем пар речи, пре свега драго ми је што видим овде већ позната лица. Мислим да ћемо јачати у будућности нашу сарадњу. Само да у пар речи одговорим на конкретно питање.

Што се тиче југословенског и српског проблема, водеће политичке снаге земље имају једину тачку. Познато вам

Русија традиционални савезник: Срби и Руси су припадници истог народа, у ширем смислу

је да је Државна дума донела коначну одлуку. Господин Тјуганов је рекао да ми подржавамо Савез у сваком погледу. Наша партија заједно са парламентарном делегацијом залажиће се против економских санкција према Југославији, у Међународним институцијама залажиће се за повратак Југославије у ОЕБС. Наш став је јасан када је у питању покушај НАТО-а да реализује своје претње бомбардовањем и ми смо то већ више пута рекли. Ми знамо да је данас угрожен Балкан, а сутра можда Кавказ. Што се тиче наших активности, и у самом парламенту и у међународним организацијама, ми ћемо подржавати Југославију и српски народ.

Милош Бојовић: Ја желим да поздравим наше пријатеље. Сва важнија питања наш шеф је изложио. Желео бих само да вас замолим да својим утицајем још више интензивирате активности у Думи, како би јединство и подршка коју сте изразили према нама и Савезној Републици Југославији били много јачи и како бисмо заједничким деловањем сузбили све оно што је на заједничком наступу, односно Америке и НАТО.

Члан делегације Странке "Наш дом": Желео бих да поставим једно питање господину Шешељу. Реците ми, ми заје-

дно радимо и имамо велико поверење, да ли можемо да схватимо ваше посете и ваше сусрете са партијама као неку жељу да се званично створи неки савез Русије, Белорусије и Југославије?

Др Шешељ: Да. Међутим, то треба да ураде органи извршне власти. Треба да се састану три председника, а то, пре свега, зависи од Русије. Ја бих вас замолио у име наше делегације да пренесете поздраве председнику ваше партије господину Черномирдину. Ми памтимо да је у време његове владе дошло до битног побољшања односа између Русије и Југославије. Политичка сарадња, економска сарадња подигнути су на виши ниво него у претходном периоду.

Наравно, та сарадња треба даље да се развија, надам се да ће наше владе успешно сарађивати. Што се тиче савеза, ми парламентарци ћемо са своје стране урадити све што је у нашој моћи. Код нас је у процедури иницијатива за стицање статуса сталних посматрача. Ја сам вас већ обавестио да је 20. октобра наше Министарство иностраних послова дало позитивно мишљење и предложило то Савезној Скупштини. Ми очекујемо да се на следећој седници о томе донесе одлука. Ви сте могли да се уверите колики смо значај дали овој посети и убеђен сам да ће наша Скупштина врло бр-

зо донети решење о придруженом чланству у Скупштини Савеза са саветодавним правом гласа. Чврши савез је у надлежности извршне власти. У нашој земљи је високо изражена добра воља да се иде у овом правцу, и будућност највише зависи од руске владе и председника. А онда би наш парламент требало да ратификује постигнуто.

Ми сматрамо да је Русија наш традиционални савезник, да смо припадници, заправо, истог народа у ширем смислу. Ми се у разговору добро разумемо, тако да нам је преводилац потребан више због формалног разговора, а с друге стране, ви сте видели да наша земља једина у источној Европи није хтела да се укључи у НАТО, нити партнерство за мир.

Ми никад нисмо ратовали против Русије и никада нећемо. Ми смо навикли да делимо судбину Русије, а не да сарађујемо са руским непријатељем. Ако буде могуће стварати неки општи савез у Европи на принципу равноправности, у коме ће учествовати Русија, можда ћемо и ми учествовати. Али са руским непријатељима против Русије никад нисмо били заједно. Ми желимо све облике економске сарадње и ту не тражимо помоћ, не тражимо милостињу, нећемо новац. Ми сматрамо да су наше привреде комплементарне и да коректном сарадњом можемо много тога постићи на плану развоја и једне и друге привреде. Таква нам је интеграција потребна. Мислим да ће 21. век бити век још већих изазова у односу на 20. и да ће све више народа и држава одбијати да се покори новом светском поретку.

Питања новинара ОРТ-1 (први програм) у просторијама Државне думе у Москви

Новинар: Реците ми која је улога парламента Србије у могућем савезу?

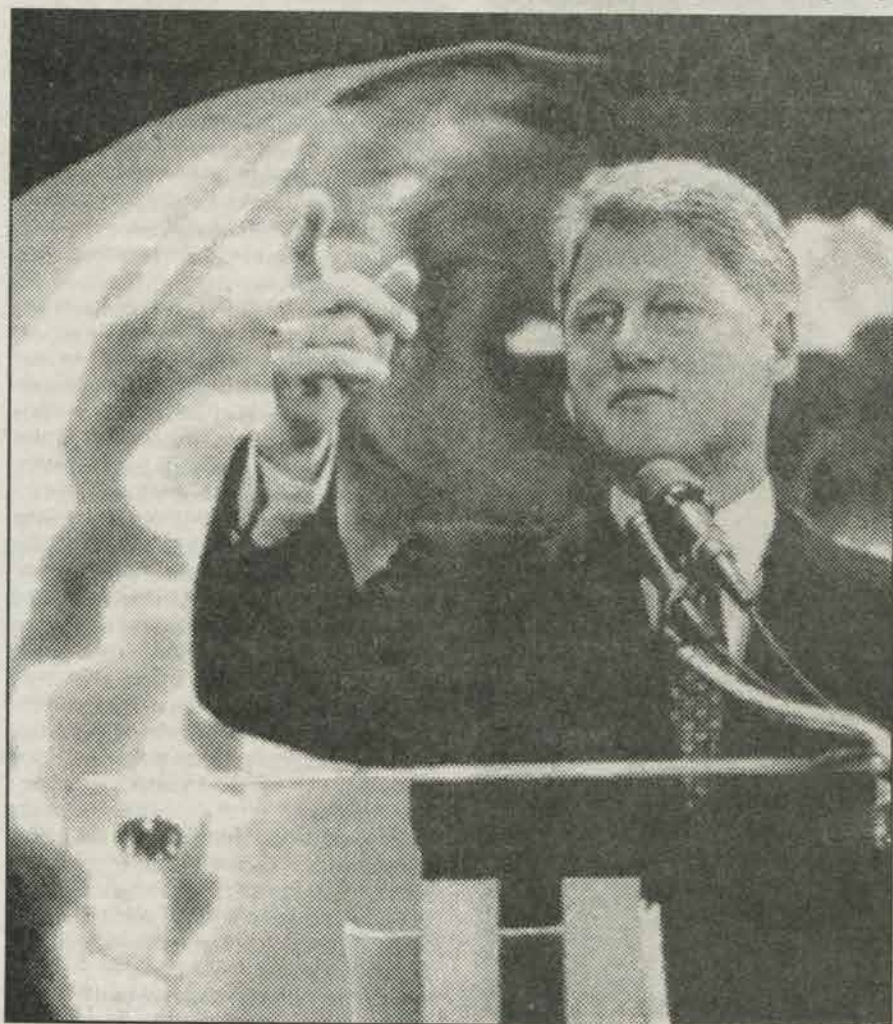
Др Шешељ: Прво, реч је о парламенту Савезне Републике Југославије; сва међународна питања у надлежности су савезне државе и овде сам као шеф парламентарне делегације савезне државе, а наша вишепартијска делегација говори о томе колико је интересовање нашег народа. Наша земља одолева страшним притисцима НАТО-а. Прво питање је зашто НАТО подржава Хрватску, Словенију, муслимане, Македонце, Албанце? Нисмо мотивисани само тренутном ситуацијом. Нама је савез са Русијом страшно опредељење.

Новинар: Које су предности овог савеза по вашем мишљењу?

Др Шешељ: Ми дајемо скоро исти значај и економском, и војном, и политичком.

Новинар: Како ви процењујете то што делегација Југославије учествује на заседању Скупштине Савеза?

Др Шешељ: Делегација нашег савезног парламента је учествовала и на претходним заседањима. У међувремену је кренула иницијатива да се укључимо у својству сталних посматрача.

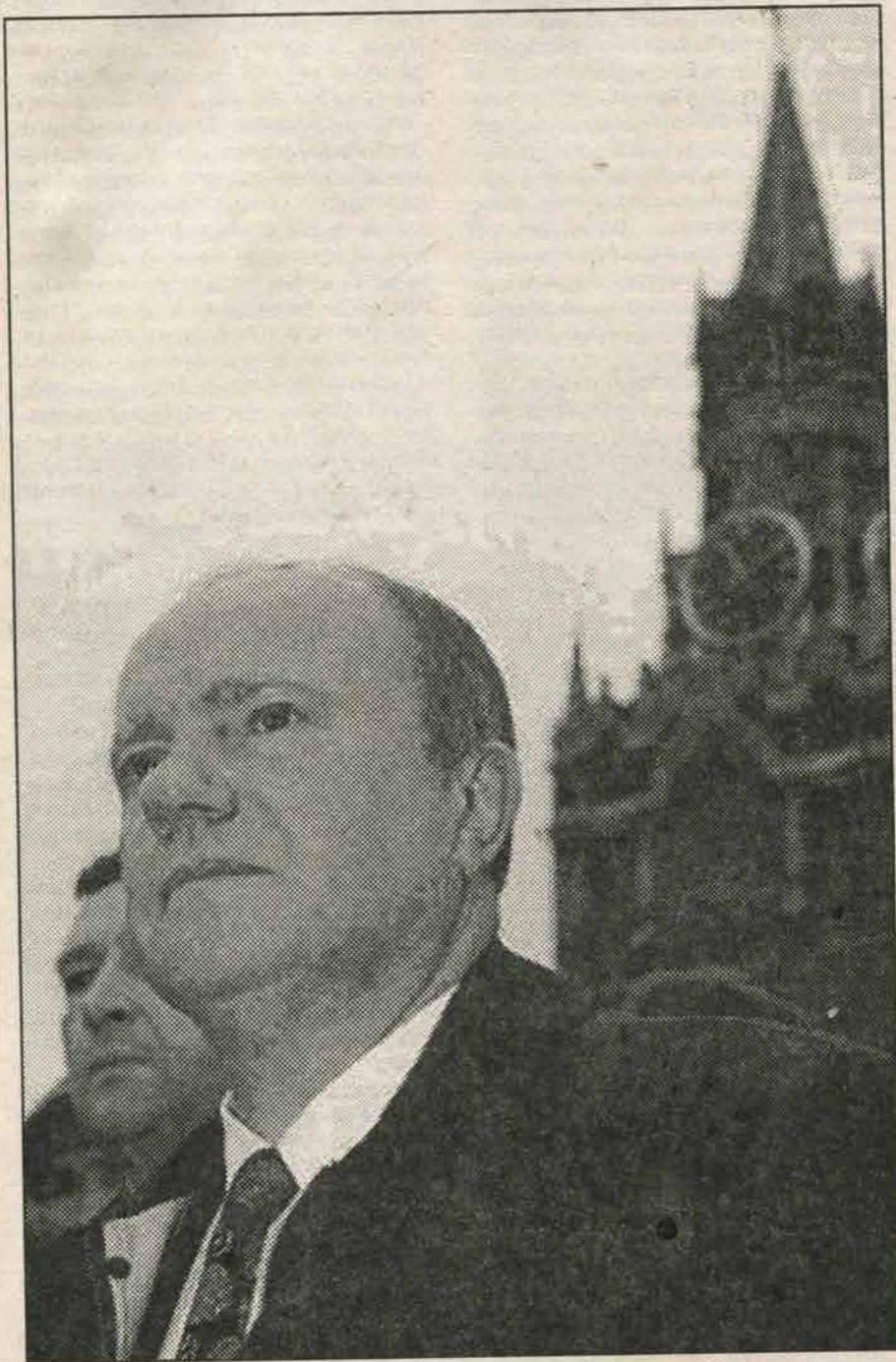

Двадесет први век – век изазова: све више народа и држава одбијаће да се поклоне новом светском поретку

СУСПРЕТ СА ПРЕДСЕДНИКОМ
КОМУНИСТИЧКЕ ПАРТИЈЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ

ВЕЧНО ПРИЈАТЕЉСТВО

Делегација Савезне скупштине водила је садржајан и веома пријатељски разговор са ГенADIЈЕМ ЗЈУГАНОВОМ, лидером највеће политичке организације у Русији, која у Државној думи има 180 посланичких места

ГенADIЈ ЗЈУГАНОВ: лидер највеће политичке партије у руској Државној думи

ЗЈУГАНОВ: Драго нам је да се сретнемо са овако репрезентативном делегацијом из Југославије, а посебно нам је драго што сте били учесници на заседању парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије. Тренутно се наше земље налазе у тешким временима, а наше пријатељство и сарадња су вечни.

Ја сам представник Комунистичке партије. У Думи имамо 180 мандата, а наших савезника је око 200, тако да имамо могућност да изгласамо било који закон. Драго нам је да вас поздравимо и спремни смо да вам одговоримо на сва питања која вас занимају.

Др Шешељ: Поштовани господине ЗЈУГАНОВ, ја вас поздрављам у име наше вишестраначке парламентарне делегације Савезне Републике Југославије. Наших пет партија има двотрећинску већину гласова у доњем дому парламента и апсолутну већину у горњем дому парламента. Наших пет партија сарађује међу собом на савезном нивоу, а ускоро предстоји и реконструкција Савезне владе, како би директно свих пет партија учествовало у власти.

У Србији смо 24. марта формирали Владу народног јединства. У Владу су ушле Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица и Српска радикална странка. Ми смо странке различитих идеологија, али оно што нас уједињује, то је патриотизам и жеља да свим средствима сачувамо независност своје државе, да сачувамо њен државни суверенитет и територијални интегритет.

Од када смо формирали Владу народног јединства, у Србији смо постигли највиши степен политичке стабилности од 1990. године. Имамо много економских и социјалних проблема, али највећи проблеми су насртаји западних сила.

Западне силе су растуриле претходну Југославију, а сада покушавају да униште Србију и да разбију заједничку државу Србије и Црне Горе. У Црној Гори је, нажалост, Запад заузео веома чврсте позиције, а ми смо убеђени да ћемо заједничку државу успети да сачувамо, поготово кад се има у виду да Србију чини више од 90, можда и 95% становништва. Циљ Американца је да нам отму Косово и Метохију, у следећој фази Санацк или Рашку област, па Војводину, и на крају планирају да успоставе квислиншку власт у Београду. Они су инструментализовали неке мале политичке партије и неке медије, али у нашем народу то никако не може да прође.

Западне силе су окупирале Републику Српску Крајину користећи Хрвате као инструмент и окупирали су једну трећину Републике Српске. Више од милион српских цивила побегло је из Републике Српске. Од тога је 700 хиљада дошло у Србију, а остали су се распршили по разним земљама света. Сада се Република Српска налази под прикривеном окупацијом, Американци континуирано врше ревизију Дејтонског споразума на српску штету.

На Косову и Метохији живи око милион Албанаца, око 200 хиљада Срба и око 500 хиљада припадника других националних мањина и група: Горанаца, Рома, муслимана, Турака итд. И Срби, као и сви остали, угрожени су од стране албанских сепаратиста. Савезна Република Југославија гарантује свим националним мањинама сва људска права и равноправност, међутим, Албанци траже отцепљење.

Ми отцепљење не дамо ни по којој цену. Притисци западних сила, срачунати да се Албанцима пружи што боља подршка, ескалирали су пре неколико дана директним претњама бомбардовањем. Постављен је ултиматум, тражили су од нас да прихватимо трупе НАТО-а на својој територији, да потпуно повучемо своју војску и полицију и да омогућимо одвајање Косова и Метохије из правног система Србије. Циљ Американца је био да се Косово и Метохија претвори у посебну федералну јединицу Југославије, како би стекли елементе државности и у перспективи се једноставно референдумом могли одвојити. Ми нисмо попустили. Захвални смо Русији и свим руским патриотским партијама, парламенту и Влади, посебно руској армији, што су се ставили у нашу одбрану.

Ми веома ценимо и вашу личну позицију, позицију ваше Комунистичке партије, која је увек била оријентисана пријатељским осећањима према Србији и српском народу. Тежина ваших речи утолико је значајнија кад сви знамо да је ваша партија највећа у Русији.

Председник Милошевић је потписао, после дугих и исцрпљујућих разговора, споразум којим није одступио од наших основних принципа. Са аспекта опасности која нам је претила, ми смо дали минимум уступака – да дође 2.000 посматрача ОЕБС-а, цивила, а попустили смо толико што смо раније оваку акцију условљавали нашим повратком у ОЕБС.

Пристали смо да ненаоружани авиони надгледају Косово и Метохију, смањили смо бројчано нашу војску и полицију – остало је 10.000 полицајаца и око 15.000 војника. То је за садашње услове довољно, с обзиром да смо летос разбили све озбиљније терористичке банде.

Међутим, јасно нам је да ће већина посматрача ОЕБС-а бити шпијунци, војни обавештајци, људи са специјалним задацима, професионалци за субверзивне делатности. Ми желимо да што више посматрача дође из Русије. Спремни смо да у томе максимално помогнемо. Садашње наше потребе вероватно би задовољило око 500 руских посматрача, како западни не би могли све да држе под својом контролом. Наравно, рачунамо и на посматраче из других пријатељских држава, попут Белорусије, Јерменије, евентуално Украјине. Планирамо да самоиницијативно позовемо кинеске посматраче. Ми знамо да ће притисци западних сила трајати дуго, али ми морамо издржати, јер ми друге отаџбине не

мамо. Свесни смо исто тако да све оно што данас Срби преживљавају, Американци планирају да примене и на Русију и да једноставно, као безброј пута у историји, морамо да удружимо снаге.

Наши народи су веома блиски – по језику, по менталитету, култури, историји, цивилизацији. Увек у историји, кад је Русија била у тешкој ситуацији, Србија је страдала. Када је Наполеон кренуо на Русију, Турци су угушили Први српски устанак. Кад је Наполеон поражен, Срби су победили у Другом устанку. У време Кримског рата, Србија је опет страдала. И у Првом и у Другом светском рату ми смо били савезници.

Ја сам убеђен да ћемо увек бити савезници. Постоји један нешто мрачнији период, у време Титове диктатуре, када су односи били лоши, али треба имати у виду да Тито није био Србин, него Хрват, да је служио Американцима, да је Тито уништавао пре свега српски народ. Око 50.000 Срба, и то најскренијих комуниста, Тито је страпао у логоре због тога што су отворено исказивали приврженост Совјетском Савезу, тако да оно што се дешавало под Титовим режимом не би смело да поквари наше односе.

Тито је разорио српске земље, измишљао нове, вештачке нације, како би Срба било што мање. Измислио је црногорску, муслиманску, македонску нацију и делио српску територију. Ми сад настојимо да сачувамо оно што нам је још преостало. Ускоро ће наша Савезна скупштина одлучити да наша држава буде стални посматрач заједничке Скупштине Савеза Русије и Белорусије.

Кад се отвори статутарна могућност да наша земља буде придружени члан, са саветодавним правом гласа, убеђен сам да ћемо ми то одмах прихватити. Ми желимо пуноправно чланство у Савезу, али то већ није ствар Скупштине, него извршне власти. Код нас постоји висок степен добре воље, тако видимо и Белорусију, значи, све ће зависити од става Русије. Ми желимо сарадњу са свим руским патриотским партијама, која је, уосталом, и до сад постојала. Ми смо се у Београду сусрели често са депутатима ваше партије и врло срдљиво разговарали, а желимо у што скорије време и вас да позовемо у Београд. Мислим да бисте били пријатно изненађени тоглим братским дочеком српског народа.

Зјуганов: Хвала, велико хвала што сте нам тако исцрпно објаснили ваш проблем. Колега Александар Михайлович, први секретар, делегат, био је код вас и веома добро познаје стање. Био је члан делегације у вези са могућом агресијом Запада на Југославију и Србију.

Овако ми проценујемо оно што се дешавало – ми мислимо да се у овом веку успоставља трећи нови светски поредак. И у центру ове поделе су опет моја отаџбина и ваша отаџбина. Нашој земљи су наметнути невидени медијски и финансијски рат, који је незапамћен у свету. Последице нису мање него након Дру-

гог светског рата. Ко би могао да претпостави да тако велика земља, са тако великом војском, може да се нађе у овако тешком стању у медијском рату, и да ће изгубити медијски рат.

Данашња Влада Русије, односно председник, покушали су да успоставе Владу криминала раног капитализма. После 17. августа код нас је успостављено неко друго стање, ново стање. Ми као да стојимо на раскрсници два пута: један је национални, а други је пут либералног радикализма. Ако будемо спроводили политику либералног радикализма, изгубићемо Русију. Зато се у земљи води оштра борба за прави пут, другу политику, политику која би омогућила развој земље на основу свестране економије и изражавања оријентисаних националних и културних интереса народа који овде живе. У спољној политици би активно подржавала своје савезнике, а посебно Југославију.

На континенту је тренутно веома тешка ситуација и по мом мишљењу и веома опасна, али се могла предвидети. Прија се нови светски поредак у коме би Американци желели да одиграју главну улогу и покоре све који им се супротставе. Њих плаши могући савез Русије са европским земљама. Ако би се Европа и Русија удружила то би био највећи и најмоћнији конкурент за њих.

Њих брине и динамични развој Кине која је за десет година два пута повећала бруто производ, за шта је Америци било потребно 47 година. Да би посвађали Европу они се користе старим, провереним методама које су применили на Балкану развијајући Југославију, вршећи притисак на Србију и самим тим конфронтирајући Русију са савезом у Европи. Више пута сам говорио у Стразбуру да је ово изузетно опасно за Европу, не само за Југославију, већ и за европске земље. Американци Кини желе да подметну такозване либералне вредности и да униште њену економију. Одупирање овим плановима захтева успостављање снажне и јаке Русије, а за то треба врло мало – да се у Русији успостави слободна и реално мислећа власт. Друго, то је постепено обнављање савеза са државама, пре свега са Југославијом. Врло активно о том питању преговарамо са Украјином, Казахстаном. Ја стојим на челу Народно-патриотског савеза Русије који окупља око 200 организација, од левих до десно оријентисаних патриотских снага.

Наши лидери добро схватају стање у земљи и улажу све напоре да се постигне јединство и сарадња, најпре са суседним земљама. Ово су најодговорнији тренуци у послератно време – или ће победити политика која ће обезбедити суверенитет нашој земљи, њену моћ, или политика либералног радикализма која ће бити проамерички настројена.

Верујем у Русију, добро познајем своју земљу – од 89 субјеката федерације нисам био само у три. Убеђен сам да ћемо

савладати тешкоће. Југославију подржавамо и крајње одговорно изјављујем да ако дође до распада Југославије, то ће бити крај Руске Федерације. Ово што се дешава у Југославији за мене није новост, ја имам око 150 научних радова о томе.

Др Шешељ: Пре него што вам се обрати госпођа Јела Веселић, хоћу да вам кажем да се српски радикали много разликују од ваших радикала и од западних радикала. Радикалски покрет у Србији је стар више од 110 година. Он је створен у духовној равни руских народњака, Чернишевског и других, и то је странка десно од центра, изразито патриотска. Српски радикали су увек били највећи русофили у српском народу. Госпођа Јела Веселић је савезни посланик Социјалистичке партије Србије и члан Главног одбора.

Јела Веселић: Ја желим, пре свега, да се захвалим господину Зјуганову на срдљачном пријему. Он нам је чак говорио да је његов став апсолутно подударан са ставом Социјалистичке партије Србије и да је господину Зјуганову врло познат програм Социјалистичке партије Србије и ставови које спроводи председник наше партије, господин Милошевић. Оно што би било неопходно овог момента, то је да се залажете у Савету Европе да се Југославија што пре врати у све институције где јој је и место и чији је оснивач била. Многи од оних који тада

нису били у тим организацијама, сада су гласали за искључење Југославије.

Економске санкције су неправедно уведене нашој земљи и панеле су огромне штете нашој привреди. Мислим да ће, уколико се не скине спољни зид санкција, Запад са Америком врло брзо нанети више зла српском народу него што би могао бомбама. Наше фабрике су сачуване, калрови такође, и скидањем спољнег зида санкција Југославија би се врло брзо опоравила. Овако, наше резерве су испрпљене. Велики број избеглица из Хрватске и бивше Босне и Херцеговине живи на територији Југославије, а Запад се не бави решавањем проблема избеглица српског народа. Такође желим да истакнем да је Србија донела грађански Устав, који подразумева једнака права свих грађана.

Хрватска је, на пример, држава само Хрвата. Желим ово посебно да истакнем зато што нас оптужују да смо угрозили права националних мањина, а то није истина. Све националне мањине користе своја права, али и обавезе испуњавају према држави, за разлику од Албанаца који користе права државе Србије, а обавезе не, а државу Србију не признају као своју државу. Зато мислим да ће ваша помоћ, коју сте до сада пружили Србији и одлучност којом се супротстављате стварању тзв. новог поретка, чији су протагонисти пре свега Американци, помоћи и Југославији и

Русији. Ја желим брз опоравак моје земље а пре свега Русије, јер једино то гарантује будућност младом нараштају, и да оружје заћути за сва времена. Придружујем се позиву шефа наше делегације да budete гост Југославије и гост Србије и преносим поздраве мог генералног секретара, Горице Гајевић.

Др Шешељ: Госпођа Слађана Стаменковић је савезни посланик и члан Главног одбора Југословенске левице.

Слађана Стаменковић: Дозволите само пар речи да кажем у вези са разбијањем наше земље, које сигурно траје више од 10 година. Користене су различите методе да би се тај циљ постигао. Када је реч о нападу на Југославију, односно Србију због Косова и Метохије, користи се такозвана злоупотреба људских права, а да вам не говорим о тероризму на Косову и Метохији.

Хоћу да вам кажем да се српски народ у Србији већ налази под неком врстом америчке окупације. Сада они желе да разбију и ову нову Југославију. Како се на Косову сада поставља питање људских права, тако ће, везано за Војводину, ускоро настати економски проблем. Заправо се говори да Војводина храни целу Југославију. Сигурна сам да су вам ове чињенице познате, као и ставови Југословенске левице. Када нас новинари питају шта ми очекујемо од Русије, и да ли је тачно да тражимо помоћ од Русије само када нам је тешко, а кад нам је добро ми можемо сами, имамо само један одговор: нама је од Русије потребна политичка и дипломатска подршка, као и побољшање економске сарадње.

Др Шешељ: Господин Милош Бојовић је члан Главног одбора и савезни посланик Социјалистичке народне партије Црне Горе, тј. партије премијера Мира Булатовића.

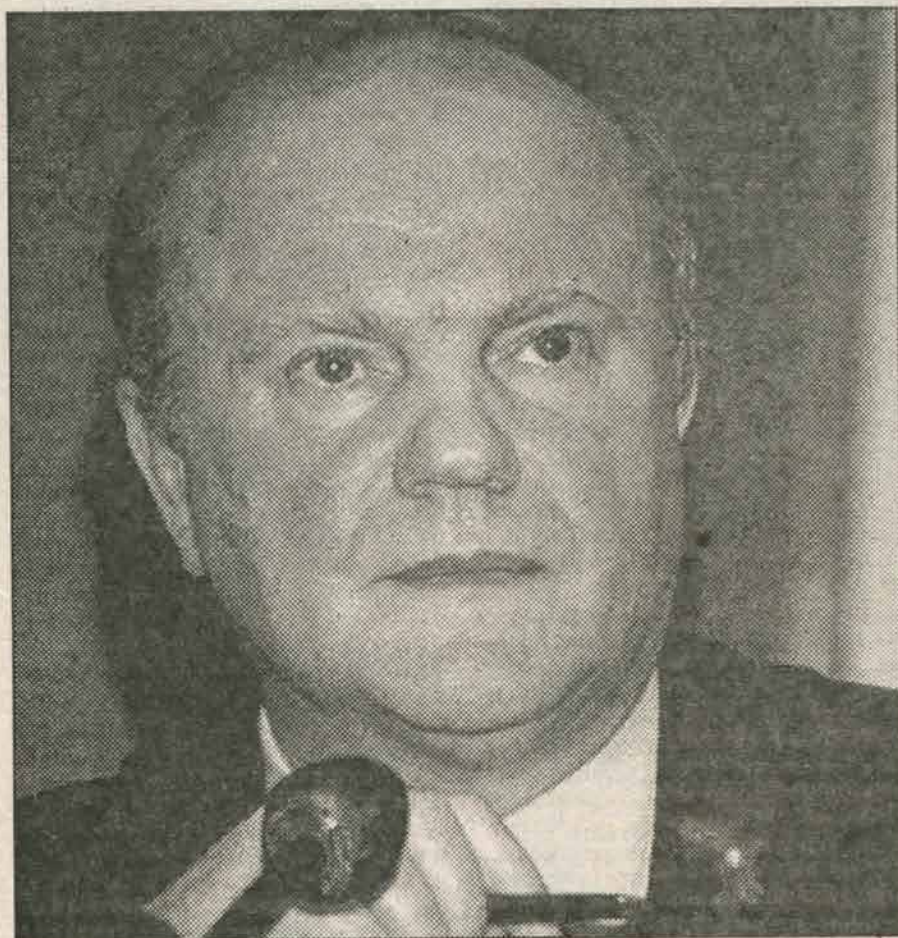
Милош Бојовић: Мени је остало мало времена. Желим да вас у име своје партије поздравим. Програми наше и наше партије су слични и ја сам се у својој партији, а желео бих и у вашој, заузео за оштри курс рада, како бисмо заједничке проблеме који су присутни код наших народа, Словена, решавали у што краћем року.

У Црној Гори су очи упрте у Русију, а посебно у вас, господине Зјуганов, и ми од вас много очекујемо и у партијској и у парламентарној сарадњи, посебно када се говори о међународним односима и помоћи да се наша земља врати у међународне институције. Но, нема се времена више за разговор. Ми очекујемо да се многа питања уз вашу помоћ квалитетније реализују у интересу грађана Савезне Републике Југославије.

Др Шешељ: Господин Желимир Никчевић је председник Српске Народне странке Црне Горе.

Желидраг Никчевић: Ја ћу само једном реченицом да се захвалим на братском пријему.

Зјуганов: Ја желим да кажем хвала за овај садржајни разговор. Од свег срца желим да потврдим мој братски однос. Ко год да дође на власт, ви ћете увек у руском народу имати савезника.

Залагање Зјуганова у Савету Европе: СР Југославија се мора што пре вратити у све институције где јој је место и чији је оснивач била

ПОСЕТА АНТИНАТО ГРУПИ
ДРЖАВНЕ ДУМЕ РУСИЈЕ

БУДУЋНОСТ СА РУСИЈОМ

СР Југославија, са изузетком Белорусије, је једина источноевропска земља која није хтела да уђе у НАТО пакт, нити у Партнерство за мир. Нико од озбиљних политичара у СР Југославији се не залаже за то

Глотов: Поздрављам вас, вашу делегацију и вас лично, у просторијама наше Антинато групе. На овом месту се налази штаб наше групе за везе са Савезном Републиком Југославијом и ту се често састајемо са онима који заиста воле Србију и Југославију. Рећи ћу уkratко нешто о нашем раду. Најтеже године за Балкан су 1995. и оно што се дешавало у Босни и Херцеговини, и пре тога, почев од маја 1992. године, када се, нажалост, претходно руководство Русије срамно уздржало да брани Југославију.

Пошто смо вас лично упознали, наставили смо да одржавамо контакте и да учинимо све да олакшамо положај Савезне Републике Југославије. Наше последње активности су везане за изјаву у Државној дуби и за предлог о тројном Савезу са Србијом и Белорусијом. Ови предлози су такође рођени међу овим зидовима, и колико је нама познато, преговори су вођени између Сергеја Николајевића Бабурина и вас и руководства Савезне Републике Југославије, и мислим да су били успешни. Одлучно осуђујемо политику НАТО-а и све покушаје да се продере на југ и на исток, и свакодневно се бавимо конкретним активностима да бисмо на неки начин елиминисали последице.

Драго нам је што смо се састали са вама. Знамо да ваша делегација има низ озбиљних понуда и знамо да време брзо пролази као и да нас чекају нови сусрети и зато нећу да вам представљам све чланове наше групе. Онај ко жели нешто да каже, сам ће се представити, а сада молим господина Шешела да изнесе своје предлоге.

Др Шешел: Драга браћо и пријатељи, драго ми је што имам част да се у име делегације парламента Савезне Републике Југославије састанем са Антинато групом Државне думе Русије.

Ви добро знате да је Савезна Република Југославија, са изузетком Белорусије, једина источноевропска земља која није хтела да ступи у НАТО нити у Партнерство за мир; ми нећемо ни у Европску унију.

Нико од озбиљних политичара у нашој земљи се не залаже за то. Има

неколико малих, безначајних странака које демонстрирају под америчком и немачком заставом, које су инструментализоване од стране Запада, и има медија који се финансирају са Запада да воде и антисрпску и антируску политику, а њихова идеологија је идеологија клечања пред Западом. Код свих озбиљних политичара у нашој земљи никаквог колебања нема. Ми желимо будућност са Русијом.

У протеклих 200 година наше државе су биле увек у тесном савезу, осим у периоду Титове диктатуре. Ви сви знате да је Тито био Хрват, да је мрзео Србе и Русе и да је служио Американцима. Педесет хиљада Срба из оног времена, најистакнутијих комуниста, Тито је страпао у логоре јер су отворено говорили о својој наклоности према Русији и ондашњем Совјетском Савезу.

Али Тито је пре свега упропастио Србију, поцепао српски народ, измишљао нове вештачке нације. Догађаји последњих година показују да је Титову антисрпску политику пре више година осмислио Запад. Запад то једноставно наставља.

Отели су нам Републику Српску Крајину. Ми никада на то нећемо пристаћи и никада се са тим нећемо помирити. Једног дана ћемо сигурно ослободити целу Републику Српску Крајину. Српски народ ће се вратити на српску територију. Никада нећемо признати окупацију једне трећине Републике Српске.

Ми добро знамо које су српске територије. Сада се боримо да очувамо оно што је остало у нашим рукама, а историја није била наклоњена централним силама у Првом светском рату, историја није била наклоњена Хитлеру, неће бити наклоњена ни новом светском поретку, јер се нови светски поредак Американца заснива на злу, на сили, на угњетавању народа, на лажима, на клеветима и историја никада не може да буде пре свега историја зла, него развој човека ка добру, развој морала, општељудске еманципације.

Ми, Срби, смо вама, Русима, најсроднији народ. Говоримо скоро истим је-

зиком. Када ви говорите, ја вас потпуно разумем, а претпостављам да и ви мене разумете када говорим српски. Пре 1.500 година наши су се преши поделили, а одакле, сове стране Карпата, кренули су на Балкан, али срце је остало на истоку. И у нашем народу позната је пословица – само је Бог већи од Русије, само Бог и Русија могу помоћи Србији. Ми ћемо издржати све притиске Запада. Нисмо дозволили Американцима да постигну главне циљеве, нисмо пристали на НАТО трупе на нашој територији. Нисмо пристали да се Косово и Метохија изведу из правног система Србије. Неке уступке смо, наравно, направили, али не битне, и ти уступци не доводе у питање наше принципе.

Пристали смо на посматраче ОЕБС-а, без обзира на то што нисмо враћени у пуноправно чланство. Пристали смо да ненаоружани авиони надлећу Косово и Метохију ради осматрања. Ми смо свесни да смо у овим исцрпљујућим преговорима релативно добро прошли због чврстог и одлучног става Русије, због отвореног става премијера Примакова да ће Русија уложити вето у Савету безбедности, због одлучног става маршала Сергејева и генерала Иванова и због једнодушне подршке Државне думе. Ми Срби смо видели да нисмо сами. То нам је удлило нови морал, иако знамо да ће се притисци наставити.

Американци неће тако лако одустати. Измишљају нове захтеве и непрекидно дају нова тумачења Дејтонског споразума. Сада траже да имају и телохранитеље за посматраче, значи, да имају униформисане и наоружане људе. То не може. Ми можемо дати наше полицијце да им буду телохранитељи. Ми желимо да Русија пошаље што више посматрача у оквиру ОЕБС-а. Наша жеља је да дође 500 руских посматрача, да би Руси свуда били присутни, да западњаци не би могли несметано да лансирају лажни и измишљотине.

Следећи на реду су Црна Гора, Рашка област или Санџак и Војводина. У Црној Гори Американци и друге западне силе већ су стекли значајне позиције, и то нам ствара велике проблеме у функционисању савезне државе. Али ми ћемо и ту наћи решење, ни ту нећемо попустити, не дамо ни педаљ српске земље.

У Србији имамо релативно стабилну политичку ситуацију, колико она може бити стабилна у условима економске кризе и социјалних проблема, али та политичка ситуација је најстабилнија у последњих 8 година. Стабилност смо постигли формирањем Владе народног јединства у коју су ушле две левицарске партије и једна умерено десна: то су Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица и Српска радикална странка. Наше три партије обједињава патриотизам. На савезном нивоу наше три партије сарађују са Социјалистичком народном партијом Црне Горе савезног премијера Булатовића и са Ср-

пском народном странком, чији је председник господин Желимир Никчевић, члан наше делегације. Ми ћемо ускоро имати реконструкцију Савезне владе.

Свих ових пет странака ће ући у Владу. То је требало још летос да урадимо, али смо имали много посла око Косова и зато нисмо журили. Када је реч о Српској радикалној странци, којој припадам, то је странка која има традицију у српском народу дужу од 110 година. Српски радикализам се много разликује од вањних садашњих западно оријентисаних радикала, разликује се много од радикализма на Западу. Српски радикали су своју идеологију заснивали на идејама руских народњака, Чернишевског, Херцена и других. И Српска радикална странка је увек била патриотска и изразито русофилска.

Ми смо уверени да ће се сарадња међу нашим државама успешно развити. На парламентарном нивоу у току је процедура доношења одлуке да Југославија постане стални посматрач заједничке Скупштине Савеза Русије и Белорусије. Савезно министарство иностраних послова је, 20. октобра, дало своје позитивно мишљење о тој иницијативи и убеђен сам да ће до децембра месеца Савезна скупштина донети решење.

Ми смо веома заинтересовани да postanemo равноправни члан са савременог правог гласа, када се отвори таква статутарна могућност, али наша највећа жеља је да будемо пуноправни члан у Савезу. Ту иницијативу у отаџбини већ је јавно покренула Српска радикална странка. То је изазвало велику подршку јавности, а сама чињеница да сам ја шеф ове вицестранацке парламентарне делегације сведочи колико је висок степен подршке.

Наравно, ми се још увек разликујемо по извесним нијансама у процесима у ком року је то могуће постићи, по методу, али ниједна озбиљна политичка партија тој иницијативи се неће супротставити. Супротставиле су се само странке за које знамо да се западно оријентисане, попут Српског покрета обнове Вука Драшковића, Демократске странке Зорана Ђинђића и сличних. Немају они никаквих шанси у српском народу.

Реализација ове идеје зависи, пре свега, од званичног става извршних власти Русије. Идеја је поприлично зрела што се тиче Србије и Југославије. Видели смо и да се господину Лукашењу, председнику Белорусије, ова идеја допала; иако су прозападни медији покушали његову изјаву да фалсификују, ми

верујемо господину Лукашењу, он је велики патриота и велики српски пријатељ. Ми желимо да и парламентарна и извршна власт у Русији усагласе ставове о том питању, а наравно, евентуални савез би потписала наша три председника.

Надам се да ће се то десити у најскорије време. Ми желимо да у тај савез уђу и Украјина, и Јерменија, и Грузија, и Казахстан, и Румунија, и Бугарска, и Словачка, али ко зна, у некој даљој перспективи можда и Грчка и Кина итд. Ми подржавамо стратешки савез Русије и Кине, то је пројекат партнерства за 21. век и сматрамо да ће се тако на најлакши начин постићи равнотежа у односу према Америци. Ми се солидарисамо са свим државама и народима који страдају од америчке самовоље. Солидарисали смо се с корејским, вијетнамским, лаоским, камбоџанским народом, солидарисали смо се са Кубом, солидарисамо се данас са Ираком и Либијом. Ми смо на својој кожи искусили шта значи осиноност Американаца, упознали смо у пракси америчку демократију.

Пројекат новог светског поретка опаснији је и од Хитлеровог и од Наполеоновог, и утолико ће борба са њим бити тежа. Хитлер је био отворени наследник, злочинац, па га је било лако препозна-

Заједничка опасност: Американци притискају свет савршеном технологијом, медијима, дрогом, хемијом, биолошким експериментима...

ти. Американци раде много перфидније, савршеном технологијом – медијима, телевизијом, дрогом, хемијом, биолошким експериментима и прете целом свету. Као да неко размисли да се цела људска раса могла обликовати према вољи центара моћи.

Члан Антинато групе: Хвала господину Шешелу за тако детаљно објашњење. Многа питања нећемо морати да поставимо зато што сте већ дали на њих одговоре.

Питање члана Антинато групе: Господине Шешел, поштоване колеге, ја као члан парламентарне групе за односе са вапом земљом, захваљујем на програму који сте нам дали што се тиче заједничких односа, али желим да обратим вашу пажњу, а и свих уважених колега, на још један аспект могуће активности. Поред политике на највишем нивоу међудржавних односа, могуће је да разиђемо добре односе и на неком нижем нивоу, међу регионима и предузећима. Са својим колегама Сергејем Готовом и генералом Беновом ја представљам у Државној думи Краснојарски крај.

Ми имамо дивне односе са вапом аутономном покрајином Војводином. Не само да се узајамно поштујемо, ми смо поновили ваше одлично искуство. Један од наших пољопривредних региона, на име Тимочинско, изградио је агрокомбинат по узору на београдски. То је велико предузеће које поседује око 200.000 хектара итд.

Ја бих могао да подсетим како смо обављали размену роба, добијали ваше лекове, текстилне производе. Тренично у нашој земљи, а и на Кубану, привреда је доста поремећена, али ипак на неки начин опстаје. Сада је у краснодарском крају патриотски губернатор Кондратењко и молим да не заборавите да је краснодарски крај спреман да успостави, да обнови братске односе и економске везе и мислим да је то корисно за обе стране. И да завршим тиме што ћу вам рећи да сам био у вашој земљи у време када је она била велика Република Југославија, био сам у Војводини, у Новом Саду. Неке колеге памтима и данас, не знам шта је са њима, али желео бих да је све у реду. Велики краснодарски крај, са 5 милиона становника, спреман је да употпуни велику политику међудржавних односа конкретним регионалним везама.

Питање: Ја сам овде једини учесник Другог светског рата, ја сам био учесник партизанског покрета и знам да су се практично сви Срби оштро супротставили фашизму и скоро сви су учествовали у партизанском покрету за ослобађање своје земље.

Желим да вас подсетим, на речи генијалног човека, великог руског државника Стаљина, који је 1945. године на Прашкој конференцији изјавио: "Да се сви словенски народи уједине, онда ниједан од народа у целом свету никад не

би ни помислио да може да победи словенске народе". Истовремено је припреман тајни документ у Америци, на челу је био Далс, и у том документу је писало: "Ни у рату, ни у хладном рату словенске народе није могуће победити, словенски народи могу да се победити само издајом. Он је познао све сенаторе и врх Америке да за огромне суме новца пронађу такве издајнике у Русији, да би они помогли да победе словенске народе". Сада и ви и ми то осећамо. У вези са овим желим да искажемо своје мишљење да је наш циљ и задатак, задатак словенских народа, да се сви ујединимо и да докажемо свим народима да словенски народи не могу да се поделе. Као депутат Државне думе и члан Антинато групе учиниће све што зависи од мене да би то пријатељство било вечито и да бисмо се ујединили као што је предложено: и Србија, и Белорусија, и Украјина, и сви словенски народи.

Нина Кривелица: Господине Шешел, ја сам представник женске половине нашег парламента и представник ЛДПР, и мени је, као жени и као човеку, драго да чујем ваш говор и посебно ми је драго ваша жеља да се постигне тај потенцијални савез коме ми сви сад можемо да тежимо. Господине Шешел, и ви и наше колеге вероватно ћете се сагласити са мном када кажем да би такав савез имао много непријатеља већ на почетку, чули смо то и у парламенту јуче.

Али, да би политичари и државници урадили оно што могу, да би тај савез био створен, да бисмо се ми ујединили, потребна је и помоћ јавности. Морамо, и ви и ми, да размислимо које би јавне институције и организације могле такође да покрену ове активности. Ово је мој предлог што се тиче проналажења заједничких снага, које би помогле државницима и за помоћ политичарима.

Др Шешел: Јуче смо били у странци ЛДПР, били смо у Аграрној партији и Руским регионима. Пре овог сусрета имали смо сусрет са господином Зјугановом из Комунистичке партије и са господином Кузнецовим из странке "Наш дом Русија".

Питање: Господине Шешел и поштовани чланови делегације, Николај Подгородов је био у саставу наше делегације која је била на Косову.

Др Шешел: Ми смо се видели и у Београду.

Подгородов: Драго ми је да поздравим вас и моје колеге. Нажалост, наше време истиче. Данас сте се састали са представницима наше Антинато групе. Наздрављам гостима са жељом да учинимо све да би НАТО ослабио, а наше пријатељство ојачало.

Др Шешел: Имам једно питање: какво је карактера Антинато група?

Питање: Најпре, она је ванстраначког карактера, у њу улазе представници свих странака, изузев Јаблока. Она се састоји од 312 депутата, што говори о томе да имамо већину и да је гласа-

ње о свим питањима везаним за НАТО већ одавно решено.

Др Шешел: Ја се надам да ће се мој пријатељ и председник Српске народне странке, Желјмир Никчевић, сложити да наше две партије, Српска радикална странка и Српска народна странка Антинато групе, буду придружени чланови Антинато групе. Пошто то није странка, онда је то вероватно могуће, а што се тиче статута наших странака, такође је могуће, а можемо рачунати и на подршку наших партијских руководилаца.

Питање: Ми се бринемо за безбедност земље, обраћали смо се и парламенту са различитим предлозима у вези са безбедношћу земље, али што се тиче техничких решења која доводе до политичких, пред вама су двојица оних који су разрадили одлуку о савезу Русије и Белорусије и Србије: Зигмунд Станкевич и Николај Павлов Овде, у овим историјама, баш овде је припремљен тај захтев.

Сви смо учесници ових дешавања. Ви познајете генерала авијације Матвејевића, и Валерија, нашег песника, са њим сте се упознали већ одавно. Више од њега вероватно нико није написао о Србији. Желео бих да вам поклоним књигу, она говори о Србији и о вама лично.

Сергеј Александрович: Ми морамо да се ујединимо да бисмо опетали. Ја сам депутат Јарославске области, где смо били на заједничкој Скупштини. Срећно смо што вас видимо, али још више ћемо бити срећни да вас видимо поново.

Генерал: Нема потребе да се говори колико смо вас искрено прихватили, а почев од овога морамо да направимо закључке о нашим билатералним односима. Рећи ћу најважније: драги пријатељи, уколико уђете у везу, моћи ћемо да искористимо то као полугу за наоружавање Србије, зато што Запад, на челу са Америком, неће да вас остави на миру. Зато, што се пре ово питање правно релни, то ћете ви пре добити моћни аргумент, да бисте бранили свој национални интерес.

Др Шешел: Ја ћу вам одговорити само једном реченицом. Ми у Савез улазимо оног момента када руски председник и руска влада то прихвати. Одлука је на Москви. Имам једно питање: колико чланова има депутатска група Антинато групе?

Члан Антинато групе: Триста дванаест људи.

Др Шешел: А ово је комплетно руководство?

Питање: Сергеј Николајевич Бабурин је на челу, данас је у Лењинграду, а сутра ће заједно са вама бити на конференцији за штампу. Ако будемо радили још недељу дана, добићемо још 100 људи, биће 412 чланова.

Др Шешел: Позивам вас, сво руководство парламентарне Антинато групе, да будете наши гости у Београду.

СУСРЕТ У ДРЖАВНОЈ ДУМИ СА НИКОЛАЈЕМ
РИЖКОВОМ, ЛИДЕРОМ "НАРОДОВЛАСТИЈА"

НА РЕДУ ЈЕ АКЦИЈА

Пријатељство се не заснива само на речима, сусретима и здравцима, него и на снажним економским, политичким и војним везама. Онолико колико буде снажно пријатељство наших народа, биће слаб НАТО

Приликом сусрета са бившим премијером Николајем Рижковым, сада лидером "Народовластија", др Војислав Шешељ је разменио пријатељске поруке.

Рижков: Желео бих да вам представим чланове наше посланичке групе "Народовластије". Према нашим законима, ми имамо партију и посланичку групу. Посланичка група, по правилу једномандатна, изабрана је према партијској листи. Ми имамо 47 чланова. Тренутно још траје заседање и могуће да ће нам се придружити други чланови наше посланичке групе. Пажљиво пратимо све што се дешава у Југославији, али желели бисмо да добијемо информацију од вас.

Др Шешељ: Драги пријатељи, драга браћо, веома нам је драго да се данас срећемо са вама као представницима посланичке групе "Народовластије", која је позната као патриотска, одана Русији, а ми, Срби, смо убеђени да свако ко воли Русију сигурно воли и Србију.

Наше странке су различитих идеологија, али заједнички нам је патриотизам, и наравно, обједињује нас наша љубав према Русији. Наших пет партија успешно сарађује на савезном нивоу последњих скоро годину дана, а ускоро ће бити реконструкција Савезне владе и у њу ће ући све ове партије.

Наших пет партија имају укупно више од две трећине посланика у доњем дому и имају више од апсолутне већине у горњем дому, тако да ми доминирамо у савезном парламенту. У Србији смо, 24. марта ове године, формирали Владу народног јединства од две левичарске и једне умерено десничарске партије. У Влади су Социјалистичка партија Србије, Југословенска левица, Српска радикална странка.

Ми смо Србији донели политичку стабилност какву није имала од 1990. године. Имамо још много економских и социјалних проблема, али народ је ипак спокојнији, јер зна да је држава у сигурним рукама.

Основни проблем с којим се суочавамо јесте нартај страних сила на нашу независност, територијални интегритет и државни суверенитет. Западне си-

ле су разбиле претходну Југославију, отели су нам Републику Српску Крајину, једну трећину Републике Српске и остатак Републике Српске подвели су под један облик прикривене окупације.

Хтели би сада да униште Савезну Републику Југославију, да нам отму Црну Гору, а, нажалост, у Црној Гори западне силе су последњих месеци стекле извесне позиције. Ми се надамо да то неће дуго трајати.

Кључно жариште кризе данас је Косово и Метохија. Припадници албанске националне мањине су инструментализовани од стране Американаца, чији је циљ да се отцепе од Србије. Немамо ми ништа против да се они отцепе од Србије, али не дамо српску територију.

На реду су после Санџак, Рашка област и Војводина. Запад се неће зауставити док и у остатку Србије не успостави квислиншки режим, или док га довољно уверљиво не убедимо да не може постићи своје циљеве.

Ми смо захвални руској држави и народу, и извршној власти, и парламенту на искреној братској подршци коју су нам пружили у најкритичнијим моментима. Руска подршка видно је утицала на одустајање Запада од бомбардовања наше земље.

Наравно, Запад је имао у виду нашу одлуку и нашу најаву да ћемо се бранити свим средствима. Председник Милошевић је водио дуге и исцрпљујуће преговоре са америчким представником Ричардом Холбруком и Американци су пристали на много блажу варијанту.

Ми смо са своје стране дали минимум уступака са аспекта опасности која нам је претила. Пристали смо на цивилне посматраче ОЕБС-а, пристали смо да ненаоружани авиони надлећу Косово. То је све што ми можемо да учинимо на плану уступака. Главни амерички циљеви не долазе у обзир. Не долази у обзир да се НАТО-трупе разместе на нашој територији. Не долази у обзир да се Косово издваја из правног система Србије. Ту смо постигли потпуни консензус.

Све наше партије су сагласне с тим, наравно, ове чије представнике овде

видите. Имамо ми у нашој земљи партија са више симпатизера у Америци него у Југославији, које имају више посланика у америчком конгресу него у српском парламенту. Они изгледају гласни јер им страни медији дају огроман публицитет, нажалост, и неке руске телевизије, као НТВ. Вероватно се десило да често гледате неког идиота, коме Србија ништа не значи, како на НТВ даје озбиљне коментаре као да је озбиљни политичар.

Имамо и ми у нашој земљи новина које финансира Запад па објављују текстове као "Комерсант Дејли" и "Известија", "Новаја Известија".

Оно што смо урадили пре неколико дана много је потресло Американце, па је то скоро њихова главна преокупација. У Србији имамо 300 локалних радио и телевизијских станица, а највећи део су приватне – 300 станица на 10 милиона становника. Многе од тих станица ресмитовале су Глас Америке, Слободну Европу, ВВС, Дојче Веле итд.

Ми смо то сада законом забранили и Американци су се нашли увређени, али ми смо им казали: колико ви нама да-те програма да емитујемо у Америци, Енглеској, Немачкој, толико ви можете у нашој земљи.

Наша делегација је учествовала на заједничкој Скупштини Савеза Русије и Белорусије. У нашој земљи је отворена процедура изгласавања одлуке да будемо стални посматрачи скупштине Савеза. Савезно министарство иностраних послова дало је, 20. октобра, своје позитивно мишљење и на првој следећој седници парламента очекујемо да ће одлука бити изгласана. Убеђени смо у то јер располажемо већином у парламенту. И надам се да ћемо одмах, кад се отвори статутарна могућност, постати придружени члан Скупштине са савременом правом гласа.

Ми смо такав статус имали некада и у СЕВ-у. Ми желимо потпуно укључење у Савез у ближој перспективи, али, ви то добро знате, све зависи од извршних органа власти, пре свега од руског председника и руске владе.

Српска радикална странка је, званично, у нашој земљи покренула иницијативу која је изазвала велику пажњу јавности, изазвала је бес западних сила, али ниједна озбиљна политичка партија се томе није супроставила. Прогиве се само странке инструментализоване од стране Запада. Ми желимо сарадњу са свим руским патриотским парламентарним партијама и групама, без обзира на идеолошка убеђења. Ми полазимо од тога да не живимо у време идеологије, живимо у времену борбе за опстанак нашег народа. Идеолошке расправе треба да оставимо за нека мирнија времена.

Рижков: Хвала, господине Шешељ. Желео бих да вам кажем моје мишљење о неким питањима о којима сте се изјаснили. Наша партија заузима патриотску позицију и природно је да се пријатељски односи према Југославији. Ми

припадамо баш оваквима. Од наших 47 чланова нема ниједног ко је против Југославије. Имамо апсолутну сагласност и уопште се не поставља питање како треба да се односимо према Југославији.

Увек смо мислили да нисте само наш стратешки савезник, увек смо знали да сте Јужни Словени, да сте наша браћа, да смо исте религије. Свима је познато да никад нисмо ратовали против Србије, зато је расположење наших патриотских група и партија према вашој земљи позитивно и добро. Увек пажљиво пратимо шта се дешава у Југославији, неки депутати из наше посланичке групе стално путују у Југославију.

Наша влада је, у ствари, издала Југославију прихвативши ембарго. И желео бих да знате да овакво решење од стране нашег народа није било подржано. Оно што је у то време урадио ондашњи председник, а посебно министар иностраних послова Козирјев, наишло је на осуду нашег народа.

Сада је господин Козирјев посланик. Не бих волео да будем на његовом месту. Наравно, он је нанео доста зла вашој држави. Хвала Богу да смо ми национално оријентисани. Садашњи министар иностраних послова, господин Иванов и господин Примаков – то су људи који се разликују од претходника, као и њихова политика према Југославији.

Са великим задовољством смо прихватили сваки корак наше садашње Владе, донели смо низ позитивних одлука за Југославију. Да је НАТО донео одлу-

ку о бомбардовању Косова, ми бисмо прекинули односе са НАТО, све је за то било припремљено. Посматрали смо шта се дешава. Већина од нас разуме да смо се нашли у истом положају као бивша велика Југославија и бивши велики Совјетски Савез. Вас су рушили и нас су рушили.

Ја мислим да ће историја дати своју оцену, али, нажалост, ово се десило. Сада ми радимо све за интеграционе процесе и први корак је овај Савез Русије и Белорусије; и ви сте били учесник тог заседања. Мислимо да је то само питање времена када ће да нам се придруже и остали. Живот ће их натерати на то. Нећу да кажем да је свет постао другачији, од двополног, он је постао једнополни.

Добро знамо – да постоји Совјетски Савез, не би дошло до претње, не би се чак ни помишљало на бомбардовање. Зато ми морамо да учврстимо наш Савез, да га проширимо, да бисмо постепено постали снажни. Ово је мишљење већине наших народа.

Као и код вас, тако и код нас постоје они који то не желе, али на срећу они су у мањини. Рекли сте да су они бучни и ми исто то мислимо, јер су њима на располагању медији и ми то добро разуме-мо. Нормални људи тешко могу да дођу на радио и телевизију, а овим другима се даје зелено светло, али, у сваком случају, не може народ да се лаже стално. Ми схватамо те ваше покушаје, те кораке које ви правите у смислу интеграционих процеса.

Тренутно ми водимо сличне преговоре са Јерменијом и Украјином, данас оне нису спремне да ступе у Савез, али се ми договарамо да би они припремили посматраче који би били учесници у нашем раду. Зато се позитивно односимо према вашим напорима, а живот ће поставити све на своје место. Зато, још једном хоћу да вас поздравим и да вас уверим да у нашем парламенту постоје партије и групе које су ваши пријатељи.

Др Шешел: Чланови наше парламентарне делегације састали су се са ЛДПР, Аграрном партијом, Руским регионима, Комунистичком партијом, Јаблоком, Антинато групом.

Рижков: Драги пријатељи, поздрављам вас у просторијама парламента Русије. Данас смо много разговарали о удруживању, и чак смо рекли да ако буде било снажно наше пријатељство, биће слаб НАТО. Ми јако добро разумемо да се пријатељство не заснива само на речима, сусретима и здравицама, него и на снажним економским, политичким и такође војним везама.

Могу у име мојих пријатеља и колега да кажем следеће, да ми разумемо да после сваке декларације мора да следи акција, и спремни смо да урадимо све да ојачамо савез Југославије и Русије, за ваше и наше победе.

Делегат "Народвластја" Желео бих да кажем, поштоване колеге, да сам имао ту срећу да путујем у Југославију у мирно време, 1982. године. И наша делегација, у то време омладинска, дочекана је топло и срдечно.

Били смо и у главном граду, и у планинама, и на обали; и свуда су нас дочекали као браћу. Кад смо били у ресторанима, само кад би неко чуо руски говор, одмах би почеле руске песме и према нама су се пружале пријатељске руке. Сигуран сам да ово говори о дубоким историјским коренима и о дивним перспективама у будућности. Зато ја подржавам све о чему се овде говорило и желим вам, драги пријатељи, победе и јачање ваше државе.

Др Шешел: Ја желим да се што пре видимо у Београду и наставимо наше разговоре, да се боље упознамо и да сарађујемо и ојачамо и Русију и Србију, да обезбедимо бољу будућност нашим потомцима.

Рижков: Мислим да имамо све основе за светлију перспективу. Заиста живот понекад натера да на некој окретници пронађете нека необична решења. И то што сте донели оваку одлуку у Србији, о интеграцији, то ће да расхлади неке главе и ово ће бити перспектива за неке могућности заједничког деловања.

Желим још једном да вам се захвалим, желим да нипошто не доживите несрећу у вашој земљи. Убеђен сам да у Русији већина становништва никад неће дозволити да се деси нешто што нису планирали.

Др Војислав Шешел, потпредседник Владе Србије; желимо сарадњу са свим руским патриотским парламентарним партијама

ПРИЈЕМ КОД ПАТРИЈАРХА
МОСКОВСКОГ И ЦЕЛЕ РУСИЈЕ, АЛЕКСЕЈА II

СЛОВЕНСКО ТРОЈСТВО

... Али, морамо да будемо реални, процеси интеграције на Западу разликују се од процеса интеграције на Истоку. Процес интеграције западних земаља сматра се природним, а кад се само појавила идеја о Савезу Русије и Белорусије, све силе пакла дигле су се против тога, потсетио је његова светост патријарх Алексеј II

Др Шешељ: Ваша светости, руски народ и руска влада су велики српски пријатељи, а у нашем народу се каже: онај ко искрено воли Русију, тај сигурно воли и Србију. Кад кажем Србија, мислим на све српске земље, данашњу Србију, Црну Гору, Републику Српску и на окупирану Српску Крајину.

Ми смо представници странака различитих идеологија – и левих и десних, али нас обједињава патриотизам и жеља да сачувамо наш народ и одлучност да сачувамо нашу државу по сваку цену, а све нас, српске патриоте, обједињава љубав према Русији, с којом братске одnose никад нисмо прекидали.

Кад смо патили, патили смо заједно, кад смо ратовали, ратовали смо са истим непријатељима. Уједињава нас православна вера, веома сличан језик, заједничко порекло и заједничка култура и цивилизације.

Наш народ страда ових година, ми се налазимо на путу америчким амбицијама и тежњама новог светског поретка да покори словенске народе, да уништи словенске државе и потисне православну хришћанску веру, веру која се развила из саме душе нашег народа, која никада није била тлачитељска и никада се није ширила насиљем.

Ширила се овладавши људским срцима. Веома смо захвални руској држави и руском народу на подршци коју су нам пружили у критичним моментима, а посебно се захваљујем Вашој светости и Руској православној цркви која је увек била уз српски народ. Ваше речи подршке и охрабрења свуда су у нашој земљи лепо примане, а наш народ вековима говори – само је Бог изнад Русије и само Бог и Русија могу помоћи Србима.

Патријарх Алексеј II: Хвала вама, господине потпредседнице Владе Србије, примите наше топле речи. Мислим да српском народу није лако што су територије српског народа, на неки начин, полигон за борбу против православних народа. Стање додатно погоршавају медији које финансирају земље које посе-

дују нафтна богатства или католичке земље. Дезинформације постоје од самог почетка. Када је у Сарајеву на пијаци Маркале експлодирала бомба или мина, у целом свету је објављена информација да су за то криви Срби. Они су спремни да убијају цивилизни становништво. И у целој тој трагедији српског народа, медији Запада представљали су Србе као главног кривца за све.

Када је почело проливање крви у Босни и Херцеговини и Хрватској ни у руској влади нису схватили ситуацију, али ми смо се трудили да је разјаснимо. Срби су нам најближи народ и стално се преко медија преносе дезинформације. Касније, мислим да се ово стање мало поправило и да је руска дипломатија почела да схвата да се води борба против Словена, против православља. Исто смо осетили и у Русији.

Код нас су се појавиле различите секте, мисионари који имају добру финансијску подршку западних мисионара, религиозних активиста, да поделе народ по вери. Ово уопште није жеља за просветом него жеља за поделом. А и кад је народ подељен, он је ослабљен.

Не тако давно састао сам се са два америчка сенатора, који су допутовали у Русију да виде да ли се у Русији крше верска права. Двојица су мормони. Допутовали су са предубеђењем да се у Русији крше верска права. Рекао сам им да је немогуће америчко искуство у области религије аутоматски пренети на руски народ, зато што су углавном у Америци иселњеници.

Вероватно су се први иселњеници доселили због проблема у својој земљи, могуће религиозних. И код њих је веома велики број различитих религија. Русија је одувек била веома религиозна земља, и то јој је помагало да се одупре свим искушењима са стране. То су: 200 година татаро-монголског ропства, велики број освајача са запада, Наполеон итд. Када је руски народ био уједињен у својој православној вери, он је могао да се одупре свим тим покушајима да се освоји Русија.

Затим је следило тешких 70 година геноцида против вере и цркве. Двдесетих и тридесетих година постојао је задатак да се уништи вера. Сада, у условима религиозне слободе, то сам им рекао, неопходно је да се помогне људима да се врате својој историји, својој традицији и вери очева. Мисионари су дошли овде да виде да ли се крше верска права, а њихов прекршај је у томе што су користили тешкоће са којима се руски народ данас суочава.

Један епископ наше цркве на Далеком истоку рекао је да је град преплављен мисионарима и да је највећа цена за душу меклауд јакна и пакет за хуманитарну помоћ. Рекао сам им да је то кршење верске слободе – када се користе тешкоће са којима се руски народ суочава. Ми се такође, суочавамо са истим проблемом.

Када је госпођа Олбрајт први пут била у посети, она ми је поставила само једно питање: да ли спречавате рад иностраних секти и мисионара у Русији? Одговорио сам јој да ми добијамо стотине писама од мајки које говоре: помозите нам да спасимо душе наше деце које су се нашле у мрежама тих секти. Она каже: да, наравно, морамо да то узмемо у обзир, али неопходно је дати слободу за активности тих секти.

Постоји више различитих путева у српским земљама за директно мешање. У Русији данас, можда, није директно, али постоји жеља и тенденција да се подели руски народ по вери. У Русији раније нису постојали мормони и негалити, ни сатанисти, ни јапанска секта АУМ Шинрикио, а данас је следбеника ове секте у Русији више него у самом Јапану.

Што се тиче ситуације на Косову, већ сам више пута изнео у медијима да смо апсолутно против војне интервенције, јер Косово у српском народу заузима посебно место. Косово поље је исто што и код нас Куликовско поље. Када се у Русији решавала судбина Русије, на Косову пољу се решавала судбина српског народа. Много светиња се налази на Косову. Мислим да ће посета ваше репрезентативне делегације, која представља све српске земље, допринети јачању узајамног разумевања међу парламентима Русије и Србије. Да ли сте задовољни контактима које сте овде имали?

Др Шешељ: Да. Имали смо разговоре са представницима свих парламентарних група и фракција, са првим замеником министра иностраних послова Господином Авдејевом, са генералом Ивановим, начелником главне управе за спољне везе. Сутра имамо сусрет са градоначелником Лушковым, прес конференцију са господином Бабурином.

Жао нам је што није било прилике да се видимо са председником Владе Примаковим, рекли су нам да је на путу. Веома смо лепо примљени на заједничкој Скупштини Савеза Русије и Белорусије. Код нас је у току поступак до-

ношења одлуке да наша земља буде стални посматрач Савеза.

Мислим да ћемо то завршити до децембра, јер је Министарство иностраних послова дало позитивно мишљење, а Српска радикална странка је поднела иницијативу да Савезна Република Југославија, дакле, Србија и Црна Гора, постане пуноправни члан савеза. То је веома лепо примљено у нашој јавности. То је већ дужи поступак, који подразумева усаглашавање извршне власти, наше владе и председника, али мислим да су ствари кренуле озбиљно и убрзано у том правцу, и да процес уједињавања словенских православних народа ни-

Амбасадор Б. Милошевић: Била су уништена цела села, Хотин је сведок тога.

Патријарх Алексеј II: Таквих има пуно. Мислим да је тај процес започео и да се не може зауставити. Тој експанзији, која се шири са Запада, морају да се одупру сви братски и православни народи. У том смислу посета делегације српског народа игра велику улогу. Мислим да би било веома интересантно да знате како се код нас развија црквено-верски живот. Сада је интензивна обнова црквено-верског живота и све више и више људи проналазе пут у храм који су раније заборавили.

Формирали смо, 1983. године, Комисију за прославу 1.000 година руског крштења. Када смо формирали комисију, речено нам је да ни држава, ни јавност, ни наука неће да учествују у прослави 1000. годишњице крштења Русије. На крају се славље претворило у славље целог народа, и врло често године после годишњице покрштавања Русије ми зовемо друго крштење Русије. Мислим да 2000. годишњица од рођења Христа треба да помогне нашем народу да се врати хришћанским духовним вредностима. Тада би било много лакше да решимо и економске проблеме, социјална питања, а и нашу будућност.

Црква је увек делила судбину народа: Делегација Савезне скупштине у резиденцији патријарха московског и целе Русије, Алексеја II

ко не може зауставити. Ми у том савезу желимо и Украјину, Јерменију, Бугарску, Румунију, Грузију и Казахстан.

Патријарх Алексеј II: Али морамо да будемо реални, процеси интеграције на Западу и на Истоку су различити. Процес интеграције западних земаља сматра се природним, процес стварања неке заједничке валуте – еуро, а кад се само појавила идеја о Савезу Русије и Белорусије, све силе пакта су се дигле против тога.

Скоро сам био у Белорусији, то је била трећа посета патријарха Белорусији. Хоћу да кажем да је белоруски народ, једноверни и братски народ, много страдао, јер су сви освајачи који су долазили са Запада пролазили кроз Белорусију пустошећи је, али она се опет дизала из пепела као Феникс. У Другом светском рату сваки четврти Белорус је погинуо.

Ја сам епископ града Москве и имали смо 46 православних храмова. Сада се служба обавља у 338 храмова и ти храмови нису свуда празни, има доста људи. Повећали смо број епархија. Раније смо имали 66 епархија, а сад 126. Раније смо имали 72-74 епископа, а сада 148; такође напредује и калуђерски живот. Имали смо 18 манастира, а сад 486. Не само што реновирамо храмове, који су били разрушени, градим нове, него и препорућујемо духовну службу и религиозно школовање, недељне школе.

Имамо службе у болницама, у старачким домовима и у затворима. Имамо више од 100 цркава у затворима. Ми, такође, бринемо и о војним лицима који вуку православне корене или данас себе сматрају православнима. Имамо пуно задатака пред собом, и посебно се осећамо одговорнима због тога што долази 2000. година од рођења Христовог.

Др Шешељ: Ваша светости, још једном у име целе делегације Савезног парламента Савезне Републике Југославије изражавам нашу најдубљу захвалност што сте нас примили у вашој резиденцији. Молим вас да од наше делегације примите на поклон књигу "Сабори у Србији" у којој се говори много о нашим народним обичајима, и компакт-диск "Света Гора" – 8 векова манастира Хиландара, свете лавре Немањина.

Патријарх: Да ли се сада попуњава манастир Хиландар српским калуђерима?

Др Шешељ: Мислим да их још увек има веома мало. Иначе, у нашим манастирима по Србији и Црној Гори нема много монаха, али црквени живот је обновљен, све више људи одлази у цркву, има све више крштења, црквених брака, тако да црква постепено враћа некадашњу улогу коју је имала у нашем жи-

воту. Црква је увек делила судбину народа. Велика трагедија, коју смо доживели од режима Титове диктатуре, оставила је тешке последице по цркву. Треба још много времена да се све то доведе у ред.

Патријарх Алексеј II: Срећом и божијом вољом нисте преживели 20. и 30. године које су биле за Русију најтеже и најстрашније.

Амбасадор Б. Милошевић: Срећом, ми смо имали мање – 40, а Русија 70 година, и нисмо преживели двадесете и тридесете године, које су за Русију биле веома тешке. То је она ликвидација кулака и колективизација, гушење цркве.

Др Шешељ: Били смо у Толском манастиру у Јарослављу.

Патријарх Алексеј II: Ове године је десет година од када се тај манастир отворио.

Др Шешељ: Код нас су православне цркве рушене у Другом светском рату. Наше су срушили окупатори, али највише Хрвати и муслимани. Нешто су Титови комунисти порушили после Другог светског рата, највише по Црној Гори. Режим није толико рушио цркве колико је спречавао њихово обнављање. А у овом рату, у Српској Крајини и Републици Српској, Хрвати и муслимани су порушили много српских православних цркава, разарали су српска гробља.

Патријарх Алексеј II: О овоме у медијима нико не пише. Прошле године сам био у Аустрији, састао сам се са државним руководиоцима Аустрије, питао сам

канцлера – зашто аустријске новине пишу само негативно о Русији. Имамо и позитивних процеса који се данас дешавају, а он ми је одговорио да њихови медији то преузимају од наших медија.

Када сам се вратио у Русију, разговарао сам са главним уредницима централних листова и питао сам их: зар код нас није остао елементарни осећај патриотизма, зар не можемо да пронађемо место у новинама за позитивне ствари, зашто ви приказујете нашу земљу као криминогену земљу? Зар се у Русији убија више него у Америци?

Људи се плаше да дођу у Русију, јер се о сваком убиству толико пише да они мисле да ако дођу да ће их или убити или опљачкати. Нажалост, не пише се о препороду цркве. Решимо, ми смо обновили Школу милосрдних сестара, и пре шест година, када сам отварао ту школу, највећи утисак на мене су оставила лица тих девојака, њихова доброта.

Чини ми се да постоји нешто заједничко између милосрдних сестре и медицинске сестре, али да би неко постао милосрдна сестра, неопходно је имати духовни позив. Наше милосрдне сестре углавном раде у Првој градској болници, где имамо и школу, и болесници масовно иду код њих. Али о томе се не пише.

Др Шешељ: Да ли неко од чланова делегације жели још нешто да каже Његовој светости? Господин Бојовић, црногорски Србин.

Милош Бојовић: Ја сам из Црне Горе, председник моје партије је Момир Булатовић. Високо поштујем ваш рад, ви сте долазили код нас и са великим поштовањем се односили према цркви. Желим да изразим поштовање и захвалност што сте нас примили и користим ову прилику да вас поздравим у име моје партије.

Патријарх: Хвала, ја такође памтим посету Црној Гори, кад смо освештали место за будући храм. Било је пуно људи, братских осећања.

Амбасадор Б. Милошевић: Ваша светости, дозволите да се придружим изражавању захвалности за подршку и солидарност у најтежим тренуцима за нас.

Патријарх Алексеј II: Мислим да ће подршка увек следити и од стране руске државе и од стране владе. Не уклапа се ни у једне међународне норме то бомбардовање само на основу одлуке НАТО-а и без дозволе Савета безбедности. И да није било одлучног става председника Белорусије, НАТО би стигао до Смоленска. Желим да вам ово поклоним за успомену...

Др Шешељ: Пуно вам хвала.

Патријарх Алексеј II: ...и по један календар за следећу годину за сваког члана делегације.

Др Шешељ: Хвала пуно.

Његова светост патријарх Алексеј II: територије српског народа су полигон за борбу против православних народа

СУСРЕТ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА
И ДР СЕРГЕЈА НИКОЛАЈЕВИЧА БАБУРИНАЗАЈЕДНО
СМО ЈАЧИ

Приступање СР Југославије Савезу Русије и Белорусије је једноставно уједињење пријатеља, уједињење пред лицем постојеће опасности

На крају посете Руској Федерацији, наша делегација се састала и са др Сергејем Бабурином, замеником председника Државне думе и потпредседником Скупштине Русије и Белорусије, са којим је организована и заједничка конференција за новинаре.

Бабурин: Знам да сте имали напоран програм, како у Москви тако и у Јарослављу и, наравно, жао ми је што јуче нисам имао могућности да дођем у Амбасалу на пријем у част ваше делегације, јер морао сам хитно да отпутујем Санкт Петербург и тек сам се данас вратио. Али колико ми је познато, јуче су моје колеге имали прилике да се састану са вама, а могу да вам кажем да су ми у Санкт Петербургу на сваком састанку постављали питања о Југославији, о вашој делегацији и о могућем приступу Југославије Савезу Русије и Белорусије.

На то сам увек одговарао да ће таква конфигурација продрмати Европу и збацити са рамена трулеж из Европе. Како сте провели ове дане и да ли сте успели да се видите са руководиоцима свих партија и како се, по вашем мишљењу,

завршило заседање Скупштине? Главни догађај, првог дана, био је говор господина Шешеља и драго ми је што је на нашим телевизијама, чак и онима које нису наклонене нашем парламенту, приказан говор шефа југословенске делегације и о томе се говорило више него о свему осталом што се тренутно дешава у свету.

Др Шешељ: Драги господине Бабурин, драго ми је што се опет видимо. У име наше делегације изражавам жаљење што смо данас мало закаснили. Програм нам је заиста згузнут, а саобраћајни услови у овако великом граду не дозвољавају да се план до краја поштује.

Ми смо, по нашем неподељеном мишљењу, имали веома успешну посету Москви. Имали смо велики број сусрета са свим руководиоцима парламентарних група, сусрет са првим замеником министра иностраних послова господином Авдејевом, са генералом Ивашовом, са начелником главне управе за спољне везе Руске армије. Имали смо јутрос сусрет са градоначелником Москве, господином Лушковым.

Синоћ смо имали сусрет са многим истакнутим личностима на пријему у Амбасади, такође са Његовом светошћу патријархом Алексејем Другим, затим много сусрета са истакнутим политичким личностима у Јарослављу.

Наше дипломате у Амбасади кажу да су нам биле невероватне могућности на располагању, када смо у тако кратком временском интервалу имали толико важних сусрета. Драго ми је што смо данас имали прилику да на нашој заједничкој прес конференцији и широј руској јавности прикажемо наше позиције. Утисци су нам изванредни, убеђен сам да је процес интеграције Југославије, Русије и Белорусије кренуо.

Идеја је кренула и добро је прихваћена и у нашем и у вашем народу и нико не може да је заустави.

На нама је сада да подстичемо наше извршне власти да што пре реализују ту идеју, а ја вас уверавам да све то највише зависи од руске владе.

Као парламентарци убеђени смо да ћемо до децембра месеца донети и формалну одлуку о статусу сталног посматрача и да ћемо у Минску учествовати у том својству, а чим се укаже могућност да стекнемо статус придруженог члана – да ћемо и такву одлуку донети. То је оно што се тиче парламента и ту нема никаквих проблема. Друга је иницијатива о пуном чланству у Савезу. Зато треба много више рада и труда, али надам се да ћемо то у блиској перспективи и урадити.

Бабурин: Хвала, господине Шешељ. Ја се надам да ће одлука о статусу сталног посматрача бити донета. Уверио сам се да је иницијатива коју сте покренули изазвала прецедентан одјек у нашем и нашем народу. Одјек је био не само у земљама западне Европе које су нас посматрале све време, велики одјек је био и у Украјини која је била чак мало завидна. Није случајно да сам у Јарослављу објаснио колегама у чему је разлика између присуства делегације Југославије и делегација Украјине и Јерменије – делегација Југославије је делегација парламента, а делегација Украјине и Јерменије су приватни гости. И у том смислу драго нам је да их видимо, али пожељно је да они имају неку позицију у парламенту. И када су напустили Јарославље, они су одлучили да форсирају то питање. Ја мислим да ће Украјина у новембру разматрати питање о ступању у међупарламентарну асамблеју ЗНД.

Бабурин: Паралоксално да је Украјина, једна од оснивача ЗНД, још увек не улази у парламентарне структуре. Њихови представници су само посматрачи. Њихов новоизабрани парламент је изјавио да ће донети одлуку о ступању у ЗНД. А можда би било целесходно да Југославија као посматрач учествује на заседању међупарламентарне асамблеје у Санкт Петербургу.

Нико га не може зауставити:
процес интеграције три народа је кренуо

Др Шешел: Ја мислим да је идеја веома добра, али вас молимо да у том случају пошаљете званични позив и да то буде на време, како би се сва процедура у нашој земљи могла обавити. То би било прво присуство наше делегације.

Бабурић: Било би добро да дођете не само као гост него да то буде ваша званична посета, и ми ћемо да се потруди- мо да пошаљемо позив.

Др Шешел: Ако је могуће, већ следеће недеље.

Бабурић: Одмах после празника пове- заћу се са генералним секретаром или са председником међупарламентарне асамблеје, данас је то председник Савета федерације парламента Русије, у ци-љу да овај позив буде на време упућен.

Др Шешел: Да, јер нама треба мало времена да се спроведе та процедура. Прво, тражи се мишљење Савезног ми- нистарства иностраних послова, онда се иде на седнице два скупштинска одбо- ра, али ми имамо нешто ређе заседања

Скупштине, зато што се води уставни спор поводом покушаја прногорског режима да монополизује целу делегаци-ју горњег дома.

Они су морали, у прногорској скупш-тини, изабрати делегацију од двадесет посланика пропорционално односу сна-га странака у Републичком парламен-ту, а изабрали су делегате искључиво из владајуће странке. Ми то оспоравамо на Уставном суду. Ради тога су седнице Савезног парламента нешто ређе него што би биле у нормалним околностима. Зато је за сваки овај позив, за који има реалних изгледа да буде прихваћен, потребно само мало више времена.

Што се тиче позива за сталног посма-трача Скупштине Савеза, стигао је у ок-тобру. Ви сте упутили званичан позив. Наше Савезно министарство иностраних послова је одмах реаговало. Ми смо 20. октобра имали позитивно мишљење, али још није могуће заказати заседање Савезног парламента. Ја уопште не сум-њам у резултате гласања. Наших пет

странака има двотрећинску већину у до-њем дому и апсолутну већину у горњем дому. Ми сваку одлуку можемо донети.

Бабурић: Када будемо имали одре-ђено искуство у раду парламентарне Скупштине уз учешће званичне југос-ловенске делегације, било би добро да интензивирамо рад са извршним орга-нима власти, с тим да би на заседање Ви-шег савета Русије и Белорусије, где су учесници председници влада, парламе-нта и такође председници, требало да се позову или председник или потпред-седник владе.

Ја мислим да би то био следећи корак који би нас покренуо напред и потпомо-гао у решавању свих конкретних пита-ња, како економских тако и политичких. Ја се не бојим разговора о стварању нових блокова. Ово је једноставно ује-дињење пријатеља, уједињење пред-лицем постојеће опасности. Очигледно да већ морамо да кренемо на конференци-ју за штампу.

ЗАЈЕДНИЧКА КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ,
ОДРЖАНА У ДРЖАВНОЈ ДУМИ, 6. НОВЕМБРА 1998. ГОДИНЕ

ДОВИЋЕЊА У САВЕЗУ РУСИЈЕ И БЕЛОРУСИЈЕ

Ми смо веома задовољни посетом и пренећемо југословенској јавности и целом српском народу какви су резултати ове посете, како смо примљени у Русији. А ви знате добро да наш народ Русију никад није сматрао иностранством.

Бабурић: Данас имамо заједничку конференцију за штампу у којој учест-вује званична делегација Југославије, на чијем је челу потпредседник Владе Србије, господин Војислав Шешел, (ап-лауз)

Нажалост, Господин Григоријев, ам-басадор Белорусије, није могао да се вра-ти из Минска, али овде су присутни пред-ставници Амбасале Белорусије и, мало-пре, када смо разговарали телефоном, ре-чено ми је да ми, господин Шешел и ја, можемо и сами да се изборимо у име сво-је три делегације у Јарослављу: и Руске Федерације, и Републике Белорусије, и Савезне Републике Југославије.

Врло кратко желим да кажем да је за-седање Парламентарне скупштине било посвећено даљем интензивирању процеса реинтеграције Белорусије и Русије, где су била размотрена питања о изменама у Уставу Савеза, о државља-нству и нека друга документа. Принци-пијелно ново било је то да је у раду Пар-ламентарне Скупштине Савеза први пут била присутна званична делегаци-ја парламента Савезне Републике Ју-гославије.

За нас је то било важно јер је братска Република Југославија и њен највиши

представнички орган обезбедио могућ-ност да пошаље такву делегацију на на-ше заседање. Ја се надам да ће ово убрза-ти доношење одлуке у Украјини и не-ким другим републикама. Желео бих да дам реч нашем госту, господину Ше-шелу. Изволите.

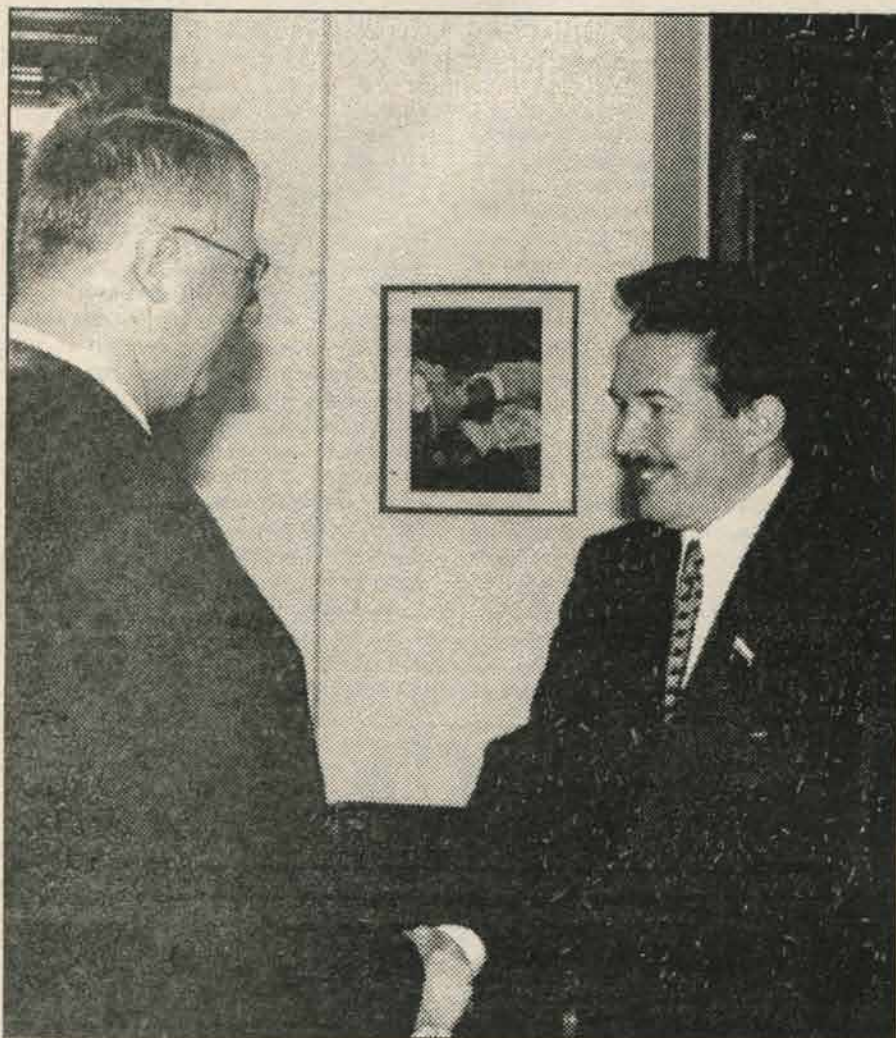
Др Шешел: Даме и господо, данас парламентарна делегација Савезне Ре-публике Југославије завршава своју званичну посету Русији. Могли сте већ да сазнате да је делегација у врло репре-зентативном саставу, да су у њој чланови пет највећих парламентарних партија у нашој земљи: госпођа Јела Веселић из Социјалистичке партије Србије, гос-пођа Слађана Стаменковић из Југосло-венске левице, господин Милош Бо-јовић из Социјалистичке народне пар-тије Црне Горе и господин Желидраг Никчевић, председник Српске народне партије Црне Горе. Ја сам из Српске ра-дикалне странке. Наших пет партија имају двотрећинску већину у доњем до-му парламента и апсолутну већину у го-рњем дому.

Ми смо учествовали на заседању заједничке Скупштине Савеза Русије и Белорусије. У току је поступак доноше-ња одлуке да на следећем заседању бу-

демо стални посматрачи, а у перспекти-ви придружени чланови. Паралелно с тим, иницијатива Српске радикалне странке у нашој отаџбини, да Југосла-вија буде пуноправан члан Савеза, има огроман број присталица и у нашој зе-мљи и у Русији. Све истакнуте полити-чке личности је подржавају, ниједан озбиљан политичар јој се није супрот-ставио.

Има неких инструмената НАТО-а и западних сила и у нашој земљи и у Ру-сији. Они који су инструментализова-ни са Запада нападају нас, али они нема-ју никаквог утицаја ни у српском ни у руском народу. Такви листови се у Ју-гославији зову "Наша борба", "Данас", "Време", "Нин", а у Русији се зову "Ко-месант дејли", "Известија", "Нова извес-тија".

Ко чита такву штампу? Таква штамп-па постоји само да би западни медији имали некога по својој вољи да цитира-ју из Москве. Ја нисам срео ниједног ру-ског патриоту који има озбиљно миш-љење о таквим новинама, а то што су они објављивали ових неколико дана, сме-шно је и Русима, смешно је и Србима, то не заслужује никакав озбиљан ко-ментар.

Јединство српског и руског народа је најфикаснији одговор на агресију Запада

Они трају док долазе паре са Запада. Након заједничке Скупштине, на којој смо заиста лепо примљени, сусрели смо се са многим истакнутим личностима Русије и Белорусије, на свечаној вечери, коју је господин Селезњов приредио у част наше делегације, имали смо могућност да разговарамо са најистакнутијим политичким руководиоцима. Присуствујући заседању, ми смо се у Москви сусрели са шефовима свих парламентарних странака и група.

Разговори су били веома успешни, постигнут је веома висок степен сагласности у погледима на међудржавне односе Југославије и Русије и о светској политичкој ситуацији. Ми смо веома задовољни што су сви руководиоци парламентарних странака и група изразили пуну подршку српском народу и Савезној Републици Југославији у нашој тежњи и нашим настојањима да сачувамо државни суверенитет и територијални интегритет наше земље, да спречимо улазак трупa НАТО-а на нашу територију.

По питању Косова и Метохије, став је свих руских званичних личности да су Косово и Метохија саставни део Србије и да морају остати у правном систему Србије. И то је била једна од основних тема разговора. Наша делегација се сас-

тала са првим замеником министра иностраних послова Русије, господином Авдејевим.

Сусрели смо се са генералом Ивашовим, начелником главне управе за спољне везе Руске армије. Јутрос смо имали сусрет са градоначелником Москве, са господином Лушковым. Данас имамо сусрет са замеником министра унутрашњих послова, а највеће задовољство нашој делегацији пружио је сусрет са Његовом светошћу патријархом московским и целе Русије, Алексејем Другим.

Синоћ на пријему у Југословенској амбасади биле су многе истакнуте личности, државни функционери, официри, међу њима и маршал Јазов. Ми смо веома задовољни посетом и пренећемо југословенској јавности и целом српском народу какви су резултати ове посете, како смо примљени у Русији. А ви знате добро да наш народ Русију никад није сматрао иностранством. У нашем народу кроз историју постоји пословица "Само је Бог изнад Русије, и само Бог и Русија могу помоћи Србима". Захваљујем се нашем старом пријатељу, господину Бабурину што нам је приредио ову конференцију за штампу и што је истакнути учесник у процесу јачања српско-руског пријатељства. Мислим да вам је и он могао пренети да се увек у

Југославији осећао као у својој отаџбини. Ја сам спреман да одговорим и на ваша питања.

Бабурин: Изволите, новинари могу да поставе питања.

Новинар АКМ: Господине Шешељ, које су перспективе савеза словенских земаља, ми то подржавамо, и како ће се развијати ситуација у Југославији?

Др Шешељ: Ја мислим да су веома добре перспективе савеза словенских народа и држава. Пре свега, реч је о православним словенским народима, али није немогуће да у томе учествују и неки католички народи, попут Словака. Али ми желимо да у том савезу буду и наша браћа Јермени, Грузини, сматрамо да је природно да и Казахстан буде у том савезу, у некој даљој перспективи Румунија и Бугарска. А не може се искључити могућност учешћа Грчке и Кипра, јер ко зна шта ће се све у наредном периоду дешавати у Европи.

У нашој земљи, упркос економској кризи и социјалним проблемима имамо висок степен политичке стабилности, посебно у Србији. У Србији је у марту месецу формирана Влада народног јединства и та влада има искрену подршку народа.

Основни циљ те владе је да сачува Србију и у њој су две левичарске и једна умерено десничарска партија: Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица и Српска радикална странка. Наш највећи проблем су страни притисци, инструментализација албанске националне мањине од стране Американца и Немаца, подстицање терористичких дејстава, организација финансирања.

Циљ НАТО-а је да своје трупе доведе на нашу територију, а ми то ни по коју цену не дамо. Циљ Американца је да се Косово отцепи од Србије, а ми то нећемо дозволити. Вама је вероватно јасно како су Американци замислили отцепљење Косова. Основни принцип ОЕБС-а који је гарантовао територијалну целовитост свих држава чланица, прекршен је распадом Југославије, Чехословачке, Совјетског Савеза. И онда је ОЕБС мислио да нису нарушени основни принципи јер је пошао од претпоставке да су федерације сложене државе и кад се поделе на своје саставне делове, федералне јединице су просте државе, оне једноставно настављају да egzистирају као чланови и субјекти свих међународних организација. У том смислу, ОЕБС и даље инсистира на непроменљивости државних граница и зато се западне силе не залажу директно за отцепљење Косова од Југославије, оне кажу да нису за независност Косова.

Они се, наводно, држе тих принципа ОЕБС-а, зато су планирали међуфазу. Они траже да се Косово отцепи од Србије и да буде федерална јединица у Југославији, а федерална јединица стиче атрибуте државности. Федерална јединица је проста држава. Уколико би то

постигли, Албанци би за неколико година заказали референдум, донели одлуку о отцепљењу и одмах би их признали и Америка, Немачка, Ватикан, Енглеска и Француска и то би за Американце био завршен посао. Пошто ми Срби нисмо нимало наивни, а имамо пред очима и горко искуство Републике Српске Крајине и Републике Српске, ми једноставно неће мо дозволити ниједну варијанту издвајања Косова из Србије.

Под притиском НАТО-а, под претњом бомбардовањем, ми смо у преговорима дали извесне уступке, али ти уступци не дирају у наше принципе. Ми смо пристали на 2000 посматрача ОЕБС-а и пристали смо да ненаоружани авиони надлећу Косово и Метохију.

Захваљујући подршци званичне Русије, у првом тренутку је НАТО прихватио те наше уступке, али претње и даље остају. Сад су Американци смислили да њихови цивилни, ненаоружани посматрачи имају и своје телохранитеље, траже да се повуку наша војска и полиција, да се смање наше трупе, а с друге стране јадикују да су њихови посматрачи несигурни.

Ми смо спремни да наши политичари буду телохранитељи и то је једина регуларна варијанта. Ми војнике НАТО-а, наоружане војнике НАТО-а нећемо ни по коју цену на нашој територији. Наш народ каже: где се НАТО појави, тамо ни трава не расте. Ми желимо што већи број руских посматрача у мисији ОЕБС-а, да би та мисија била успешна и објективна, и надамо се да ће руска влада послати највећи могући број посматрача, верификатора, како се називају. Пошто

је ваше питање о политичкој ситуацији било веома уопштено, надам се да ми ваше колеге неће замерити што ми је одговор био опширан.

Бабурин: Желео бих да издвојим само још две позиције, поштоване колеге. Господин Шешељ је веома прецизно дефинисао географске перспективе савеза и можете да се уверите да се не говори о вери као једином критеријуму формирања савеза. Овде се говори да државе, које морају да бране своје национално јединство, имају право да се уједине, уједине због покушаја да се у Европи формирају неке жандарске структуре које на своју руку одбацују и Савет безбедности и међународно право.

Друго, са задовољством смо прихватили то што ново руководство иностраних послова Немачке инсистира на политичком решењу проблема у Југославији – на Косову. Ми се надамо да ће све више западних политичара и званичника схватити неперспективност ултиматума према сувереној Републици Југославији, и да ће се предузети кораци да се Југославија врати у све међународне организације, а најпре да се Југославија укључи у рад ОЕБС-а. И само тако ОЕБС може ефикасно и објективно да испуњава своје обавезе.

Надежда Дивидовна, информативна агенција "Аргументи, чињенице, новости". Данас НАТО стално прети бомбардовањем Србији, али истовремено ништа не каже о геноциду Турске над Курдима. Прво питање је за господина Шешеља: да ли српска страна жели да се врати у УН да би политика двојних стандарда према Југославији променила?

Друго питање је за господина Бабурина: шта намерава да уради Државна дума на захтев Турске по питању екстрадиције лидера Курда?

Др Шешељ: Ми саосећамо са курдским народом. Турска је извршила геноцид над Јерменима 20. година овог века. Убијено је више од 2 милиона Јермена, пола припадника једног народа. Запал је ћутао. Данас Турска спроводи геноцид над Курдима и Американци отворено помажу у том геноциду. Турци убијају Курде на својој територији, а врше повремено агресију на Ирак и убијају Курде на ирачкој територији. Турци убијају курдску децу, курдске жене, све са благословом Америке.

Ту се види каква је америчка политика. Турска више од 20 година држи под окупацијом једну трећину Кипра. Кипар је европска држава, чији је јелан део под окупацијом. Американци никал ништа нису учинили против Турске. Турска је њихов главни савезник у региону. Ми имамо веома лоше искуство са НАТО у Републици Српској. Република Српска је бомбардована 1995. године бомбама са осиромашеним уранијумом. Тамо се много деце рађа дефектно, много биљног света је уништено, много подземних вода загађено.

На Палама, у Српском Сарајеву, људи једноставно не смеју да пију воду из водовода. Сад ви мени кажите има ли разлике између НАТО-а и Хитлерових хорди? Постоји за сад само једна разлика – у броју жртава, а методи су веома слични: лажи, клевете, нељудскост, али, ако се НАТО на време не заустави, ко нам гарантује да за коју годину неће установити концентрационе логоре и вршити директан геноцид над европским народима. И у случају Хитлера свет је предуго оклевао, а и НАТО се руководи једном варијантом тоталитарне идеологије.

Наравно, он је нешто савршенији у односу на фашизам и неколико година је успешно прикривао своје праве намере. Данас су, напоскон, све маске пале.

Бабурин: Као члан Антинато групе и председник Антинато комисије, желим да кажем да смо прихватили позив наших колега из југословенског парламента да чланови Антинато групе...

Др Шешељ: Цело руководство.

Бабурин: ... и цело руководство отпутује и у пракси се упознају са последицама деловања НАТО у Југославији и с радом међународних посматрача ОЕБС-а. Што се тиче питања упућеног мени, ви знате да је Државна дума 4. новембра, већином гласова, донела одлуку да се обрати председнику Руске Федерације са предлогом да да политички азил лидеру Курдске радничке партије Абдулаху Оуалану.

У овом смислу, за нас је неоспорно право заштите националне културе. Можемо само да вас подсетимо да су многи руководиоци АНК били у своје време терористи, а данас су они званични руководиоци Јужноафричке Републи-

Др Сергеј Бабурин: државе имају право да се уједине против организација које одбацују и Савет безбедности и међународно право

ке, са којима сви лидери западних земаља имају дипломатске односе.

По нашем мишљењу, председник Руске Федерације мора да обрати пажњу на препоруке Државне думе и, у целини, неопходно је појачати институције за политички азил, политичку емиграцију у нашој правној пракси, јер као што је неопходно гонити криминалце, неопходно је заштитити оне који бране своја политичка убеђења.

Виктор Хохлов: Поштована браћо и сестре Словени, колико дуго ви планирате да користите вредности демократије и права човека? Како их видите и када ће доћи крај овим вредностима?

Др Шешел: Ми немамо намеру да одустајемо од кључних демократских принципа. Ми смо у нашој земљи искре-

обавештајно-субверзивним циљевима, е, то је сада код нас недопустиво. Колико нама дозволе Американци да емитујемо наше програме у Америци, толико они могу код нас да емитују. А нама су још 1992. године забранили сателитски програм за наше исељенике.

Бабурин: Да нагласим да су за народ у Русији вишепартијски систем, економска конкуренција као и реално "народовластије" безалтернативна перспектива и они ће се јачати до савршенства, исто као и медији. Ми ћемо повећати њихову одговорност и њихову објективност за заштиту националних интереса.

Роберт Биков, лист "Слово": Какав је однос у Југославији према војсци? Постављам ово питање јер је код нас у Ру-

У нашој штампи армија се добро третира, са изузетком неких медија које финансира СОРОС, ЦИА и сличне шпијунске агенције, а с таквим обликом шпијунаже претпостављам да се и ви у Русији сусрећете. То је чиста субверзивна делатност. Зашто би неком био интерес да у туђој држави финансира медије, ако то не доноси профит. А и ово доноси профит, али у субверзивним последицама у реализацији извесних политичких циљева. Ми смо овим законом заострили одговорност медија, пре свега, на плану сузбијања лажи и клевета.

Раније су ти медији свашта објављивали. Један од њих, на пример, у једном броју објавио је да сам заклао жену неког маргиналног политичара, у дру-

Др Војислав Шешел на пријему у амбасади СР Југославије: веома су добре перспективе савеза словенских народа и држава

но прихватили принципе плурализма, принципе демократије, принципе вишепартијског система и парламентаризма.

Ми смо против страног мешања у наше унутрашње односе; ми смо против инструментализације појединих политичких партија од стране западних сила, ми смо против инструментализације медија од стране западних сила. И због тога смо пре неколико дана довели нови Закон о информисању и забранили смо реемитовање програма Глас Америке, Дојче Веле, Слободна Европа, ВВС на српском језику.

У Србији има 300 локалних и радио и телевизијских станица на 10 милиона становника. Многе су у приватној својини и многи су за новац или за нешто друго емитовали стране програме са

сији војска скоро потпуно дискредитована, а у Украјини да би успео да разговарам са министром одбране, морао сам да се попнем на кип Мајке државе висок 140 метара. Да ли држава схвата улогу војске? †

Др Шешел: Да, ви знате да је наша земља у тешкој економској кризи, међутим ми дајемо пуну важност нашој армији. Армија је реформисана, раније је било много официра Хрвата, Словенаца, муслимана, Албанаца, који су у једном тренутку, 1991. године, умало довели до распада армије. Сада је армија јака, добро организована, дисциплинована и одговара политичкој власти. Армија је под контролом највиших државних органа.

гом броју да сам крао црквене паре, нема шта нису измишљали. То је специјални психолошки рат који на Западу воде читави научни институти.

Бабурин: Имамо још само пар минута. Изволите, ваша питања, али кратко.

Нонпар: Решите ми која је улога парламента Србије у могућем савезу?
Др Шешел: Прво, реч је о парламенту Савезне Републике Југославије; сва међународна питања у надлежности су савезне државе и овде сам као шеф парламентарне делегације савезне државе, а наша вишепартијска делегација говори о томе колико је интересовање нашег народа. Наша земља одолева страшним притисцима НАТО-а. Прво питање је зашто НАТО подржава Хрватску, Словенију, муслимане, Македонце, Албанце?

Нисмо мотивисани само тренутном ситуацијом. Нама је савез са Русијом стратешко опредељење.

Новинар: Које су предности овог савеза по нашем мишљењу?

Др Шешељ: Ми дајемо скоро исти значај и економском, и војном, и политичком.

Новинар: Како ви проценујете то што делегација Југославије учествује на заседању Скупштине Савеза?

Др Шешељ: Делегација нашег савезног парламента је учествовала и на претходним заседањима. У међувремену је кренула иницијатива да се укључимо у својствено сталних посматрача.

Новинар: Имам једно питање за вас, господине Шешељу. Како се Југославија односи према овом режиму који данас постоји у Русији, режиму Бориса Јелцина?

Бабурин: Можда би било боље да говоримо о Белорусији и Русији.

Др Шешељ: Ја не бих избегавао одговор на ово питање. Наша делегација и наша држава поштују све политичке институције Русије и све политичке личности Русије, од председника државе, премијера, министара, генералског кора, свих депутата Думе до свих парламентарних политичких партија. Нити ми желимо да се мешамо у унутаршње политичке односе Русије, нити бисмо желели да се неко меша у наше унутаршње односе.

Ми желимо сарадњу са свима који сарадњу прихватају, а, као што видите, наша делегација је веома разноврсна. Сви смо овде, и левичари и десничари, велики пријатељи Русије. А, тако исто, сматрамо, и већ смо се уверили да је заиста тако, да су скоро све политичке партије у Русији пријатељске према Србији, према Црној Гори, према Југославији, према српском народу у целини.

Ја желим да у мојој земљи увек буде она власт коју народ жели и коју народ изабере. И желим да увек тако буде и у Русији, јер искрено верујем, пре свега, у народну вољу и способност народа да одлучује о својој будућности.

Новинар: Питање за господина Бабурина и господина Шешеља. Ако ја добро схватам, ово могуће приступање Савезне Републике Југославије Савезу Русије и Белорусије мора да ојача позицију Савезне Републике Југославије, да би се супротставила НАТО-у и Западу. НАТО је опасан већ данас, а овај Савез, како ја схватам, планира се у некој перспективи. Шта смета овако брзом уласку Југославије у Савез Русије и Белорусије?

Др Шешељ: Прво, кад сам рекао у ближој перспективи, то може да значи за три дана, за три недеље, три месеца, три године. Нисмо ми овде присутни једини који одлучујемо. И Савезна Република Југославија и Русија имају израђен систем институција. Кад је реч о парламентарима, ми ћемо брзо провести ово што је могуће, а кад је реч о пуном савезу, треба да се састану наши председници,

наши премијери, наши министри иностраних послова.

Ви знате како то иде у свакој држави, па тако мора и код нас. И није наша иницијатива о савезу произашла само због ове кризе око Косова. То је наша стратешка оријентација. А када је у питању Косово и са Западом притисци, ми већ имамо драгоцену подршку руске владе, ја бих по том питању посебно признање одао премијеру Примакову и, наравно, министру одбране маршалу Сергејеву.

То је што се тиче тренутних притисака, а наш Савез треба да се изграђује на чврстим и озбиљним основама. Све оно што је на том плану раније преко ноћи зидано брзо се распадало. Ви се, вероватно, сећате колико су конфедерација скалпале арапске државе у свету. Прокламује се и нестане. Ми желимо да изградимо чврст савез који ће вечно трајати и у том процесу не смео ништа пропустити. Морамо чврсто изграђивати све темеље.

Бабурин: Могу да вам кажем, одговарајући на ово питање, да савез три братске републике није само циљ, него је то средство да би се решила нека питања која су постављена пред наше народе. И ми, наравно, нећемо да чекамо да се заврши тај процес да бисмо пружили отпор страном агресору. И Русија је већ демонстрирала чврстоћу ових ставова последњих месеци. Кад сам био на челу делегације Државне думе у Југославији, кад сам се састао са председником Југославије и са другим одговорним лицима, са задовољством сам констатовао да је позиција апсолутног одрицања војне интервенције позиција и председника, и премијера, и да су сви органи власти у Русији урадили максимално да би спречили претварање овог инцидента у војни конфликт. И сигуран сам да и убудуће ова наша позиција неће бити мање чврста.

Новинар: Ваша оцена перспективе склапана билатералних или трилатералних односа и могућност непримењивања санкција, односно настављање економских односа независно од санкција, економских односа између Русије и Југославије.

Др Шешељ: Наше државе имају веома комплементарну привреду. До сада су врло мало искористиле све могућности сарадње. Ми сматрамо да треба подстаћи сарадњу фирми разменом роба, узајамно подстицати инвестиције.

Економска сарадња увек мора да буде на равноправној основи и заједничком интересу. Ви знате да је наша земља велики произвођач хране, текстила, кожне галантерије. Ми имамо добре грађевинске фирме које немају много посла у Југославији. Неке од њих су ангажоване на изградњи у Москви. Постоји читав низ других привредних грана, у којима можемо успешно да сарађујемо.

Бабурин: Желим да нагласим да се Државна дума већ више пута враћала

овом питању и више пута смо дали изјаве да смо за потпуно укидање ограничења што се тиче сарадње са Југославијом и другим земљама. Санкције не би требало ни да спомињемо. И што брже то урадимо, то ће се брже успоставити стабилност на Балкану.

Генерал Камшилов, начелник Главног штаба Козачке војске: Дobar дан, драга наша браћо Срби, дозволите да вам се обратим у име наших вишемилионских Козака који су се први, 1992. године, одазвали и пришли у помоћ не само речима, већ и делом православном српском народу. Ово је наш други сусрет, први је био са Шешљом крајем 1993. године.

Др Шешељ: То је било крајем фебруара?

Генерал Камшилов, начелник Главног штаба Козачке војске: Многа наша браћа су оставили главе на српској земљи. Многи су тамо остали у мешовитим браковима. По чему је Србија јака? По православљу. А најзначајније је то да се закон Божији учи од првих разреда основне школе, а моје питање је следеће: да ли је, можда, већ време да се успостави монархија и Велика Србија? То што ви сада радите у славу Божију, то смо морали да урадимо раније, пре две године. Пуно поздрава српском народу.

Др Шешељ: Ја вам одајем велико признање за истакнуту улогу у отаџбинском рату српског народа. Ја веома желим Велику Србију, али нашој земљи не желим монархију. И нико овде од нас присутних не жели монархију. Огромна већина нашег народа не жели монархију јер се код нас монархија историјски компромитовала. Неспособни краљеви кривци су за велике несреће које су нас данас задесиле. Један неспособни краљ против воље истакнутих наших државника тог времена, против воље наших најбољих генерала у то време, створио је Југославију и тиме упропастио Србију. Ми смо по Лондонском пакту имали загарантовану Велику Србију, а онда су нам дојали Хрватску и Словенију, да нам држава буде вечно нестабилна и да би се лако распала у првој критичној ситуацији, да би се разбила на штету српског народа. Данас је она више него преполовљена, тако да немамо шта лепо да вам кажемо о нашој монархији XX века. Тај краљ нам је био масон и руководио се неким другим интересима, а не интересима српског народа. Република има ту предност што кад се народу не свиђа председник, на следећим изборима може да га промени, кад не ваља краљ, не можете га мењати, морате га убити. Наш народ је до сада убио много својих краљева.

Бабурин: Хвала, господине Шешељу. Дозволите да пожелим господину Шешељу и његовој делегацији Савезне Скупштине Југославије успеха у њиховим активностима у име Југославије и напорима да би се ојачало дружење и братство између наших народа.

РАЗГОВОР СА ПРВИМ ЗАМЕНИКОМ МИНИСТРА
УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА РУСИЈЕ,
В. П. ТРАШКОВОМ

ЗА ПОСМАТРАЧЕ ИЗ РУСИЈЕ

Притисци западних сила ће се наставити, а ми бисмо желели да
Влада Руске Федерације упути на Косово и Метохију што већи
број руских посматрача, који би много допринели објективно-
сти мисије ОЕБС-а

Трашков: Још једном желим да вас поздравим у Министарству унутрашњих послова. Познато ми је да сте ви овде у Русији имали успешне разговоре. Пажљиво смо пратили све проблеме о којима се говорило у Јарослављу и желим да кажем да сви ми желимо мирно решавање проблема везаних за догађаје у вашој земљи.

Нећу да кријем од вас да ми је веома драго што је Русија узела активно учешће да би се тај проблем решио. С обзиром да је то што се дешава у Југославији нама веома блиско и познато, желимо да се очува мир у вашој земљи, и да све буде решено кроз дијалог.

Др Шепел: Уважени господине замениче министра, нашој парламентарној делегацији учинили сте велико задовољство овим сусретом. Ми смо вишестраначка парламентарна делегација Савезне Републике Југославије.

Ми смо шест дана боравили у Русији и препуни смо лепих утисака. Где год смо боравили, лепо смо примљени. Учествовали смо на заједничкој Скупштини Савеза Русије и Белорусије. Наша земља треба ускоро да постане стални посматрач, надам се и придружени члан Скупштине, а код нас постоји иницијатива да у скорје време постанемо и пуноправни члан.

У Москви смо се сусрели са руководиоцима свих парламентарних фракција и група: са првим замеником министра иностраних послова, господином Авдејевом, сусрели смо се са генералом Ивашовом, начелником Главне управе руске армије, примио нас је руски патријарх, Његова светост господин Алексеј Други.

Не морам вама да говорим колико су наши народи везани, шта је све заједничко нашим државама, да бих рекао неколико речи о ономе што су наши актуелни проблеми и да желимо максимално ангажовање руске владе, а посебно вашег министарства. Наша држава је већ годинама под директним притиском НАТО-а, а сада још и под претњама бомбардовањем. Западне силе су растуриле претходну Југославију, отеле многе

српске земље, окупирале Републику Српску Крајину и једну трећину Републике Српске. Сада врше ревизију Дејтонског споразума и тиху окупацију Републике Српске, покушавају да нам отму Косово и Метохију. Вероватно ће у следећој фази бити проблематизовано питање Црне Горе и заједничке државе; хоће да нам отму и Рашку област или Санџак, а и Војводину.

Против наше државе воде специјални рат, с разним облицима субверзивних психолошких дејстава, поткуљују неке политичаре, новинаре, медије итд.

Ми смо у Србији, формирањем Владе народног јединства у марту месецу од две леве и једне умерене десне странке — Социјалистичке партије Србије и Југословенске левнице, и Српске радикалне странке којој ја припадам — битно стабилизовали политичку ситуацију, упркос социјалној кризи и социјалним проблемима. Наш кључни проблем је данас Косово.

Захвални смо руској влади и руском народу на подршци у критичним моментима. Захвални смо на резолутном ставу премијера Примакова, држању министра одбране, маршала Сергејева и свих других руских званичника, такође и парламента. То је много допринело да се мало смање тензије.

Ми смо имали преговоре са америчким представником Холбруком које је водио наш председник Слободан Милошевић. Ти су преговори били тешки и дуготрајни. Наш председник није прихватио ниједан уступак који би рушио наше елементарне принципе. Ми процењујемо да смо, са аспекта опасности која је претила, прихватили минималне уступке.

Пристали смо на 2.000 посматрача ОЕБС-а, упркос томе што ми још нисмо враћени у састав ОЕБС-а, а раније нам је био услов да нас прво врате у чланство; па да им онда дозволимо посматраче. Пристали смо да ненаоружани авиони врше надлетање и осматрање територије Косова и Метохије. Кључни амерички циљеви су да дође војска НАТО-а на Косово и Метохију и да се Косово и Ме-

тохија издвоје из правног система Србије.

Ми на то никада не можемо пристати. Американци свакодневно додатно тумаче одредбе уговора, појављују се са новим захтевима. Сада захтевају да страни посматрачи имају телохранитеље. Рачунали су да то буду војници НАТО-а, а како смо ми то одбили, јер ми можемо да понудимо наше полицајце, најновији је захтев да им Албанци буду телохранитељи. Али по нашим законима оружје могу да носе само овлашћена лица. Ови проблеми ће још дуго трајати.

Притисци ће се настављати, а ми вас молимо да ваша влада упути што већи број руских посматрача. У нашим интегрним разговорима сложили смо се да би нам одговарало 500 руских посматрача. Како смо обавештени, већ је око 200 њих спремно. Руски посматрачи, верификатори, како их називате, много би допринели објективности мисије ОЕБС-а. Ми се највише бојимо провокација и инсценирања, бојимо се да би нам Американци могли организовати нешто слично ономе што су 1992. године организовали у Сарајеву, на пијаци Маркале, у Улици Васе Мискина, на старом партизанском гробљу, код старе пиваре итд.

Американци су организовали, а Изетбеговић је побио своје грађане, своје становнике да би се то приказало као српски злочин. Већ су једном то покушали и на Косову. Приказали су лутку, дечју играчку, као убијено албанско дете. У стању су да убију своје сународнике, и убијају их, да би се то приказало као српски злочин. Албанци убијају и своје грађане који су лојални нашој држави.

То су све проблеми с којима се суочавамо у овом тренутку, а ко зна шта нам још све спремају. Ми смо недавно донели нови Закон о информисању и забрањили смо ресемитовање страних пропагандних шпијунских програма: Глас Америке, Слободна Европа, Дојче Веле, ВВС. У нашој земљи има око 300 локалних радио и телевизијских станица, многе су приватне и велики број је за новац или за нешто друго преносио програме западних медија. И сад се на Западу велика галама око тога дигла, чак су то унели у преамбулу Резолуције Савета безбедности 1203 којом су протествовали због наводног гушења медија. Код нас су медији потпуно слободни.

Код нас је потпуно слободно критиковање власти, али не може бити дозвољено директно служење интересима Запада, изрицање лажи, клевета и остало. Ми смо заузели политички став — ако Американци омогуће емитовање наших програма у Америци, онда можемо и ми да преносимо њихове програме, само уколико се билатералним договорима то постигне.

Амбасадор Ђ. Милошевић: Да бисте разумели, овде се говори само о специјалним програмима на српскохрватском језику које емитују амерички, енглески,

немачки и други медији, а не о свим њиховим програмима. Нису сви они забрањени, већ само оно што се емитује за наше слушаоце, а то су државни тенденциозни програми, намењени нашим слушаоцима.

И ми имамо телевизијске програме који су намењени за иностранство и не могу да се виде у Југославији, као што се и "Глас Америке" на српском језику не може чути у Америци. Разумете? Такви програми су забрањени, а ВВС и CNN нису забрањени, а и сателитске везе функционишу.

Др Шешељ: Поврх тога, Глас Америке је забрањен у Америци, јер је то очигледно пропагандни програм намењен искључиво иностранству. Очекујемо и разне друге облике субверзије, прити-

Сећам се многих места за одмор, постојала су и државна и приватна предузећа. Сећам се да су на стадиону славили 25. мај.

Моја судбина је одредила да скоро годину дана проведем у Чеченији; исто се дешавало око ОЕБС-а, исто око преговора, исто око преноса програма. Најстрашније је то што се веома лако поремети мир, а да се он успостави, то је веома тешко.

Зато су ти проблеми о којима ви говорите нама блиски, ми их разумемо и можда, када се преводи, то не звучи исто као на руском језику, али ја доста разумем од онога што ви говорите зато што су наши језици веома блиски.

Ја се сећам свега што се дешавало пре 25 година. Тада, после пар дана у Југос-

И код нас су били присутни неки елементи, посебно 1990. и 1991. године, који су сада нешто мање присутни. Сетите се онога што се десило са Совјетским Савезом. Неки су то прогнозирали и још увек прогнозирају и Русији, а неки то чак и прижељкују. А најплодније тло за сејање међународне мржње је вера.

Тренутно смо такође забринути због проблема са исламским фундаментализмом који нам се намеће у свом најрадикалнијем облику. Ми можемо да говоримо о догађајима у Таџикистану, који се налази поред нас. Ако се говори о Русији, тај правац ислама се зове вахабизам, и његово класично схватање је једно, а у позадини се налази нешто џахим друго.

Добро сте рекли да је то ратоборни

Овера пријатељства: успешни разговори првог заменика министра Трашкова и др Шешеља вођени су у министарству унутрашњих послова Русије

сака, директних претњи. Нажалост, у Црној Гори су западне силе стекле много озбиљније позиције и то додатно компликује нашу ситуацију.

Трашков: Када сам мало пре говорио о томе шта се дешава и да смо ми доста добро упознати са тим, нехотице сам се сетио седамдесетих година, када је једна земаља, коју сам посетио као члан делегације била Југославија.

То је било 1970. и 1971. године и тада смо обишли места о којима сте мало пре говорили. Заиста их памтим јер сам у Југославији био више пута. Тада сам био донекле и завидан. Завидео сам вам колико је то лепа земља и у то време код вас су људи били много слободнији него код нас у Совјетском Савезу.

лавији, већ ми је било све јасно и могао сам да се споразумем без преводиоца. Овде поред мене се налази мој колега, руководилац информативне службе у Министарству иностраних послова. Када ви говорите о медијима, ово је свима нама и сада веома добро познато, укључујући и Русију.

Ја се опет враћам ономе што се дешавало у Чеченији. Када се нађеш тамо и гледаш телевизију, само један програм, а не све, понекад се љутиш, понекад очајаваш, а понекад имаш нека друга осећања који те испуњавају. Сви бисмо желели да добијемо праву информацију, а најважније је да та информација буде објективна, да не би распиривала међународну мржњу.

ислам и ово што данас спремају ратници ислама, укључујући и Чеченију, дело је вахабизма који се проширио на Дагестан, па чак и на руску област Астрахан, а постепено они покушавају да продру и у друга места.

Наравно, ми сад веома добро пратимо догађаје и не само да пратимо него покушавамо да израдимемо и план, да не би дошло до онога што се, као што сам већ рекао, десило у Чеченији. Споља изгледа да смо рецпили чеченско-ингушетски проблем.

Мало-помало та се ватра стишава, али понекад се запали поново. И наравно, није без учешћа заинтересованих не само у нашој земљи него и у другим земљама. Ми знамо ко им даје финансијску подршку. Постоје коридори преко

Притисци се настављају: желели бисмо да Руска Влада упути што већи број посматрача на Косово и Метохију

којих се покушава испоручити оружје, да не говорим о наркотицима и осталом, тако да су проблеми о којима сте малопре говорили у већини случајева давно познати Русији.

Не кажем да су сви ови проблеми присутни код нас, али су појединачни елементи свакако познати Русији. Зато сам рекао да сам са великим разумевањем пратио оно о чему смо разговарали, не само да сам слушао, да сам примао праве информације, него сам све то и разумео.

Позиција наше земље, очигледно, а и оно о чему сте малопре говорили и ваши многобројни сусрети које сте имали, потврђују то. Што се тиче Министарства унутрашњих послова, наш министар је тренутно у Стразбуру, данас се враћа. Данас ћу га видети и обавезно ћу га обавестити о свему ономе што сте ми рекли и мислим да ће код нас све о чему смо разговарали бити веома добро прихваћено, са разумевањем.

Што се тиче непосредно наших активности у Министарству, на овај или онај начин, ми смо одиграли главну улогу у решавању проблема на Кавказу. Иницијатива преговора које је одржао Примаков са Масхадовим је била иницијатива нашег Министарства и нашег министра Степашина. То је његов лични став и мислимо да је овај став најбољи.

Желимо да Масхадов који је у своје време био један од руководиоца војних операција против руске армије, данас као изабрани председник Чеченије и уз учешће међународних посредника наставио да руководи Чеченијом. Мислимо да је његов правац, како је и он сам изјавио: разоружавање, недопустивост киднаповања људи и трговине робљем. То што су наша министарства потписала споразум за спровођење заједничких операција у борби са криминалом и преступима и низ других мера, понекад то покривају појединачне изја-

ве које ондаје ван земље, а које нису увек објективне и корисне.

Што се тиче стања унутар земље, наше гледиште је да Министарство унутрашњих послова има своје конкретно место, по закону, по Уставу. Ми се не бавимо политиком, а извршавамо оне функције које су по Уставу у надлежности министарства. То је заштита правног поретка и ми се трудимо да те функције добро обављамо.

Ефективност нашег рада је једна од најважнијих претпоставки за стабилизацију стања у Русији. Када је 7. септембра била најављена општа акција протеста, ми смо разрадили своју веома јасну позицију и пренели смо је лидерима свих партија, наиме, да се ми не мешамо у акције које су одређене и дозвољене, а то су штрајкови, манифестације, али да ми нећемо да дозволимо блокирање путева и проливање крви због неспоразума између различитих партија. И наравно да смо захтевали од лидера сваке партије да они преузму на себе обавезу да се придржавају правног поретка. И више од тога, наши радници су ишли толико ненаоружани да не би плашили народ, да то не би изгледало као да кажемо: видите колико смо јаки, имамо оружје.

Ви апсолутно схватате проблем који данас постоји у Русији и ми решавамо то у пријатељском тону. Мислим да смо то урадили веома правилно. Истовремено, догађаји који су се одвијали у градовима поред рудника представљају комплекс проблема који данас постоји у земљи.

Са једне стране, предузеће је било државно, сада је то акционарско друштво, и у низу предузећа удео државе је мањи од 50%. Рударима су се борили за то да рудници постану њихови; сада су они постали газде и не могу себи да обезбеде плате. Неки су се одрекли производње угља, негде су се појавиле комерцијалне структуре, цене расту, долази до неравномерне расподеле дохотка. Ре-

зултат – рудар не добије плату месец-два, чак и више. Покренули смо неколико кривичних поступака.

Истовремено, рекли смо рударима да не смеју да блокирају железнице. Проблема понекад решавају стрпљиво, понекад без стрпљења, али ако ти нешто радиш због свог интереса, не смеш да забораваш интересе других људи. Људи који су радили на железници изгубили су доста новца због њих.

Дакле, ми такође имамо доста проблема, али постоји један принцип кога се држимо – то је побољшање односа нашег Министарства унутрашњих послова са министарствима унутрашњих послова у другим државама. Рекао бих да је наша међународна активност веома интензивна, како у земљама Балтика, тако и у земљама Европске заједнице и Америке.

Данас је ситуација таква и многи мисле да ће се руска мафија проширити на целу Европу и Америку. Када сам био у Немачкој, где сам држао говор на једном од симпозијума, рекао сам следеће: морате бити врло пажљиви када користите израз "руска мафија". Својевремено нисмо правили разлику користећи израз "лице кавкаске националности". И сада се исто тако говори о руској мафији; али она је повезана са мафијом у другим земљама и онај ко каже да постоји само руска мафија, нека боље погледа каква мафија постоји у његовој земљи, његовом непосредном окружењу.

Већ смо склопили више споразума са многим земљама, са 42 земље, и зато бих ја желео да дам следећи предлог: да на данашњем састанку разрешимо једно питање, а то је да размотримо могућност потписивања уговора о сарадњи између Министарства унутрашњих послова Руске Федерације и Министарства унутрашњих послова Савезне Републике Југославије.

Ми смо припремили нарт нашег споразума и желимо да вам га предамо како бисте ви, када се вратите у вашу земљу, могли да га дате Министарству унутрашњих послова које би га размотрило и дало своје мишљење о њему.

Др Шешел: Хвала. Мислим да ми у принципу прихватамо све облике сарадње са Русијом, пошто је ово специфична област. Одмах по повратку предаћу овај нарт споразума савезном министру унутрашњих послова, господину Соколовићу, а обавестићу и председника Милошевића. Ја лично сматрам да ће наши државни органи извршне власти бити заинтересовани за све видове сарадње, а они ће вам на ово одговорити наредних дана.

Прашкоч: Хвала. Дозволите да вам још једном пожелим много среће у решавању свих проблема. До виђења.

Др Шешел: До виђења.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ ПО ПОВРАТКУ
ДЕЛЕГАЦИЈЕ САВЕЗНЕ СКУПШТИНЕ ИЗ РУСИЈЕ

ПРВИ КОРАЦИ

Делегација је веома лепо примљена на заседању Заједничке скупштине Савеза Русије и Белорусије. Била је окружена највишим почастима, и остварила је контакте са многобројним истакнутим политичарима Русије и Белорусије

Др Шешељ: Даме и госполо, парламентарна делегација Савезне скупштине и Савезне Републике Југославије управо се вратила из посете Русији. Ми смо веома задовољни резултатима посете. Прва три дана учествовали смо на заседању заједничке Скупштине Русије и Белорусије. Ви, вероватно, знате да је у току поступак доношења одлуке о нашем статусу као страних посматрача у Савезу Русије и Белорусије у Парламентарној скупштини, а у нашој земљи је покренута и иницијатива, уз сарадњу Српске радикалне странке, која је наишла на повољан одјек у нашој јавности, да наша земља ускоро буде и пуноправни члан Савеза. Ту иницијативу је подржао и велики број истакнутих руских политичких личности с којима смо разговарали.

Наша делегација је веома лепо примљена на заседању заједничке Скупштине Савеза. Били смо окружени највишим могућим почастима. Остварили смо контакте са многобројним истакнутим политичарима Русије и Белорусије, а посебно је председник заједничке Скупштине, господин Селезњов, у част наше делегације приредио свечану вечеру на којој су били сви чланови најужег руководства и једне и друге Скупштине.

После тога, три дана наша делегација је провела у Москви. Ту смо, такође, имали бројне сусрете са свим шефовима парламентарних фракција и група у Државној думи Русије. Поред тога, имали смо разговоре с првим замеником министра иностраних послова, господином Аблејевим. Данас смо имали разговоре са првим замеником министра унутрашњих послова, господином Прашковом. Имали смо разговоре са генералом Ивашовим, начелником главне управе за сарадњу са страним армијама. Примео нас је и његова светост патријарх московски и целе Русије, господин Алексеј II. Данас нас је примио градоначелник Москве, господин Лужков, а амбасадор Савезне Републике Југославије у Москви, синоћ је, у част наше делегације, приредио велики пријем, за око 300 званица. Најистакнутије личности из свих области политичког, јавног и културног живота Москве и Русије су нас почастовале својим присуством.

Замолио бих и остале чланове делегације да кажу своју оцену рада и резултата нашег боравка у Русији.

Јела Веселић (СПС): Добро вече, делим мишљење шефа наше делегације парламентарне скупштине. Из Русије сам се вратила с убеђењем да руски Пар-

ламент и ови државни органи стоје на становишту да ће помоћи Србији у решавању актуелних проблема, а то је проблем Косова и Метохије. Вратили смо се са подршком Русије, а то је да је Косово и Метохија унутрашња ствар Србије и Савезне Републике Југославије. Цела Русија нас подржава у решавању тог проблема мирним путем, а прихватили су учешће у слању великог броја својих посматрача, у оквиру ОЕБС-а, на Косово и Метохију. Мислим да можемо рачунати на подршку целе Русије и Белорусије.

Слађана Стаменковић (ЈУЛ): Делим мишљење мојих колега из парламентарне делегације да је посета Москви и Јарослављу, где је одржана Скупштина Савеза Русије и Белорусије, била изузетно успешна, притом, не малим бројем сусрета и разговора, већ степеном сазнавања и разумевања наших руских колега, парламентарца, али и представника власти, садашњих проблема у Савезној Републици Југославији, и путева за њихово решавање. Посебно сматрам важним њихово прихватање нашег инсистирања на потреби свеобухватније економске сарадње, уз дипломатску политичку подршку, која нам је неопходна у овом тренутку.

Милорад Бојовић (СНС Црне Горе): Драге колеге и поштовани грађани, делегација која је боравила у Москви, на високом нивоу је одрадила свој задатак. Одрадила је оно што су наша држава и државни органи зашталли. Имали смо изванредан пријем код државних органа Русије и Белорусије, код наших пријатеља. Оно што интересује наше грађане, биће урађено у заједничком блоку послова који је предвиђен у што скороријем року.

Наша делегација је демонстрирала јединство, као што влада и јединство у Савезној Републици Југославији. Патриотски блок, који чине ове странке чији су представници испред вас, урадио је добро посао и то ће, свакако, имати одјека и у наредном периоду у нашој земљи.

Желидраг Никчевић (СНС Црне Горе): Мислим да је овом посетом и резултатима који ће тек уследити, трасиран један од најважнијих стратешких праваца заштите нашег интегритета и суверенитета. Мислим да је невероватно да у овој земљи било ко буде резервисан према савезу са Русијом, јер би тако нешто било глупо. Било би апсурдно и било би супротно нашим националним интересима.

Договорене су и неке конкретне ствари које ће обрадовати сваког Србина и сваког патриоту ове земље.

Станислав Стојановић, амбасадор, начелник Управе за Русију и ЗНБ министарства иностраних послова Савезне Републике Југославије:

— Ништа не бих додавао овоме што је већ рекла парламентарна делегација.

Новинар: Који су конкретни резултати и помаћи?

Др Шешељ: Конкретни помаћи ће се видети у најскорије време.

Имате ли још питања? Ако немате, хвала вам што сте дошли.

Повратак из Русије:
веома смо задовољни резултатима посете

НЕЗАВИСНИ ОД ИСТИНЕ

На конференцији за новинаре, која је одржана у Руској думи, др Шешељ је, коментаришући реакције грађана и медија наше земље и Русије о приступању СР Југославије Савезу Русије и Белорусије, поменуо и писање тзв. "независних" новина

"Они немају никаквог утицаја ни у српском ни у руском народу. Таква штампа постоји само да би западни медији имали некога, по својој вољи, да цитирају. Нисам срео ниједног руског патриоту који има озбиљно мишљење о таквим новинама, а то што они објављују ових неколико дана, смешно је и Русима и Србима. То не заслужује никакав озбиљан коментар"

"Московске новости"

1-8. 11. 98.

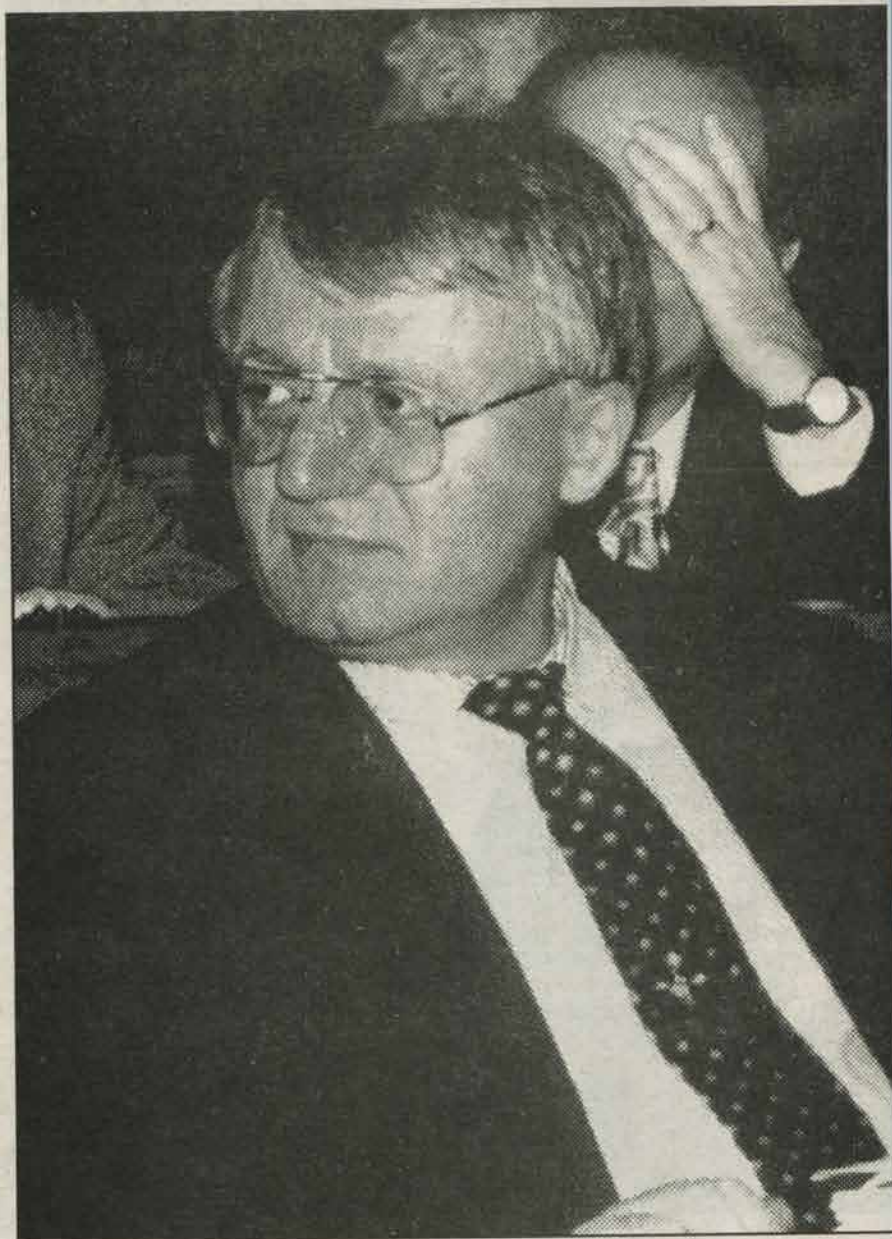
Стара представа

Као јака после шамара у Београду се не стишавају одједи међународне конференције "Руска политика на Балкану", одржане средином октобра. Поред југословенских, на њој су учествовали политичари и научници из других земаља региона. Али за нас, Србе, тих тешких дана посебно је било значајно присуство представника руске делегације, у коју су ушли председник Комитета за међународне послове Државне думе Владимир Лукин, његов заменик А. Пономарјов, као и политолози Константин Затулин и Андраник Миграњан.

Присуство тих људи у Београду у тренутку када се решавала судбина наше земље, и не само ње, привукло је свеопшту пажњу. Тим пре што је тих дана у Југославију допутовала и група посланика руског парламента на челу са потпредседником Сергејом Бабурином.

У одсуству Лукина, који је каснио један дан, улогу прве виолине одлучили су да преузму Затулин, кога су представљали као "заменика градоначелника Москве" и Миграњан. Али, одмах су засвирали фалш ноту присвојивши себи искључиво право не само на руски, већ и српски патриотизам. Они су се, у кратко, заузимали за то да Русија предузме активну империјалну политику.

У једном од најтрагичнијих момената српске историје надали смо се да ћемо чути од руских политичара речи подршке. Желели смо да заједнички потражимо начине изласка из крајње тешке ситуације, надали се да ћемо осетити реалну помоћ све јачем демократском покрету – једином који је у стању да сачува напаћену Србију од нових жртава и заустави најзад трагедију која траје већ девет година, од тренутка када су одјекнули на Балкану први хици последњег рата.

Др Војислав Шешељ: трн у оку мондијалистима и њиховим медијима

Али скоро ништа од тога и нисмо чули. Није била изговорена ни реч о реалној помоћи српским избеглицима, и о подршци управо тих дана забрањеним независним новинама и радио станицама. Уместо тога, на конференцији је био присутан дух рага, чули су се позиви за оружану интервенцију Русије, лансирале идеје о државном(!) уједињењу Југославије са Русијом и Белорусијом. О

бало подржати ни недавну резолуцију Савета безбедности бр. 1199 о Косову.

У таквом миљеу пријатно се издвajaло одмерено, дубоко промишљено иступање Владимира Лукина. Не одричући очигледну потребу за развојем односа двеју земаља, он је позвао на политички реализам, очување мира који је неопходан и народима Југославије и народима Русије.

Примедба редакције: Као посредна потврда догађаја у Београду је и међупарламентарна скупштина Русије и Белорусије, одржана у Јарослављу. Почасни гост посланика био је лидер српских смеђокошулаша Војислав Шешељ. Што би се рекло, коментар је сувишан.

Дневне новине
"Нова известија", 3. 11. 98.
Најава

Југославија се прикључује Русији и Белорусији?

Јуче су Русија и Белорусија наставиле редовне покушаје ка зближавању. У Јарослављу је започело рад девето заседање парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије. Његови учесници треба да размотре подужу листу питања како би реформирали Савез двеју држава који тапка у месту, и како би га претворили од папирно-декларативног у реално функционишући.

Јучерашњи дан у Јарослављу дао је могућност да се озбиљно поразговара о потенцијалном проширењу Савеза Белорусије и Русије преко Југославије. Ако су раније разговоре о таквој могућности оцењивали врло скептички, сада, после доласка у Јарослављ југословенске парламентарне делегације, оне већ могу бити другачије, посебно ако се узме у обзир југословенски "десант". Гости су на заседање дошли у репрезентативном саставу. Шеф делегације је највећи српски политичар, потпредседник владе Републике Србије, Војислав Шешељ, шеф радикалне странке. Остали чланови делегације су чланови владајуће у земљи Социјалистичке партије Србије и Југословенске левице (ЈУЛ), која се налази под покровитељством супруге председника Милошевића, докторке Марковић. С обзиром на строгу партијску дисциплину српских социјалиста и ЈУЛ-а, може се претпоставити да је састав делегације СРЈ одобрен на највишем политичком нивоу и њен долазак у Јарослављ треба схватити као политичку најаву с тежином. Пре почетка заседања Војислав Шешељ је изјавио да је делегација дошла у име читаве Југославије, да СРЈ рачуна да у "двојци" има статус сталног посматрача уз могућу перспективу каснијег прикључења Југославије као пуноправног члана Савеза Белорусије и Русије.

Чини се да Југославија почиње да користи паузу добијену од НАТО-а како би ојачала своје позиције. Ступањем у Савез Белорусије и Русије као трећи

Конференција за штампу у Државној думи:
неки од присутних новинара примају плате од Ђерђа (Џорџа) Сороса

неизводљивости тих планова (а неке њихове присталице дошле су дотле да су се упустиле у озбиљно разматрање стварања заједнице границе, не прецизирајући, истина, на који начин) сведочи прича која се чула међу новинарима у Београду после сусрета Сергеја Бабурина са Слободаном Милошевићем. Познати пријатељи Велике Русије, Бабурин, предложио је председнику СРЈ да се уједине три државе, на шта је Милошевић, пола у шали, пола у збиљи, одговорио да ће се таква држава звати "Велика Србија"...

Током конференције постало је очигледно да најватреније радикале како у Русији, тако и у Србији, више не задовољава не само политика Јељцина-Козирјева из раног периода нове руске државности, већ ни политика Јевгенија Примакова и као министра иностраних послова и као премијера Русије. Миграњан је посебно изјавио да се политика Козирјева разликује од политике Примакова само у реторици, да је потписивање договора Русије са НАТО, 1997. године, била највећа грешка, да није тре-

сусрет колега, који је претендовао да се назове међународна научна конференција, повремено се претварао у руски предизборни митинг, који је изазивао код присутних мучан утисак. Понекад је изгледало да су се неки руски гости окупили у Београду искључиво ради тога да пред новом публиком одиграју представу из старог репертоара, која је поприлично досадила публици код куће. "Дошли су Руси који мрзе једни друге", говорило се у кудларима.

А оно неколико професионалних и трезвених иступања руских и српских научника и политичара утопило се у хору агресивне митоманије.

Бранко Симић

ИЗВЕСТИЈА

члан за њу би могло да постане озбиљна заштита од незаконитог притиска светске заједнице. Колико јуче, таква перспектива је сматрана за чисту политичку фантастику. Данас, после Јарослава, о фантастици нико више не говори.

Марија Деметјева,
"Нова известија"

Дневне новине
"Комерсант дејли", 4. 11. 98.

Југословени плаше Запад савезом са Москвом

Стварање "војног, политичког и економског савеза Русије, Белорусије и Србије" предложио је на јуче завршеном заседању парламентарне скупштине Русије и Белорусије шеф југословенске делегације српски вицепремијер Војислав Шешељ. Први корак биће учињен већ за месец дана: на следећем заседању Југословени ће добити статус посматрача.

Према речима лидера српских националиста Шешеља, нови словенски савез је "неопходан ради стварања алтернативе НАТО и Европској Унији". Он је уверен да "велике шансе за ступање у савез има Јерменија и Украјина, а у перспективи његови чланови могу постати Бугарска, Румунија и Словачка".

Укључење у словенски савез Србије уместо Југославије, Шешељ није случајно предложио: он покушава да у њему искључи учешће реформаторске Црне Горе, која заједно са Србијом чини Југославију. Сем тога, Шешељ би желео да повеже Москву са европским ортодоксима Лукашенко и Милошевићем. Српски вицепремијер предложио је већ на данашњој седници да његова земља стекне статус посматрача у Парламентарној скупштини, а на следећој да постане равноправни члан. Али, евентуални партнери су одлучили да не журе: како је изјавио председавајући Геннадј Селезњов, на следећем заседању ће се, вероватно, решавати питање одобрења статуса сталног посматрача Југославији.

У МИП-у Русије иницијативу Шешеља сматрају неостваривом. У разговору са дописником "КД" руски дипломата је предлог Београда назвао "идејом за унутарсрпску употребу": "Српски политичари сами схватају њену неостварљивост, а лансирају је да би изнервирани

Запад, плашећи га војним савезом са Москвом".

Двоструку игру Београда, изгледа, да је разоткрио чак и жестоки присталица словенског братства, белоруски председник Александар Лукашенко. Он је изјавио да за стварање савеза трију држава "треба знати жеље југословенске стране, а у Београду за сада пажљиво разматрају, и на данашњи дан не могу се изјаснити о спремности прикључења белоруско-руском савезу". И стварно, председник Милошевић, који о савезу гово-

ри врло опрезно, може у сваком тренутку изјавити да је све то — лично мишљење Шешеља.

Генадјј Сисојев
Дневне новине
"Известија", 4. 11. 98.

Јарослављска представа Војислава Шешеља

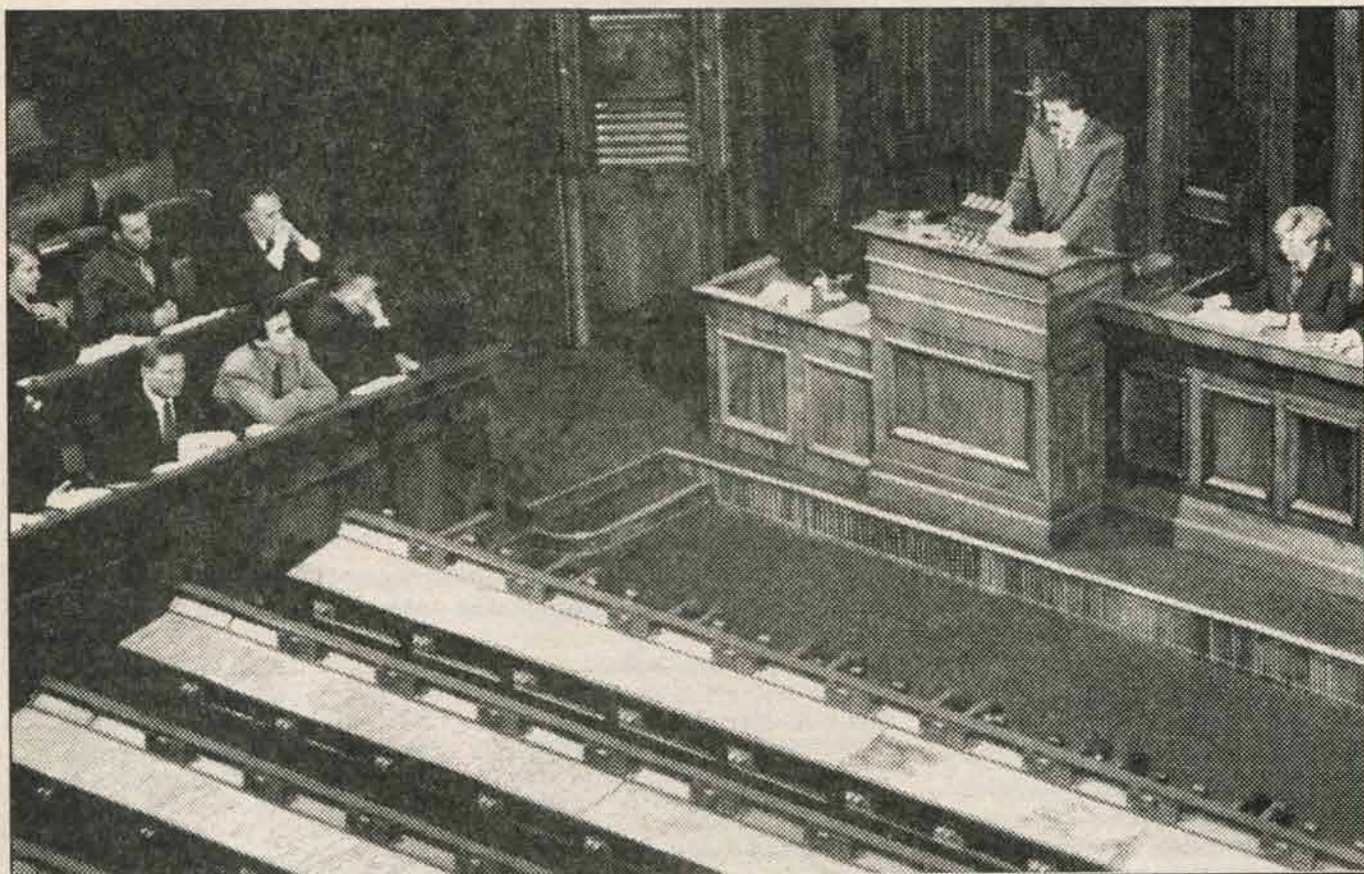
Најодиознији политичар Србије хоће да се уједини са Русијом.

"Овде се чуо предлог да Хрватима треба кашикама вадити очи. Слажем се с тим. Желим само да додам: кашике морају обавезно бити зарђале како би се изазвало инфицирање крви".

Коме може да припада ова сликовита изјава? Манијаку, лулаку, серијској убици? Уопште не. Тако је говорио, и то не тако давно, Војислав Шешељ, лидер Српске радикалне странке, вицепремијер владе Југославије. Ове недеље он је

Злонамерно парафразирани: председник Белорусије Лукашенко никада није изјавио да тројног савеза неће бити

Разочарао Запад: Савезни парламент је усвојио декларацију о приступању СР Југославије, у својству посматрача, Савезу Русије и Белорусије

допутовао у Јарослављ да представља своју земљу на деветом заседању парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије.

Шешеља, чији жестоки национализам повремено поприма клиничке облике, често пореде са Владимиром Жириновским или са вођом француског Националног фронта Жан-Мари Ле Пеном. Разлика је само у томе што Ле Пен и Жириновски више воле да шокирају публику на речима. Даље од туче са својим опонентима и опоненткињама ни један ни други за сада нису ишли.

Док је Шешељ човек од дела. Одреди бојовника које је формирао борили су се у Хрватској и Босни, где су учествовали у етничким чисткама и убиствима мирног становништва. На Западу Шешеља сматрају ратним злочинцем. Ниједан политичар који држи до себе неће му пружити руку. И одавно ниједан парламент га неће пустити на своју седницу.

Али, руски и белоруски депутати имају свој поглед на ствари. Шеф српских радикала не само да је присуствовао у сали, већ је био и заговорником. Смисао иступања госта своди се на следеће: данас југословенска делегација има статус посматрача на парламентарном форуму Савеза, али ускоро она треба да постане његов пуноправни учесник. Говор Шешеља аудиторијум је дочекао овацијама.

Ето ти истинска круна интеграционих напора руске дипломатије! Савезу Москве са Александром Лукашкенком не желе да се прикључе ни Украјина, ни

Казахстан, ни друге републике бившег СССР-а, с којима је обнављање веза витално важно за Русију и на економском, и на политичком плану. Али, најзад замена је пронађена – Срби.

Они, истина, немају заједничку границу ни са нама, ни са Белорусима, али као мираз имају читава четири рата. Један већ тече – са двомилонском албанском мањином. Други може почети у сваком тренутку и то са читавим НАТО пактом. И још два изгубљена – у Босни и Хрватској.

Идеју уједињења Русије и Југославије у једну државу озбиљно схватају, изгледа, само у Москви. И то само неки

активисти комунонационалистичког лагера. У Београду се илузијама не баве и у бајке неверују. Није случајно што председник Слободан Милошевић у Јарослављ није послао неког од представника своје Социјалистичке партије, већ "млађег партнера" из коалиције. Поставивши Шешеља за шефа делегације, београдски лидер је ставио тачку. Јарославски вођа вође српских радикала тешко да се може схватити озбиљније од пута у Багдад чланова ЛДПР или посете Пјонгјангу Виктора Анпилова и Саже Умалатове.

Максим Јусин

АГЕНТСТВО
ПОСРЕДНИК
ПРИЗВЕСТИЯ
ФАКТ • АНАЛИЗ • ПРОГНО

**Свободна Я
МЫСЛЬ**

БК ТЕЛЕВИЗИЈА, 7. НОВЕМБРА 1998. ГОДИНЕ, ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ,
ПОТПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ СРБИЈЕ У ЕМИСИЈИ "ГРАВИТАЦИЈЕ"

ДОБРЕ ВЕСТИ ИЗ ЈАРОСЛАВЉА

Протекле недеље били смо у Русији, у Јарослављу и у Москви. У Јарослављу на заседању Заједничке скупштине Савеза Русије и Белорусије, три дана, а онда три дана у Москви, где смо имали низ сусрета са истакнутим политичким личностима.

Посета је била веома успешна. У Москви су нам рекли, и наши дипломати и руски парламентарци, да се одавно не памти да је нека парламентарна делегација имала овако успешан и богат програм и оволико политичких сусрета

Водитељ: Добро вече, гледате "Гравитацију". Гост БК телевизије вечерас је потпредседник српске Владе и лидер радикала господин Војислав Шешељ. Добро вече и добро нам дошли.

Др Шешељ: Добро вече и добро вас нашао.

Водитељ: Протекле недеље ви сте били на челу парламентарне делегације

Савезне скупштине која је била шест дана у Белорусији и у Русији.

Др Шешељ: Не, нисмо били у Белорусији, били смо у Русији. Били смо у Јарослављу и у Москви. У Јарослављу на заседању заједничке скупштине Савеза Русије и Белорусије, три дана, а онда три дана у Москви, где смо имали читав низ сусрета са истакнутим политичким личностима.

Водитељ: С ким сте разговарали?

Др Шешељ: У Москви смо имали разговоре са шефовима свих парламентарних фракција и група. Имали смо разговоре и са представницима органа извршне власти, првим замеником министра иностраних послова господином Авдејевом, са замеником министра унутрашњих послова господином Ташковом и са начелником главне ул-

Иницијатива за приступање СР Југославије Савезу Русије и Белорусије добро је примљена у руској, белоруској и нашој јавности

раве за међународне везе Генералштаба руске армије, генералом Леонидом Ивашовом. То су били разговори на ниивоу извршне власти.

Примио нас је и негова светост Патријарх московски и целе Русије, господин Алексеј П. Посетили смо градоначелника Москве, господина Ришкова, а у парламенту смо имали разговоре са Геннадјом Зјугановом, Владимиром Жириновским, Кузњцовим, који је представљао "Наш дом Русија", а то је странка бившег премијера Черномырдина. Затим, са представницима Народне власти, Аграрне партије и многим другим парламентарним групама и фракцијама.

Званице из пријатељских земаља

Водитељ: Синоћ сте, по доласку на Сурчински аеродром, изјавили да је посета била успешна. Шта то значи?

Др Шешељ: Ја мислим да је била веома успешна. И у самој Москви су нам многи рекли, и наши дипломати, руски парламентарци, да се задуго не памти да је нека парламентарна делегација имала овако успешан и богат програм и оводико политичких сусрета.

Врхунац свега био је пријем који је амбасадор Југославије у Москви, Борислав Милошевић, приредио у част наше делегације, на коме је било 300 истакнутих политичких, војних, културних личности, међу њима маршал Јазов, генералпуковник Ивашов, затим генерали и пуковници, капетани бојног брода и копнене војске, морнарице, ваздухопловних снага, специјалних јединица. Чак је био шеф обавештајне службе Русије на том пријему. Читав низ политичких личности.

Били су затим амбасадори Украјине, Белорусије и Словачке. Били су њихови војни изасланици, затим посебни изасланици за одбрану Словачке, за одбрану Украјине. То је вероватно пракса остала још из времена Варшавског пакта, да је посебно био изасланик за одбрану поједине земље чланице, а посебно војни изасланик, у правом смислу речи.

Реч је о генералима, кад је реч о војном аташеу за одбрану одређене државе, а о војним изасланицима са пуковничким чином, читав низ других дипломата, али су позвани били само из ових пријатељских земаља и интересантно је да су се олазвали у пуном саставу. Мислим да је то посебно значајно. Знали смо за ставове руских и белоруских званичника, али су дошли и украјински и словачки. Поготово је то значајно у погледу Словачке јер је тамо дошло до промене владе. Али, ја се надам искрено да ће и нова влада...

Водитељ: Какви су њихови ставови....

Др Шешељ: Разговарали смо о разним питањима, знате, и они истичу да им је стратешки интерес, то нам је

потврдио и словачки амбасадор у Београду, да им је стратешки интерес развијање добрих односа са Југославијом, и да промена власти у њиховој земљи, по том питању, практично ништа неће значити. И то је за нас веома важно.

Неких недоумица је у јавности било, какве ће последице имати долазак на власт опозиционих партија. И, мени је веома драго, а и ово је један сигнал, долазак амбасадора и генерала и пуковника, војних изасланика - то је један јасан сигнал да им је стало до што бољих односа са Југославијом.

Међународне уговоре потписује извршна власт

Водитељ: Да ли је током посете Русији нешто конкретно договорено и потписано?

Др Шешељ: Договорене су разне ствари, а потписано није ништа. Знате, ово је наша парламентарна делегација, и ми нисмо били овлашћени за потписивање међународних уговора. Међународне уговоре потписују органи извршне власти. Да сам ишао као потпредседник Владе Србије, то би било могуће.

У овом својству то није било могуће, али последњих дана боравка, заменик

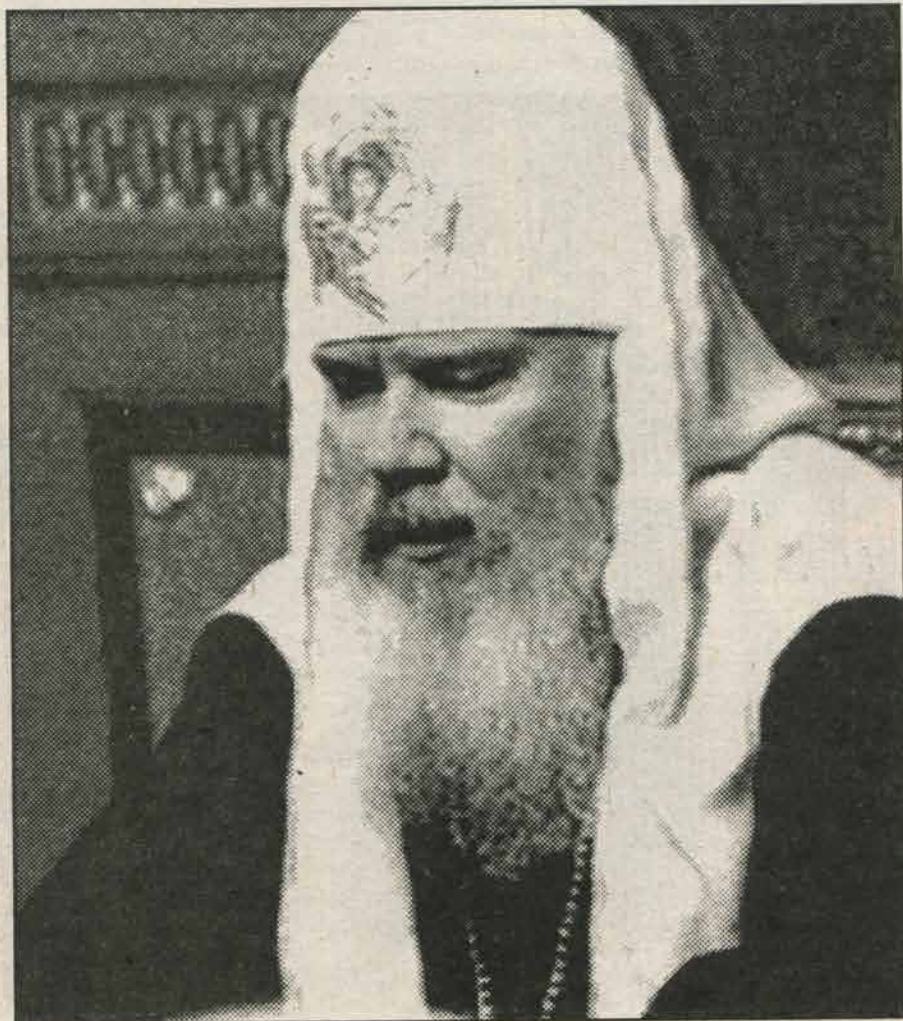
министра унутрашњих послова, господин Ташков, ми је дао текст нацрта споразума који је понуђен нашем савезном Министарству за унутрашње послове за потписивање. Реч је о споразуму о сарадњи Министарства унутрашњих послова Русије и Југославије, и то једном, по оцени наших дипломата, добром предлогу.

Водитељ: Који је подразумевао шта?

Др Шешељ: Па ја вам то не могу причавати док се не потпише. Знате, морате водити рачуна, могу вам све отворено до краја говорити шта смо разговарали са парламентарцима, са патријархом, са градоначелником, итд. Оно што сам разговарао са представницима органа извршне власти, то није за јавно коментарисање.

То је ипак нешто што долази у домен директних билатералних односа, и о томе могу извести само председника Милошевића, премијера Булатовића и друге људе који воде нашу спољну политику, и у том случају министра иностраних послова Јовановића.

Водитељ: Кажете нисте ишли као представник извршне власти, нисте могли ништа да потписујете. Реците ми сада, са чим сте ви пошли на састанак интерпарламентарне, значи скупштине Русије и Белорусије?

Савез благословила Руска православна црква:
Патријарх московски и целе Русије Алексеј II

Др Шешељ: Прво, наши представници су у својству гостију учествовали и раније на заједничким заседањима Савеза Русије и Белорусије. И у том погледу ово није никакво изненађење.

Друго, у току је поступак доношења одлуке да наша земља буде стални посматрач седана заједничке скупштине Савеза Русије и Белорусије. То је већ много званичнији статус. Иницијатива је стигла пре неких двадесетак дана, можда непуно месец дана.

Водитељ: Од кога?

Др Шешељ: Од господина Селезњова, председника Државне думе Русије и копредседника заједничке скупштине. И та иницијатива, кад је стигла у Савезну скупштину, прослеђена је на мишљење Савезном министарству иностраних послова. Наше Савезно министарство иностраних послова је, 20. октобра,

дало позитивно мишљење и препоручило да се прихвати. И ја претпостављам, већ на следећој седници Савезне скупштине, да ће и формална одлука бити донесена и да ће наша делегација на следећем заседању у Минску, већ бити у статусу сталног посматрача.

Вишестраначка репрезентативна делегација

Водитељ: Значи, ова посета није била организована на руку Војислава Шешеља и поводом идеје радикала, већ је имала све званичне атрибуте.

Др Шешељ: Прво, знате, не може овако важна посета бити организована на руку Војислава Шешеља. Знате, ово је вишестраначка парламентарна делегација, у којој су били представници

свих највећих парламентарних партија, изразито патриотске оријентације.

Госпођа Јелна Веселић је члан Главног одбора СПС-а и савезни посланик, Слађана Стаменковић је члан Дирекције Главног одбора ЈУЛ-а и савезни посланик, Милош Бојовић је члан Главног одбора Социјалистичке народне партије Црне Горе и савезни посланик и Желидраг Никчевић је председник Српске народне странке Црне Горе и савезни посланик. Ја сам био као члан Српске радикалне странке. Дакле, то је једна врло репрезентативна делегација.

Ја сам у више наврата истицао, и за време боравка у Русији, да наших пет партија имају више од двотрећинске већине посланика у доњем дому Савезне скупштине, у Веху грађана и више од апсолутне већине у Веху Република. И, то је на свој начин, давало пуну озбиљност посети наше делегације и свим сусретима које смо тамо имали.

Друго, ви сте свесни, вероватно, да сама чињница да сам ја изабран за шефа те делегације, одређен за шефа Делегације, говори и о ставу других политичких партија, које су узеле учешће у томе, и о претежном политичком мишљењу у нашој земљи. Српска радикална странка је негде недељу дана пре поласка делегације покренула иницијативу да наша земља постане пуноправни члан Савеза Русије и Белорусије. И та иницијатива је добро примљена и у нашој јавности и у белоруској и руској јавности врло добро примљена.

Процес приступања Савезу је почео

Водитељ: Да ли би можда тежина ваше посете и ваше делегације била већа, да тако кажем, да је неко из СПС или из ЈУЛ-а био из неког вишег дела у хијерархији, значи неко ко је или шеф посланичке групе или тако неко, у вашој делегацији?

Др Шешељ: Ја мислим да је наша делегација имала пуну тежину. Друго, ви знате, кад се одређују делегације, за шефа делегације се одреди истакнута личност једне партије, а онда не иду најистакнутије личности других партија, јер ту може да дође до извесне страначке сујете и суревњивости, ко ће да буде шеф делегације итд.

Значи, у овој варијанти, СПС не би одређивала Горицу Гајевић или ЈУЛ не би одређивао Љубишу Ристића да им ја будем шеф делегације. То већ знате може да изазове неке суревњивости у међустраничким односима.

Водитељ: Ви сте сарађивали одлично на путу?

Др Шешељ: Ми смо одлично сарађивали. Добро смо се слагали по свим питањима и то је много изненадило. Причају нам наше дипломате да је то редак случај да једна делегација борави шест дана са тако интензивним програмом.

Ингеренције савезних органа: само савезни председник, премијер или министар иностраних послова могу да потпишу приступање Савезу Русије и Белорусије

да не дође до неких трзавица унутар делегације, да због ових напора, због сталних путовања, не дође до неких међуљудских, чисто, размирица, итд.

Водитељ: Били сте добар шеф.

Др Шешел: Али, ја сам користио сваки слободан тренутак да у возилу, где смо се нашли, у неким слободнијим, опуштенијим приликама мало узмем улогу и онога ко разведри атмосферу.

Водитељ: Да ли је Савезна скупштина требало да донесе одлуку о томе да ми тражимо чланство у Савезу Русије и Белорусије, или је било довољно ово, ко што ви кажете...

Др Шешел: Не може Савезна скупштина да доноси одлуку да будемо пуноправан члан Савеза. Савезна скупштина може донети одлуку што се тиче међускупштинске сарадње. То је да будемо стални посматрач. Ја сам убеђен да ће та одлука бити изгласана јер постоји консензус међу нашим странкама и позитивно мишљење Министарства иностраних послова.

Дакле, ту више практично нема препрека да одлука буде донесена и мислим да ће до децембра то да се реализује, ако буде заседање Савезне скупштине. Друго, ту постоји још један статус о коме би могли да одлучујемо кад се он унесе у статут Савеза Русије и Белорусије, а то је статус придруженог члана са саветодавним правом гласа.

И то је врхунац онога што може да уради парламент. А, евентуално приступање Савезу у својству пуноправног члана, то могу уговорити само органи извршне власти. Савезни председник може потписати тај споразум, премијер или министар иностраних послова.

Ја очекујем да је могуће у најскорије време да дође до сусрета на највишем нивоу, дакле председника Милошевића, председника Јељцина и председника Лукашенка, или на нивоу премијера - премијера Примакова, премијера Булатовића, Белоруског премијера, или на нивоу министара иностраних послова, итд. То је сада ствар органа извршне власти. А ова иницијатива је имала толико велику подршку и у нашој и у њиховој јавности, да сам убеђен да је процес почео и да га више нико не може зауставити.

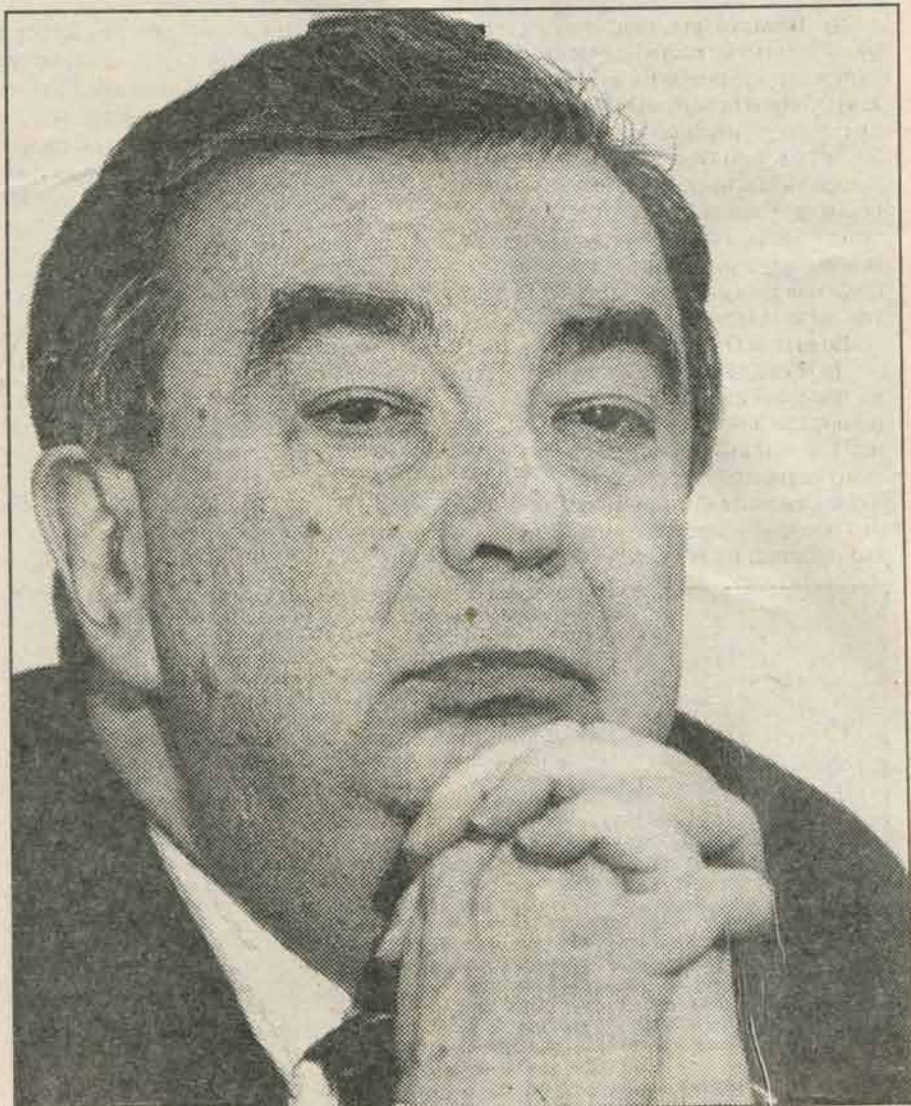
Сад можемо само размишљати о којим варијантама и у ком временском периоду ће се нешто од тога реализовати.

Савез штити

држављане земаља чланица

Водитељ: Шта је сад у процедури у Савезу Русије и Белорусије, значи, о чему се сада одлучује?

Др Шешел: Они доносе читав низ заједничких закона који регулишу разна питања из домена међусобне сарадње. Савез Русије и Белорусије, ја управо проучавам његов статут и прикажу га и у најновијем броју Велике Србије, опширно, да би наша јавност би-

Јевгениј Примаков: руски политичари су схватили да оно што Запад данас ради нама, сутра спрема Русији

ла упозната о томе, је једна врста конфедерације.

Дакле, чланице Савеза остају суверене државе, али на Савез преносе извесне надлежности, које су у заједничком интересу, тако да постоји и заједничко држављанство савеза, које подразумева да је сваки држављанин земље чланице држављанин и Савеза, што значи да Савез штити држављане свих земаља чланица, по свим оним питањима по којима држављанство једне државе или савеза држава доноси грађанину који поседује то држављанство, одређена права, одређене привилегије и одређену заштиту.

Водитељ: Кажете, проучавате Статут. У том Статуту још увек нема могућности да ми будемо придружени члан.

Др Шешел: Има. У Статуту има могућности и потписана је процедура стицања статуса новог члана. И, Статут чак предвиђа да Савез тада мења назив. Дакле, наше евентуално приступање, довели би до промене Савеза. Како, то би се договорили.

Водитељ: А за придруженог члана је другачија процедура?

Др Шешел: За придруженог члана није било предвиђено, и сад је припремљен напрт измена. Ми смо добили тај напрт. Скупштина је упозната са напртом и припрема се усвајање следећем заседању.

Водитељ: И на шта ћемо ми да идемо? Ми ћемо прво да идемо на придруженог члана...

Др Шешел: Ми већ идемо на статус сталног посматрача. Ја сам лично убеђен да ће да се отвори могућност...

Водитељ: Па нешто између ове две могућности.

Др Шешел: Не, не. Ово је ово што сад постоји. И што је код нас у процедури. Наше се странке слажу. Слаже се Савезно министарство иностраних послова.

И ту нема препрека да буде усвојено. Кад се створи могућност придруженог члана са саветодавним правом гласа, Српска радикална странка ће бити за то, а у разговору са члановима наше делегације стекао сам утисак да ће и њихове партије бити за то. То ни у ком погледу није проблематично. То може бити само корисно за нашу земљу.

Генерал Весли Кларк: Американци међу балканским народима траже топовско месо за реализацију својих интереса

Наша земља је и раније била придружени члан СЕВ-а са саветодавним правом гласа, тако да ја мислим да ће и та одлука бити донесена. То је сад моја претпоставка, јер о томе нису вођени разговори у Савезној скупштини.

Водитељ: Кад Савез Русије и Белорусије о томе одлучује, значи о промени тог дела статута, у Минску сте рекли, кад је то?

Др Шешел: У децембру у Минску.

Водитељ: Да ли Савезна скупштина пре тога треба да донесе одлуку?

Др Шешел: Не можемо ми доносити одлуке док се не створи могућност. До тога, ја претпостављам да ће наша Савезна скупштина донети одлуку о статусу сталног посматрача, па би онда наша делегација на зајеничку скупштину у Минск ишла у том статусу. То је значи виши статус од овога, у коме смо сада били.

Западне силе су непријатељи Србије

Водитељ: Шта ми добијамо свим тим, о чему ви причате. Значи, ако се приближимо Русији и Белорусији, и у овим својствима, шта добијамо?

Др Шешел: Добијамо много. Показао се да су нам Руси ипак искрени савезници и пријатељи, иако су неки у нашој јавности лансирали различите тврдње о овоме, ономе. У критичном моменту, најкритичнијем моменту у ових осам година балканске кризе, Русија је чврсто стала уз Србију.

И Белорусија. Да не говорим о Белорусији. Она је и за октаву више од тога. Друго, то може стабилизирати међународну позицију наше земље. Треће, ми више не треба да имамо никаквих илузија. Српски радикали их нису имали ни раније, а мислим сада ниједна политичка партија нема никаквих илузија. Западне силе су нам непријатељи.

Циљ Американца је да униште Србију. Да униште српски народ. Да нам отму територије. И, то је њихов дугорочни интерес. И нема више потребе ни да им правимо уступке, ни да им се улагајемо, било шта друго да радимо. Знате, кад се нека од ових маргиналних странака опет залаже за пријатељство са Америком, са Европском унијом, са НАТО пактом, са овим и оним, подсећају ме на жртву којој целат одсече једну руку, а жртва га убеђује да

му је пријатељ и да жели с њим максималну сарадњу.

Кад му целат одсече и ногу, он га опет убеђује да му је пријатељ, да жели са њим сарадњу, убеђује целата да су целатове намере добре, а целат вреба како и главу да му скине с рамена. Е, тако се неки на нашој политичкој сцени понашају.

Што се тиче патриотских странака, мислим да су оне одавно начисто с тим какве су намере западних сила и да ми једноставно на том плану нема шта да тражимо. Са појединачним земљама је могућа добра сарадња. Знате, ја морам увек да истакнем пример Италије, без обзира што је чланица НАТО пакта, међуржавни односи су релативно добри, и све су бољи.

Пример Грчке такође, итд. Али постоје земље које су нам отворени непријатељи. Гледајте Америку, гледајте Велику Британију - нема ту шта више да се разговара.

ММФ и Светска банка лоши саветници

Водитељ: Господине Шешел, шта ћемо са економском трансформацијом?

Др Шешел: Прво, ниједна земља на свету која је слушала савете Међународног монетарног фонда и Светске банке није економски успела. Ко год је примењивао њихове рецепте пропала је и ту више не треба да ширимо илузије. Видели сте шта је Сакс урадио са нашом економијом зато што га је влада Анте Марковића слушала и чак ангажовала да јој помаже.

Видели сте какав је то био модел приватизације. Ми приватизацију морамо да проведемо и ја сам још увек критичан према нашем данашњем закону и неких ће корекција бити, али не оних суштинских које би доводиле у питање већ започете процесе приватизације, тако да ја истовремено охрабрујем све наше фирме да улазе у тај процес приватизације што пре.

По овом закону, неке нове корекције неће бити на штету оних који су стекли акционарска права тиме што су већ ушли у процес приватизације. О томе се још разговара на нивоу Владе и не могу да кажем када ће нешто од тога бити зрело за излазак у јавност и пред Народну скупштину. Друго, они који су лакоислено прихватили западне савете сада имају проблема са фабрикама које су затворене.

Питајте сада Румуне, питајте Бугаре, питајте Мађаре шта је са многим њиховим фабрикама? У Чешкој су све странци преузели.

Водитељ: Влада сада преговара и са Француским и са британским партнерима око куповине цемента.

Др Шешел: Јесте, али илемо врло рационално. Прво је понуда британске фирме била повољнија него француске, а ми сада њих на неки начин уводимо у једно такмичење, па су се онда

Французи појавили са повољнијом варијантом од ове британске и мислим да је, већ ове недеље, министарка Јоргованка Табаковић обавестила британску фирму да су се појавили неки нови моменти.

Даћемо ономе ко понуди најповољније, али не да дамо некоме нешто бесплатно, па да нам развучи и да се понови случај Галенике и ICN-а.

Водитељ: То су опет Французи и Британци, нису Руси и Белоруси, то вас питају.

Др Шешељ: То што ћемо ми да усмеримо стратешки своју сарадњу са Русијом и Белорусијом и Кином, никада Кино не треба изоставити, са Индијом, са Јапаном, са многим другим земљама које не насућу на територијални интегритет наше државе, не значи да ћемо ми пресећи све везе са западним земљама, поготово са западним фирмама.

Ми и даље остајемо отворени за сарадњу. Нећемо ићи ни на диктат и даље је наш интерес да се ангажује и немачки капитал, француски, енглески, италијански, да се ангажује капитал из свих западних земаља, али не да нам он диктира услове и да нам намеће своју политичку вољу. Ми се не залажемо за изолационизам, али у стратешком смислу ми се усмеравамо према истоку.

То је жеља Српске радикалне странке, а и многих других странака на нашој политичкој сцени. Неће ни Русија одједном да пресеке све канале за проток западног капитала, за ангажовање страних фирми, то би било бесмислено. Ми се залажемо за отворен концепт привреде, али не привреде где ће доћи неко попут Милана Панића, обећати 70 милиона долара, уплатити их на рачун у једној Швајцарској банци, када уђе у Галенику, када преузме свој пакет акција те паре опет вратити у Америку.

Ми сада морамо да истражимо шта је ту било, каквих криминалних радњи напретек.

У овом тренутку најважнија војна сарадња

Водитељ: Колико је та жеља Српске радикалне странке, значи за повезивање и отварање ка истоку, мотивисана војном сарадњом и оним што можда Русија и Белорусија могу да нам понуде у одбрани од притисака НАТО-а?

Др Шешељ: Много и војном сарадњом.

Водитељ: Да ли је то превасходни циљ повезивања?

Др Шешељ: Није то превасходни циљ. Ја бих говорио о политичкој, економској, војној и културној сарадњи и све је подједнако битно. У овом тренутку у целој јавности изгледа да је најважнија војна. Јесте веома важна, али је важна и политичка, економска, културна итд.

Водитељ: Како би то приближавање функционисало, с обзиром на територијално разграничење и ту просторну

удаљеност између Југославије и Русије и Белорусије?

Др Шешељ: То ништа не значи.

Водитељ: Да ли та војна сарадња може да се обавља?

Др Шешељ: Наравно да може. Кад бисмо били пуноправни члан Савеза нико не би смео да прети бомбардовањем, јер ако бомбардује Савезну Републику Југославију то је исто када би бомбардовао Русију и Русија одговара свим средствима. Не би ником пало на памет у НАТО пакту, нико не би ризиковао нуклеарни рат због тога.

Наравно, нико нормалан, али наравно ко зна какав лудак се може наћи за командним полугама НАТО пакта. Опасност те врсте увек је присутна и у време хладног рата увек је била присутна. И данас, поготову данас када је Русија један део свог нуклеарног потенцијала уништила у споразумима са Американцима.

Топовско месо за америчке циљеве

Водитељ: Према вашем мишљењу колико је чврст став Русије у овој кризи која је иза нас, значи претњама НАТО пакта, био пресудан да се не деси оно што се могло десити?

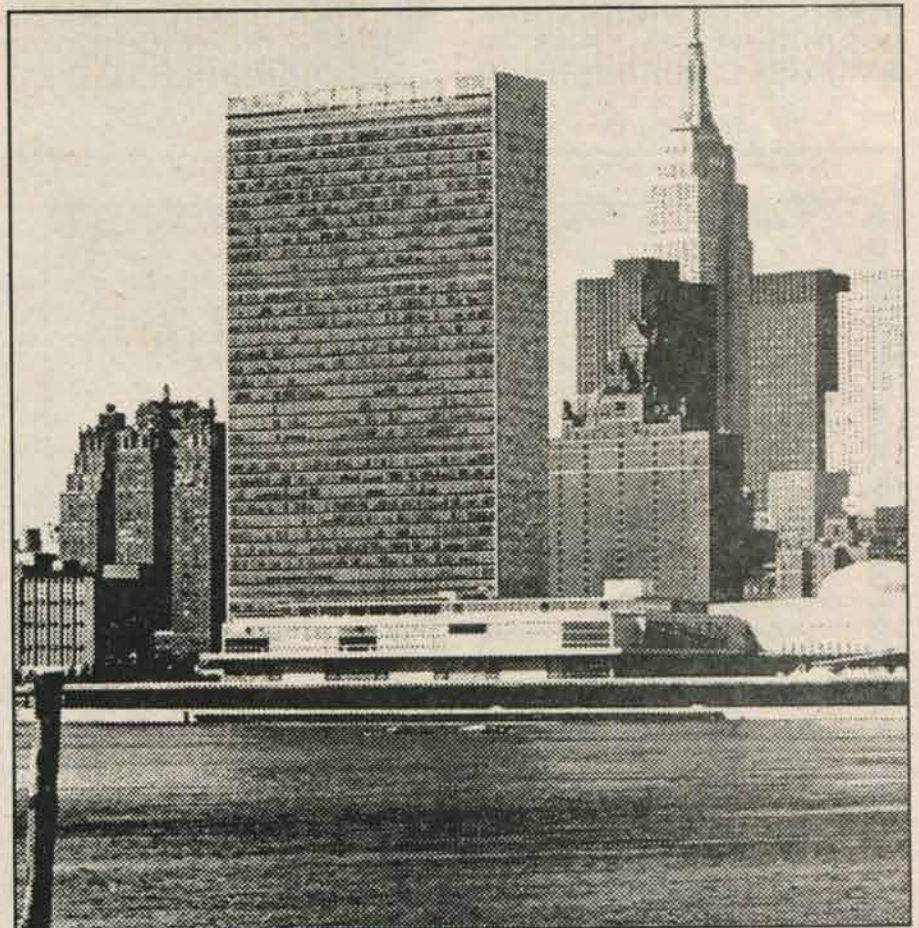
Др Шешељ: Био је веома пресудан и две су ствари превагнале. Наша одлучност, нашег савезног председника Милошевића и Владе народног јединства

Србије, да ни по коју цену не дозволимо трупе НАТО пакта на нашој територији и да не дозволимо да се Косово и Метохија издвајају и из правног система Србије. Ту смо били спремни и да нас бомбардују, и да ратујемо, и све остало, али то не дамо.

То је био веома битан фактор одвраћања. НАТО највише покушава претњама да оствари. Он би и бомбардовао, али се поставља питање шта даље? Американцима се не шаљу њихове трупе да ратују на Балкану и они већ смишљају да створе неке трупе за хитне интервенције од Румуна, Бугара, Македонаца, Грка, Турака, Албанаца, шта им све падне на памет, да неко други буде топовско месо за реализацију тих циљева.

То је дакле био одлучујући фактор. Други важан фактор био је став Русије и одлучно реаговање руског премијера Примакова и председника Јељцина, министра одбране маршала Сергејева, генерала Ивашова, начелника главне управе за спољне везе генералштаба Руске армије и са њим смо се сусрели. Грехи фактор је одлучан став Кине и Русије да ће уложити вето у Савету безбедности УН на резолуцију којом би се омогућавала војна интервенција против наше земље.

То је био веома битан став и ту смо захвални кинеској и руској влади, јер ако би НАТО пакт напао без одговарајуће резолуције Савета безбедности у питању би била чиста агресија и она

Палата на Ист риверу: ниједна земља на свету која је слушала савете Међународног монетарног фонда и Светске банке није остварила економски успех

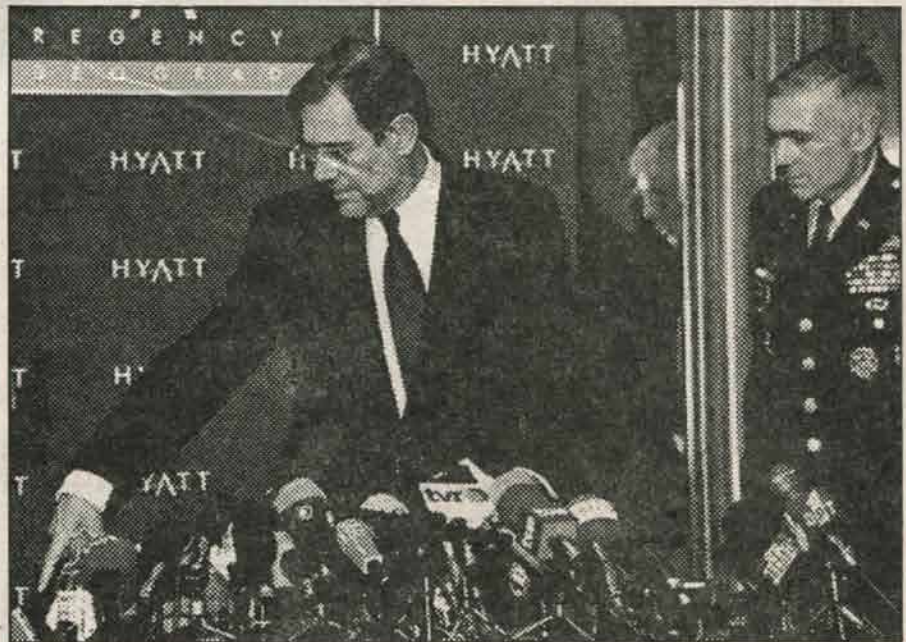
би много тога поломила на Западу у правној структури, у сфери идеологије, у сфери неких политичких вредности у које се Запад још увек вербално заклиње, с тим што ја не искључујем могућност да и Уједињене нације негде могу бити агресор, као што су биле у Корејском рату. То је била чиста агресија Уједињених нација, јер Кина тада није била у Савету безбедности.

Она је била ван Уједињених нација и Американци су убачили у Савет безбедности и у структуру Уједињених нација режим са Тајвана и то је било све до 1972. године, када је Никсон постигао споразум са кинеским руководством о дипломатским односима и када је Тајван избачен из Савета безбедности.

Друго, Русија тада није учествовала у раду Савета безбедности. Једно време је бојкотовала због неких других ствари, укупних лошијих односа са Западом. То је време најинтензивнијег хладног рата и Американци су то искористили, изгласали резолуцију и кренули на Кореју. Кореја је због те агресије још увек подељена.

Водитељ: Мислите да би Русија била спремна да то учини сада по питању Југославије, иако је у овако тешкој економској ситуацији и толико пуно зависи од финансијских средстава са Запада?

Др Шешељ: Свест код свих руских политичара се битно преломила. Сви су сада свесни да оно што Запад ради нама спрема сутра и Русији. Ту је раније било много недоумица, а сада их више нема. Чак код партије Јаблока, два су сусрета била са представницима партије Јаблока, на нивоу парламентар-

Солана и Кларк долазе на састанак са уредницима "независних" медија: колико "Гласа Америке" овде, толико нашег програма у Америци

не фракције и са господином Лукином, председником Одбора за спољну политику Државне думе и оба сусрета су била врло срдачна и ту су политичари Јаблока указивали да потпуно подржавају позицију Србије и да су против било какве стране интервенције, да су свесни неких намера запада и тд.

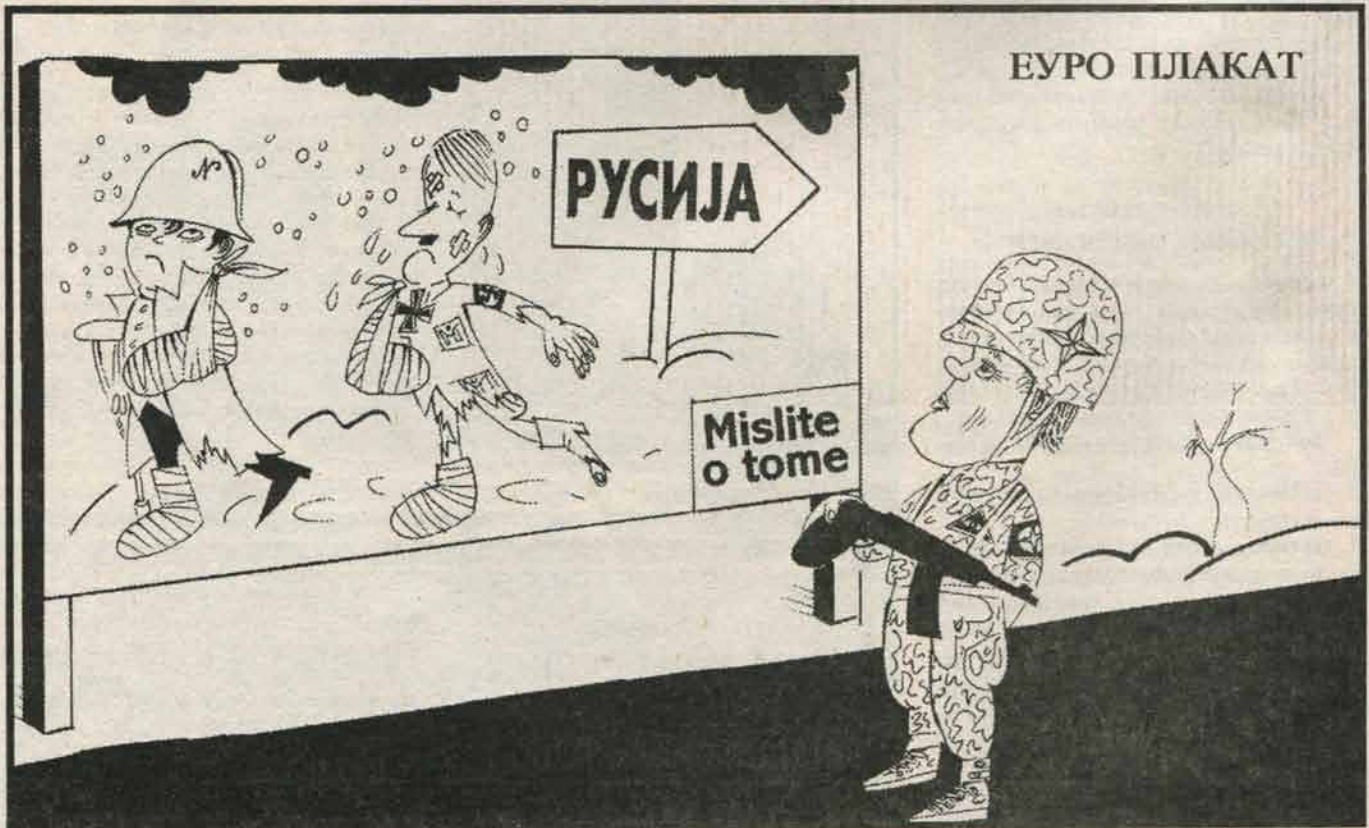
Тај Јаблоко је на гласу у Русији као изразито прозападна партија. Овамо никаквих спорења није ни било са Зјугановим, са Жириновским, ту су увек ствари стајале добро. Наш дом Русија, то је, рескао сам већ, бивша владајућа

партија, Аграрна партија, Руски региони итд, сви су сада на скоро истим позицијама по питању Србије и Савезне Републике Југославије.

Американци цитирају новине које финансирају

Водитељ: Да ли сте задовољни како су руски медији пропратили вашу посету?

Др Шешељ: Да, руски медији су веома добро пропратили нашу посету, све телевизије су емитовале у више навра-

ЕУРО ПЛАКАТ

та наше изјаве, наше интервјуе, наше коментаре, делове мог говора на заједничкој скупштини и тд. Сва штампа и 90% штампе је веома позитивно писало о овоме.

Било је неколико листова који су попут Наше борбе, Данаса, или Дневног телеграфа, као Известија, Новаја известија, Комерсант Дејли итд, али то су новине које се финансирају са Запада, које подстиче Сорос, стране обавештајне службе, све оно што је и код нас присутно. Те новине имају веома мали тираж, али служе за цитирање на Западу.

На Западу неће да цитирају ниједан већи лист из наше земље, ни Полити-

мути позитивну атмосферу у нашој јавности поводом наше посете.

Водитељ: Немају Закон о информисању, па могу да раде шта хоће.

Др Шешељ: Немају Закон о информисању, али су имали један веома добар пројекат Закона о верским заједницама и мало су ту уступке учинили, али мислим да ћемо ми морати нека њихова искуства из тог законског пројекта да искористимо, јер је у Русији права поплава тих новоформираних верских секти које долазе са Запада, које су огрегле у криминал, дрогу, баратају неким парасихолошким феноменима, једноставно трују људе и та нека искуства

није дао. Лукашенко подржава Савез и вероватно сте чули његову другу изјаву која је дата после ове лажне и лансиране, где каже да је он у потпуности за тај Савез. Он се у својој политици свакодневно понаша на тај начин.

Водитељ: Да ли сте ви контактирали са њим?

Др Шешељ: Са њим лично не, али био је потпредседник Владе Белорусије на заседању скупштине. Био је потпредседник Владе Русије и Белорусије. Са њим сам разговарао и разговарао сам са господином Чернобирцем, који је председник Одбора за спољну политику Парламента и генерал Руске армије и то ратни ветеран из Авганистана са богатим војним искуством, а надам се да ће се ускоро указати прилика да се сусретнем са председником Лукашенко и веома радо бих ту прилику искористио.

Водитељ: Без обзира што га западни медији окривљују, блате га, називајући га диктатором?

Др Шешељ: Сваког патриоту тако блате западни медији. За њих је добар само онај који је спреман да изда свој народ и да служи туђину, само онај који је спреман своју земљу да доведе до капитулације, да је преда на милост и немилост западњацима, само им је такав добар.

То видите и по нашој политичкој сцени, кога овде највише мрзе, а кога највише воле. Воле Весну Пешвић и компанију. Весна Пешвић, као што рече један њен политички компанион из блиског времена, има више гласача у Америчком конгресу, него у српском народу.

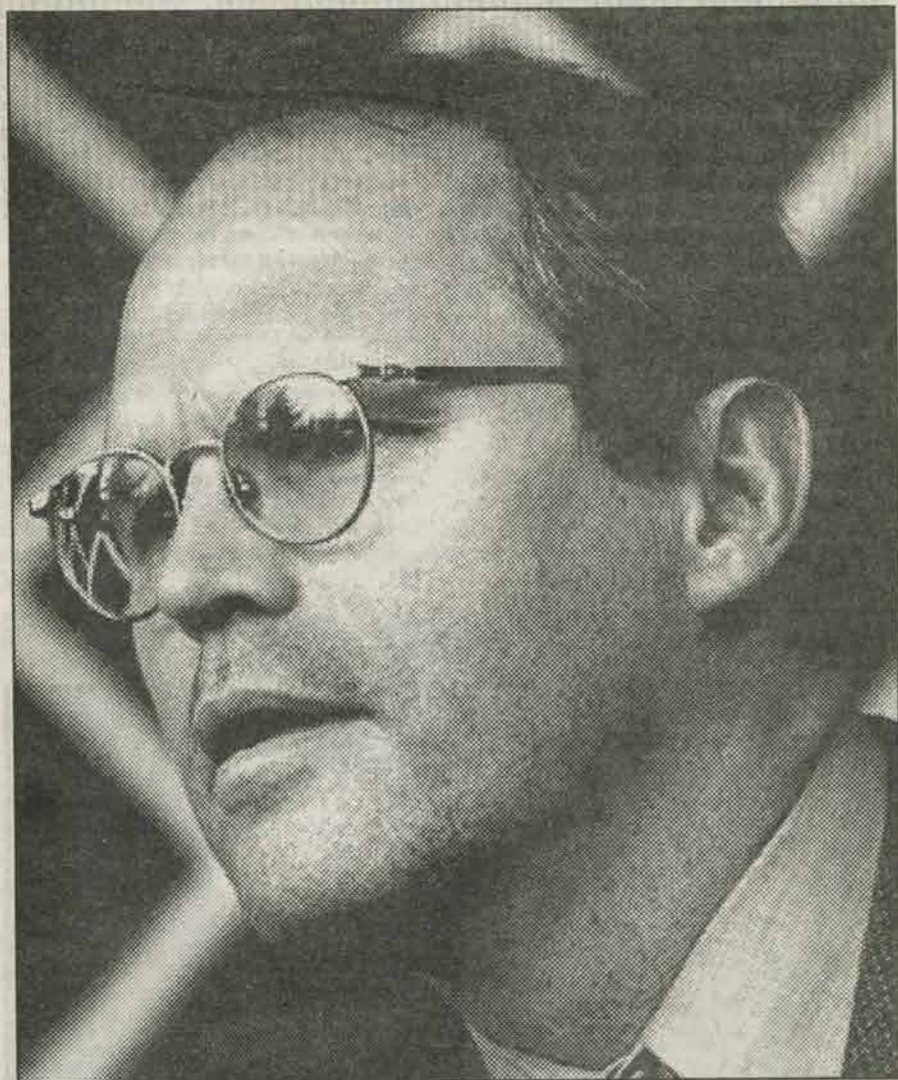
Скупа цена страних диктата

Водитељ: Господине Шешељ, да ли постоји опасност да ваша иницијатива о повезивању са Русијом и Белорусијом заврши можда као и она председника Милошевића о повезивању Југославије и Грчке у конфедерацију?

Др Шешељ: Не, ја мислим да и та иницијатива, коју је председник Милошевић пре неколико година поднео и започео није сасвим замрла. Она у перспективи може бити веома реална. Нису зрели услови и још увек је Грчка чланица НАТО пакта, али видели сте колико је била успешна посета маршала Сергејева Грчкој.

Друго, велики проблем око Кипра је присутан, где је Грчка витално заинтересована. Треће, видели сте реаговање Турске на одлуку Кипарске владе и сагласност Руске владе да набави ракете С-300. Ствари се у светској историји толико убрзавају и захуктавају да нико од нас не може предвидети њихов даљи суд.

Ја сам убеђен да постоје велике могућности у блиској перспективи да се створи један моћни источни савез у коме би била Русија, Белорусија, Југославија, Грчка, Бугарска, Румунија,

Лоши амерички клијенти: Кристофер Хил има великих проблема са шиптарским политичким партијама

ку, ни Велику Србију, али радо цитирају Нашу борбу или Данас, који је имао 5.000 тираж и чујем да више не излазе, не знам шта је било. Непрекидно га цитирају и због тога и служи, и због тога га финансирају. Тако вам је и са овим новинама. Можете мислити, Руски дневни лист који се зове Комерсант Дејли, невероватно, али истинито.

Тако је код нас и Бета цитирала те листове, врло радо то дочекао Студио Б да би на неки начин покушао да по-

која смо стекли у разговору вероватно ћемо применити код нас, јер је у току поступак израде пројекта закона о верским заједницама.

Западни медији блате сваког патриоту

Водитељ: Шта је са изјавом Александра Лукашенка да Југославија наводно није спремна за Савез?

Др Шешељ: То је потпуно измишљено. Никада Лукашенко такву изјаву

Словачка, Украјина, Јерменија, Грузија, Казахстан и Кипар.

Водитељ: Како господине Шешел, када су све те земље, које ви набрајате, економски врло исцрпљене у овом тренутку?

Др Шешел: Исцрпљене су зато што су биле лакомислене. Прво, комунистички начин вођења економије показао се као непродуктиван, неэффексан и ту се једна цена платила. С друге стране, платила се још скупија цена прихватањем диктата Међународног монетарног фонда и Светске банке.

То је докрајчило источну економију, али постоји нешто треће што је веома важно, потенцијали ових земаља су добри, поготово руски потенцијал и ти руски потенцијали у најскорије време ће доћи до пуног изражаја.

Бабурин шеф антнато групе

Водитељ: Да ли је Југославија заинтересована за улазак у Заједницу Независних Држава?

Др Шешел: О томе се још није разговарало на званичним нивоима у нашој земљи, али што се тиче Српске радикалне странке ми смо за такву иницијативу, ми бисмо то и подржали, ми бисмо то и иницирали, али сада радимо на овоме. Знате, да не нагомилавамо иницијативе, па да се ниједна не реализује. Да идемо ипак озбиљно у том правцу.

Свестан сам ја да то не може брзо преко ноћи да се уради, али у сваком случају треба на томе интензивно ради-

ти. Разговарали смо са господином Бабурином, с којим смо имали неколико сусрета и који је био један од наших главних домаћина. Он је потпредседник Државне думе Русије и предводи једну парламентарну фракцију, али је и шеф Антинато групе парламента, која окупуља 200 посланика и чије ће комплетно руководство ускоро доћи на позив посланичке групе Српске радикалне странке у званичну посету нашој земљи.

Ту сам испред наше посланичке групе упутио позив на лицу места, али мислим да ће имати сусрете и са свим осталим посланичким групама. Са њим смо разговарали и он је рекао да ће упутити позив да наша земља пошаље госте на заједничку скупштину заједнице независних држава, која се одржава у Петрограду. То ће бити у догледно време, не могу вам сада тачно рећи датум.

Ту је могуће да стекнемо статус сталних посматрача и евентуално придруженог члана, али много је лабавија веза у Заједници Независних Држава, него у Савезу Русије и Белорусије. Овај улазак у Савез Русије и Белорусије био би много крупнија ствар за нас.

Посматрачи са Запада професионални шпијуни

Водитељ: Друго конкретно питање - да ли сте се договорили са Русијом и Белорусијом, значи са њиховим представницима, око учешћа њихових чланова у Мисију ОЕБС-а на Косову, око верификатора?

Др Шешел: Ја сам на сваком месту разговарао са свим званичницима, исказао нашу жељу да буде што већи број руских посматрача, белоруских посматрача, и желимо и посматраче из Украјине и Словачке, и из неких других земаља, које нису чланице ОЕБС-а, а имају коректан приступ балканским проблемима.

Нама је то веома важно, јер смо свесни да ће велики број посматрача са Запада бити обучени шпијуни, обавештајци, официри у цивилним одељима и истакао сам на више места да нама сада прети највећа опасност да нам се са Запада организује нешто слично ономе што се десило у Сарајеву, попут пијавце Маркале, Партизанског гробља, старе пиваре, улице Васе Мискина, где су западне обавештајне службе, пре свега ЦИА, организовале да Изетбеговић побије своје грађане, своје становништво, да би се то приказало у јавности као српски злочин и да би било повод за предузимање неких енергичнијих и истовремено злочиначких мера против Србије и српског народа.

Водитељ: А зар баш то није било објашњење због чега је, наводно, дозвољено мисији ОЕБС-а да дође, да се увери, да не би било тих намештања и таквих ствари?

Др Шешел: Слушајте, лично мислим да нама већа опасност прети да нам они наместе, него да они контролишу да се то не деси, и ту не треба имати никаквих илузија, то је моје мишљење. Због тога нам треба што већи број посматрача

НАТО отворио карте: Ибрахим Ругова је званично позван да присуствује скупштини НАТО пакта

из блиских земаља, и свентуално, неутралних земаља, чији ће верификатори бити коректни и неће дозволити да неко њима манипулише.

Сада су хтели и у Републици Српској да фалсификују председничке изборе, па се појавио извештај број ОЕБС-ових посматрача, који су рекли да њима њихова част не дозвољава да у томе учествују, па су Американци одустали. Иначе, петнаестак дана су о томе расправљали.

Водитељ: Какав може однос да буде верификатора на Косову, значи, колико може да буде оних који ће бити можда нама наклоњени, у односу на оне који можда неће бити?

Др Шешел: Па, нама у принципу није потребно да су нам наклоњени. Нама је довољно да буду објективни.

Водитељ: Колико ће бити таквих?

Др Шешел: Тешко је то сада прогнозирати. Знате, у Русији је спремно нешто око 200 посматрача, а ми сматрамо да би их требало бити више.

Водитељ: У Белорусији?

Др Шешел: У Белорусији ће бити између 10 и 20, не могу тачно сада да вам кажем. Знате, земље - чланице ОЕБС-а, према броју становника и према учешћу у финансирање ОЕБС-а, имају право на одређен број посматрача.

Нова тумачења споразума Милошевић-Холбрук

Водитељ: Значи, опет долазимо до економског момента, када...

Др Шешел: Е па, западна политика је толико перфидна, видели сте и поводом овог споразума Милошевић - Холбрук, споразум за нас није неповољан, ми смо неке уступке дали. Који је то уступак - пристали смо да дођу посматрачи ОЕБС-а, пре него што нас врате у чланство ОЕБС-а, где смо суспендовани, а раније смо рекли - вратите нас у чланство, па ћемо прихватити посматраче.

Е то је уступак. И дали смо уступак да неборбени, ненаоружани авиони надлећу Косово и Метохију, што раније не бисмо дозволити, али то не доводи у питање наш територијални интегритет, ни наш државни суверенитет, ни основне принципе за које се залажемо. Али, сада Американци покушавају неким додатним тумачењем да постигну много више и измишљају нове захтеве. Сада траже да ОЕБС-ови посматрачи имају телохранитеље.

Од кога телохранитеље? Да ли им требају телохранитељи зато што их угрожава наша војска и полиција? Не. Угрожавају их шипарски терористи. Е, ако им требају телохранитеље, ево, даћемо им одговарајући број наших полицајаца, да их прате и да их чувају, а не да дођу војници НАТО пакта. Отворено изјављују, ево, јуче, данас, Геренек је изјавио да траже варијанту за се НАТО пакт укључи у рад ОЕБС-ових посматрача.

Е, то не може, то не прихватамо, не може НАТО пакт на нашу територију. Тамо где дође НАТО пакт, тамо је све пропало.

Луиз Арбур без званичних истрага

Водитељ: То што кажете - не може, рекли сте три дана пре него што је споразум Милошевић - Холбрук постигнут, да не може да дође било каква посматрачка мисија на Косово преко ОЕБС-а, ви лично, а дошла је мисија.

Др Шешел: Молим вас, ја сам постављао услов да нас врате у чланство ОЕБС-а, па да онда дође мисија, и о томе говорим већ годину - две дана. Баш тим речима. Када уђете у неке преговоре, увек сте спремни на извештај компромиса и кажете - докле можете ићи, докле не можете. А, председник Милошевић ме је обавештавао, скоро свакодневно ме обавештавао како напредују преговори и каква је ситуација, и о свему осталом.

У то сам био укључен. У тој ситуацији у којој је он био, и ја бих вероватно на исти начин поступио. Видели сте и став Српске радикалне странке, са аспекта опасности која је претила нашој земљи, у датом тренутку, то је био заиста минимално уступака.

Водитељ: Да ли је договор Милошевић - Холбрук, отворио врата за тужиоце и истражитеље Хашког трибунала да дођу у Југославију. Последњих дана се велика гужва дигла око тога - да ли Луиз Арбур може да дође и да ли може да ради на Косову?

Др Шешел: Они могу да дођу, а поставља се питање реципроцитета. Мени нису дали да идем у Хаг, мени нису дали визу, а они кукају што они не добијају визу. Што се мало не изјасне - зашто ја нисам добио визу, кад сам хтео да идем у Хашки трибунал.

Нису ми дали. Шта то значи? Друго, наша амбасада им је дала визу, него су они правили параду око тога, можда нису ни отишли да је узму, да се не би појавили у Београду, можда су очекивали нека неугодна питања, ко зна шта су очекивали.

Видим да је било неколико коректних и савесних људи овде из Београда, који су отворено говорили о суштини тог Хашког трибунала. Они могу да иду на Косово, могу да се распитују, али не могу да воде службену истрагу, то нико не може у нашој земљи, на то Србија није пристала ни 1914, када је Аустроугарска ултимативно захтевала. Док постоје наши државни органи, не могу нечији туђи да обављају њихове послове на нашој територији.

За медије принцип реципроцитета

Водитељ: Последњих дана се чује да ће о томе расправљати Савет безбедности УН.

Др Шешел: Могу они о свему расправљати, они расправљају о медијима,

видели сте - у преамбулу убаци медиј, а ми кажемо - ако вам је жао што смо овде забранили емитовање Гласа Америке, Дојче Велеа, ББС-а, Слободне Европе, хајде да се договоримо - колико Глас Америке овде, толико нашег програма у Америци, колико Дојче Веле овде да се емитује, толико да се емитују наши програми у Немачкој.

Је ли то коректно, је ли то принципијелно? А не, они ће се овде емитовати, имаће читаву мрежу својих послушника, а у Америци нам забрањују и сателитски програм. Од 1992. године ми немамо сателитског програма за наше исељенике.

Принцип демократије - индивидуална изнад колективних права

Водитељ: Шта ће се десити ако Савет Европе тражи, или, као што се помиње, да ће ОЕБС тражити повратак нашег чланства пуноправно, демократизацију земље и слободу медија?

Др Шешел: Наша земља је поприлично демократизована. Има још извесних проблема, наравно, али их има много мање, него у неким другим земљама, које тврде да су демократске.

Мислим да многе ствари које се дешавају свакодневно и у Енглеској, и у Америци, да су незамисливе у нашој земљи, па и по питању демократије. Али, у сваком случају, о свему треба да се разговара, али од битних принципа не смео никада одустајати.

Што се тиче медија, ми имамо један веома либералан закон. По том закону, све је дозвољено осим угрожавања безбедности земље и личних права човека и грађанина. Индивидуална права су увек изнад колективних права, то је принцип западне демократије и демократије уопште.

Не можете ви на рачун колективних права уништити нечија лична права. Не можете ви човека као јединку жртвовати, да би неколицина имала користи од тога. Ево овде, не може неко да објављује измишљотине и клевете. Може, али онда мора да плати казну.

Казне су новчане. Замислите у Америци да неко објави да сам заклао жену Слободана Јовића, неког маргиналног политиканта, или да сам крао црквене паре, као што је објављивала "Српска реч", и мислим "Недељни телеграф", или нешто слично. Колику би тамо казну морали да плате, колику би одштету морали да ми плате - 5-6 милиона долара.

Висока цена за "рекла-казала"

Водитељ: То сте могли и пре овог закон да наплатите и да тужите по Кривичном закону о клевети.

Др Шешел: Пре овога закона поступак је био сувише дуг и компликован и у пракси крајње неефикасан. После овога закона је само поступак много ефика-

снији и новинари онда питају - како они за 24 сата да прибаве доказе? Па у томе и јесте проблем.

Не можете објављивати, док немате претходно доказе. Не можете ви на основу рекла - казала тако крупне ствари износити. А, никада ми није пало на памет, ако ме неко лично увреди кроз медије, може да каже да сам будала, да сам глуп, да сам овакав, да сам онакав - шта ме то брига.

Знате, можда ће неко поверовати, можда неко неће поверовати, али овако једна крупна клевета, када "Глас јавности" објави на првој страни, на насловној страни, да су Маја Гојковић и Желько Симић у љубавној вези - како то може без неких тешких последица по ту новину да прође? А онда треба поставити питање - какве је то проблеме изазвало у њеном приватном животу, па у његовом приватном животу итд.?

Водитељ: А зашто нико није тужио "Глас јавности" због тога?

Др Шешељ: Није још постојао овај закон, а мислим да га ја Маја Гојковић тужила по претходном закону.

Водитељ: Још једно питање - кад смо већ код закона, зашто за новинаре тако брза процедура, кад у овој земљи маса других ненаплаћених, пресуђених ствари...

Др Шешељ: За прекршаје је увек брза процедура и она је убрзана у односу на кривични поступак, јер су прекршајима блаже казне. И највећа новчана казна је блажа од најмање затворске казне.

Водитељ: Хиљаду и двеста.

Др Шешељ: Па слушајте, ви можда никада нисте били у затвору, па не знате, један дан затвора је тежи од 2 милиона динара. То вам ја као стари робијаш могу сведочити.

Водитељ: Вероваћу вам на реч, пошто нисам имао прилике да пробам.

Др Шешељ: Па пробајте једном, затвор је затвор.

Српска радикална странка спремна за изборе

Водитељ: Па имам времена, још сам млад. Реците ми још око Косова, интересује ме хоће ли бити избори за девет месеци, као што је договорено, и да ли ће то можда условити и републичке и савезне изборе после тога, као што је републички министар, Гордана Поп-Лазичић, јуче изјавила у Пироту.

Др Шешељ: Што се мене тиче, и странке којој припадам, ми смо одмах спремни на изборе. Ми бисмо прихватили изборе на свим нивоима. Мислим, када раније сагледавам те проблеме, да ће ти преговори, разговори, тај дијалог делегације Владе Србије са представницима албанских политичких партија, када уопште буде започет, потрајати извесно време, биће ту мукотрпних ствари, биће ту проблема, али то иде у одређеном правцу.

Ми ту нећемо одустајати од уставног система Србије, ни по коју цену. Друго, Албанаца данас нема у Савезној скупштини, а само су двојица, и то ван Косова, у Републичкој скупштини, због тога што су они бојкотовали изборе. Сад

смо се сагласили, сада се председник Милошевић сагласио да у Републичкој скупштини буде најмање 20 Албанаца, а по нашем садашњем закону било би их најмање 25, да су изашли на изборе.

Водитељ: Где се то усагласио?

Др Шешељ: То је било начелно договорено са Холбруком. Друго, десетак Албанаца у Савезној скупштини - да су сада Албанци изашли 1996. на изборе, било би их више од 10 у Савезној скупштини. Ако су грађани ове земље, држављани, учествују у политичком животу, имају права да буду у свим скупштинама, зашто да не?

Водитељ: Наравно, а како ће да уђу у Скупштину?

Др Шешељ: Према броју гласова. По нашем садашњем закону, могуће су ту корекције у закону, да се мало другачије организују изборне јединице, а све остало у закону је сасвим добро.

Водитељ: Али то значи онда да ће морати нови републички и савезни избори, да би они могли да уђу.

Др Шешељ: Па јесте, али ја лично претпостављам да ће то ићи постепено, да ће ићи прво локални избори, па покрајински, или локални и покрајински заједно, па да ће онда ићи савезни, пошто Албанци радије прихватају, њихове политичке партије радије прихватају улазак у савезне нивое власти, него у републичке, и њихова је тежња још увек да се издвоје из састава Србије и да буду директно заступљени у савезној држави, као федерална јединица.

То је оно на шта они рачунају. Мислим да ће бити највише проблема да их

АМЕРИЧКИ ГРАФИТИ

Где су међе НАТО пакта: не би нас изненадило да ускоро почну са отварањем концентрационих логора

убедимо да изађу на републичке изборе. Зато мислим да ће то бити постепено, једни, па други избори, и видим да су такви притисци и са Запада, али ја мислим да је то рационално, да ту нема неког великог проблема.

Спреман Закон о локалној самоуправи

Водитељ: Да ли постоји вероватноћа да, када буду одржани локални избори на Косову, да се одрже локални избори у целој Србији?

Др Шешељ: Па, ја се и за то залажем, и Српска радикална странка, и то би било принципијелно решење, јер са којим онда аргументом ми држимо изборе, само локалне изборе, на Косову и Метохији? Треба на нивоу целе Србије.

Водитељ: И то без обзира да ли ће бити донет нови закон о локалној самоуправи, или по старом.

Др Шешељ: Ја мислим да ће нови закон свакако бити донешен, пројекат је спреман још у мају месецу и спреман је пројекат новог статута Покрајине Косо-

ва и Метохије, у складу са Уставом Србије, и о томе треба да се разговара са представницима албанских политичких партија. Само због тога још тај законски пројекат нисмо понудили Народној скупштини.

Албанске партије ко рогови у врећи

Водитељ: Да ли сте информисани докле су стигли разговори Хила и албанских представника.

Др Шешељ: Па, ја сам ипак шест дана био одсутан, тако да ми треба дан-два да мало похватам конце, да се информисем, али Хил има великих проблема са албанским политичким партијама, непрекидно их окуља, усаглашава. Само што оде, они се опет посвађају међусобно итд. Албанске политичке партије су се показале као врло лоши амерички клијенти, тако да ни Американци у неком тренутку не знају шта да раде више са њима.

Па видели сте сада, то је трагикомично, знате, смејао бих се да се дешава у неком другом делу света - Ибрахима Ругову су позвали да званично присуствује Скупштини НАТО пакта. Ибрахим Ругова се учланио у НАТО пакт - невероватно нешто.

Невероватно, изгледа да живимо најинтересантнији период досадашње историје.

Каква је разлика између Хитлера и НАТО пакта

Водитељ: Само да се то не олупа о нашу главу.

Др Шешељ: Па, многе ствари су се већ олупале о нашу главу. Невероватно је то што се дешава. Друго, а то сам и у Русији изјавио, између Хитлера и НАТО пакта нема принципијелне разлике. Разлика је само у броју досадашњих жртава.

Хитлер је имао 50 милиона жртава, људи убијених на различите начине. НАТО пакт још нема толико жртава, само је то разлика. Иначе, намере су му грозне, и не би ме изненадило у будућности ако се НАТО пакт не заустави, да крену и на концентрационе логоре, на уништење читавих народа итд.

Водитељ: На самом смо крају емисије, кажете - шест дана нисте били ту. За тих шест дана марка је прешла седам динара на улици. Да ли знате то?

Др Шешељ: Па, сазнао сам то, не знам који су разлози, процењујем да су психолошки разлози и мислим да ће се тај курс вратити на ниво испод седам динара за два-три дана. Не верујем да је дошло до штампања пара, јер имамо чврст став да се паре не доштампавају.

Дакле, могу бити чисто психолошки разлози и није случајно што је тај курс поремећен, он је био реалан и подношљив. Дакле, 6,5, шест динара, десет посто изнад званичног је био црни курс, што је сасвим реално. Дошло је до поремећаја у тренуцима директних претњи НАТО пакта, и то је нека ратна психоза, која је захватила људе, и тада свако онај ко има динаре, жури да их претвори у неку чвршћу, сигурнију валуту.

Можда није у потпуности нестало те психозе, али она још неке последнице има. Ја рачунам да ће се то за неки дан вратити на стари ниво, не баш можда на стари, али ту негде, да ће бити испод седам динара за једну марку, што је подношљиво и што је и за нас успех, јер од марта месеца ипак чврсто држимо тај динар под контролом. Неће то бити могуће десет година држати под контролом, али наш је циљ да што касније буде нужна нека следећа девалвација.

Водитељ: Господине Шешељ, хвала што сте били гост БК телевизије. Поштовани гледаоци, гледали сте "Травитацију", останите и даље уз програм БК телекома. Пријатно.

ПИШЕ: Проф. др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

ПРАВНИ АСПЕКТИ САВЕЗА РУСИЈЕ И БЕЛОРУСИЈЕ

1. Статут Савеза

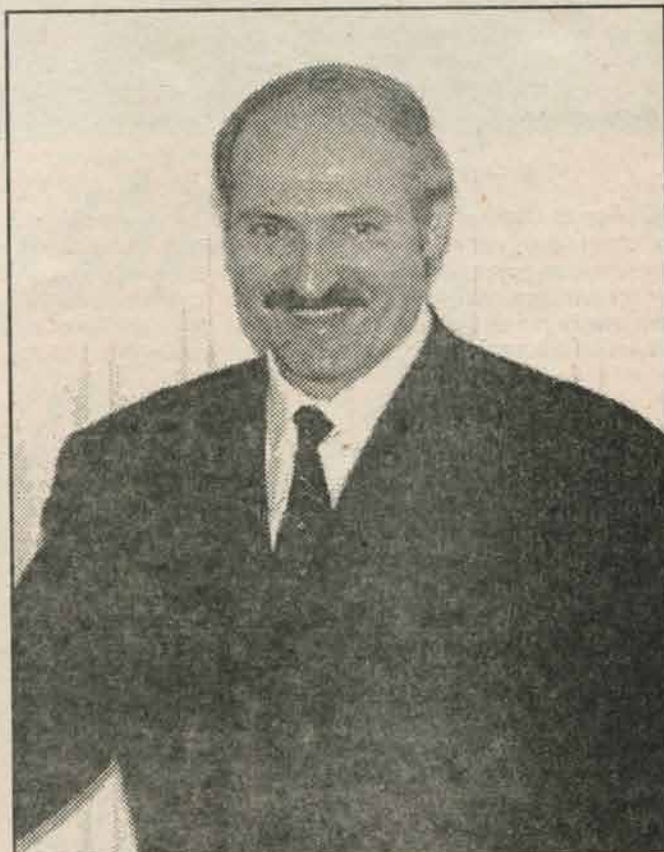
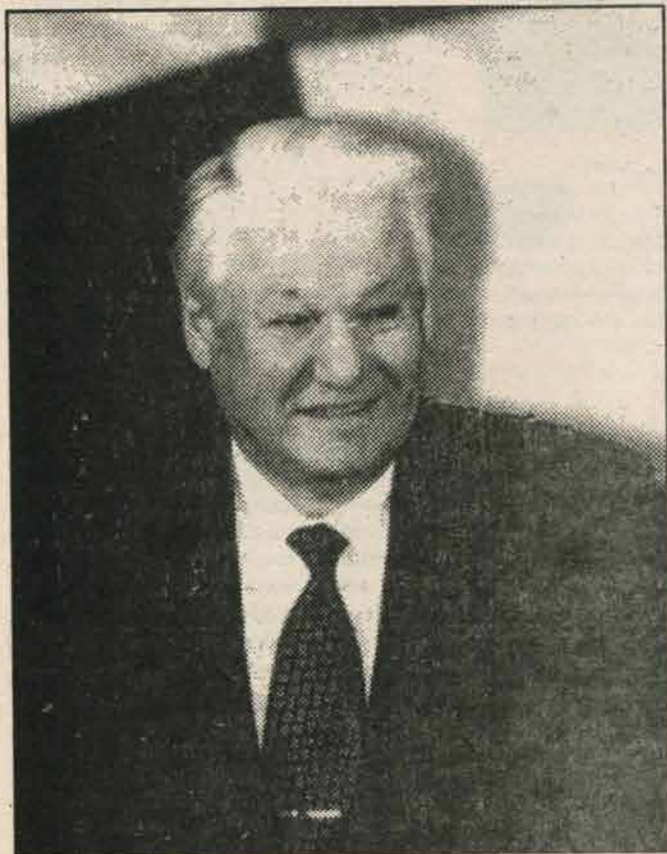
Споразум о Савезу Белорусије и Русије потписан је од стране Бориса Јељцина и Александра Лукашенка 2. априла 1997. године, а 23. маја је усвојен и Статут Савеза који се сматра саставним делом Споразума до кога је дошло вољом народа за повезивањем две блиске државе. Савез је увео своје држављанство, а подразумева се да су сви држављани Руске Федерације и Републике Белорусије истовремено и држављани Савеза. Државе чланице и даље су суверене и њихов Савез се заснива на принципу једнакости, демократије, и поштовања права човека и грађанина. Чланом 3. Статута Русија и Белорусија су се обавезале на сарадњу, добровољност и узајамну помоћ, као и на савесно испуњавање међусобних обавеза и поштовање општепризнатих принципа и норми међународног јавног права.

Перспективе свог развоја Савез изричито види у сталном напредовању процеса добровољног уједињавања Русије и Белорусије, што је у складу са слободом изражавања воље руског и белоруског народа на темељу устава њихових држава. Чланом 4. се наглашава да овај Савез има међу-

народно-правни субјективитет у оквиру статутарно прецизираних пуномоћја. Наглашава се да и даље важе сви споразуми и раније усвојени нормативноправни акти Заједнице Русије и Белорусије, уколико нису у супротности са Споразумом о Савезу и статутима. Иначе, та Заједница је постојала претходних годину дана и директно је прерасла у Савез. Поред тога, правну основу за деловање овог Савеза чине и други споразуми између држава-чланица и други правни акти који се донесу у границама његове надлежности. Посебно су статутом дефинисани циљеви и задаци Савеза, као и основне обавезе држава-чланица.

а) Циљеви Савеза

Циљеви Савеза Русије и Белорусије прецизно су дефинисани чланом 6. Статута: "а) јачање братских односа, пријатељства и свестране сарадње између држава-чланица Савеза у политичкој, економској, социјалној, војној, научној, културној и другим областима; б) побољшање животног стандарда народа и стварање посебних услова за свестран и хармоничан развој личности; в) стабилан социјално-еко-

Подришка очувању опште европске безбедности: Борис Јељцин и Александар Лукашенко потписали су, 2. августа 1997. године, споразум о Савезу Русије и Белорусије

номски развој држава-чланица Савеза, на основу удруживања њихових материјалних и интелектуалних потенцијала, коришћења тржишних механизма и функционисање привреде; г) хармонизација правних система и формирање правног система Савеза; д) гарантовање безбедности и одржавање одбрамбене способности и заједничка борба против криминала; е) подршка очувању општеевропске безбедности и развој узајамно корисне сарадње у Европи и свету."

Чланом 7. је прописан поступак пријема нових чланица Савеза и он је врло једноставан: "Члан Савеза може постати држава чланица УН, која прихвата циљеве и принципе Савеза и прихвата обавезе које предвиђа Споразум о Савезу Белорусије и Русије од 2. априла 1997. године и овај Статут. Приступање Савезу врши се на основу сагласности држава-чланица Савеза. Приликом приступања Савезу нове државе, разматра се питање промене назива Савеза". То значи да би приступање Савезу од стране Савезне Републике Југославије подразумевало потписивање споразума од стране тројице председника, премијера или министра иностраних послова, као и подношење тог споразума на ратификацију парламентарима земаља чланица, након чега би дошло до свечаног проглашења чланства и адекватне промене назива увећаног Савеза.

б) Задаци Савеза

Задаци Савеза су посебно формулисани у политичкој, економској, социјалној, правној и сфери безбедности. Пуномоћја која има Савез у целини или његови посебни органи појединачно су усмерена на обезбеђивање једнакости права грађана, и то посебно у политичкој и социјално-економској сфери.

У политичкој сфери задаци Савеза Русије и Белорусије су: "а) усаглашавање ставова и активности приликом решавања заједничких политичких проблема; б) разрешавање заједничких ставова у вези са међународним питањима која представљају заједнички интерес; в) реализација усаглашених мера за очување међународног мира и безбедности, а у том смислу постизање међународних договора о ограничавању и смањењу наоружања и војних расхода, о ликвидацији нуклеарног и других врста оружја за масовно уништавање; г) подршка развоју демократије у Савезу, очувању и заштити права и основних слобода човека и грађанина, у складу са општепризнатим принципима и нормама међународног права."

Најбројнији су задаци у економској сфери:

"а) обезбеђивање динамичког економског развоја држава-чланица Савеза; б) стварање једнаких услова и гаранција за рад привредних субјеката, јединственог економског простора држава-чланица Савеза; в) формирање и реализација усаглашеног програма тржишних реформи, узимајући у обзир особености економског развоја сваке државе-чланице Савеза; г) стварање услова за слободну економску конкуренцију привредних субјеката; ф) изградње и развоја заједничке инфраструктуре, у првом реду удружених транспортних и енергетских система, система веза и јединственог научно-технолошког и информационог простора; е) унификација новчано-кредитних, буџетских и пореских система, као и стварање неоподних услова за увођење јединствене валуте; ж) примена једнаког режима трговине у односима са трећим земљама, заједничких царинских тарифа и мера брестаринског регулисања спољне трговине; з) развој узајамне трговине и ефикасно функционисање јединственог царинског простора; и) стварање услова за рад транснационалних компанија; к) усаглашавање структурне политике у циљу ефикасног коришћења економског потенцијала државе-чланица Савеза; л) обезбеђивање на територији једне од држава-чланица Савеза грађанима и правним лицима друге државе-чланице Савеза, националног режима у области стицања имовине, поседовања, коришћења и располагања њоме."

Социјална сфера је обухваћена следећим задацима Савеза: "а) разрада јединствених критеријума за вредновање рада, пензијског осигурања, укључујући и висину новчане

помоћи ветеранима рата, оружаних снага и рада, инвалидима и незбринутим породицама, као и при одређивању дефиниција и мера социјалне заштите; б) обезбеђивање једнаких права за грађане држава-чланица Савеза при стицању образовања, добијању медицинске помоћи, у запошљавању, плаћању рада и пружању других социјалних гаранција; в) утврђивање јединствених норми у области заштите рада, социјалног осигурања, производне и социјалне хигијене; г) стварање заједничке информационе базе података о запослености становништва и постојања слободних радних места; д) подршка развоју образовања, узајамном обогачивању културе, стварању истих услова за изражавање, очување и развој етничке, културне и језичке самобитности народа."

У сфери гарантовања безбедности Савез има следеће задатке: "а) у случају потребе, усвајање заједничких мера за отклањање претње суверенитету и независности свакој од држава-чланица Савеза; б) координација активности држава-чланица Савеза у области војне изградње и развоја њихових оружаних снага, заједничко коришћење војне инфраструктуре и предузимања других мера, узимајући у обзир интересе држава-чланица Савеза ради одржавања како њихове одбрамбене способности, тако и одбрамбене способности Савеза у целини; в) разрада и размештај заједничких одбрамбених потенцијала, на тој основи обезбеђивање испоруке и реализација наоружања и војне технике, стварање заједничког система техничког обезбеђења оружаних снага држава-чланица Савеза; г) спровођење заједничке пограничне политике, разрада и реализација заједничких програма у вези са пограничним питањима, организација међусобне повезаности органа управе пограничне војске држава-чланица Савеза на очувању граница Савеза; д) борба са корупцијом, тероризмом и другим облицима криминала."

Задацима у правној сфери државе-чланице Савеза су предвиделе: "а) развој нормативно-правне основе у циљу обезбеђивања даље интеграције држава-чланица Савеза; б) унификација и усаглашени развој законодавства држава-чланица Савеза; в) сарадња у области квалификације и систематизације нормативно-правних аката; г) међусобна правна помоћ, сарадња у изради и развоју информационе базе података у разним областима права."

в) Обавезе држава чланица

Чланом 13. Статута одређене су основне обавезе држава-чланица Савеза и то: "обезбеђивање слободне говора и средстава јавног информисања; обезбеђивање правних гаранција за рад званично регистрованих партија и удружења, укључујући и опозициона; обезбеђивање гаранција за неприкосновеност приватне својине; правно обезбеђивање инвестиционе политике и ефикасна заштита права инвеститора у границама Савеза; гарантовање слободне економске конкуренције привредних субјеката; поштовање и других права и слобода човека и грађанина, која су утврђена у међународно-правним документима и у националном законодавству."

Статутом је прописано да задатке Савеза извршавају његови органи непосредно или органи држава-чланица. У првом случају статут прописује и пуномоћје и поступак, а у другом, се препушта националном законодавству да то регулише у складу с онштим прописима и праксом која је иначе предвиђена за извршавање међународно-правних обавеза. Чланом 15. Статута се одређују пуномоћја која су државе-чланице дале Савезу: "а) обезбеђивање права грађана држава-чланица Савеза која им се дају као држављанима Савеза; б) обезбеђивање једнаких права грађана Савеза у стицању свих видова образовања и добијању медицинске помоћи, запошљавању, плаћању накнаде за рад и у другим областима; в) усвајање правних аката Савеза; стварање правног система Савеза; усаглашавање мера у процесу развоја законодавства држава-чланица Савеза; г) стварање и регулисање заједничког тржишта у области енергетике, спорта и веза; д) обезбеђивање слободног протока роба,

услуга капитала и радне снаге у границама Савеза; е) спровођење јединствене политике царина, укључујући и обезбеђивање јединственог управљања царинским пословима; ж) обезбеђивање повољних услова за функционисање јединственог научног, технолошког и информационог простора, спровођење усаглашене структурне политике, реализација заједничких научних и технолошких програма; з) обезбеђивање јединственог прилаза правном регулисању интелектуалне својине; и) координација активности у сфери валутног регулисања; к) увођење јединствених стандарда, правила књиговодственог рачуна, увођење јединствене статистике; л) разрада, утврђивање и реализација буџета Савеза; м) коришћење имовине Савеза; н) контрола извршења одлуке одлука, укључујући и реализацију буџета Савеза; о) увођење симбола Савеза."

Поред ових пуномоћја, чланом 16. је прописано у којим случајевима државе-чланице доносе усаглашене одлуке у циљу реализације задатака Савеза, с тим што се прецизира да по тим питањима одлуке доносе органи Савеза ако је то у њиховој надлежности, а ако није, државе-чланице су упутене на закључивање међусобних споразума међународно-правне природе. Реч је о следећим питањима: "а) разрада и реализација заједничких програма у економској, социјалној, еколошкој и културној области; б) сарадња држава-чланица Савеза у области спољне политике на питањима која представљају узајмни интерес; в) координација спољно-економске политике, укључујући робе и услуге које се преносе преко царинске границе Савеза, атестирање, одређивање цена и других мера беспаринског регулисања, утврђивање стопа увозних и извозних царина и висина неких царинских дажбина (укључујући и акцизе), других дажбина повезаних са спољно-економском активношћу, као и усаглашене механизме њихове примене; г) обезбеђивање колективне безбедности држава-чланица Савеза; д) сарадња у очувању територијалног интегритета држава-чланица Савеза и заштита граница Савеза; е) борба против организованог криминала, корупције, тероризма и других видова криминала; ж) формирање усаглашених пра-

вних основа економског и социјално-културног развоја држава чланица Савеза, унификација правног режима стварања и активности правних лица; з) стварање једнаких критеријума за одређивање мера социјалне заштите, укључујући и област запослености, заштите рада, производне и социјалне хигијене, социјалног и пензионског осигурања; и унификација новчано-кредитних, буџетских и валутних система, финансијских тржишта, усаглашавање основа анти-монополског, пореског и инвестиционог законодавства; к) координација активности у области заштите животне средине, хидрометеорологије, очувања еколошке безбедности, отклањања последица елементарних непогода и хаварија, пре свега хаварије на Чернобилској АТ." Посебно се наглашава да се овим Статутом не задире у права и обавезе које су државе-чланице стекле или предузеле другим међународним споразумима, од којих се посебно помињу споразуми у оквиру Заједница Независних Држава.

Држављанин Руске Федерације или Републике Белорусије чином стицања или поседовањем држављанства Савеза задржава сва права и слободе, али и обавезе које проистичу из држављанства државе-чланице из које потиче. Држављанин паралелно с правима и обавезама који проистичу из држављанства њихове матичне државе-чланице стичу права и преузимају обавезе које подразумева држављанство Савеза, а држављанин Савеза који има стално пребивалиште у држави-чланици чији није изворни држављанин стекао је право да бира и да буде биран у органе локалне самоуправе места свог сталног пребивалишта на територији оне државе. Посебно се истичу, чланом 18. Статута, следећа права држављанина Савеза: "а) на слободно кретање и стални боравак на територији Руске Федерације и територији Републике Белорусије, уз поштовање правила која су утврђена законима тих држава у погледу појединих региона и области; б) на заштиту држава-чланица треће земље, где нема представништва држава-чланица Савеза чији је он држављанин од стране дипломатско-конзуларних представништва друге државе чланице Савеза под истим условима као и држављани те државе; в) на учешће у управљању пословима Савеза; г) на поседовање, коришћење и располагање имовином на територији друге државе чланице Савеза под истим условима као и држављанин те државе."

г) Органи Савеза

Основни и стални органи Савеза су Врховни савет, Парламент и Извршни комитет, које државе-чланице образују на принципу паритета. Одлуке органа су ограничене њиховим статутарним надлежностима и не могу нарушавати уставе држава-чланица. Органи Савеза непосредно извршавају одлуке Врховног савета и Извршног комитета, а органи Извршне власти држава-чланица те одлуке извршавају у складу са законодавним системом сопствене земље. Када је то потребно органи државне власти држава-чланица обавезани су да своје правне акте усклађују са одлукама органа Савеза, као и да доносе правне акте којима се обезбеђује реализација тих одлука.

Врховни савет је највиши орган Савеза и по функцији га чине шефови држава, председници влада, председници горњег и доњег дома парламента држава чланица и председник Извршног комитета. Сви они у Савету имају једнако право гласа. Надлежности Врховног савета су следеће: "а) решава најважнија питања развоја Савеза; б) разматра питања која се тичу основних права и слобода држављана Савеза; в) формира органе Савеза у границама своје надлежности, омогућава њихову сарадњу у спровођењу одређених активности, одређује седиште и услове за рад, одређује буџет Савеза; г) доноси нормативно-правна акта Савеза и потврђује међународне уговоре Савеза, које је размотрила Парламентарна скупштина Савеза, омогућаје сарадњу органа Савеза и органа државне власти држава-чланица Савеза; д) доноси одлуке у вези са питањем безбедности држава-чланица Савеза, њихове ефикасне заштите од спољне агресије, очувањем граница Савеза, војном изградњом, борбом против криминала." Врховни савет је обавезан да најмање једном годишње

Важни задаци Савеза: сарадња у очувању територијалног интегритета држава – чланица и заштита граница Савеза

разматра извештај Извршног комитета о реализацији буџета и одлуке органа Савеза, решава и друга питања за која је статутарно опуномоћен, а прослеђује му на разматрање држава-чланица у складу са прокламованим циљевима Савеза.

Своје одлуке Врховни савет доноси консензусом држава-чланица, или како се то статутарно прецизира, једногласно по принципу "једна држава један глас". Председници држава-чланица гласају на заседањима Врховног савета, док се његов рад одвија у складу са статутом и процедуралним правилницима. Врховни савет има и свог председника, а на тој функцији су наизменично председници република држава-чланица. У оквиру својих статутарних надлежности председник Врховног савета организује рад Врховног савета Савеза, председава његовим седницима; по налогу Врховног савета Савеза води међународне преговоре и закључује их у име Савеза, уз сагласност Врховног савета Савеза и у границама пуномоћја које му је дао Врховни савет Савеза, закључује међународне уговоре и представља Савез у односима са државама и међународним организацијама. Одлуке које доноси Врховни савет Савеза потписују председници држава-чланица Савеза."

Представнички орган Савеза је Парламентарна скупштина која се састоји од посланичких делегација са по 36 представника Федералне скупштине Руске Федерације и Националне скупштине Републике Белорусије, а обавља ње своје активности обезбеђује посебним апаратом. Парламенти држава-чланица доносе своје правилнике о делегирању и опозиву представника у Парламентарној скупштини, као и о времену трајања мандата и начину повлачења пуномоћја посланичкој делегацији. Парламентарна скупштина има следеће задатке: "а) решава питање развоја нормативно-правне основе интеграције држава-чланица Савеза у политичкој, правној, економској, социјалној, хуманитарној и другим областима; б) доноси нормативно-правна акта која имају статус законодавне препоруке Савеза и представљају најважнији документ, који има приоритет и који државе чланице разматрају и доносе, у циљу унификације њиховог законодавства; в) даје предлоге, у вези са питањима развоја нормативно-правне основе Савеза, Врховном савету Савеза и органима држава чланица Савеза које имају право законодавне иницијативе; г) помаже у процесу унификације законодавства држава чланица Савеза; д) обезбеђује сарадњу парламената држава-чланица Савеза у вези са питањима која су од заједничког интереса; е) разматра извештаје о активности Извршног комитета Савеза; ж) разматра нацрт буџета Савеза; з) обавља функцију контролisanja у границама које дозвољава овај Статут; и) разматра препоруке Врховног савета Савеза о основним правцима развоја Савеза; к) разматра међународне уговоре који су закључени у име Савеза; л) подржава размену правних информација, учествује у стварању јединственог информационо-правног система Савеза; м) закључује споразуме о сарадњи са парламентарима других земаља и међународним парламентарним организацијама; н) користи сва своја пуномоћја у складу са овим Статутом."

Члан 24. прописује да се два пута годишње одржавају редовна заседања Парламентарне скупштине, а она су правоснажна уколико им присуствује најмање по једна трећина чланова сваке посланичке делегације. Свој рад Парламентарна скупштина регулише пословником, а формира сталне и повремене комисије од својих чланова, које су статутарно упућене на заједнички рад у оквиру питања за која су задужене са одговарајућим радним телима парламената држава чланица. Мандат председника и његовог првог заменика траје годину дана и Парламентарна скупштина их по принципу ротације бира из сопственог састава, а председник и његов први заменик не могу бити из исте државе-чланице. Председник, сви његови заменици и руководиоци сталних комисија образују Савет Парламентарне скупштине. Сви органи Савеза, као и шефови држава, влада, парламенти и посланичке делегације земаља чланица имају право предлагања нацрта правних аката, али и групе по-

Др Сергеј Бабурић: покретач иницијативе за учешће СР Југославије на предстојећем заседању интерпарламентарне Скупштине ЗНД

сланика које чине најмање једну петину укупног састава Парламентарне скупштине. Одлуке се доносе апсолутном већином гласова унутар сваке делегације. Чланом 26. се изражава тежња ка претварању Парламентарне скупштине у представнички и законодавни орган Савеза чији се чланови непосредно бирају од стране грађана, а државе чланице се обавезују да за ту варијанту стварају услове.

Врховни Савет као колективни шеф Савеза, поставља председника Извршног комитета и његовог заменика, а формира и састав ове практично, владе конфедерације. Службени годишњи извештај Извршни комитет подноси Врховном савету, а Парламентарну скупштину само извештава о току реализације планова и програма. Значи, влада уопште није одговорна парламенту, а њене одлуке може да обухвати и измени само Врховни савет, који јој одређује и број чланова апарата чијег руководиоца и поставља и смењује. Државе-чланице у Извршном комитету имају исти број представника о чијем персоналном саставу одлучује шеф државе чланице. Извршни комитет сам предлаже текст уредбе о својим функцијама, пуномоћјима и редослед активности, а доноси је Врховни савет. Све своје одлуке Извршни комитет доноси једногласно на основу принципа "једна држава-један глас", а Врховни савет по члану 29. предлаже формирање других органа на паритетној основи, који обављају одређене статутарне функције по разним областима или на основу неких других критеријума као и организација чије се активности заснивају на уредбама Врховног савета или уредбама које Извршни комитет донесе на његову препоруку. Врховни савет има право да својим одлукама предвиди и друга финансирања расхода органа Савеза.

Врховни савет утврђује и буџет Савеза, којим се финансирају расходи органа и заједнички програми, пројеката и делатности, а његов нацрт, након што га Извршни комитет припреми, даје се само на разматрање Парламентарној скупштини. Члан 30. Статута прецизира да се буџет формира

На Гробљу ослободилаца Београда: словенски корени који сежу дубоко у прошлост служе као основа духовне и идејне блискости српског и руског народа

на основу: "а) дознака које садрже буџети држава-чланица Савеза, према нормативима и у сумама које утврђују парламенти држава-чланица Савеза; б) прихода од коришћења имовине Савеза; в) и других прихода." На основу одговарајућих нормативно-правних аката Извршни комитет регулише питања финансијско-привредне активности органа Савеза, док државе чланице сnose трошкове активности које нису предвиђене буџетом.

д) Опште одредбе Статута

На основу члана 31. државе-чланице су обавезне да створе неопходне услове којима се обезбеђује конвертибилност њихових валута у текућим операцијама, као и да донесу одлуку о формирању јединственог елитног центра у процесу унификације њихових новчаних система. Уз то се предвиђа да органима Савеза могу дати на коришћење имовину која је неопходна у циљу искључивог коришћења за испуњавање статутарних задатака и пуномоћја која су на њих пренета.

Само држављани чланица Савеза могу бити службеници његових органа и њихових апарата. Предвиђено је да се посебним споразумом регулише њихов правни статус и коришћење социјално-стамбених, медицинских и транспортних услуга и средстава веза при обављању њихових службених обавеза према законодавству државе службовања, а пензијско осигурање према условима и процедури матичне државе. Чланом 33. предвиђена су и ограничења за те службенике према којима они "не могу обављати посао у апаратима Савеза и неку другу плаћену делатност, осим педагошке, научне или друге стваралачке делатности", а истовремено "немају право да се баве делатностима које нису компатибилне са њиховим статусом службеника апарата органа Савеза, нити да користе свој службени положај, нарочито у интересу политичких партија и удружења."

Главом 11. и 12. односно чланом 34. и 35. Статута, прецизно је регулисано питање решавање спорова и иступања из Савеза, па ћу те одредбе у целости цитирати. "У случају спорова у вези са применом или тумачењем Споразума о

Савезу Белорусије и Русије од 2. априла 1997. године овог Статута, државе-чланице Савеза ће их решавати путем узајамних консултација и преговора. Државе-чланице решавају могуће спорове преко одговарајућих органа Савеза. Врховни савет Савеза је опуномоћен за обављање одговарајуће процедуре усаглашавања ради решавања спорова. У случају да државе-чланице Савеза доносе нормативно-правни акт који није у складу са овим Статутом, и другим нормативно-правним актом Савеза, Врховни савет Савеза, у границама свог овлашћења, као и Извршни комитет Савеза указује органима те државе на такав прекршај, ради његовог уклањања. Државе-чланице Савеза формирају суд Савеза. Начин формирања суда, судска процедура и надлежност нису прецизирани, па се тај посао препушта другим органима.

Поступак иступања из Савеза веома је једноставан. "Државе-чланице Савеза имају право да иступе из Савеза. О намери да прекине своје чланство у Савезу, она писмено обавештава Врховни савет Савеза и другу државу чланицу Савеза 12 месеци пре иступања. Иступање једног од чланова из Савеза не утиче на испуњавање обавеза које су настале у периоду чланства у Савезу и чија је реализација условљена одређеним временским роком."

Чланом 40. је предвиђено да се Статут ратификује истовремено са Споразумом о Савезу који су Русија и Белорусија склопиле 2. априла 1997. године, као и да ступи на снагу даном размене ратификационих инструмената. Истопоступак је предвиђен и за допуне статута које усваја Врховни савет, а могу их предложити државе-чланице, Врховни савет непосредно и Парламентарна скупштина. Чланом 37. је отворена и могућност коришћења референдума у складу са законодавством државе-чланице ради "решавања принципијелних питања у вези са даљим развојем Савеза". Руски и белоруски су званични језици Савеза, док се руски користи и као радни језик његових органа. Завршним одредбама су прецизирана усклађивања назива појединих органа предвиђених Споразумом с одредбама Статута Савеза.

2. Савезна Република Југославија постаје стални посматрач

У граду Гомељу, у Белорусији, од 3. до 5. маја 1998. године одржано је VIII заседање Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије у чијем раду је учествовала делегација Савезне скупштине коју су чинили: Томислав Николић, председник Одбора Већа република за спољнополитичке и економске односе са иностранством и Милутин Стојковић, председник Одбора Већа грађана за одбрану и безбедност. Тада је покренута иницијатива да наша скупштина буде стални посматрач. Она је поново озваничена током посете делегације Државне думе Руске Федерације коју је предводио потпредседник Сергеј Бабурин и Националне скупштине Републике Белорусије коју је предводио председник Комисије за националне послове Сергеј Костјан. Посета руских и белоруских парламентарара обављена је од 14. до 18. октобра. Поруку исте садржине коју је упутио председник Државне думе и председник Парламентарне скупштине Савеза Геннадј Селезњов, пренео је највишим функционерима Савезне скупштине Николај Чергинец, председник Комисије за међународне послове и националну безбедност Савеза Републике Националне скупштине Белорусије, који је, од 14. до 17. октобра, у нашој земљи предводио ширу државно-војно-парламентарну делегацију.

15. маја 1998. године Одбор за спољнополитичке и економске односе са иностранством Већа република Савезне скупштине упутио је захтев Савезном министарству за иностране послове да достави сопствено мишљење о иницијативи Комисије за спољну политику Парламентарне скупштине да се Савезној Републици Југославији додели статус сталног посматрача. 28. октобра 1998. године Савезно министарство за иностране послове упутило је Одбору за спољнополитичке и економске односе са иностранством Већа република позитивно мишљење о иницијативи и оцену да посматрачки статус може бити само од користи за нашу земљу. Уследила је заједничка седница два спољнополитичка одбора и одлука Већа грађана и Већа република од 3. односно 4. новембра 1998. године, да упутимо захтев да Савезна скупштина буде стални посматрач.

На стотој конференцији Интерпарламентарне уније, у септембру ове године у Москви, формирана је геополитичка група "Евро-Азија" на предлог Савета Републике Националне скупштине Републике Белорусије, што су подржале националне групе Заједнице Независних Држава и преставници већег броја других земаља. Председник Савета Републике Павел Шишук упутио је предлог да се и Савезна скупштина Савезне Републике Југославије прикључи овој геополитичкој групи чиме би се допринело стабилизацији наше позиције на међународном плану.

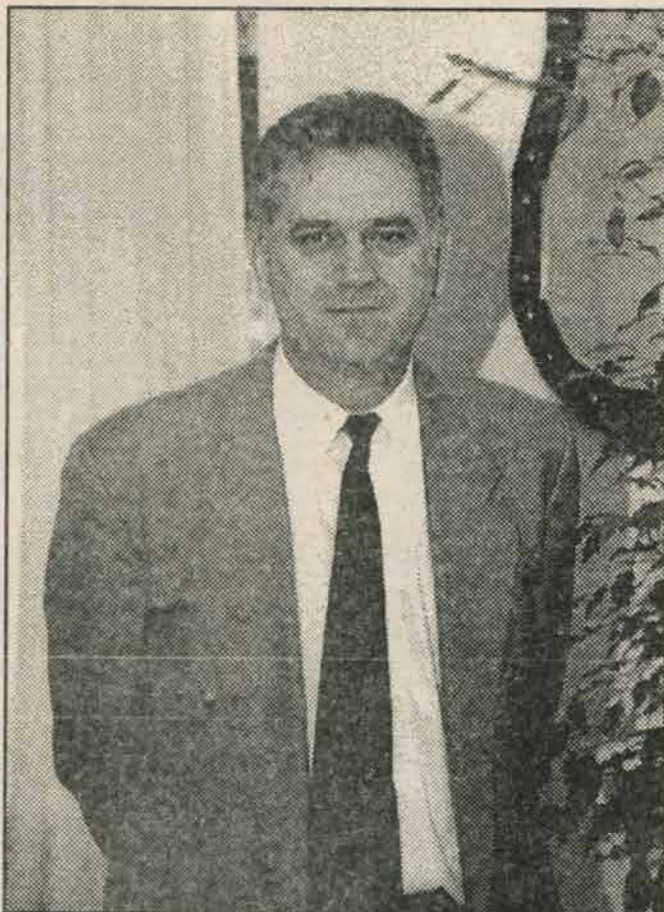
3. Питање статуса сталног посматрача Интерпарламентарне скупштине Заједнице Независних Држава

У току боравка делегације Савезне скупштине у Русији од 1. до 6. новембра, потпредседник Сергеј Бабурин покренуо је иницијативу да наша парламентарна делегација у својству посматрача учествује на предстојећем заседању Интерпарламентарне скупштине Заједнице Независних Држава која је настала споразумом од 27. марта 1992. године, чији су потписници председници парламената Јерменије, Белорусије, Казахстана, Киргистана, Русије, Таџикистана и Узбекистана и чине је делегације држава-чланица, а уз њихову сагласност у раду могу да учествују и парламенти других држава. Накнадно су приступили парламенти Азарбејџана и Грузије, а статус посматрача имају Украјина и Молдавија. Према Статуту Заједнице Независних Држава Интерпарламентарна скупштина је консултативна међународна институција чији је основни циљ зближавање и хармонизација националних законодавстава, разматрање питања сарадње чланица и разрада заједничких предлога у оквиру активности националних парламената.

Рад Скупштине организује Савет кога чине руководиоци парламентарних делегација, а од чланова се формирају сталне и привремене комисије и други органи који прелиминарно разматрају и припремају питања из скупштинске надлежности. Сталне комисије постоје за правна питања, привреду и финансије, социјалну политику и људска права и проблеме човекове средине, питања одбране и безбедности, културу, науку и образовање, спољну политику и контролу буџета. Скупштина усваја законодавне акте и друге одлуке, а бави се и ратификацијом политичко-правних докумената које доноси Савет шефова држава и Савет шефова влада. Да би се проблеми функционисања Заједнице лакше превладали уведена је пракса одржавања научних симпозијума и семинара.

Скупштина има и миротворну функцију кад је реч о међунационалним сукобима унутар држава-чланица, а поседује статус посматрача у Интерпарламентарној унији. Стално седиште Интерпарламентарне скупштине је Санкт-Петербург, а њени органи су смештени у знаменитом Тавричевском дворцу, здању у коме је почетком овог века рођен руски парламентаризам.

Иначе, Заједница Независних Држава је створена споразумом Русије, Белорусије и Украјине 8. децембра 1991. године у Минску где је званично место и седиште њених координационих органа. Потписници споразума коме су накнадно приступиле скоро све државе чланице бившег Совјетског Савеза "гарантују својим грађанима, независно од њихове националне припадности или других обележја, једнака права и слободе. Свака страна-уговорница гарантује грађанима као и лицима без држављанства који живе на њеној територији, независно од националне припадности или других обележја, грађанска, политичка, социјална, економска и културна права и слободе у складу са општепризнатим међународним нормама о људским правима." Уз то се обавезују да ће узети у заштиту етнокултурне регионе

Почети интеграције: Томислав Николић је учествовао, од од 3-5 маја 1998. године, на VIII заседању Парламентарне скупштине у Гомељу

"желећи да допринесу очувању и развоју етничке, културне, језичке и религиозне самобитности националних мањина које се налазе на њиховој територији." Истовремено ће развијати "равноправно и узајамно корисну сарадњу између својих народа и држава у области политике, економије, културе, образовања и здравствене заштите, заштите човекове околине, науке и трговине, у хуманитарним и другим областима, доприносећи широкој размени информација, савесном и безусловном поштовању узајамних обавеза.

Чланом 5. Споразума прецизира се да "високе стране уговорнице признају и поштују територијални интегритет сваке стране и неприкосновеност постојећих граница у оквиру Заједнице. Оне гарантују отвореност граница, слободу кретања грађана и проток информација у Заједници." Чланом 6. су се обавезале да ће сарађивати "у обезбеђењу мира и безбедности у свету, као и реализацији ефикаснијих мера за смањење наоружања и трошкова у војне сврхе. Оне теже ликвидацији свих врста нуклеарног оружја, свеопштем и потпуном разоружању под строгом међународном контролом. Стране ће у међусобним односима уважавати тежњу за постизањем статуса безатомске зоне и неутралне државе. Државе-чланице Заједнице ће сачувати и подржавати јединствену команду над заједничким војно-стратешким пространством, укључујући јединствену контролу нуклеарног оружја, а начин реализације овог питања регулисаће се на основу посебног споразума. Оне, такође, заједнички гарантују потребне услове за размештај, функционисање, материјално и социјално обезбеђење стратешких оружаних снага. Стране се обавезују да ће спроводити усклађену политику по питању социјалне заштите и пензионог осигурања војних лица и њихових породица."

Сфера заједничке делатности држава чланица Заједнице обухвата: "координацију спољнополитичке делатности; сарадњу у формирању и развоју заједничког економског пространства, општеевропског и евро-азијског тржишта, као и у области царинске политике; сарадњу у развоју система саобраћаја и веза; сарадњу у области заштите човекове околине; учешће у стварању свеобухватног међународног система еколошке заштите; питања имиграционе политике;

борбу са организованим криминалом." Посебно се третира планетарни карактер чернобиљске катастрофе и обавеза координисаних напора на превазилажењу њених последица. Предвиђа се да евентуалне спорове око тумачења и примене норми споразума решавају шефови држава и влада, као и да државе чланице могу отказати Споразум у целини или у појединим деловима уз једногодишњи рок претходне најаве. Одредбе се могу мењати само уз сагласност свих потписника. Споразум је отворен за приступање и другим државама које прихватају његове циљеве и принципе.

За Савезну Републику Југославију је значајно да се делегација Савезне скупштине прикључи и геополитичкој групи "Евро-Азија" Интерпарламентарне уније и да стекне статус сталног посматрача Интерпарламентарне скупштине Заједнице Независних Држава, па ће се у том правцу савезници посланици Српске радикалне странке максимално ангажовати.

4. Меморандум Главне аналитичке управе

За ову анализу правних аспеката Савеза Русије и Белорусије и наш дугорочни интерес да се том савезу прикључимо као пуноправни чланови значајан је и Меморандум "Савезна Република Југославија и перспективе активности међународне делатности Парламентарне скупштине Савеза Русије и Белорусије", који је марту 1998. године израдила Главна аналитичка управа Секретаријата Парламентарне скупштине.

Меморандумом се прво критички разматра донедавна руска политика према Југославији и Балкану, за коју се каже да је имала "обележје безвољног одобравања политике Запада, па се констатује: "СССР и Русија од почетка процеса распада СФРЈ и јачања сукоба практично ниједном нису устали у заштиту интереса не само по духу блиског српског народа, већ и својих сопствених. Пасивност Русије омогућила је Западу да несметано спроводи политику геноцида против Срба, толерише крвопролиће и поделу Југославије. Изгубивши контролу над ситуацијом у региону, Русија је изгубила свој утицај на Балкану. До данас јој је била намењена улога посматрача са стране."

Делегација Државне думе у Савезној скупштини: појмови "Русија" и "Рус" представљају симболе историјског пријатељства и духовног јединства

Из Меморандума се види да су његови творци у потпуности свесни импликација таквог понашања на свест српског народа. "Многи Срби, измучени вишегодишњим одрицањима, гледају на пасивност Русије као на главни разлог свог пораза у рату. Такво мишљење подржава не само становништво, већ и многи политичари. Ипак, без обзира на негативан однос према Русији у периоду развијања сукоба, њен ауторитет је веома велики и огромна већина становништва не види будућност Југославије без тесних веза са Русијом. У условима свестране изолације само Русија и њен народ могу Србима помоћи да преживе."

На основу детаљне политичке анализе конституише се закључак о неопходности другачијег понашања велике источне силе. "Русији је данас неопходан принципијелно нови прилаз ситуацији на Балкану, а посебно у Југославији. Сада постоје повољни услови за испољавање њених интереса и спровођење самосталне политике у региону. За то постоје повољни предуслови - политика коју спроводи Запад доказује одсуство његове жеље да допринесе мирном решењу неслагања између сукобљених снага у бившој Југославији, супростављеност САД и ЕУ се повећава, ширење НАТО се сусреће са низом проблема, а исламски оријентисане земље разједињене су у ставу према ирачком питању. У оваквим условима иступање Русије са својим програмом за смиривање сукоба добило би подршку не само у Југославији и Русији, већ и у целом свету. По мишљењу водећих политичара СРЈ, само хитно укључивање Русије, њена јасно избалансирана политика у региону може југословенску кризу извести из хорсокака." То је оно што ми жељно и очекујемо све ове године трагедија, санкција, блокада, обесправљености и прогона којима нас излажу Американци управо због наше историјске оријентације на Русију.

У складу с тим је и закључак првог дела Меморандума: "Свестрани развој контаката Југославије и Савеза Белорусије и Русије представља и данас оптимални облик манифестације руског интереса на Балкану. Идеја консолидације са Русијом већ одавно постоји у Југославији. Предлоге за њену реализацију већина политичара и привредника из СРЈ прихвата са оптимизмом. Спровођење у живот онога што је замишљено може да укључи у активан политички живот српско становништво, чији је велики део тренутно, заражен социјалном апатијом."

Анализом улоге Русије у периоду продубљивања сукоба, писци Меморандума улазе у елаборацију перспективе развоја веза Савезне Републике Југославије и Савеза Белорусије и Русије, имајући у виду да "данас, као никада до сада, расте значај уједињена словенских народа Русије, Белорусије, Украјине и Југославије. Вештачки развојене православне државе губе своју самосталност и државност. Од консолидације наших земаља зависи будућност не само словенског, већ и западног света. Уклонивши ослонац православља са светске сцене, у борби за доминацију светом, у којој се шансе за преживљавање западног свега данас оцењују као минималне, срећу се Запад и Исток. У овим условима Савез словенских држава је од животног значаја не само за наше земље, већ у дугорочној перспективи може користити и водећим земљама Западне Европе. За почетак овог процеса данас постоје реални предуслови - идејно-духовни, политички и економски."

У Меморандуму даље стоји да би Савез Русије и Белорусије вероватно постигао значајне политичке, економске и геостратешке резултате уколико би учврстио везе са Југославијом. То је и најприроднији процес његовог даљег ширења јер је историја показала да су најчвршћи они међународни савези које искрено прихватају народи земаља чланица. "Југославија одавно сматра унију савезничком и спремна је да пристане на максимално приближавање у било којој форми. Све до данас појмови "Русија" и "Рус" за Србе представљају симболе историјског пријатељства и духовног јединства. Проруско расположење српског становништва је веома снажно и значајно. Словенски корени, који сежу дубоко у прошлост, служе као основа духовне и идејне

блискости наших народа. У суштини, током сукоба, зарађене стране су очекивале интервенцију Русије, а и до сада Срби очекују испољавање руских интереса у региону. Словенски народ, који може поново око себе да консолидује друге народе, бивше Југославије, не види будућност без савеза са Русијом и Белорусијом. За Србе питање консолидације са Русијом представља не само облик унутрашње политике, већ и питање даљег постојања. У условима потпуне изолације Срби постају свесни да ће их даља политика физичке ликвидације Југославије од стране западних сила довести до губитка државности и самосталности."

Даље пасивно држање Русије у балканској кризи имало би далекосежне негативне геополитичке последице. "Одсуство чврстог става Русије у Региону и једнострано подржавање противника Срба од стране западних сила, довешће до ескалације сукоба и устајања муслимана и Хрвата против Срба. Пораст неслагања довешће до даље дезинтеграције бивше Југославије уз проширивање жаришта сукоба на друге земље региона. Такође је неопходно имати у виду да је југословенска криза значајно испрпла западне земље чији се трошкови не могу оправдати насталом ситуацијом." Таква процена подразумева да је наступио и најповољнији тренутак стратешког војног и политичког ангажовања Русије, о чему је у руском народу и међу руским значајним политичарима увек сазрела свест, паралелно с процесом разбијања илузија о добрим намерама западних сила на истоку Европе.

Уз војне и политичке аспекте, изузетно значајну улогу игра економски фактор, који аналитичари на следећи начин дефинишу: "У условима економске блокаде развоја привреде Југославије у значајној мери зависи од развоја спољне трговине. Југословенски предузимачи спремни су за успостављање тесних веза са Русијом и Белорусијом, што је неопходно посебно нагласити, нису претерано заинтересовани за развој регуларних веза са земљама Запада и Блиског Истока, јер им у том случају прети потпадање под тешку зависност од иностраних произвођача. Првенствени задатак југословенских предузимача и економиста тренутно је ослобађање од западне зависности. За сада је степен зависности југословенске привреде од западног тржишта - испоруке западних сировина, средстава за производњу и прехрамбених производа - низак. Ипак, истрошеност парка пољопривредне технике и индустријске опреме у најскорије време примораће Југославију да купује на Западу, напавши се на тај начин у чврстој економској зависности."

У меморандуму се посебно анализира улога Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије у развоју сарадње са Савезном Републиком Југославијом. Анализа почиње претходном констатацијом, према којој "у Русији и Белорусији сада, у условима непостојања државних институција и структура, које поседују реалне могућности за ефикасно обезбеђење израде праваца интеграција и њено спровођење у живот, делатност Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије добија посебан значај. То је условљено, пре свега, тесним везама са водећим представницима политичких и пословних кругова СРЈ, које омогућавају учвршћивање и ширење контаката са органима законодавне и извршне власти Југославије, предузимачким и црквеним круговима. Првенствени задатак данас представља обезбеђење активног ширења идеја о сарадњи СРЈ, Русије и Белорусије међу становништвом ових земаља."

На основу такве констатације одређена су четири основна задатка која по својој сврсисходности имају приоритет у даљим активностима. Аналитичари сматрају да треба: 1. Приступити разради концепције сарадње Савеза Белорусије, Русије и СРЈ, израдити план њене реализације; 2. Максимално појачати контакте на високом, средњем и нижем нивоу (у том циљу обезбедити размену делегације ПС и скупштина, организацију конференцију, округлих столова, телемостова итд, допринесити развоју међународног туризма); 3. Активирати контакте на линији православ-

них верских заједница - допринос идеји интеграције словенских народа кроз информативно-пропагандне могућности цркве (проповеди, органи штампе, наступи у електронским медијима итд); учвршћивање и свестрани развој сарадње цркава (Српске и Руске православне); 4. Испитати могућност активне узајамне сарадње структура Парламентарне скупштине са најутицајнијим невладиним организацијама, посебно са међународном невладином организацијом "Конгрес духовно блиских (источнословенских) народа."

Неки почетни кораци у том правцу већ су направљени. "Ради реализације постављених задатака у вези са обезбеђењем сарадње СРЈ и Републике Белорусије уз непосредно учешће Парламентарне скупштине Савеза, Белорусије и Русије, основана је асоцијација "Бел-Југ XXI", у коју су ушли представници најутицајнијих пословних и политичких кругова. У задатке поменуте асоцијације улази и свестрано подржавање идеје сарадње чији се развој предвиђа у привредној, војној и информативној области.

Могућности привредне сарадње су огромне и до сада су у само малом проценту искоришћене, а економски односи увек на међународној сцени имају и политичке импликације: "У овом тренутку СРЈ је способна да у значајној мери задовољи потребе РФ и РБ у пољопривредним производима, које се данас углавном задовољавају из земаља Централне и Источне Европе, које приступају НАТО - Пољске, Мађарске и Чешке. (Ускраћивање подршке пољопривредним произвођачима ових земаља усмерених на активан однос са државама запада и НАТО, изазваће сужавање њихове спољнотрговинске активности и послужити као економска лекција земаљама које следе политику западних земаља, али паразитирају на економским тешкоћама Русије и Белорусије.) Екзитивна сарадња наших земаља у широком резервуа омогућиће извођење привреде из кризе и стимулсање раста производње у земаљама Савеза. Прелиминарна анализа тржишта наших земаља показала је низ праваца узајамне корисне сарадње - испоруке у СРЈ производа живине и друге терисне, куповина замрзнутих производа, жетивне, меса, јестивог уља, вина и др.; куповина производа лаке индустрије; организација изградње стамбених и производних просторија, путева, мостова, морских лука и др.; инвестирање у реални сектор привреде итд. Осим овога могуће је остваривање веза у области металургије, хемијске и фармацеутске индустрије итд. Југословенске производе карактеристике висок квалитет и еколошка исправност, ниске цене, што их чини знатно интересантнијим у односу на сличне производе западних и источноевропских земаља.

Војна сарадња је област која највише брине западне агресоре и то је разлог више да се интензификује. Ту предстоји "разрада заједничке војне одбрамбене доктрине; испоруке војне технике и наоружавања; обезбеђивање размене војних делегација; вршење заједничких вежби, организација обуке југословенских војних лица у Русији и РБ, размена информација и извиђачких обавештења. Оружане силе Југославије традиционално су се снабдевале оружјем совјетске производње и земаља Варшавског пакта. Совјетска техника се добро показала у време оружаних акција, осим тога југословенски војници су принципијелно против куповине оружја западне производње."

Ни сарадња у културно информативној области није од занемарљивог значаја. "Неопходно је обратити посебно пажњу на информативну подршку ширењу идеје интеграције. У том циљу, сврсисходно је размотрити питање о формирању у оквиру поменуте асоцијације секције за информативну подршку интеграционој активности, која би координирала рад водећих органа средстава јавног информисања земаља Савеза у интересу интеграције. Ради испуњења датог задатка неопходно је разрадити концепцију информативно-пропагандне подршке интеграцији. Осим тога, за обезбеђење објективног тумачења процеса интеграције и благовременог реаговања на деловање њених противника, неопходно је основати издавачко-штампарско одељење у оквиру Главне аналитичке управе (ГАУ), које би директно би-

Пропес свеобухватне интеграције српског, руског и белоруског народа је почео и више се не може зауставити

ло одговорно за припрему и издавање широке палете штампаних издања."

И Русије са суочава са правом најездом информативно-пропагандне активности и идеолошке индоктринације Американаца и њихових западних савезника, која укључује дириговање средствима јавног информисања, поткупљивање новинара и све облике медијских манипулација и фалсификата. "Средства јавног информисања Русије данас воде широку кампању на дезавуисању и дискредитацији, како идеје Савеза, тако и директно личности А. Г. Лукашенка. ГАУ непрестано шаље целу реку информативног материјала везаног за расветљавање рада Савеза Русије и Белорусије, његових органа, догађаја у Белорусији и кругова који се залажу за поновно уједињавање Русије и Белорусије. Без обзира на ширину дезинформативне кампање противника Савеза, активност њених учесника карактеришу недоследност и изолованост. У таквим условима објективно осветљавање рада Лукашенка, подржавање његове делатности која је усмерена на остваривање максималне интеграције Русије и Белорусије, омогућиће обезбеђење подршке интеграционим процесима међу широким масама, а пре свега у Русији."

Закључак аутора Меморандума свелочи о великом оптимизму и добрим перспективама савеза братских народа и држава. "Интеграционе тенденције у Русији и Белорусији попримају све јасније облике. Цео свет прати наше напоре за поновно стварање јаке Русије. Од Савеза зависи будућност не само наших народа, већ и целог православног света. Данас православље игра улогу тампон зоне између Истока и Запада, активирање ситуације у Југославији - пролог је рата између ислама и западног хришћанства. Народ Југославије искрено верује у успех нашег Савеза и тежи консолидацији са Русијом и Белорусијом. Од савеза са Југославијом може зависити не само наша будућност, већ и перспективе развоја политичке и економске ситуације у Европи." Процес свестране и свеобухватне интеграције српског, руског и белоруског народа увелико је почео и он се више не може зауставити.

НА СВЕЧАНОЈ ВЕЧЕРИ СА ЧЛАНОВИМА
ДЕЛЕГАЦИЈЕ РУСКЕ ДРЖАВНЕ ДУМЕ

СНАЖНА РУСИЈА - ЈАКА СРБИЈА

Потпредседник Владе Републике Србије и председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, са супругом Јадранком и најближим сарадницима, приредио је свечану вечеру у ресторану "Стара капетанија" за парламентарну делегацију Руске државне думе, чланове Антинато групе, предвођене Сергејом Александровичем Глотовим.

У срдачном и пријатељском разговору, др Војислав Шешељ упознао је високе госте из Русије са актуелном политичком ситуацијом у Србији и Савезној Републици Југославији, са посебним освртом на напоре које Влада Републике Србије предузима на мирном и демократском решењу косовско-метохијске кризе.

Такође, Шешељ је указао на снажне притиске западних сила уперене против виталних националних и државних интереса нашег народа и државе, са крајњим циљем територијалног цепања Републике Србије. Без обзира на све уцене и ултиматуме Сједињених Америчких Држава и њихових следбеника, Србија ће успети да одбрани сваки педаљ своје територије, али и све грађане наше земље, рекао је др Војислав Шешељ.

Сергеј Александрович Глотов је, истичући блискост руског и српског народа, изразио уверење да ће Савезна Република Југославија, после статуса посматрача, постати и пуноправни члан политичког савеза Русије и Белорусије.

Савез Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије представља стратешки циљ све три државе у одбрани од жестоких насртаја америчке тоталитарне политике, истакао је шеф руске парламентарне делегације.

Дочек пријатеља: др Војислав Шешељ и Сергеј Глотов

У делегацији Руске Федерације поред Глотова, били су још Темљман Хоренович Гдљан (посланик Државне думе РФ, посланичка група "Руски региони"), Анатолиј Николајевич Грешневиков (посланик ДД РФ, посланичка група "Народна власт"), Александар Михајлович Пономарев (посланик ДД РФ, посланичка група Комунистичке партије РФ), Александар Гаврилович Мартинов (посланик ДД РФ, посланичка група "Наш дом Русија"), Генадиј Матвејевич Бенев (посланик ДД РФ, посланичка група КПРФ), Анатолиј Иванович Јарошенко (посланик ДД РФ, посланичка група Аграрија) и Булдаков (аташе за

штампу и културу у амбасади Руске Федерације у Београду).

Поред домаћина, др Шешелја и његове супруге Јадранке, на вечери су били: Драган Тодоровић, министар за саобраћај и везе у Влади Србије, председник Извршног одбора Српске радикалне странке и Александар Вучић, министар за информисање у Влади Србије и генерални секретар Српске радикалне странке, са супругом, као и службеници протокола Савезне скупштине и савезни посланици Српске радикалне странке, Наташа Јовановић и Драшко Марковић.

Био је ово сусрет обележен искреним осећајима и отвореним разговором између представника пријатељских народа

које спаја сличан историјски пут. Причало се још о значају присуства наше савезне делегације као посматрача на Скупштини Савеза Русије и Белорусије. Чули су се неки занимљиви предлози и идеје који би требало да обележе и промене блиску будућност не само српског и руског, већ и осталих словенских народа.

Извесно је да је овај сусрет две делегације протекао у срдачном разговору. Било је ту и подсећања на словенске корене и заједничке историјске тренутке. Дакле, историје српског и руског народа константно се прожимају и тако спајају Србе и Русе, на опште незадовољство Запада. Присећајући се свих ратних вихора који су често потресали Балкан, а нарочито српски живаљ, др Шешелја је нагласио како су руски добровољци и током последњег српског отаџбинског рата, вођеног у Републици Српској, пружили значајну помоћ Србима. Наиме, у српском делу Сарајева пред крај рата почела је изградња цркве захвалности, и већ је био постављен велики руски крст. Међутим, по Дејтонском споразуму Сарајево је припало муслиманима, па је 100.000 Срба напустило Сарајево, носећи тај руски крст. Поштовање традиције и узајамног пријатељства између српског и руског народа никада нико није могао да поквари. Истина, било је оних који су здушно радили на нарушавању тих односа, али им то није полазило за руком.

У добром расположењу ове пријатне вечери, један од руских депутата нагласио је како је управо тог дана у руској цркви видео експонат, а то је део америчке гранате из периода 1992. године, када је бомбардована Јахорина. Био је то тренутак у коме су се обе делегације присетиле свих жртава последњег отаџбинског рата српског народа.

Говорећи о заједничким историјским моментима у којима је Русија увек прискакала у помоћ Србији, присутни су морали да се сете и последњих НАТО претњи, упућених Србији због проблема на Косову и Метохији. Међутим, Русија је одлучно стала у заштиту српског народа. Говорећи о значајној улози коју је тог тренутка у Русији одиграо Сергеј Николајевич Бабурић, депутати руске делегације су искористили прилику и пренели његове поздраве домаћинима, као и задовољство читавог руског народа изазвано недавно донетом одлуком Савезне скупштине Југославије да се прихвати статус посматрача наше делегације у Савезу Русије и Белорусије.

Не скривајући своје задовољство, др Шешелја је рекао гостима да ће наша делегација, која присуствује Скупштини Савеза Русије и Белорусије, бити увећана за једног члана.

Говорећи о прихватању ове идеје у нашој земљи, у готово узвишеној атмосфери, др Војислав Шешелја је истакао ка-

Сергеј Александрович Глов : шеф делегације Руске државне думе

ко је убеђен да закључење потпуног Савеза зависи искључиво од Русије, мислећи на њену извршну власт. Том приликом, др Шешел је нагласио како у српском народу влада мишљење да би требало хитно заказати самит три председника. Председник Милошевић је спреман да путује на тај самит. Слична ситуација је и са председником Лукашенком, а очекује се иницијатива руског председника или премијера.

Током вечере, представници Руске думе истицали су колико им је драго што др Војислав Шешел и његови најближи сарадници размишљају на исти начин као и читав српски и руски народ.

Једног тренутка, неко од гостију је констатовао да је њихов председник болестан, али је зато руски премијер Примаков преузео већину његових обавеза, на шта је др Шешел одговорио:

Др Шешел: Премијер Примаков иначе има велике симпатије нашег народа после свог категоричког става против америчке и НАТО - вске интервенције у нашој земљи. Лично сам убеђен да ће у најскорије време премијер Примаков пристати на потписивање савеза. Иначе када је последњи пут председник Милошевић боравио у Москви, то је била радна посета на којој је усвојена изјава Јељцин - Милошевић. Тада је договорено да до краја ове године председник Милошевић дође и у службену посету Русији ради потписивања уговора о пријатељству, сарад-

њи и узајамној помоћи. Ми се надамо да би до те посете могло и доћи до краја ове године.

О својим утисцима о српском народу, српској и руској традиционалној повезаности, у тренуцима означеним као присећање на прошле дане, пожелио је нешто да каже и атаман Мартинов.

Мартинов: Први пут сам у Београду. Вероватно је још рано да износим све своје утиске, али ипак нешто могу да кажем о Београду. Видели смо стару тврђаву, били смо у вашем православном храму св. Марка, све оно што нам је показано испреплетано је са историјом Русије. То је нека врста подстрека нашој делегацији да што боље обавимо задатак због кога смо иначе дошли у Србију. Законодавна власт ради на стимулацији потреба наше државе, зато треба радити и даље на побољшању наших односа.

Детаљније ћемо о томе разговарати неком другом приликом, када ће бити речи о нашем концентрисованијем дејству.

Коментаришући непримерено понашање НАТО пакта, везано за Косово и Метохију; др Шешел је оптимистички нагласио како ће Срби на Косову свакако победити, јер је то српска земља, и наставио:

Др Шешел: Циљ нам је отклонимо опасност интервенције НАТО пакта. Да није било Американаца ми бисмо сачували Републику Српску Крајину и целу Републику Српску. Амерички офи-

цири су командовали окупацијом Републике Српске Крајине, НАТО пакт је пружио Хрватима пуну ваздушну подршку. Сви радарски системи били су онеспособљени, средства везе итд. Оног тренутка када се укљони америчка опасност, бићемо за кратко време у стању да повратимо све што је наше. Од тога никада нећемо одустати. Западна граница Србије је на линији Карлобаг - Огулин - Карловац - Вировитица. Американи су после нашег плана за Косово и Метохију схватили како директним притисцима не могу постићи наш пристанак за остварење њиховог плана. Зато су сада кренули у ново продирање у два правца. Јавно су обелоданили своје планове за рушење власти у Београду. То је отворено изјавио портпарол америчке владе Џејмс Рубин. У ту сврху покушавају да организују издајничке политичке партије. Међутим, на том пољу ништа неће моћи да ураде. За нас је тренутно највећа опасност ситуација у Црној Гори. Тамо је режим под директним утицајем Американаца и Западне Европе. Американи званични црногорски режим подстичу на отворени сепаратизам. Тај режим покушава да изазове паралисање савезне власти. То су две тачке на које ће Американи ударати следећих месеци.

Неко од депутата поставио је питање каква је ситуација у Војводини?

Др Војислав Шешел и атаман Мартинов: национална ренесанса словенских народа тек предстоји

Здравица Сергеја Александровича Глотова: нови Савез ће бити формација која ће се у сваком погледу супротставити НАТО пакту

Нема разговора са непријатељима

Др Шешел: У Војводини живи око 280.000 Мађара. Они су мирни, лојални грађани, имају једну политичку партију која је инструментализована од стране Запада. Али у Војводини сада живи скоро 80% Срба. Највећи број избеглица из Српске Крајине и Републике Српске населио се у Војводину. У Војводини је Српска радикална странка веома јака и јаке су странке левине са којима смо ми сада у коалицији. Сепаратистичке издајничке странке су веома слабе.

Када би и дошло до отцепљења Војводине, Српска радикална странка би тако сигурно имала 70% гласова. Знају то добро Американци. То би им онда тек био највећи проблем, јер са нама нема разговора. Ми не разговарамо са дипломатама Америке, Енглеске, Француске, Холандије. Када нас зову на пријем у своје амбасале, ми не идемо. Када траже да их примимо у Влади Србије, одбијамо их. Апсолутно никакав контакт са њима немамо. Наш је став да су они бомбардовали Републику Српску, бомбардовали су српску децу, они су наши непријатељи и са њима нећемо да разговарамо док нам не исплате ратну одштету. Нема разговора са њима док не престану с окупацијом Републике Српске и Републике Српске Крајине. Наша странка је у Доњем дому, пре два дана, оборила три закона о ратификацији међународних уговора. Оборили смо за-

кон о ратификацији једног уговора са Чешком, и два уговора са Хрватском. Наша снага у Доњем дому је таква да ниједан закон без наше подршке не може да прође.

Иначе, био сам у контакту са Словачком Народном странком Јана Слоте, договорио сам се са господином Бабурином да се и словачком парламенту упути позив за учешће у Унији Русије и Белорусије.

Када су добили моје писмо изразили су вољу да и они учествују. Међутим, не знам да ли им је позив и званично упућен.

Схватајући сву важност заједничког и тимског рада, руски депутати су нагласили како су сигурни да је господин Бабурин послао позив Словачком парламенту за учешће у Унији Русије и Белорусије, али још увек не знају какви ће бити крајњи резултати. Наиме, одговор Словачког парламента још увек није стигао.

Историјско заједништво

Срдачни и пријатељски разговор обележавао је ову свечану вечеру. Атмосфера је одисала присношћу словенских душа, па је, вероватно, и то био један од разлога због кога је др Шешел још једном нагласио руским депутати-ма како се нада да ће њихов боравак у Србији бити пријатан.

Др Шешел: Поштовани господине Глотов, драга браћо и пријатељи, уверен сам, како свака посета наше руске

браће Србији, у вама буди осећај да сте у својој отаџбини. Нема тог дела Србије у коме нећете бити лепо примљени. Нема места у коме вас неће дочекати искрени пријатељи. Никада у свести српског народа Русија није била иностранство. Наши народи и наше државе кроз историју су били савезници. Истина, био је један мрачни период наше заједничке историје када односи нису били добри. Било је то време када је српски народ страдао под титоистичком диктатуром, која је, пре свега, ломила кичму Србима, разарала српске земље, измишљала вештачке нације, и та диктатура је покушавала да нам прекине односе са Русијом.

Најистакнутији заступници те руске политике у српском народу, међу њима и истакнути револуционари и комунисти који су Тита следили у Другом светском рату, затварани су у логоре. Титови логори су били много гори од Хитлерових. Историја човечанства није запамтила то, што је Тито радио са српским патриотама. Ми смо се Титове диктатуре за сва времена отарасили и упркос свим опасностима и искушењима српски народ са великим оптимизмом гледа у будућност. Издржаћемо све притиске са Запада, јер немамо алтернативе. Капитулирати сигурно нећемо! Сачуваћемо и Косово и Метохију, као и сваки други педаљ садашње Србије. Никада нећемо одустати од ослобађања целе територије Републике Српске Крајине и целе Републике Српске. Никада нећемо одустати да повратимо

Народна пословица у здравници др Шешеља: "Само је Бог већи од Русије и само Бог и Русија могу помоћи Србима"

ове оно што је српско. Наша граница ће сигурно бити на линији Карлобаг - Огулин - Карловац - Вировитица.

Само Бог и Русија могу помоћи Србима

У срдачној и братској атмосфери ове хладне зимске вечери, др Војислав Шешељ, одржао је здравницу добродошлице руској делегацији.

Др Шешељ: Поздрављам вас у име Владе Републике Србије и у име Српске радикалне странке. Својим пријатељима сматрамо све руске депутате без обзира из којих су политичких партија.

Наравно, свако од нас има и своје личне афинитете, групне и страначке. Нама су, ипак, најближи депутати чланови Антипато групе руског парламента. Драго ми је да је то највећа депутатска група Државне думе Русије. Од Русије не тражимо да помаже Србе као Србе, већ ми од Руса тражимо да помогну себи и својој држави, како би поново постали снажна и моћна земља Европе и света. За нас, Србе, то је довољно. Кад год је Русија била снажна и моћна и Србија је била јака. Кад год је Русија била историјски слаба, Србија је пропала, на њу су насртале хорде окупатора, варвара, српских непријатеља свих врста.

Вековима се у нашем народу изговара једна пословица: "Само је Бог већи од Русије и само Бог и Русија могу помоћи Србима".

Током ове вечери, могле су се чути најлепше здравнице, а после др Војислава Шешеља, дирнут братским речима и топлим жељама да Русија што пре ојача, здравницу је одржао и Глотов:

Глотов: Ваш позив омогућио нам је да још једном дођемо овде у Србију и да својим очима видимо све што се догађа. Наш боравак у Србији омогућиће нам да се уверимо у то како је будућа скупштина Савеза саздана од Русије, Белорусије и Србије реалност. Значи да је Савез могућ, и то је реалност на којој данас радимо и на којој ћемо и убудуће упорно радити. Веома смо задовољни одлуком Савезне скупштине да пошаље посматраче из ваше земље, а ми вас чекамо 14. децембра у Минску. Надамо се да ће у будућности политичка конструкција овог Савеза бити од виталног значаја. Наш заједнички тим мора још много тога да уради и о много чему да размисли. Нема никакве сумње, наши народи, Срби и Руси, ће нас подржати, јер знају да је то у обостраном интересу.

Дозволите ми, поштовани господине Шешељу, да наздравим за вас, који сте на челу политичке партије која се активно бави пласирањем ове патриотске идеје Савеза. Надамо се да ће основу Савеза чинити економски, политички и културни савез. Извесно је да ћемо ми бити формација која ће се у сваком погледу успротивити НАТО-у, супротставити свим оним деобним линијама које они покушавају да повуку по Европи. На тај начин ћемо ми Словени успети да преживимо и покаже-

мо како се на нас мора рачунати као на опасне противнике НАТО деловања. Сигуран сам да ће 14. децембра бити потписана заједничка изјава, зато данас предлажем свим учесницима за овим столом да размисле о тексту изјаве. Желимо вам све добро и срећу, како вама лично, тако и читавом српском народу, али и свим народима који ће се објединити у тај Савез. Желим да успоставимо поредак који ће одговорати свим словенским земљама, који ће нам омогућити даљи достојан живот. Хвала вам још једном.

Било је јасно да сусрет ове две делегације ствара бољу будућност српског и руског народа, уопште словенског живља. Непрекидно показујући дивљење према др Шешељу, руски депутати су наглашавали како је он највећи патриотски син српског народа, а његова улога у политици много већа и значајнија, не само за Србе, већ за све словенске народе. О томе је најбоље, кроз своју здравницу, говорио депутат Гдљан:

Буре барута у руској политици

Гдљан: Поштовани пријатељи, ако бих данас рекао како нам је пријатно код наших српских домаћина, тиме ништа посебно не бих рекао. Такође, ако кажем да имамо велику будућност и да смо узајамно заинтересовани једни за друге, нећу ништа ново рећи, јер то већ сви знају.

Међутим, оно што већина људи у Србији не зна, јесте да је господин Ше-

У здравље словенског духа и свих будућих заједничких победа

шељ, са својим истомишљеницима, као буре барута улетео у руску политику. Верујте, не преувеличавам. Прави познаваоци политичких прилика су то одавно очекивали, али они који вечито сумњају, они који немају кичму, како се каже, политичари бескичмењаци, говорили су како је то само Шешељева игра. Тврдили су како Шешељев предлог неће проћи у Савезној скупштини Југославије. Зато сам још поноснији што свим таквим сумњичавим типовима могу да кажем, и тврдим, како нису били у праву. Једноставно, они су потучени.

Када говоримо о нашем будућем савезу, онда морам да нагласим како народи земаља које намеравају да направе тај Савез, морају да имају свој виши национални интерес. Уколико се ти интереси народа Русије, Белорусије и Југославије подударају, Савез ће бити успешан, постојан и дуготрајан. Не знам колико нас за овим столом је апсолутно свесно наше заједничке снаге и како ћемо овим Савезом, у ствари, извршити припреме за борбу против наших непријатеља.

Нови догађаји између Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије, промениће геополитичку мапу коју је направио МОСАД. Господине Шешељ, ваша иницијатива и жеља руске и белоруске стране, управо уништава све те покварене антисловенске, антинародне планове МОСАДА. Главни интерес Русије и Белорусије је да буду заједно са српским народом, и да имају упориште у средишту Европе,

а то је Савезна Република Југославија. Савезна Република Југославија би хтела да се ослони на неког ко је јачи у економском погледу, дакле, то је тај национални интерес који као магнет међусобно привлачи наша три народа. Уверевам вас да нису у питању само наша три народа, већ ће нам се касније прикључити и остали словенски народи. Они ће се прикључити нашем Савезу.

То ће бити политички, војни, економски савез који ће омогућити, уз заједничке напоре, да се одбране наши национални интереси. Оно што је зато од Бога никоме нећемо дати!

Сламање Србије увртира за слом Русије

Депутат Јарашенко је нагласио да жели да се прикључи свим вечерашњим здравицама, али из страха да не уме да прича тако добро као др Шешељ, одлучио се да цитира једног руског класичара:

Јарашенко: "Свемогући Бог је Бог љубави, ти саслушај моју молбу, јер ја за сестру тебе молим, а моја сестра је Савезна Република Југославија. Сажали се ти нада мношци и услиши молбу моју и у наше царство уведи је ти".

Затим, здравицу је пожелео и Генериј Бенов, из посланичке групе Комунистичке партије Федерације, који је пре изговарања здравице нагласио како му је драго што има прилику да седи за истим столом и разговара са

таквим мудрим политичарем какав је др Војислав Шешељ. Присутнима се обратио следећим речима:

Бенов: Шта после овако великих речи, које су изговорили још већи људи, може да каже моја маленкост. Но, ипак се надам да и ово што ја будем говорио неће бити без смисла.

Као прво, нагласио бих како ми је вечерас јако пријатно, јер се овај наш сусрет одвија у потпуно опуштеној и пријатељској атмосфери. Међутим, ма колико нам било пријатно, наши главни задаци још увек су нерешени, овог тренутка то је наша реалност. Знам да ће сви који су данас овде присутни, лати све од себе како би наша најблискија будућност постала светлија, врло светла и врло лепа. То је наш циљ, то је наш заједнички задатак, то је задатак Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије.

Док ово говорим, присећам се грађанског рата после Октобарске револуције 1917. године, када су руском народу помагали и Срби. Нисам случајно питао да ли је ваш земљак Алекса Дундић. Дундић је само једно презиме, а таквих презимена, таквих људи било је у свим батаљонима. Значи, читави одреди и батаљони подржавали су оно за шта смо се ми борили.

Генерал Генериј Бенов придружио се претходним здравицама, желећи да каже нешто о националној линији Срба

Савез је могућ и то је реалност на којој данас радимо

Пад берлинског зида сламање Русије

Бенов: Мислим да господин Шешељ исправно спроводи линију одбране, јер жели да сачува све српско. Оно што је било српско не треба да буде одбрањено само од стране Југословена, него цела словенска заједница то треба да одбрани. Ако се неујединимо у послу, и ако не постанемо чврст зид, нас ће срушити као што су срушили Берлински зид. Они су срушили Берлински зид, срушили су Совјетски Савез, а нас су претворили у послушне од којих се очекује да раде за своје послодавце, тј. Америку. Зато дозволите да дигнем чашу у част словенског гордог народа. Дижем чашу за гордост Руса и Срба који ће се ускоро ујединити, а када се ујединимо – победићемо.

Живели у част победе!

Леонид Ефимович Јасенков је представник председника Придњестравске Републике, који је, такође, желео ово вече да употпуни својом здравицом.

Јасенков: Господине Војиславе, најпоштованији сине српског народа, ово су речи које се не говоре због дипломатског протокола, већ су то речи које сте ви заслужили. Заједно са вама, најтопли-

је речи заслужили су и ваши најближи сарадници. На данашњој територији постсовјетског простора, живи држава која је формирана по вољи словенског народа. Та држава се зове Молдавска Придњестравска Република. Осам година ова држава живи у економској, политичкој и информативној блокади. Међутим, насупрот жељама наших непријатеља, та држава, моја држава, је ипак опстала. Ти непријатељи нису само непријатељи моје државе, већ су непријатељи читавог словенског народа. Имам овлашћења председника Молдавске Придњепровске Републике да вам пренесем дубоке речи захвалности због вашег рада и политичког деловања. Верујемо у то да ће словенски народи најзад прогледати и ујединити се, јер су наши заједнички циљеви благородни, а то су живот, живљење и процват наших словенских народа.

Зато ми дозволите да ове дивне зимске вечери пожелим овој југословенској, односно српској земљи, сва блага и здравље како би наши народи ишли у бољу и здравију будућност. Ово је прилика да вам уручим и овај скромни поклон, а то је коњак који је врло млад, има "само" 25 година. Најзначајније је што се он зове Викторија, а сви знамо да то зна-

чи победа. Такође, предајем вам и атлас наше Молдавске Придњепровску Републике. Господине Шешељ, знајте да у словенским земљама имате највеће пријатеље.

Подстакнут изговореним речима, др Војислав Шешељ није могао а да све присутне не подсети како је Република Српска Крајина била прва држава која је признала Придњестравску Републику:

Др Шешељ: Мом драгом пријатељу морам да кажем да је Република Српска Крајина била прва држава која је признала Придњепровску Републику. Мислим да ће то бити забележено златним словима у историји руског и српског народа. Нажалост, Република Српска Крајина данас је окупирана и скоро сви Срби су протерани са њене територије. Међутим, ми ћемо се вратити и ослободићемо своју најзападнију Српску Републику.

Такође, жителјима ваше Републике желео бих да дам пријатељски савет, да свим средствима сачувају своју Републику и да у најскорије време уђу у састав своје матице – велике Русије.

Др Шешељ истакнути европски политичар

Шеф руске делегације, Сергеј Глотов, поново је желео да наздрави:

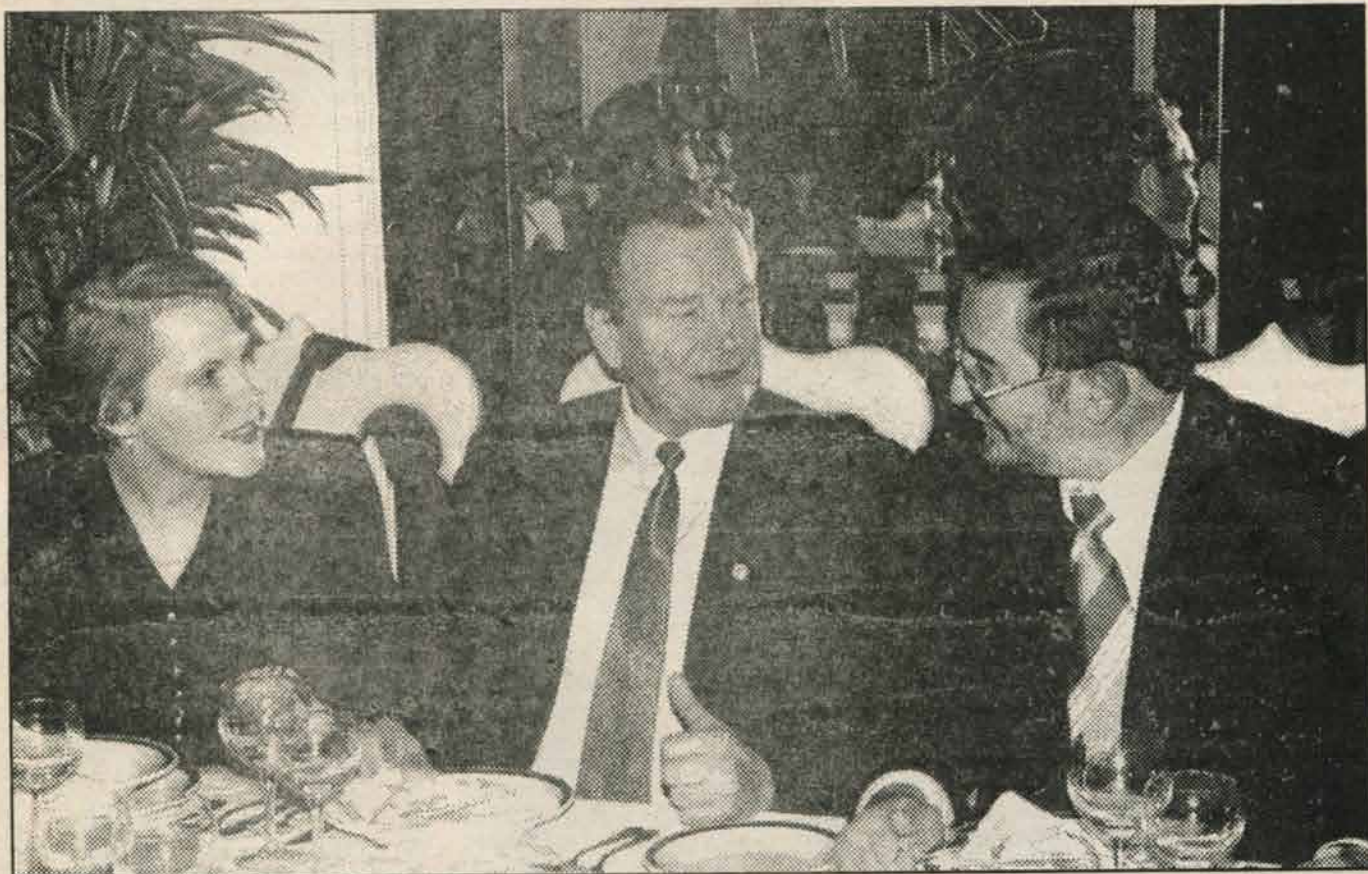
Глотов: Биће нам драго да се све ваше жеље везане за руски, белоруски и српски народ, у најскорије време остваре.

Била је ово ноћа у којој су констатоване само праве истине. Тако су и Руси захвални др Шешељу што сасвим трезвено оцењује ситуацију на руској политичкој сцени. Наглашавајући како су, том приликом, обраћање Војислава Шешеља схватили као његово директно обраћање свим парламентарцима Руске думе, и инсистирање др Војислава Шешеља да руски народ мора да се пробуди, јер је његова прва дужност да помогне самом себи. О томе је и Бенов желео да допуни своју здравицу следећим речима:

Бенов: Ми, наравно, можемо да кажемо како немамо илузија у вези Савеза између Русије и Белорусије, јер он за сада постоји само номинално. Сасвим јасно схватам у каквом тешком положају се налази овај Савез. Без обзира на чињеницу да ова два народа, иконски везана, вуку један према другоме, не смемо занемарити ни разорене везе из прошлости. Жао ми је што морам да кажем да председник извршне власти Русије води једну веома млаку политику. Последња нада да се нешто позитивно догоди у Европи, јесте Савез Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије. То би, у ствари, требало да представља почетак европског словенског обједињавања. У нашем народу се каже: "Свако зло има своје добро". Православље се бори са великим грехом, наше су земље знале и за тежа времена, из којих смо излазили часно, па се тако

Брачни пар Шешељ, Јадранка и др Војислав

Блискост језика и ставова, разговор без преводиоца:
Наташа Јовановић, генерал Геннадј Матвејевич Бенов и Драган Тодоровић

надам да ћемо и из ове ситуације изаћи чиста образа.

Савез Русије и Белорусије почетак словенског уједињења

Свечана вечера протишала је у повременим шалама и доскочицама, које су разбијале сву озбиљност политичке ситуације у којој се налазе словенски народи.

"Искористивши" тренутак, атаман Мартинов поново се обратио др Шешелју, желећи да му у име руског народа, али и Козака, преда поклон.

Мартинов: Један од примера тако великих људи који су нас изводили, и налазили пут из таквих тешких ситуација је велики руски војсковођа који је сачуван у сећању многих присутних за овим столом, и то је човек чију смо 102. годишњицу славили 2. децембра, зато ћу вам поклонити сат на коме је његов лик, а то је маршал Вуков.

Данас смо стајали поред гроба не само генерала Врангела, већ и поред меморијалне табле прве десеторице наше руске браће, који су погинули у борби очувања српске територије. Међу погинулима су и неки Козаци.

Када су почела немила дешавања на Косову и Метохији, ми, козаци, организовали смо састанак атамана козачког покрета, и том приликом смо дали изјаву из које бих ја изнео само неке делове.

Управа козака Русије сматра немогућим заустављање добровољаца Русије,

који су кренули да помогну браћи Србима и Црногорцима, јер се козаци Русија сећају како је Србија дала уточиште многим козацима који су били изгнани с рођене земље. Зато, дозволите да дигнем здравицу и на тај начин заједнички поменемо све оне који данас не могу да седе са нама и никада неће моћи да седну за овај сто, јер су положили свој живот за нашу заједничку словенску ствар.

Нека им буде царство небеско.

Зато ову чашу попијмо с осећајем одговорности према оним људима који нас гледају и који од нас очекују да заштитимо европску безбедност од америчког утицаја, како би створили јак словенски савез за нашу децу и наше унукe.

Нека живе Словени!

Слава им!

Следећу здравицу одржао је представник ове компаније, Валериј Владимирович Прозоровски:

Прозоровски: Поштовани господине Шешел, поштовани присутни, веома сам захвалан пошто ми је дата реч на овом значајном скупу словенских великана. Истовремено осећам велику одговорност која ми је сада додељена. Међутим, желео бих да кажем да било који политички споразум, потписан на папиру, представља слово на хартији, ако није и економски поткрепљен. Помоћ нашим парламентарцима при доласку у посету братском народу Србије, пружили су руски нафташи из нафтне индустрије Лукојев.

Зато дижем здравицу за пријатељство и за узајамну повољну сарадњу. За компанију Лукојев и нека ово вече и овај састанак представља неку врсту наше провере да ли ћемо моћи стабилно да стојимо на нашим политичким и националним циљевима.

Здравице су се ређале једна за другом, а онда је господин Глотов истакао како је у друштву руских депутата допутовао и познати руски писац Анатолиј Николајевич Грешневиков:

"Није Бог у сили него у истини"

Глотов: Анатолиј Николајевич Грешневиков је познати књижевник из Јарославља, депутат који не пише само о Русији и Јарослављу, већ писац који пише и о Србији. Недавно је господин Грешневиков завршио књигу која се зове "Информативни рад". У тој књизи се говори о рату НАТО-а против Срба и Руса, и то путем средстава информисања. Зато сматрам да је прави тренутак да ово вече улешпамо и речима књижевника Грешневикова.

Грешневиков: У животу је увек тако, када сви испричају све што се имало рећи, тек онда реч дају нама писцима.

Велики руски војсковођа, Александар Невски, светој руској земљи рекао је: "Није Бог у сили, него у истини". Ми, Руси и Срби, имамо заједничког непријатеља, а то су идеолози новог светског поретка. Један од главних оснивача тог новог светског поретка је био

Ален Далс, саветник председника за националну безбедност, који је још пре завршетка отаџбинског рата рекао: "Русија се не може победити оружјем, ракетама и тенковима. Може се победити Русија само на један начин, а то је да јој се одузме вера и тако се прекроти и слаже цела руска историја. Да им се уместо духовне вредности наметну туђе вредности, уместо доброте, узајамне помоћи и братства, хајде да им дамо једну јединствену и исту идеологију. То је идеологија долара". На њиховом језику, то значи да се за новац све може урадити. Они новцем покушавају да купе истину, и на основу тога кажу: "Ко влада информисањем и медијима, тај влада и светом".

У Русији има доста невоља, баш зато што не знамо истину о себи. Код нас у Парламенту постоје фракције које ће са задовољством гласати против овог Савеза са Белорусијом. Тако ће гласати, јер не знају истину. Вечерас овде поред мене седи господин Невински, један од најпознатијих главних уредника средстава јавног информисања, уредник новина "Златан прстен", који излази у Јарослављу.

Када је наш гост био др Шешел, уредник "Златног прстена", Невински, написао је у својим новинама како је др Шешел добар човек, поштен Србин и отворен политичар. Наравно, сви у Јарослављу су одмах рекли да је др Шешел добар човек и велики патриота. А да је Невински написао да је Шешел лош човек, вероватно би сви у Јарослављу тако мислили.

Др Шешел: Тако би само моја жена написала.

Грешневиков: Ето, то је била илустрација снаге информативног оружја,

које користе Американци. Зато ми дозволите да подигнем здравицу у име престанка информативне блокаде која, извесно је, постоји и у Србији и у Русији. Најважније је да информативна блокада буде савладана са наше стране, јер ћемо тада имати сигурну победу у рукама. Дакле, дижем ову здравицу за свеопшту заједничку победу.

Свечаној вечери присуствовао је и саветник господина Бабурина, депутат Станкович, који је и секретар Централног комитета Руског општенародног савета, па је сасвим догично што је и он одржао здравицу и исказао своје дивљење и поштовање према домаћинима.

Станкович: Поштовани господине Шешел, поштовани домаћини, ако неко са стране погледа на наш сто може да изведе два закључка. Први закључак био би да је руска страна овог стола већ политички стасала у Кремљу, а да српска страна већ седе у председничкој палати. Међутим, ми знамо да то није баш тако. Зато се долази до другог закључка. Овде су се састали људи који осећају једни друге, који имају исту веру и заједнички поглед на свет, ми смо људи који имају заједничке националне интересе, усмерена су нам, такође, слична. Зато мислим да ће наше уједињење, о коме су данас озбиљно и компетентно говорили наши парламентарци, бити остварено тек када се састану Шешел, Лукашенко и Бабурин.

"Дабогда те Америка подржала на изборима"

Др Шешел: Морам да вам кажем важну ствар. Извесно је да је председник Милошевић обезбедио кол народа Србије

је још један мандат. Данима га нападају Американци. ЦИА је добила налог да га обори с власти, војна обавештајна служба Америке, такође. Амерички званичници о њему говоре најгоре ствари. Кога Американци толико нападају, тај сигурно успева на изборима у Србији. У нашем народу постоји најгора политичка клетва: "Дабогда те Америка подржала на изборима". Кога Америка подржи на изборима, тај сигурно пропада.

Глотов: Посланик комитета за иностране послове, који свакога дана, сваког минута, размишља како да се изборимо са НАТО-ом, је Александар Михајлович Пономарев, професор за иностране послове.

Пономарев: Глотов је рекао све уместо мене. Дакле, ја немам шта да кажем. Међутим, мога је нешто да додам – веома волим народ и људе.

Неко од присутних, не желећи да занемари женски род, алудирајући на чињеницу да је Пономарев увек окружен нежнијим полом, добацио је: и жене.

Када сте поменули жене, морам да вам кажем да имам три кћерке и женско куче. Да се не шалимо, да кажем нешто озбиљно. Зашто живе и раде политичари – за људе, жене и децу, за старце, за народ. Зато предлажем здравицу у име тих људи, у име наших народа. За све оне који бирају политичаре, али без којих политичари не значе ништа.

Затим је др Шешел предложио да још један од домаћина званичном здравицом пожели добродошлицу депутатима Руске думе. То је учинио Драган Тодоровић, министар саобраћаја и веза у Влади Србије.

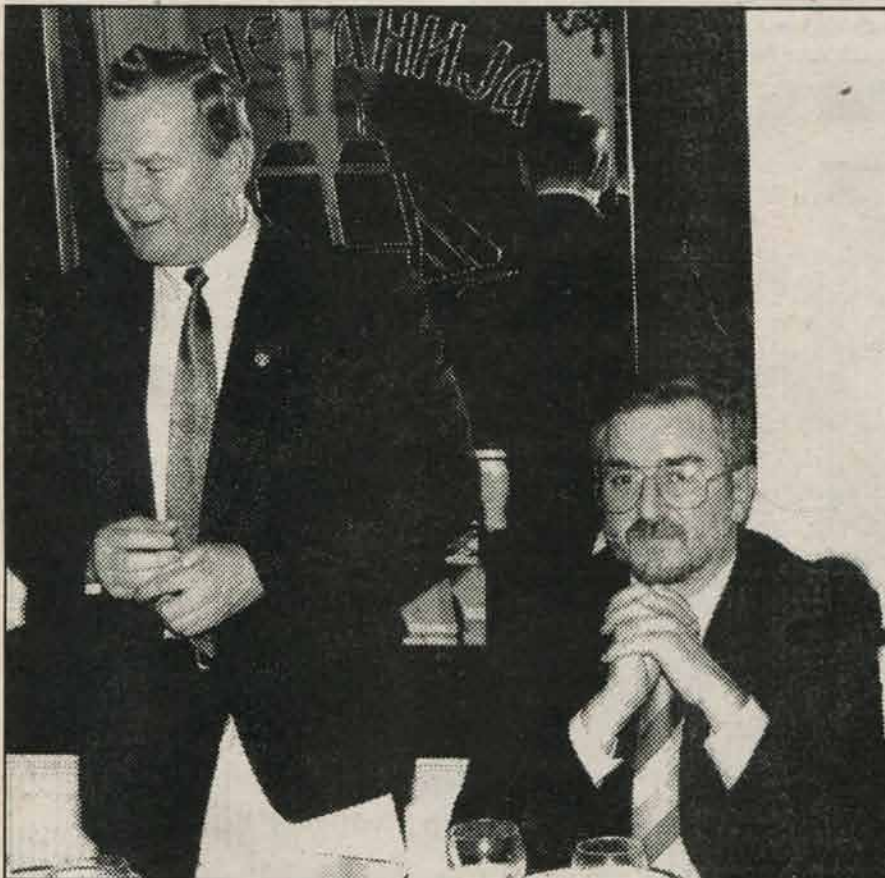
Вече националног пријатељства: заједничке историјске, верске, језичке и карактерне нити

Драган Тодоровић: Драга браћо, поштовани гости, задовољство нам је што сте данас, односно вечерас, са нама. Дуго смо вас чекали. Србија и српски народ се већ неколико година налазе на удару НАТО пакта. То је најмоћнија сила која је икада ударила на Србију. Ударила сила против нашег духа, па зато хоће да нам отму Косово и Метохију. Наш дух се налази на Косову и Метохији. Све ове године одолевамо, храбро се супротстављајући. Прве победе се већ назире. Једна од првих победа је могућност да са Русијом и Белорусијом створимо чврст савез који ће одолевати свим притисцима и нападима НАТО пакта. Друга победа је Антинато група, која је вечерас овде са нама. Убеђен сам да ће словенски дух победити НАТО пакт. У здравље словенског духа и свих заједничких будућих победа.

Др Шешељ: Када је руска војска, 1944. године, стигла у Београд, стари српски војсковођа, црногорски генерал Митар Мартиновић, дочекао је руску војску у центру Београда, на Теразијама. Имао је тада више од осамдесет година, после тога је врло брзо умро. Кад је видео првог Руса, рекао је: "Где сте, ја вас чекам двеста година? Сада, када сте дошли, могу мирно умрети". То је један од најзначајнијих српских војсковођа из друге половине 19. и почетка 20. века. Прославио се у многим биткама против Турака. Сада ће вам се обратити Драшко Марковић, члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне стра-

Најгора политичка клетва:
Дабогда те Америка подршала на изборима

Генерал Генадиј Бенев:
последња нада за Европу је Савез Русије, Белорусије и СР Југославије

нке, савезни посланик, чији је деда био један од најближих Лењинових сарадника. Налази се у првом кругу на оној чувеној фотографији с Црвеног трга. Драшков отац, Мирко Марковић, био је командант Интернационалне бригаде Абрахам Линколн, у шпанском грађанском рату. Провео је девет година у Титовим логорима као истакнути русофил, али нису га сломили. Драшко Марковић и његови преци су из Пипера, брдовите области у Црној Гори. Тамо народ и данас прича да се за лепог времена, кад је ведро, са Пипера може видети цела Русија, као на длану. Они се попну на планину, гледају на исток и виде Русију. И нико жив не може да их убеди да не виде Русију. Они, једноставно, виде Русију. Ко не види Русију, не види, али они је виде.

Југославија полигон за обрачун са Русијом

Драшко Марковић: Још данас сам вам на аеродрому рекао да смо вас дуго чекали. Сви наши погледи су упрти у Русију и Белорусију. Рекао сам вам да је у петак у Савезној скупштини усвојена иницијатива скупштинске делегације за добијање статуса сталног посматрача Савезне скупштине у Савезу Русије и Белорусије. То је први корак ка Савезу Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије. Данас се Савез-

на Република Југославија и српски народ налазе под највећим притисцима у новијој историји. Ово што се догађа Србији и српском народу, представља само увертиру у коначном обрачуна са Русијом и руским народом. Србија и Савезна Република Југославија представљају само полигон у обрачуна са Русијом. Зато данас с пуно жеље и ишчекивања гледамо према Русији и очекујемо да ће се овај почетак наше сарадње, коју је покренуо председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, а који је основа наших националних идеала парламентарци, убудуће.

Господине парламентарци, чланови Атинатог савеза, сутра ћете боравити на Косову и Метохији. Имаћете прилику да се уверите у истину: Косово и Метохија представља колевку српског народа. Бићемо заједно, ја ћу бити са вама, и ви ћете добити праве и истините информације. Зато наздравимо заједничкој истини.

Због Русије три ноћи неспавања

Добродошлицу у име домаћина "мо-рао" је да пожели и Александар Вучић, кога је др Шешељ најавио на духовит начин:

Др Шешељ: Сада ће вам се обратити човек кога највише мрзе западне силе и за кога је Европска унија недавно најавила да ће ускоро издати одлуку о забрани издавања виза групи српских политичара, на првом месту наћи ће се његово име. То је Александар Вучић, генерални секретар Српске радикалне странке и министар информисања у Влади Републике Србије, који је изве-

сно време био одсутан са наше вечере, иако у последње време много воли да једе. Дужности су, ипак, биле важније. Вратио се и обратиће вам се.

Вучић: Поштована браћо и уважена господо, као што је председник моје странке рекао, не бих рекао да сам баш најомраженији на Западу, али је сигурно да им нисам претерано драг. Нажалост, нисам урадио ништа страшно, само сам учествовао у изради Закона који је тражио поштовање равноправности, по принципу узајамности и реципроцитета, и уколико су неки желели да у нашој земљи емитују своје пропагандно-политичке емитије, ми смо желели да имамо исту могућност у својим земљама. Међутим, неки у свету данас мисле да је могуће и да је потребно да само они одређују где ће се шта емитувати. Одредују, чији ће се истина чути, затварајући и очи и уши пред оним што се стварно дешава. Толико они говоре о истини и правди, да сам и вечерас чуо да су расписали потернице у милионским износима долара за наводним српским ратним злочинцима, који су злочинци само у толико што су учествовали у припремању одбране српског народа.

Могу да вам се похвалим да сам у Влади Републике Србије на првом месту по броју добијених разгледница, у којима ме позивају да дођем у Хаг. Само зато што се јавно супротстављам њиховој тоталитарној политици, иако никада и нигде нисам учествовао у масовним ратним операцијама. Оно што је занимљивије, пре годину дана ми се родио син и добио је прву играчку од наше странке колегинице, потпредседника Централне отаџбинске управе, Маје Гојковић, из Америке. То је медведић на коме је етикета "Made in USA". Ту етикету сам

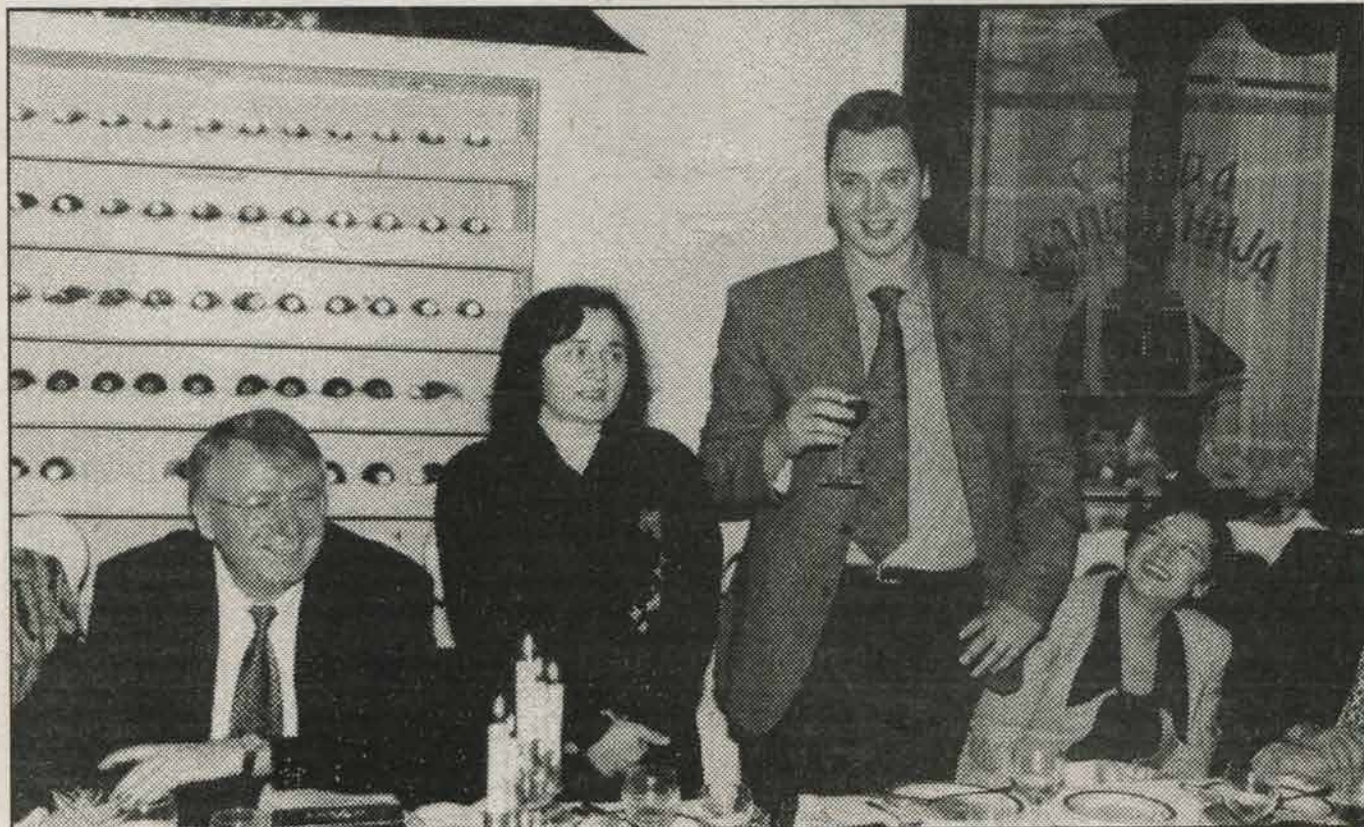
исцепао и рекао својој супрузи да уместо те етикете окачи налепницу: "Направљено у Русији".

Многи су вечерас говорили о нашим вековним везама, др Шешељ је говорио о томе и шта је отац Драшка Марковића све преживео. Мој отац је пореклом из бивше Босне и Херцеговине. Србин је. Никога од својих, осим мајке, не памти, ни оца, ни деду, ни бабу, ујак, стричеве, зато што су их хрватске усташе побиле почетком Другог светског рата. Мога деду су ухватили када је на коњу и босоног кренуо у Русију. Није прешао ни двадесет километара када су га усташе ухватиле, и он свој спас није могао да пронађе у Русији. Многи од нас су васпитавани да Русију воле готово исто колико и нашу отаџбину. Сећам се 1980. године у Лејк Плесиду. Американци су играли Флејк Плесиду. Американци су играли Лејк Плесиду хокејашког првенства против Совјетског Савеза. Играла је њихова најбоља постава. Читаву ноћ сам гледао хокејашки пренос и надао се да ће Руси да победе. Када су на крају Американци победили, ја три ноћи нисам могао да спавам.

Желим вам успешан боравак у нашој земљи, Србији, и надам се да смо ми, Срби, пронашли спас у вама, Русима, и да ћемо заједнички да победимо оне који желе да нас униште. Живели!

Ово вече националног пријатељства, у центру Земун, доносило је неке промене, отворила нове путеве у борби против НАТО пакта, формирала нову патриотску слогу Србије и Русије. А руска делегација, предвођена Глотовым, на завршетку ове вечери пуне искрених здравица, нагласила је како се ствара нови Савез Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије.

Јасна Олујић

Стао на жуљ западним силама, Александар Вучић: заједнички ћемо победити оне који желе да нас униште

ДОБРО ДОШЛИ У ПЕТРОВЧИЋ

Недалеко од центра Земунa, у предивној сремској равници налазе се најјефтинији плацеви за стамбену изградњу у Србији

ПЕТРОВЧИЋ

ИЗВРШНИ ОДБОР СО ЗЕМУН РАСПИСУЈЕ

ЈАВНИ КОНКУРС ЗА ДОДЕЛУ ПЛАЦЕВА ЗА СТАМБЕНУ ИЗГРАДЊУ У ПЕТРОВЧИЋУ

- Парцеле се уступају уз накнаду од 15 динара/м².
- Све парцеле су изделене у појединачне плацеве за индивидуалну стамбену изградњу површине од 5 до 7 ари.
- Право учешћа на конкурс имају сва правна и физичка лица.
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова оглашавања уплати износ од 50.00 динара на жиро-рачун број: 40805-637-5-6006714 „Земунске новине“.
- Пријаве на конкурс се достављају Одељењу за имовинско-правне послове, соба број 60, на другом спрату Општине.
- Информације на телефон: 198-323 локал 36.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

**У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ**

- НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ
- ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА
- ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

**ИЗВРШНИ ОДБОР
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС**

**ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ
ПЛАВИ ХОРИЗОНТ**

- Парцеле се налазе у продужетку насеља „Алтина”, са леве стране пруге Београд-Батајинша, од Добановачког пута до насеља Земун поље.

- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.

- Парцеле се додељују уз надокнаду од 100 динара/м².

- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 100 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 „Земунске новине”.

- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/36

У непосредној близини Беовоза, са излазом на два аутопута. Уређен је пут до насеља, а завршава се и главна улица

